

1

2

3

4

5

6

7

ಜ ಲಿಂ.

(ಗ್ರಂಥ ಸ್ವಾಮ್ಯ ವಿಭಾಗ

ದೇವರು

ದೇವೇಗೌಡ ಲಿಂ.

ಪ್ರಕಾಶಕರು :

ದೇವ ತಪೋವನ ಸೇವಾನ್ಯಾಸ

ದೇವತಪೋವನ, ಬನ್ನಿಮುಕ್ಕೋಡ್ಲು

ಕನಕಪುರ ತಾಲ್ಲೂಕು

Devaru by : Devegowda L.

Published by ;
Devathapovana Seva Trust

Administrative Office ,
102, IV East Jayanagar
Bangalore – 560 011

All Rights Reserved

1st Edition ; 2000 Copies

Nominal Price : Rs. 20-00

Printed at : SECURITY PRINTERS
Sajjan Rao Road, Visweshwarapuram
BANGALORE-560 004

Phone : 606887

ನಮ,ನುಡಿ ಎರಡು

ಈ ಪುಸ್ತಕ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಹಸ್ತಾಕ್ಷರದ ಭಾಷಾಂತರ. ಮಾತೃ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಹೊರತರುವ ಹಾರೈಕೆಯನ್ನು ಪೂರೈಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಯಾವ ಭಾಷೆಯಲ್ಲೂ ನಾನು ಪಂಡಿತನಲ್ಲ. ವಿಶೇಷ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಜ್ಞಾನವಿದೆ ಯೆಂದು ವೇಷ ತಾಳಲಾರೆ. ನನ್ನಂಥವನು ನವೀನವಾಗಿ, ಏನನ್ನೂ ಹೇಳುವುದು ಕಷ್ಟ. ಈ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮೆಚ್ಚತಕ್ಕದ್ದು ಏನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ, ನಾನು ಉಪಕೃತನಾಗಿರುವ ಪ್ರಾಜ್ಞರಿಗೆ ಮೀಸಲು. ಅವರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಶ್ರುತಪಡಿಸಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲದುದಕ್ಕೆ ವಿಪುಲ ವಿಷಾದ ವ್ಯಕ್ತ ಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ, ವಿಚಾರಶೀಲತೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು, ಓದಿ, ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿ. ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಒಪ್ಪಿದ, ವಿವೇಕವಚನ ಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಲೋಕ ಕಲ್ಯಾಣದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಗುರ್ತಿಸಿ, ಬರೆದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಹಿತವಾಯ್ತು. ಕುಂದುಗಳಿಲ್ಲದಂತೆ ಈ ಪುಸ್ತಕ ಹೊರತರುವ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕದ ಹಂಬಲ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಫಲವಾಗಿಲ್ಲ ಮೆರುಗೆಣ್ಣೆ ಮತ್ತು ಥಳಕು ರಹಿತವಾದ ನನ್ನೇ ಬರವಣಿಗೆಯ ವಿಚಾರ ದಲ್ಲಿ ಸಹೃದಯತೆ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಶಿತಸಾವಹಿಸಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಲಾಗುವುದು.

ಇದಕೊಳಗಿರುವ, ಆತ್ಮಪೂರ್ವಕ ಮತ್ತು ಅನುರಾಗದ ಆಲೋಚನೆಗಳು, ಅಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ, ಯಥಾರ್ಥ ಮತ್ತು ಸೌಮ್ಯ ಸಲಹೆಗಳೇ ಈ ಕಿರು ಹೊತ್ತಿ ಗೆಯ ಪರಿಚಯ ಮತ್ತು ಪೀಠಿಕೆಗಳು.

ಈ ಪುಟ್ಟ ಪುಸ್ತಕಕ್ಕೆ, ದೇವರು ಎಂದು ಹೆಸರಿಸಿ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮಾನವ ದೌರ್ಬಲ್ಯಗಳನ್ನು, ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳ ದುಷ್ಕಾರ್ಯ ಗಳನ್ನು ದುರುಗುಟ್ಟಿ ನೋಡಿರುವ ದಾರುಣತೆ ದುರಾದೃಷ್ಟಕರ, ಎಂಬುದು ಕೆಲವರ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವಾಗಬಹುದು. ಲೇಖಕನನ್ನು ರಂಧ್ರಾ ನ್ವೇಷಿ ಎನ್ನದೆ ಹಿತ್ಯೇಷಿ ಎಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಶ್ರೇಯಸ್ಸುಕಾರಿ ಅಲ್ಲದೆ ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಹಿತಕಾರಿ. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಆತಂಕ ಮತ್ತು ಅಳಲನ್ನು ಓದುಗ

ರೊಡನೆ ಹುಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಂಬಲವೇ ಹೊರತು ಚುಚ್ಚುನುಡಿ ಅಲ್ಲ. ಈ ಕೆಲಸ ಗಾಳಿ ಗುದ್ದಿದಂತೆ, ತೊರೆ ಮರಳನ್ನು ಉತ್ತಂತೆ ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕ, ಎಂದು ಅನೇಕಸಾರಿ ಅನಿಸಿತು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರು ಇದೇ ರೀತಿ ಹಿತಕರವಾಗಿ, ಸುಮ್ಮನೆ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ, ರಾಷ್ಟ್ರವಿಮೋಚನೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತೆ? ಎಂಬ ಸತ್ಯ ಹೊಸ ಹುರುಪು ಹುಟ್ಟುಹಾಕಿತು. ಅಲ್ಲದೆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ, ಸಮಾಜದ, ರಾಷ್ಟ್ರದ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಸೇಡು ರಹಿತ ಖಂಡನೆ ಅಸಮ್ಮತಿಯಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಶ್ರೇಷ್ಠರು ಮಾತೃಭೂಮಿ ವಿಮೋಚನೆಗಾಗಿ ಅಹಿಂಸಾ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಾಂಶವನ್ನು ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ಬ್ರಿಟಿಷರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಇತಿಹಾಸವಾಗಿದೆ ಅಬದ್ಧ ಅರೋಪಣೆ, ಅಸೂಯೆಯ ಅಪ್ಪ ಅರ್ಧ ಶತಮಾನ ಕಾಲದಿಂದ ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಬಂದಿರುವ, ತನಿಖೆ ಮಾಡುವ ಉದ್ಯೋಗದಿಂದ, ಸತ್ಯಾಂಶದ ದೋಷಾರೋಪಣೆ ಹೊಸುವುದು ನನ್ನ ಹುಟ್ಟು ಗುಣವಾಗಿದೆ. ಈ ಸತ್ಯಾನ್ವೇಷಣೆಯ ಕಾರ್ಯ ಒಂದು ಶ್ರೇಷ್ಠಕೊಡುಗೆ ಎಲ್ಲಾ ವರ್ಗ, ಎಲ್ಲಾ ಆಂತಸ್ಥಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ವೈಯಕ್ತಿಕ ದೌರ್ಬಲ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯ ಸದನಕಾಶ ಒದಗಿಸುತ್ತಿದೆ ಈ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತವಾದ ಕರ್ತವ್ಯಪಾಲನೆಗೆ, ಸ್ವಶಿಕ್ಷೆ, ಆತ್ಮ ಚಿಂತನೆ, ಆತ್ಮ ನಿಗ್ರಹ, ಆತ್ಮ ನಿಂದನೆ, ಆತ್ಮ ನಿರಾಕರಣೆ, ಮತ್ತು ಆತ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸ ಮುಂತಾದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಗುಣಗಳು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ ನಾನು ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕೈಗೂಡಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬುದು ಅಸತ್ಯ. ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾತ್ರ ನಿರಂತರ ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹದ ಮಾಡುವ ತಂತ್ರ ಉಸಿರಿರುವವರಿಗೂ ನಡೆಯುತ್ತಿರಬೇಕೆಂಬುದು ಮಾತ್ರ ನಿಜ. ವಯಸ್ಸು ವೃದ್ಧಾಪ್ಯ ತಂದಿದ್ದರೂ, ಸಂಪೂರ್ಣ ಜೀವಿವ್ರಿಯತೆ ಹೊಂದದೆ ಇದ್ದರೂ, ಜಿಜ್ಞಾಸೆ ಜಾಗೃತವಾಗಿರುವುದು, ಸಾಧನೆ ಮತ್ತು ಸಫಲತೆಗಾಗಿ, ಚಿತ್ರ ಹಾತೊರೆಯುತ್ತಿರುವುದು ನನ್ನ ಸುದ್ದೆ.

“ಯಥಾ ರಾಜ ತಥಾ ಪ್ರಜಾ” ಎಂಬ ಸಿದ್ಧಾಂತ, ಸ್ಥಿರವಾದುದು. ಸಾಮಾಜಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ, ನೈತಿಕ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ, ವಿಜ್ಞಾನ, ಕಲೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ನಾಗರಿಕತೆ, ಶಾಂತಿ ಮುಂತಾದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಾನವ

ಸಂಬಂಧಗಳು ರಾಜಕೀಯ ರಂಗಿನಿಂದ ಚಿತ್ರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿವೆ. ಧರ್ಮಾಧರ್ಮ, ವಿವೇಚನೆ ಇಲ್ಲದ ರಾಜಕೀಯ ರಕ್ತಸಕಾರ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ದುರಂತದ ರೌದ್ರರೋಗಾಣು. ಪ್ರಜಾತಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳ ಪಾತ್ರ ಬಹು ಸವಿತ್ರ, ಪ್ರಮುಖ ಮತ್ತು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತವಾಗಿರಬೇಕಾದುದು. ಬಹುತೇಕ, ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು, ದೈವಕಲ್ಪನೆಯನ್ನೂ ಉದ್ದೇಶ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ, ದುರುಪಯೋಗ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ದೈವದ ಅಸಾರ್ಥ, ಅಸಂಖ್ಯ, ಅಸಂಗತ, ಅಸತ್ತು, ಅನರ್ಥ, ದುಕಂತ, ದಳ್ಳುರಿ, ತಿಕ್ಕಾಟಿ ಘರ್ಷಣೆ, ವಿರಸ ಮತ್ತು ವಿನಾಶ, ಮುಂತಾದ ವಿಸರೀತಗಳಿಗೆ ಮೂಲ. ಇಂದಿನ ಸ್ವಾರ್ಥ ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಅಪ್ರಯೋಜಕತೆಯನ್ನು, ಜನ ಅರಿತಿದ್ದಾರೆ. ತತ್ಕ್ಷಣದ ಮಾರ್ಪಾಡಿಗಾಗಿ ಹಾತೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಮಾನ್ಯರನ್ನು ಸುತ್ತುಕೊಂಡಿರುವ ಈ ವಿಸಮ ಚಕ್ರವನ್ನು ಧ್ವಂಸ ಮಾಡಬಲ್ಲ, ವೀರರಿಗೆ, ವಿಚಾರವಂತರಿಗೆ ನನ್ನೇ ಬರವಣಿಗೆ ಮುಡುಪು.

ಮಾನವ, ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿರುವ, ಮತ್ತು ತನ್ನ ತಲೆಯಮೇಲೆ ತೂಗುತ್ತಿರುವ ನಿರ್ಮೂಲದ, ನಿಮಿತ್ತ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಅಸಶ್ಯಕ್ತೆ ಅತಿ ಅವಸರವಾಗಿದೆ. ಓದುಗರು, ಮಾನವ ಧರ್ಮವಾದ ಭಾರತೀಯ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ನೈಚಾರಿಕತೆಯಿಂದ ಅತ್ಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ, ಮಾನಸಿಕ ಬಂಧನದಿಂದ ಹೊರಬಂದು, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆಯ, ಕರ್ತವ್ಯ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಜಾಗೃತಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡು ದೇಶದ ಉಳುವಿಗೆ, ಅದರ ಮೂಲಕ ಮಾನವತೆಯ ವಿನಾಶ ತಪ್ಪಿಸುವ ದೆಸೆಯಲ್ಲಿ, ಒಂದು ದಿಟ್ಟಕಾರ್ಯ ರೀತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿಕೊಂಡರೆ ನನ್ನ ಶ್ರಮ ಸಾರ್ಥಕ. ಮಾನವ ಕುಲಕ್ಕೋಟಿ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕೆ; ಮಾನವ ಸಂಸಾರದ ಸುಪುತ್ರ ಸುಪುತ್ರಿಯರು ತಮ್ಮ ಶಿಲೆವೃದ್ಧಿಗೆ ಬುದ್ಧಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪ್ರಯಾಸ ಪಡುವ ನಿರಂತರದ ಆಸಕ್ತಿಯೇ ಅಡಿಪಾಯ. ಅಂಥ ಶಿಸ್ತಿನ ಸಿಪಿಯಿಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಕಾಯ, ವಾಚ, ಮನಸಾ, ನಿರ್ಮಲ ನಿಷ್ಕಪಟ ನಿಷ್ಕಾರ್ಥ ಮತ್ತು ವಿರಳ ವಿಶ್ವ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳಿಗೂ, ಗಾಢ ಗೌರವದಿಂದ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ.

ದೇವರು

ದೇವರು ಯಾರು ?

ಎಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ ?

ಹೇಗಿದ್ದಾನೆ ?

ಅವನಿಗೂ ಮಾನವನಿಗೂ ಏನು ಸಂಬಂಧ ?

ಅವನನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಗೆ ಹೇಗೆ ?

ಅದರಿಂದ ಉಪಯೋಗವೇನು ?

ಈ ಪ್ರಯಾಣಿಕ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದ ? ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ? ಈ ದೇಶಾಟನೆಯ ನೋವು-ನಲಿವಿನ ಗುಟ್ಟೇನು ? ಈ ಸಂತೆಯ ಕೇಕೆ-ಕಿರುಚುಗಳ ಗೂಢವೇನು ? ಈ ಯಾತ್ರೆಯ ಅಳು - ನಗುಗಳ ಅಂತರಂಗವೇನು ? ಅಲ್ಲದೆ ಮಹಾ ದುಃಖಕರವಾದ ಇಹದ ಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಸುಖಮಯ ಮಾಡುವ ಮಾರ್ಗ ಯಾವುದು ? ಎಂಬ ಈ ನಿತ್ಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಸಮಂಜಸ ಉತ್ತರಕ್ಕಾಗಿ, ಲೋಕ ಕಾತುರತೆಯಿಂದ ಕಾಯುತ್ತಲೇ ಇದೆ.

ಭಾರತ ಬೃಹತ್ ಪ್ರಯೋಗ ಶಾಲೆ

ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಚೀನರು ಮಾನವ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ, ಈ ಕ್ಲಿಷ್ಟ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಲು, ಸತತ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನವ ಇತಿಹಾಸ, ಸಮಾಜ ವಿಕಾಸನದ ಸಾಕ್ಷ್ಯಚಿತ್ರ. ಪ್ರಾಚೀನ ನೈಗುಹ ವಾಸಿಗ ತನ್ನ ಶಾರೀರಕ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳ ಆರ್ಜನೆ ವಿಕೈಕ ಗುರಿಯಾಗಿತ್ತು.

ಹೊಟ್ಟೆವಾಡಿನ ಮೃಗ ಮಾದರಿಯ ಮಾನವ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸುಸಂಸ್ಕೃತ-
 ನಾಗ್ ಮಾರ್ಪಾಡಾಗಲು ಶ್ರಮ ವಹಿಸಿರುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.
 ಪುಣ್ಯಭೂಮಿ, ಕರ್ಮಭೂಮಿ, ಧರ್ಮಭೂಮಿ ಮತ್ತು ತ್ಯಾಗಭೂಮಿ
 ಯಾದ ಭಾರತ, ವಿಶ್ವದ ಮಾನವ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಬೃಹತ್
 ಪ್ರಯೋಗ ಕಾಲೆಯಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿದೆ ಮಾನವ ಕುಲದ
 ಅದೃಷ್ಟ ರೂಪಿಸುವ ಪುಣ್ಯಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಶಮ್ಮಿ ಪಾತ್ರವನ್ನು ನಿರಂತರ
 ವಾಗಿ ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಈ ಶ್ರೀಷ್ಠ ಭಾರತೀ
 ಮಹಿಳೆಗಳ ವಿಶಿಷ್ಟ ಗುಣಗಳೆಂದರೆ ತಮಗೆ ತಾವೇ ಆರತಿ ಎತ್ತಿದವರಲ್ಲ.
 ಹಾರ ತುರಿಯಿಗಳಿಗಾಗಿ ಹಂಬಲಿಸಿದವರಲ್ಲ. ಸರ್ವ ಮಾನವ ಕುಲ
 ನಿಷ್ಠಾವರರು ಈ ಶ್ರೀಷ್ಠರು, ಸುವಿಚಾರವೂ ತರ್ಕಸಮ್ಮತವೂ ಆದ
 ಮಾನವ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಉರ್ಜಿತಗೊಳಿಸಲು ಶತಮಾನಗಳ ಕಾಲ
 ಅದ್ಭುತ ಹೋರಾಟವನ್ನು ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆ ಈ ಪಟ್ಟಿನ ಪ್ರಯೋಗದ
 ಫಲದಿಂದ ವೇದ, ಮತ, ದೇವರು, ಧರ್ಮ ಎಂಬುವು ಸಿದ್ಧಿಸಿದವು

ಧರ್ಮಗ್ರಂಥಗಳು

ಸರ್ವ ಮತಗಳ ಉಸಿರಾದ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥಗಳು ನಿತ್ಯ, ಸತ್ಯ, ಸನಾತನ.
 ಅವು ಧರ್ಮ ಅಳಿಯದಂತೆ ಕಾನಾಡುತ್ತವೆ. ಅಸಂಪ್ರದಾಯ ಮತ್ತು
 ಅಜ್ಞಾನ ಹಬ್ಬದಂತೆ ತಡೆಯಲು ಅವಶ್ಯಕವಾದ, ಅಧಿಕಾರಯುಕ್ತವಾದ
 ಆಧಾರಪೂರ್ವಕವಾದ, ಸರ್ರಮಾಣದ ಹೇಳಿಕೆಗಳು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಹೇರಳ
 ವಾಗಿ ಹುದುಗಿವೆ.

ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಪಂಚದ ಮತಾವಲಂಬಿಗಳು ನಿಖರವಾದ ಒಂದೇ
 ಒಂದು ಧರ್ಮಗ್ರಂಥವನ್ನು ಒಪ್ಪಿ, ಸಂಪೂರ್ಣ ಮನನ ಮಾಡಿ ಅದರ
 ನಿರ್ದೇಶನಗಳನ್ನು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಪಾಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಭಾರತೀಯರು
 ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ರಾಶಿಗಳಿಂದ ಸುತ್ತವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟು ಉಭಯ ಸಂಕಟದಲ್ಲಿ

ತೋಳಲುತ್ಪಿದ್ಧಾರೆ. ತಮ್ಮ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥ ಯಾವುದು ಎಂಬ ಸ್ಪಷ್ಟ
ಅರಿವು ಅವರಿಗಿಲ್ಲ.

ವೇದ-ವಿಶ್ವತತ್ತ್ವ

ಸನಾತನ ಹಿಂದು ಧರ್ಮದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಶಾಸ್ತ್ರ ಸೂತ್ರಗಳು ವೇದ
ಗಳಿಂದ ಜನ್ಮತಾಳಿವೆ ವೇದ ಎಂದರೆ ಜ್ಞಾನ. ವೇದಾಂತ ಅಂದರೆ
ಅರಿವಿನ ಅಂತ್ಯ. ಇದೇ ಜ್ಞಾನದ ಭ ಡಾರ. ಅದು ಬಹು ಪುರಾತನ
ವಾದ ಧಾರ್ಮಿಕ ತತ್ತ್ವ. ನಿತ್ಯಬದುಕಿನ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಹೊರಬಿದ್ದಿರುವ
ಜ್ಞಾನ. ವಿಜ್ಞಾನ, ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯೇ ವೇದ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸರ್ವಕಾಲಕ್ಕೂ
ಸಮಗ್ರ ವಿಶ್ವಕ್ಕೂ ಅನ್ವಯಿಸುವ ಗುಹ್ಯತತ್ತ್ವಗಳು ಅಡಗಿವೆ. ವೇದದಲ್ಲಿ
ವರ್ಣಿಸದೇ ಇರುವ ತತ್ತ್ವಗಳು ಇನ್ನಾವ ಮತಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲೂ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಧರ್ಮಪ್ರಸ್ಥಾನತ್ರಯ

ಉಪನಿಷತ್ತು ವೇದದ ಸಾರ. ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರ ಅಥವ ವೇದಾಂತ ಸೂತ್ರ
ಉಪನಿಷತ್ತಿನ ಸಾರ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ವಿರುದ್ಧವಾದ ತತ್ತ್ವಗಳಿಲ್ಲ. ಆದರೂ
ಅಲ್ಲಿರುವ ಗುಹ್ಯತತ್ತ್ವಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲ ರೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿ
ಕೊಳ್ಳಲು ಕಷ್ಟ. ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಪರಮಾತ್ಮ ಲೋಕ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ
ಮೇಲ್ಕಂಡ ಎಲ್ಲಾ ಗ್ರಂಥಗಳ ಸಾರವನ್ನು ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯ ಅರ್ಜುನನಿಗೆ
ಬೋಧಿಸಿದ. ವ್ಯಾಸ ಮಹಾಕುಷಿಗಳು ಮಾನವ ಕುಲದ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕೆ
ಕೃಷ್ಣ ಬೋಧೆಯನ್ನು ಭಗವದ್ಗೀತೆಯಾಗಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಧರ್ಮ
ಪ್ರಸ್ಥಾನ ತ್ರಯ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಉಪನಿಷತ್ತು, ಬ್ರಹ್ಮ
ಸೂತ್ರ, ಭಗವದ್ಗೀತೆ - ಭಾರತದ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥಗಳು. ಇದೇ ತ್ರಿವೇಣಿ
ಅಥವ ಪ್ರಸ್ಥಾನ ತ್ರಯ. ಪುರಾತನ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥಗಳು ಹಸುಗಳಾದರೆ
ಭಗವದ್ಗೀತೆ ಹಾಲು. ಹಸುವಿನ ಬಣ್ಣ, ಗಾತ್ರ, ಮೇವು ಯಾವುದಾ
ದರೂ, ಹಾಲು ಮಾತ್ರ ಬಿಳುವು. ಶುಚಿ, ರುಚಿ, ನಿಷ್ಕಳಂಕ, ನಿರ್ಮಲ

ಮತ್ತು ಶುಭ. ರೋಗಿ ಮತ್ತು ಜೆಟ್ಟಿಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಮತ್ತು ಆರೋಗ್ಯಕರವಾದ ದಿವ್ಯ ಆಹಾರ. ಹಸಿದಿರುವ ಹಸುಳಿಗೆ ತಾಯಿ ಹಾಲಿನಂತೆ ಈ ಸುವಾರ್ತೆ, ಉತ್ಪಾಂಕ್ಷಿಸುವ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಆನಂದಕಾರಿ. ಮಾನವ ಭಗವದ್ಗೀತೆ ಒಂದಕ್ಕೇ ಶರಣಾದರೆ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ.

ವಿಶ್ವ ಒಂದೇ ಕುಟುಂಬ - ಸನಾತನ ಸಂಸ್ಕೃತಿ

ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಮಾನವನಿಗೆ ಅಲ್ಲದೆ ಯಾವ ಜೀವಿಗೂ ಸಂಕಟ ಬೇಡ. ಸುಖ, ಶಾಂತಿ, ನೆಮ್ಮದಿ, ಆನಂದ ಬೇಕು ಸಂಕಟ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಿ, ನಿತ್ಯ ಸುಖವನ್ನು ಗಳಿಸುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅರಿಯಲು ನಮ್ಮ ಪುಷ್ಪಿಗಳು ಸತತ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಸಂಸಾರ, ಸಮಾಜ, ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳು ಮತ್ತು ಮತದ ಆದರ್ಶಗಳು ಮಾನವನ ಸುಖ ಶಾಂತಿಗಾಗಿ ಅವರು ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಕೊಡುಗೆಗಳು. ಈ ನಿಸ್ವಾರ್ಥಿಗಳು ತಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಯ ಸುಖಕ್ಕೆ ಶತಮಾನಗಳ ಸಂಶೋಧನೆ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಭಾರತದ ಈ ವಿವೇಚನಾಪರರು ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಿಂದ ಸಿಂಧಿ, ಭಯ ಮತ್ತು ಸ್ತೋತ್ರದ ಮೋಹವನ್ನು ತೆರೆದು ದಿಟ್ಟ ತನದಿಂದ ಸತ್ಯ ಮತ್ತು ಮಾನವ ಕಲ್ಯಾಣ ಚಿಂತನೆಯನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಜೈತನ್ಯಾತ್ಮಕರು, ಸದ್ಗುಣರು ಮತ್ತು ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯ ಭಾರತೀಯರು ವಿಶಾಲ ಭಾವನೆಯವರು. ಬಂದವರನ್ನೆಲ್ಲ ತುಂಬು ಹೃದಯದಿಂದ ಆಹ್ವಾನಿಸಿ, ಅವರ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಮತಗಳನ್ನು ಗೌರವಿಸಿ, ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಸಮೀಕರಿಸಿಕೊಂಡು, ಸೋದರರಂತೆ ಸಮ್ಮಿಳಿತವಾಗಿ ಬಾಳಿರುವುದನ್ನು ಇತಿಹಾಸ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದೆ. ಇದು ಸನಾತನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಹಿರಿಮೆ. ಆ ಮಹಾನುಭಾವರು ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷಗಳ ಕೆಳಗೆ ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಕುಟುಂಬ ಎಂಬ ಸತ್ಯವನ್ನು ಘೋಷಿಸಿದರು. ಈ ಆಧುನಿಕ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರ ಇತರ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳನ್ನು ಸಂಕಟದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು, ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಸುಖ-ಶಾಂತಿಯನ್ನು

ಅನುಭವಿಸುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಹಾಗೆ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಪರರ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಸುಖ ಪಡುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ. ಸಮಾಜ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾದ ಮಾನವನು ನೆರೆ-ಹೊರೆಯವರಿಗೆ ಹಿತ ಬಯಸುವುದು ಸಮಂಜಸವೂ, ಪರಿಶುದ್ಧವೂ ಆದ ಒಂದು ಸುಗಮ ಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯೆ : ಧಾರ್ಮಿಕ ಬದುಕು

ಬೀಜದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ಮರದ ಒಂದು ಭಾಗ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸದೆ ಭೂಮಿಯೊಳಗೆ ಬೇರಾಗಿ ಬೆರೆತಿದೆ. ಮತ್ತೊಂದು ಭಾಗ ಕುಡಿಯಾಗಿ ಕಣ್ ಮನಗಳನ್ನು ಸೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಮರ, ಹೂ, ಹಣ್ಣುಗಳ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಸದ್ಗು ಗದ್ದಲವಿಲ್ಲದೆ ಬೇರೇ ಜೀವಾಧಾರ. ಬೇರು ಶಕ್ತಿಯುತವಾಗಿದ್ದರೆ ಮೇಲ್ಭಾಗದ ಗಿಡ ಆಕರ್ಷಣೀಯವೂ, ಉಪಯುಕ್ತವೂ, ದೀರ್ಘಾಯುವು ಆಗಿ ರಂಜಿಸುವುದು. ಜಗದ ಏಳಿಗೆಗೆ ಬೇರೊಂದು ಹವ್ಯಾಸವಿಲ್ಲದೆ ದುಡಿಯುವ ನೇಗಲ ಯೋಗಿಗಳು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ. ಮೈಬಲದಿಂದ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಗಲಿರುಳು ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವ ಕಾರ್ಮಿಕರೂ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಕಂಬಗಳು. ಆದರೆ ಈ ಯಂತ್ರಗಳು ಮಾನವನ ಹತೋಟಿಗೆ ಬಂದು, ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಅನೇಕ ಬುದ್ಧಿ ಜೀವಿಗಳು ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಮಾನವಾಗಿ ಜನಗಳ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳದೆ, ಹೊಗಳಿಕೆಗೆ ದಕ್ಕದೆ ನೂರಾರು ನಿರಾಸೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಸೋಲುಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಿ, ದುಡಿ ದಿರಲೇಬೇಕು. ಅದೇ ರೀತಿ, ಸೃಷ್ಟಿನಾಟಕದ ಆದಿಯಿಂದ ಮಾನವನನ್ನು ಮೂದಲಿಸುತ್ತಿರುವ, ಬಗೆಹರಿಯದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ಸಂಗರಹಿತರಾಗಿ, ನಿರ್ಜನ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕಠಿಣ ತಪಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಮಾನವ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಅನೇಕ ಮಹಾ ಪುರುಷರು ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಸರ್ವರ ದುಃಖ ಪರಿಹಾರ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೊಪ್ಪರ, ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಪದವಿ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿ, ತಪಸ್ವಿಯಾದ ಬುದ್ಧ, ಉನ್ನತ ಉದಾಹರಣೆ. ತಮ್ಮ ತಾರುಣ್ಯದ

ಸುಖ ಸಂತೋಷಗಳನ್ನು ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿ, ಸನ್ಯಾಸ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಲೋಕ ಕಲ್ಯಾಣ ಎಸಗಿದ ವೀರ ಸನ್ಯಾಸಿ ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು, ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಉನ್ನತ ಭಾರತೀಯ, ವಿಶಿಷ್ಟ ಮಾನವ. ಇಪ್ಪತ್ತನೇ ಶತಮಾನದ ಅವತಾರ ಪುರುಷರಾದ ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿ ತಮ್ಮ ತ್ಯಾಗದಿಂದ, ನಿರಂತರ ದುಡಿಮೆಯಿಂದ ತನ್ನ ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನು ಶತಮಾನಗಳ ದಾಸ್ಯದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿ, ಪ್ರಪಂಚದ ಮೂಲ-ಮೂಲೆಯ ಮಾನವಕುಲದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ಬೀಜ ಬಿತ್ತಿದ ಪೂಜ್ಯ. ಅಗ್ರಗಣ್ಯ. ಇಂಥ ತ್ಯಾಗಿಗಳ, ವಿಶಾಲ ವಿಶ್ವ ಹೃದಯದವರ ಸರಣಿಯಿಂದಲೇ ಭಾರತ ಬದುಕಿರುವುದು ಮತ್ತು ಮಾನವಕುಲ ಕ್ಷೇಣಹೊಂದದೇ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿರುವುದು.

ವಿಷಯ ಲಂಪಟತೆ, ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಹೋಲುವ ಕೀಳುದರ್ಜೆಯ ನರರ ಕುರುಹು. ಪ್ರತಿ ಸಮಾಜದಲ್ಲೂ ಭೋಗಗಳನ್ನು ವರ್ಜಿಸಿದ ಅಪರೂಪ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಇತಿಹಾಸ ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸಿದೆ. ಇಂಥ ಅಪರೂಪ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಏಕೆಯೇ ರಾಷ್ಟ್ರಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಮೂಲ. ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಆದರ್ಶವೇ ಪುರೋಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಪ್ರಮುಖ ಪ್ರೇರಕ. ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿದ್ವತ್ತಿನ ವಿಚಾರ ತೀಲತೆ, ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹುರಿದುಂಬಿಸಿ ಶ್ರೇಷ್ಠತರಹದ ಆನಂದವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮಾನವನನ್ನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿ, ಉಪ ಯುಕ್ತವು, ಉನ್ನತವೂ ಆದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಅರ್ಹತೆ ಕೊಟ್ಟು, ಪರರಿಗೂ ಸುಖ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಕೊಡುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಈ ಅಪರೂಪ ಮತ್ತು ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಪರರ ಸುಖ ಶಾಂತಿಗಾಗಿ, ಸ್ವಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ಧಾರ್ಮಿಕವಾಗಿ ಬಾಳಿದ್ದಾರೆ. ವ್ಯಕ್ತಿ, ಸಂಸಾರ, ರಾಷ್ಟ್ರ, ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರ ಮತ್ತು ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ವದ ಶಾಂತಿಗಾಗಿ ಹಂಬಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ತ್ಯಾಗ ಈಗಲೂ ಈ ಪುಣ್ಯಭೂಮಿ ಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇದೆ.

ಸ್ಥಿರ ಮನಸ್ಸು — ಯೋಗಿ

ಪರಹಿತ ಬಯಕೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಶುದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಶುಭ ಮನಸ್ಸು

ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಸ್ಥಿರಗೊಳಿಸಿ ದುಃಖವನ್ನು ದೂರ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಮನಸ್ಸೇ ಮಾನವ. ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿಯ ಅನ್ಯೋನ್ಯತೆ ಸಡಿಲ ವಾದಾಗ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಆಂತರಿಕ ಗೊಂದಲ ಉಲ್ಬಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳ ಮೂಲಕ ಬರುವ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಪ್ರಜ್ಞೋದನೆಗಳನ್ನು ಬುದ್ಧಿ ಶೋಧಿಸಿದರೆ ಮನಸ್ಸು ನಿರ್ಮಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಶಕ್ತಿಯುತ ವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಶುದ್ಧೀಕರಿಸುವ ಕರ್ತವ್ಯದಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿ ಸೋತಾಗ ಮನಸ್ಸು ಮಲಿನವಾಗುತ್ತದೆ. ಬುದ್ಧಿಯ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಶಿಸ್ತಿಗೊಳಪಟ್ಟ ಮನಸ್ಸಿನ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಣೆಯೇ ಯೋಗ. ಬಹುತೇಕ ಮಂದಿ ಮಹತ್ ಸಾಧನವಾದ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಶ್ರೇಯಸ್ಸಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸದೆ ಕೀಳುತರಹದ ಬಯಕೆಗೆ ಬದಲಾಯಿಸಿ ತಮ್ಮ ನಾಶಕ್ಕೆ ತಾವೇ ಕಾರಣರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಛಿದ್ರತೆಯ ಮನಸ್ಸು ದುರ್ಬಲಗೊಂಡು ಅನೇಕ ಮಾನಸಿಕ ರೋಗಗಳಿಗೆ ಒಲಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾನಸಿಕ ಉದ್ವೇಗಗಳನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರೇತ್ರಗಳಲ್ಲೂ ಜಯ ಪಡೆದು ಕೀರ್ತಿ ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ಶರೀರಕ್ಕೂ ಮನಸ್ಸಿಗೂ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧವಿದೆ. ದೃಢ ದೇಹ ಸ್ಥಿರಮನಸ್ಸಿನ ಮಾತೆ - ಅಚಂಚಲದ ಮನಸ್ಸನ್ನು ದೃಢದೇಹ ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ದ್ವಂದ್ವ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಗಳು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ, ಬಂಡಿತವಾದತ್ವ, ನಿಷ್ಕಪಟತ್ವ ಮತ್ತು ಸರಳತೆಗಳ ಮೂಲ. ಆ ಅಮೂಲ್ಯ ಗುಣಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿದವನೇ ಯೋಗಿ. ಯೋಗಿಗಳೇ ವಿಶ್ವ ನಿರ್ಮಾಪಕರು. ಇಂಥ ಮಹಾನುಭಾವರೇ ಎಲ್ಲಾ ಜನಾಬ್ದಾರಿಗಳನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಶಕ್ತರು. ಈ ಸರ್ವ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಗೆ ಮೂಲ, ಇಂದ್ರಿಯ ನಿಗ್ರಹ. ಇಂದ್ರಿಯ ಹತೋಟಿಗೊಳಿಸಿದ ಮಹಾನುಭಾವರೇ ಲೋಕ ಕಲ್ಯಾಣದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾಗಿ ಕೀರ್ತಿ ಬಯಸದೆ ವಿಶ್ವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಾಗಿ ರಂಜಿಸುತ್ತಾರೆ ಶಾಫಿ ಅಥವಾ ಕುಂದಿಲ್ಲದ ಜೀವನ ನಡೆಸುವವನಿಗೆ ಕೀರ್ತಿ ಜೋಡಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಮನಸ್ಸನ್ನು ಪಳಗಿಸಿ ಹದ ಮಾಡಿ ಶಿಸ್ತಿಗೊಳಪಡಿಸುವುದು ಮುಖ್ಯ. ಶಿಕ್ಷಣಗೊಳಪಟ್ಟ ಮನಸ್ಸು, ಜ್ಞಾನ, ಪ್ರತಿಭಾಶಕ್ತಿ ಮುಂತಾದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮಾನಸಿಕ ಸಾಧನ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ವೃದ್ಧಿ ಮಾಡು-

ತ್ತದೆ. ಪರಿಪೂರ್ಣ ಮತ್ತು ಶೋಭಾಯಮಾನವಾದ ಹೊಸ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಕೈಗೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಉತ್ತೇಜಿಸುತ್ತದೆ ಒಂದು ಹೊಸದೃಷ್ಟಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಿ, ಸೇವೆ, ತ್ಯಾಗ ಮತ್ತು ನಿಸ್ವಾರ್ಥ ಪ್ರೇಮದ ದೀಪವನ್ನು ಬೆಳಗಿಸುತ್ತದೆ. ಒತ್ತಡಕ್ಕೊಳಪಟ್ಟ ಗಾಳಿ, ಬಂಡೆಯನ್ನು ಕೊರೆಯುವ ರಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಹಾಗೆ, ಶಿಸ್ತಿನ ಮನಸ್ಸು ಅಗಾಧವಾದ ಮತ್ತು ಅದ್ಭುತವಾದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಗಳಿಸುತ್ತದೆ ಇಂಥ ಶುದ್ಧ ಮತ್ತು ರಕ್ತಿದಾಯಕ ಮನಸ್ಸು ಸರ್ವರ ಸ್ವಭಾವ ಸಿದ್ಧವಾದ ಕೊಡುಗೆ.

ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯೆ

ಮನೋನಿಗ್ರಹ ಅಥವಾ ಸಂಯಮದಿಂದ ತುಂಬಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ, ಜೈತನ್ಯ, ತುಂಬಿದ ದಿವ್ಯ ಭಾವನೆಗಳು ಹೊಳೆಯುವುವು. ಆಲೋಚನಾ ಪರನ್ನಾಗಿ ಪ್ರಚೋದಿಸಿ, ಆತ್ಮ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸುತ್ತದೆ. ಆಗ ಅವನಿಗೆ ಸರ್ವಜೀವಿಯಲ್ಲೂ ಇರುವ ಆತ್ಮವು ಒಂದೇ ಎಂಬ ಭಾವ ಮನದಟ್ಟಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಬದುಕು ಮತ್ತು ಅದರ ಅನುಭವವೇ ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯೆ. ಭಗವಂತನ ಸಮ್ಮುಖವನ್ನು ಆಂತರಿಕವಾಗಿ ಅನುಭವಿಸುವಂತೆ, ಮನಸ್ಸನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಕಠಿಣ ಮಾನಸಿಕ ಮತ್ತು ನೈತಿಕ ಸ್ವಪ್ರೇರಣೆಯ ಶಿಕ್ಷಣವೇ ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯೆ. ಇದನ್ನು ಆತ್ಮಜ್ಞಾನ, ಶಿವಜ್ಞಾನ, ಆತ್ಮಬೋಧೆ, ಪರವಿದ್ಯೆ, ನಿರ್ಮಲ ಸಮಾಧಿ, ನಿರ್ವಾಣ, ಸ್ವರ್ಗ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ, ಅಲ್ಲಾ ಎಂಬ ನಾನಾ ನಾಮಾಂಕಿತಗಳಿಂದ ತತ್ವಜ್ಞರು ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಇದೇ ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠ ಕಲಾ ವಿಜ್ಞಾನ. ವಿಜ್ಞಾನ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳೆಲ್ಲಾ ಅರ್ಥಂಬರ್ಥ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೊಡಬಲ್ಲವು. ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯೆ ಅಖಂಡ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಕೊಡುವ ಶಾಸ್ತ್ರ. “ಹೊಟ್ಟೆ ಹೊರೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಕಲಾ ಕೌಶಲ್ಯ ಮತ್ತು ಕೈ ಕಲೆಗಳು ವಿಜ್ಞಾನವಾದರೆ, ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ದುಃಖದಿಂದ ವಿಮೋಚನೆ ವಿವರಿಸುವ ಮಾರ್ಗ ನಿಜವಾದ ವಿಜ್ಞಾನ ಅಲ್ಲವೇ”? ನಾಗಾರ್ಜುನ.

ಮಾನವ ಕುಲ ಕಲ್ಯಾಣ

ಈ ಯತಾರ್ಥ ಸ್ವರೂಪದ ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯೆ ಎಲ್ಲಾ ಪುರುಷ ಪ್ರಯತ್ನ ಮತ್ತು ಸಿದ್ಧಿಗಳಿಗೆ ತಳಹದಿ. ಇದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ವರ ಮತ್ತು ಪ್ರಸಾದ. ಈ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ಪಡೆದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಜೀವನಪರ್ಯಂತ ಶಕ್ತಿಯುತನಾಗಿ ಲವಲವೆಯಿಂದ ಮತ್ತು ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಲೋಕ ಕಲ್ಯಾಣ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಗ್ನನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಇವನೇ ಯೋಗಿ, ಅಂದರೆ ದಕ್ಷತೆಯ ಜಾಣ್ಮೆಯ ಸಮಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕಲಿಕದ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿರುವವನು. ಆತಂಕ, ವ್ಯಾಕುಲತೆ, ತಲ್ಲಣ, ಕಾತುರತೆ, ಸಂಕಟ ಮರಣಯಾತನೆ, ಮನೋಭಾರ, ಯೋಚನೆ, ಚಿಂತೆ, ಕಿರುಕುಳ ಗೋಳು ಇವು ಅಸಹ್ಯವಾದವುಗಳು ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯೆ ಜಿಗುಪ್ಸೆಕಾರಕವಾದ ಈ ಅಂಶಗಳ ಮೂಲ ಏನು ಎಂದು ವಿಭಜನೆ ಮಾಡಲರ್ಹವಾದ, ಶಕ್ತಿಯುತ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳ ಸಂಕೋಲೆಯನ್ನು ಮುರಿಯುವ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸುತ್ತದೆ. ಅತಿ ಭೋಗ, ಅಧಿಕಾರ, ಅಂತಸ್ತುಗಳ ಆಸೆ-ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯೇ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಮೂಲ ವೆಂಬ ತತ್ವವನ್ನು ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡಿಸಿ, ಪರರ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಕರಗುವ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ನೇರ ದಾರಿ ಬಿಟ್ಟು ಅಡ್ಡದಾರಿ ಹಿಡಿಯುವುದೇ ಎಲ್ಲಾ ನೋವಿನ ಮೂಲ. ಸ್ವಚ್ಛ ಜೀವನವೇ ಸಂಕಟಗಳ ಸಂಹಾರ. ಬೇಗುದಿ, ಬಯಕೆಯ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತುತ್ತದೆ. ಅಧಿಕಾಧಿಕವಾದ ಆಹ್ಲಾದ, ಅಧಿಕಾರ ಮತ್ತು ಅಂತಸ್ತುಗಳ ಹಂಬಲವೇ ಮಾನವನ ಸಂಕಟಗಳ ಮೂಲ. ಪರರ ದುಃಖ ಪರಿಹಾರ ಮತ್ತು ನೈತಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳ ಉನ್ನತಿಗಾಗಿ ವ್ಯಥೆ ಪಡುವವನೇ ಸರ್ವ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮಾನವ.

ಬುದ್ಧ ಸಾರಿದ : ನಮ್ಮ ದುಃಖವೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ದುರಾಸೆಯ ಫಲ. ದುರಾಸೆ ನಿರ್ಮೂಲ ಸುಖಕ್ಕೆ ದಾರಿ. ಬೈಗುಳ, ಹಠಮಾರಿತನ, ಹಗ ತನ, ಹಿಂಸೆ, ಕೋಪ, ಕಳವು, ಹಾದರ, ಸುಳ್ಳು, ಜರಿಯುವುದು,

ಕಾಡುಹರಟೆ, ಪರಸ್ಪತ್ತಿನ ಆಸೆ, ತನ್ನ ಹೊಗಳಿಕೆ, ಪರರ ತೆಗಳಿಕೆ ಇವೇ ನರಳಾಟಗಳ ನಾಭಿ.

ಜ್ಞಾನ, ತ್ಯಾಗ, ಸೇವೆ, ಸಾಧನೆ, ಸಂಪಾದನೆಗಳು ಸುಖಕ್ಕೆ ದಾರಿ. ಆಹಾರ, ಹವ್ಯಾಸ, ನಿದ್ರೆ ಇವುಗಳ ಅಡಕ ಅರಿತವನು ಬಾಧೆಗಳಿಂದ ದೂರ. ನೋವು, ಶಿಕ್ಷೆ, ವ್ಯಾಧಿ ಮತ್ತು ಸೋಲುಗಳು ಸ್ವಯಂಕೃತ. ಹೊಟ್ಟೆಬಾಕತನ, ಸ್ವಚ್ಛಂಧತೆ ಮತ್ತು ಇತರೇ ಅತಿ ಕ್ರಮ ಆಸೆಗಳು ದೈಹಿಕಬೇನೆಗಳ ಜನನಸ್ಥಾನ. ಇವುಗಳು ದಂಡ ತೆರಸದೇ ಬಿಡವು. ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಪದ್ಧತಿಗಳ ಅತಿಕ್ರಮಣವೇ ಮಾನಸಿಕ ವೇದನೆಗೆ ಕಾರಣ.

ವಿಜ್ಞಾನದ ಮತ

ವಿಜ್ಞಾನ ಶಾಸ್ತ್ರ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕವಾಗಿದ್ದರೂ ಜೀವಿಯ ಅಂತರಿಕದ ಅಪಾರ ಅವಯವಗಳ ವಿಚಾರ ಮಾನವನ ಬುದ್ಧಿಗೆ ನಿಲುಕಿಲ್ಲ ರಾಸಾಯನಿಕ, ಭೌತವಸ್ತುವಿನ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಕಣಗಳು ಹೇಗೆ ಜೀವಕಣಗಳ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಮತ್ತು ಜಟಿಲ ಸ್ವರೂಪ ಅವಯವಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ? ಒಂದು ಅತೀ ಸೂಕ್ಷ್ಮಗರ್ಭದ ಅಂಡಾಣು ಹೇಗೆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಅನುವಂಶೀಯ ಗುಣಗಳನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತವೆ? ಜೀವಿಯ ಜಾಗೃತಾವಸ್ಥೆಗೂ, ಮೆದುಳಿಗೂ ಹೇಗೆ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿದೆ? ಭಾವ ಪ್ರೇಕ್ಷಣೆಗೆ (ದೂರದರ್ಶನ) ದೇಹದ ಯಾವ ಶಕ್ತಿ ಕಾರಣ? ಜಯ, ಅಪಜಯ, ಸಂತಸ, ಸಂಕಟ ಇವುಗಳ ಅರಿವು ಯಾವ ಅಂಶಗಳಿಂದ ಲಭ್ಯ? ಜೀವಗಳ ಆಂತರೈಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಇಂಥ ಸಾವಿರಾರು ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ವಿಜ್ಞಾನದ ದೃಷ್ಟಿವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ದಕ್ಕಿಲ್ಲ.

ಈ ವಿಶಾಲ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಐಕ್ಯತೆಗೆ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನವೇ ಮೂಲ. ಮಾನವ ಕುಲದ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ತಳಹದಿ. ಮಾನವ ಅಂತರಂಗದ ಸತ್ಯಶೋಧನೆ

ಧರ್ಮವಾದರೆ ಭೌತಿಕ ಸತ್ಯತೋಧನೆ ವಿಜ್ಞಾನ. ವಿಜ್ಞಾನಿ ಆಧುನಿಕ ಪ್ರಪಂಚದ ಶಿಲ್ಪಿಯಾದರೂ ಅವನ ಸವಿಸ್ತಾರದ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಧಾರ್ಮಿಕ ಬೆರೆಯದೆ ಸರ್ವವೂ ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿದೆ. ಧಾರ್ಮಿಕ ಬಾಕಿ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಪತ್ತುಗಳ ಗಾಡಿಯನ್ನು ಎಳೆಯುವ ತೇಜಸ್ವಿಯಾದ ಕುದುರೆ. ಧರ್ಮದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವಿಲ್ಲದಿದ್ದಾಗಲೇ ಭ್ರಷ್ಟತ್ವ ಆವರಿಸುವುದು. ಆತ್ಮಜ್ಞಾನರಹಿತರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಸೂತ್ರ ಸದಾಗ ಗುಲಾಮಿ ಮನೋಭಾವ ಹೊಂದಿ, ಅವರು ಮುಟ್ಟಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಮಲಿನವಾಗಿ, ಮೂಸಿ ದ್ದೆಲ್ಲಾ ನಾಶ ಹುಟ್ಟಿ, ದೃಷ್ಟಿಯೆಲ್ಲಾ ಲೂಟಿ ಮತ್ತು ಭ್ರಷ್ಟತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿ, ಶ್ವಾಸಕಟ್ಟಿದ ವಾತಾವರಣ ನಿರ್ಮಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ಆತ್ಮಜ್ಞಾನದ ವಿಜ್ಞಾನಿ

ಮಾನವ ವಿಜ್ಞಾನ ಅತೀ ಕ್ಲಿಷ್ಟವಾದುದು. ಮನಸ್ಸು ಪ್ರಯಾಸದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಉಲ್ಲಾಸದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಆಪ್ತ-ಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಮಾನವ ತನ್ನನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ, ಉಳಿದೆಲ್ಲಾ ಭೌತಿಕ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಮಾರ್ಪಡಿಸಿದ್ದಾನೆ ತನ್ನ ಕೂಲದ ಅದೃಷ್ಟವನ್ನು ರೂಪಿಸಲು, ವಿಜ್ಞಾನದ ವಿಪುಲ ವೀರ್ಯವನ್ನು ವಿನಿಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕಾಗಿ ವ್ಯರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾನೆ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ನಿರೂಪಣೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಲಾಭಕರ ಮತ್ತು ಸ್ವಾರ್ಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಅಡಿಯಾಳಾಗಿವೆ. ದೇಹಚಕ್ರಿ ಶಿಸ್ತು, ಆರೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ಮನಃಶಾಂತಿಗೆ ಮೂಲವಾದ ದುಡಿಮೆಯನ್ನು ನಿರಾಯಾಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ನಿರಂತರದ ಅಂಗವಿಕಲತೆ, ದೇಹ ರಚನಾ ವಿಕಾರತೆ ಹೊಂದಿ, ವಾಸಿ ಮಾಡಲಸಾಧ್ಯವಾದ ರೋಗದಿಂದ ನರಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಯಂತ್ರ ನಾಗರಿಕತೆ ಮಾನವನನ್ನು ಒಂದು ಯಂತ್ರ ವನ್ನಾಗಿ ನಿರ್ಮಾಣಿಸುತ್ತಿದೆ. ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ರಾಸಾಯನಿಕ ಮತ್ತು ಕೃತಕವಸ್ತುಗಳಿಂದ ಬಯಸಿ ಸಹಜ ಹುಟ್ಟನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ವೈಖರೀತ್ಯ ತಾಂಡವವಾಡುತ್ತಿದೆ. ಸಹಜವಾದ ಪ್ರಕೃತಿ ಆರೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ಸೌಂದರ್ಯಗಳಿಗೆ ಪರತ್ಪ್ರಸಂಗವು ಕಾಯಕ

ಸರಳ ಮತ್ತು ನೇರ ಜೀವನ. ಸರಳತೆಯೇ ದಕ್ಷತೆ ಮತ್ತು
 ಅಲಸ್ಯ ಮತ್ತು ಅನಾಯಾಸದ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳು ಸರ್ವ ಅನಾಹುತಗಳಿಗೂ
 ಆದಿ. ಸಕ್ಕರೆ ಖಾಯಿಲೆ ವಿಶ್ವದಾದ್ಯಂತ ಬಹು ಜನರನ್ನು ಬಲಿ ತೆಗೆದು
 ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ಮೂಲ ಕಾರಣ, ನಾಲಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಹತೋಟಿ ತಪ್ಪಿ
 ರುವುದು. ಹಂಚುಣ್ಣು ದೇ ಸ್ವಾರ್ಥತೆಯಿಂದ ಕೊಂಡುಕೊಂಡ ಬೇನೆ ಇದು.
 ಇದನ್ನು ಆಹಾರ-ವಿಹಾರ ಕಾಯಕಗಳ ತಿಸ್ತಿನಿಂದ ಗುಣಪಡಿಸಿಕೊಂಡು
 ನವ ಮಾನವನಾಗಬಹುದು. ಇನ್‌ಸುಲಿನ್ ಎಂಬ ಕೃತಕ ಔಷಧಿ
 ಬಿಟ್ಟು, ಬೇರೇನೂ ಇಲ್ಲವೆಂಬ ಮಿಥ್ಯ ನಂಬಿಕೆ ಸಾಚಿಕೆಗೇಡು.

ವಿಜ್ಞಾನಯುಗ ಸಹಜವಾದ ಸುಗುಣಗಳನ್ನು ಸುವ್ರಾವಸ್ಥೆಗೆ ನೂಕಿ,
 ಸರ್ವವನ್ನೂ ತಲೆಕೆಳಗು ಮಾಡಿದೆ. ಹಣ ಒಂದು ಬಿಟ್ಟು ಬಾಕಿ ಎಲ್ಲದರ
 ವಿಚಾರದಲ್ಲೂ ಉಪೇಕ್ಷೆ ನೈತಿಕ ಮಟ್ಟದ ಮಲಿನತೆಯ ಶುಭ್ರತೆಗೆ
 ಪ್ರಯತ್ನ ಕಿಂಚಿತ್ತೂ ಇಲ್ಲ. ಭ್ರಷ್ಟತೆ, ಅನಾಯಾಸದಿಂದ ಹಣ
 ಅಸಹರಣದ ಅಭ್ಯಾಸವೇ ಆರ್ಥಿಕ ಅನಾಹುತಗಳ ಮೂಲ.
 ವಿಶ್ವದಾದ್ಯಂತ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು, ಮಿಥ್ಯ ಭರವಸೆಗಳನ್ನೇ ಕೊಡು-
 ತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆರ್ಥಿಕ ಕ್ಷಯದ ಕಾರ್ಯಗತಿ ನಿರಂತರವಾದುದು. ಇದಕ್ಕೆ
 ಕಡಿವಾಣವೇ ಇಲ್ಲ. ಭ್ರಷ್ಟ ರಾಜಕೀಯಕ್ಕೂ ಅಜ್ಞಾನ, ಭ್ರಾಂತಿ
 ಮತ್ತು ಮೋಸಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಜನ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅಸಮರ್ಥ
 ರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನಡುಹಗಲಿನಲ್ಲಿಯೇ ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳ ದರೋಡೆ
 ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಒಂದೇ ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ನಿರ್ದೋಷಿಗಳನ್ನು
 ಗುಂಡುಗಳಿಂದ ನಿರ್ನಾಮ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಖೂನಿ, ದರೋಡೆ,
 ಭ್ರಷ್ಟತೆ ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿ ಭ್ರಮಣೆ ಪರ್ಯಾಯ ಸ್ವಭಾವಗಳು. ಇದರ
 ತಡೆಗಾಗಿ ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ಹಣ ಹಾಳಾಗುತ್ತಿದೆ. ಜೈಲುಗಳು, ಹುಚ್ಚರ
 ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳು ಭರ್ತಿಯಾಗಿವೆ. ಕೃತಕ ವೈದ್ಯರ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ನೂರಾರು
 ಕೋಟಿ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿವೆ. ಸರ್ವರು ಸಾಲದ ಹಣದಿಂದ ತಮ್ಮ ಜೀವು
 ಗಳನ್ನು ಭರ್ತಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಪೈಪೋಟಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ರಾಷ್ಟ್ರದ
 ಹತಗಿನ ತಳ ತೂತು ಮಾಡಿ, ದಡೆ ಸೇರುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಇದು. ರಾಷ್ಟ್ರದ

అడలితద వేళ్ళ గగనల్కేరుత్తిదే. అగ్రగణ్యుర దబూరు, ఆసే, వోదే, స్వజన వ్యావోద, ఖజానೆಯన్న బరిదు మాడిదే. నిస్సార్థిగళ, నిజదేశప్రేమిగళ నిర్ధారగళు నిరర్థక. ఐహిక భోగగళన్న కల్పిసిరువ విజ్ఞాన, పరివర్తనేగి, సుధారణేగి మత్తు అత్మోద్ధారకే నేరవాగబేళు. మానవ విజ్ఞాన నೈసర్గిక కట్టకళ టుల్లంఘనేగళన్న టుడుగిసి నమ్మ శరీరద సహజ సామర్థ్యగళన్న క్రియాశక్తిగోళిసబేళు. విజ్ఞాని ఆత్మజ్ఞాన పడేదు తన్న కులద అదృష్టవన్న రూపిసి, అదర క్షయవన్న తప్పిసబేళు.

వివేకానందరు, విజ్ఞాన మత్తు ధార్మిక సంయోగద మానవ సృష్టిగాగి శ్రమిసిదరు. స్వతంత్రవర్తి పరరన్న స్వతంత్రరన్నాగి మాడి, సుగమదారి తోరలు అర్థ. పూర్ణతేయ, ప్రామాణికతేయ మహిమాశయరు మాత్ర మానవ కుల టుద్ధారక రాగలు సాధ్య. విశ్వ సోదరత్వ అందరే నమ్మ నేరేయోరేయవర, క.ల, మత, బణ్ణ, జాతి, అంతస్తు, ఆజరణే, అభ్యాస, వర్తనే ఏనాగిద్దరూ మనఃపూర్వకవాగి ప్రీతిసువ మనోభావవన్న అనుసరిసి జీవీధిసువ మహానుభావర అభావ తీవ్రవాగిదే. ఇంథ సుగుణరు దుర్లభవాదాగలే నాగరీకతేయ ఆవసాన. “ఎల్లా అభివృద్ధి మత్తు నాగరీకతే, పూజ్యర అథవ సంతర ఆవతారకే సమీకరిసల్పట్టిదే.” (ఆర్ నాల్డు టయనది)

ಮತ

ಮಾನವನೆಂಬ ಬಿರುದು

ಪ್ರಕೃತಿ ಮತ್ತು ಮಾನವನ ಇಹಪರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ನಿಯಾಮಕ ಶಕ್ತಿ ಅಥವಾ ದೇವರಿಂದಾನೇ, ಎಂಬ ಗಾಢನಂಬಿಕೆ, ವಿಶ್ವಾಸ, ಶ್ರದ್ಧೆ, ಭಕ್ತಿ ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಳಗೊಂಡ ಒಂದು ಕಟ್ಟುಪಾಡೇ ಮತ. ಜೀವನದ ಒಂದು ಶಿಸ್ತು, ನಿಯಮ, ಋಜುತೆ, ನೀತಿ ಮತ್ತು ಕರ್ತವ್ಯಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ. ತನ್ನ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಅರಿತು ಬಾಳಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಮಾನವನೆಂಬ ಬಿರುದು ಸಲ್ಲುತ್ತದೆ.

ವಿಶ್ವದ ಸಮಗ್ರ ಮಾನವನ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಅನುಭವಗಳ ತಿರುಳೇ ಮತ. ವಿನೇಕಾನಂದರು ಮೊಳಗಿದಂತೆ, ಮತ ಒಂದೇ ಒಂದು, ಸಿದ್ಧಾಂತದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಬರೀ ಬೌದ್ಧಿಕ ವಾದಾನುವಾದಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಅದು ಅನುಭವಾತ್ಮಕವಾದುದು. ಅದು ವ್ಯವಹಾರ ಜ್ಞಾನ ಅಲ್ಲದೆ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುವಾಗ ಬರುವ ಆಂತರಿಕ ಅನುಭವ, ಅರಿವಿನ ಸತ್ತ್ವ. ಮಾನವ ಮೃಗವನ್ನು ದೇವಮಾನವನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿ. ಹೀನವಾದ ಸಮಾಜ, ಒಂದನ್ನೊಂದು ಕೊಂದು ತಿನ್ನಲು ಹವಣಿಸುತ್ತಿರುವ ಮೃಗಗಳ ಹಿಂಸಿನ ದಟ್ಟ ಕಾಡಿನ ಸಮಾನ. ಮೃಗದ ಆವತಾರಿಯಾದ ಮಾನವನನ್ನು, ಅನುಭವದ ಎರಕಕ್ಕೆ ಹಾಕಿ, ಹದ ಮಾಡಿ, ಪೂರ್ಣವೂ, ಸ್ವಚ್ಛವೂ ಆದ, ಮಾನವ ಲಲಿತ ಲಕ್ಷಣದ ಅಚ್ಚೊತ್ತುವ ಜಲಪಾತ ಅದು. ವಿಶೇಷ ವಿಶ್ವ ವಿಶ್ವಾಸ, ತುಂಬಿ ಹರಿಯುವ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಮತ್ತು ಸೈರಣೆ, ಅಲ್ಲದೆ ಮಹತ್ತರವಾದ ವಿಚಾರ ಶಕ್ತಿಗಳ ಸಂಯೋಜನೆಯ ಮಥನವೇ ಮತ. ಮಾನವನ ಪರಿ ಪೂರ್ಣತೆಯ ಬದುಕಿಗೆ, ಅನ್ನೋನ್ಯತೆಯ ಮೃಕ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ, ಜೀವನದ ಸಫಲತೆಗೆ ನೈಜಮತ ಅನುಸರಣೆ ಅನಿವಾರ್ಯ. ನೈತಿಕ ಮೌಲ್ಯದ

ಆಧಾರದ ನೀತಿಯ ಶಿಸ್ತುಗಳೇ ಮತದ ಅಸ್ತಿಭಾರ. ಮಾನವ ಸುಖ, ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಕ್ಷೇಮ ಅನುಭವಿಸಲು ಕೆಲವು ಶಿಸ್ತುಗಳನ್ನು ಪಾಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇವುಗಳನ್ನೇ ಎಲ್ಲಾ ಮತಗಳು ಶಾಸನಗಳಾಗಿ ಅಥವಾ ಕಟ್ಟಳೆಗಳನ್ನಾಗಿ ವಿಧಿಸುತ್ತವೆ. ಮತಧರ್ಮಗಳು ಮಾನವ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಟ್ಟ ಕೊಡುಗೆ. ಮಾನವನಲ್ಲಿ ದೈವಪ್ರೇಮ ಪ್ರೇರೇಣಿಸಿ, ದೈವ ಜ್ಞಾನ ವಿಕಾಸಗೊಳಿಸುವುದೇ ಮತಶಿಸ್ತಿನ ಪ್ರಮುಖ ಉದ್ದೇಶ. ಸರ್ವ ಜೀವ ಜಂತುಗಳಿಗೆ ದಯೆ ಮತ್ತು ಕನಿಕರದಿಂದ ವರ್ತಿಸುವ ಮಾನವ ನಿರ್ಮಾಣ ಮತ್ತೊಂದು ಗುರಿ. ಒಂದು ಜನಾಂಗದ ನಾಗರಿಕತೆ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಅವರು ಅನುಸರಿಸುವ ಮತ ಕಟ್ಟಳೆಯ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ.

ನಾಸ್ತಿಕತೆ

ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಿಂದ ಆನೇಕ ತತ್ವಜ್ಞಾನಿಗಳು ತಮಗೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವೇದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಮತಗಳು ಆದಿಯಿಂದ ವಿಪುಲವಾಗಿ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಆಧಾರಗಳಿವೆ. ಶೈವ ಮತ್ತು ವಿಷ್ಣುಧರ್ಮಗಳು, ಶಿವ ಮತ್ತು ವಿಷ್ಣು ದೇವರ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆಯ ಪಟ್ಟು ಹಿಡಿದಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಅವು ಕಾಲಾಂತರದಲ್ಲಿ ವೇದದ ತತ್ವಗಳೊಡನೆ ಸಮನ್ವಯಗೊಂಡಿರುವ ಅಂಶ ವೇದ್ಯವಾಗಿದೆ. ವೇದವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬಹಿಷ್ಕರಿಸಿದ ಸಾಂಖ್ಯ, ಜೈನ, ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮಗಳು ನಾಸ್ತಿಕ ಮತಗಳಾಗಿದ್ದರೂ, ಅತೀತವಾದ ಧರ್ಮ, ಪುನರ್ಜನ್ಮ, ಪಾಪ-ಪುಣ್ಯ ಕರ್ಮತತ್ವಗಳ ಅಗತ್ಯತೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿವೆ.

ಆದರೆ ಲೋಕಾತೀತವಾದ, ಸಾರ್ವರಿಹಿತವಾದ. ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಪ್ರಮಾಣವಿಲ್ಲದ ಯಾವ ಅಂಶವನ್ನೂ ಒಪ್ಪದ, ಸ್ವಭಾವವಾದದ ಗುಂಪು, ಪುರಾಣಕಾಲ ದಿಂದಲೂ ಎಲ್ಲಾ ಮತಗಳಿಗೂ ಪ್ರತಿಪಕ್ಷವಾದ ನಾಸ್ತಿಕರು ಅಥವಾ ಭಾರ್ಮಿಕರನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಮಣ್ಣು, ಗಾಳಿ, ನೀರು, ಬೆಂಕಿ ಈ ಭೌತ ಪದಾರ್ಥಗಳೇ ದೇಹ ಮತ್ತು ಚೇತನ ಉತ್ಪತ್ತಿಗಳಿಗೆ ಕಾರಣ.

ಈ ಭೂತಗಳ ಸೇರಿಕೆ ನಷ್ಟವಾದಾಗ ಚೇತನ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಸಾವು ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಆತ್ಮ, ಚೈತನ್ಯ, ಪರಲೋಕ, ಸ್ವರ್ಗ, ನರಕ ಮತ್ತು ದೇವರೆಂಬ ಕಲ್ಪನೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಪ್ರಮಾಣಗಳಿಲ್ಲ. ಸಮಾಜ ಹಿತಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಶಿಸ್ತು, ನೀತಿ, ಧರ್ಮಗಳು ಮಾನವ ನಿರ್ಮಾಣವೇ ಹೊರತು, ದೈವನಿರ್ಮಾಣವಲ್ಲ ಎಂಬುವುದೇ ಅವರ ನಾಡ.

ಅನುಮಾನ ಪ್ರಮಾಣ ಅಂದರೆ ದೂರದ ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಹೋಗೆ ಕಂಡಾಗ ಬೆಂಕಿ ಇರುವಿಕೆಯನ್ನೂ, ಕಾಳಿನಲ್ಲಿ ಎಣ್ಣೆ, ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ಬೆಣ್ಣೆ ಇರುವುದಾದ, ದೇವರಸ್ತಿತ್ವದ ಉಪಮಾನವನ್ನು ನಾಸ್ತಿಕರು ಒಪ್ಪರು.

ಈಗ ವಿಜ್ಞಾನ, ಜೀವ ಚೇತನಗಳೆಂಬ ಹೊಸ ರೂಪಗಳಿಗೆ ಭೌತವಸ್ತುಗಳೇ ಕಾರಣ ಎಂದು ಹೊಸ ತತ್ವವನ್ನು ರೂಪಿಸಿರುವುದನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆತ್ಮಜ್ಞಾನದ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ತಮ್ಮ ಸಂಶೋಧನೆಗಳಿಂದ, ವಿಶ್ವ ಮತ ಸ್ಥಾಪನೆಗೆ ನಾಂದಿಯಾಗಲಿ ಎಂದು ಹಾರೈಸೋಣ.

ವೇದಾನುಸರಣೆ

ವೇದಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವ ಮತಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ದ್ವೈತ, ವಿಶಿಷ್ಟಾದ್ವೈತ ಮತ್ತು ಅದ್ವೈತಗಳೆಂದು ವರ್ಗೀಕರಿಸಬಹುದು ಮಾಧವರು, ರಾಮಾನುಜರು ಮತ್ತು ಶಂಕರರು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಆ ಮೂರು ಪಥಗಳ ವೀರ ನಾಯಕರು. ಭಗವದ್ಗೀತೆಯು ಈ ಮೂರು ಭಿನ್ನ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಮಾಡಿದೆ. ಶಂಕರರ ಅದ್ವೈತ, ಸರ್ವಮತಗಳನ್ನು ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಮಾಡಬಲ್ಲ ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರ. ಅದ್ವೈತತೆಯೇ ಭವಿಷ್ಯ ಪ್ರಬುದ್ಧ ಮಾನವತೆಯ ಧರ್ಮ.

ನಿಸ್ವಾರ್ಥ ಸೇವೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ

ವೈರತ್ಯ, ಹೊಟ್ಟೆ ಉರಿ, ದುರಾಸೆ, ಅಹಂಕಾರ ಮತ್ತು ಸ್ವಾರ್ಥಗಳನ್ನು

ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೊರೆದಿರುವುದೇ ನಿಜಮತದ ಲಕ್ಷಣ. ಪ್ರತಿ ಜೀವಿಯನ್ನು ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಮಾನವ ಸೇವೆಯನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಪ್ರೇರೇಪಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೇ ಶ್ರೇಷ್ಠಮತ.

ನಿಜವಾದ ಮತಾವಲಂಬಿಯು ಇತರ ಮತ ಬೆಂಬಲಿಗರನ್ನು, ತನ್ನ ಸ್ವ-ಶ್ರೇಯಸ್ಸಿಗಾಗಿ ನಡೆಸುವ, ನೀತಿ ಸಮರದ ಸಹಪಾಠಿಗಳೆಂದು ಆದರಿಸಿ ಗೌರವಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮಾನವ ಕುಲ, ವೈಚಿತ್ರ್ಯತೆಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ವೈವಿಧ್ಯತೆಯ ಆಲೋಚನೆಗಳಿಂದ ಆವರಿಸಿದೆ. ಒಂದೇ ಒಂದು ಮತ ಎಷ್ಟೇ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿರಲಿ, ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲಾ ಜನರಿಗೂ ಶಾಂತಿ, ಸಮಾಧಾನಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯ. ವಿಶಿಷ್ಟ ಮಾನವ ಕುಲವನ್ನು ಒಂದೇ ಬಗೆಯ ಸಂಪ್ರದಾಯ, ಸಂಸ್ಕಾರ, ನಂಬಿಕೆ, ತತ್ವ ಮತ್ತು ದೇವತಾ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಂದ ಬಂಧಿಸುವ ಬಯಕೆ, ಅಪ್ರಯೋಜಕ. ಷಡನೆಂಟನೇ ಶತಮಾನದ ಅವತಾರ ಪುರುಷ ರಾಮ ಕೃಷ್ಣ ಪರಮ ಹಂಸರು ಸತತ ಸಾಧನೆಯಿಂದ, ಸರ್ವಮತಗಳ ಧೈಯ ಒಂದೇ ಎಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲಾ ಮತಗಳಿಗೂ ಸ್ಥಾನವಿದೆ. ಅವು ಅನಪೂರಕವೂ ಮತ್ತು ಸಹಭಾವಿಯುತವಾದುವು. ವಿರೋಧಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಸಣೆದಾಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ತನ್ನ ಮತದ ಮೇಲಿನ ವಿಪರೀತ ವಿಶ್ವಾಸ ಮತ್ತು ಅಂಧ ಪ್ರೇಮ ಅಘಾತಕ್ಕೆಡೆ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಹಠದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮತ ಪದ್ಧತಿ ಅಪ್ರಯೋಜಕ. ಅಂಧ ಧರ್ಮಾಂಧತೆ, ಐಕ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಮಧುರ ಬಾಂಧವ್ಯವನ್ನು ಸಡಿಲಿಸಿ ಮತ ಮತ್ಸರದ ವಿಷವನ್ನು ಕಾರುತ್ತದೆ. ಅಜ್ಞಾನ ಜನ್ಯವಾದ ಮತ ಕಲ್ಪನೆ-ಜಾತಿ, ಪಂಥ, ಕೋಮು, ಪಂಗಡ ಗಳೆಂಬ ನೂರಾರು ಬೇಧ ಭಾವನೆಗಳಿಗೆ ಮೂಲವಾಗಿ ಸಮಾಜವನ್ನು ಛಿದ್ರತೆಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ

ವೈಚಾರಿಕತೆ

ಸ್ವಾರ್ಥಿಗಳು ಧರ್ಮಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಉದಾಹರಿಸಿ, ಸತಿ, ಗುಲಾಮತ್ವ,

ದೇವದಾಸಿ, ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆ, ವೈಧವ್ಯಕ್ಕೆ ನಿರ್ಬಂಧದ ವಿರೂಪತೆ, ಕೇಶ ಮುಂಡನೆ, ವಿಕಾರತೆ, ಚಿತ್ರಹಿಂಸೆ, ಸುರೂಪತೆಗೆ, ವಿರೂಪತೆ, ಗಂಡಸಿನ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆ, ಪ್ರಾಣಿಬಲಿ, ನರಬಲಿ, ನಿರ್ಬಂಧದ ಮತ ಪರಿವರ್ತನೆ ಮತದ್ವೇಷದ ಕಿರುಕುಳದ ಮತೀಯ ನ್ಯಾಯ ಸ್ಥಾನ. ಕಗ್ಗೊಲೆ, ಮುಂತಾದ ಅನೇಕ ಅಮಾನುಷ ಮತ್ತು ಅನೇಕ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಕಲಕುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಮತದ ವಿಚಾರದಲ್ಲೆ ತಪ್ಪು ನೆಪ್ಪು ನಡೆದಿದೆಯೆಂದು ಬರೆಯುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಅಂದಿನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಆಗು-ಹೋಗುಗಳು ಸಹಜ. ಇತಿಹಾಸಕಾರರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕರು ಮತ್ತು ಸಮದರ್ಶಿಗಳು ಅಲ್ಲ.

ವಿಕಾಸನ ವಿಸ್ತಾರವಾದಂತೆ, ಮಾನವ ಸ್ಥಿಮಿತನು ಮತ್ತು ಸಂಯಮ ದಿಂದ ಗಂಭೀರನು ಆಗಬೇಕು. ಅವನ ದೃಷ್ಟಿ, ಚೈತನ್ಯ, ಶ್ರೀರಾಮನ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ, ಬುದ್ಧನ, ಏಸುವಿನ ಅಲ್ಲದೇ ಮಹಮದನ ಆದರ್ಶ-ಪಾಲನೆಗೆ ಮುಡಿಪಾಗಿರಬೇಕು.

ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ

ವೈಯಕ್ತಿಕ ಭಾವನೆಯ ಸೋಂಕಿಲ್ಲದೇ, ವಿಷಯಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ, ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತದ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರುವ ಸುಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಅಭ್ಯಾಸವೇ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಮನೋವೃತ್ತಿ. ಮತ ಅನೇಕ ಅದ್ಭುತ ಅನಂದಗಳನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದರೂ, ವಿಚಾರತೀಲತೆಯ ಅಭಾವದಿಂದ ಅಸಂಖ್ಯ ಅನರ್ಥಗಳಿಂದ ಅಧಃಪತನಕ್ಕೊಳಪಡಿಸುತ್ತಿದೆ. ಪ್ರಪಂಚದ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಶ್ರದ್ಧೆಗೆ ಆಹುತಿಯಾತಿ ಸ್ಫೋಟಗೊಂಡು ಅಶಾಂತಿಯಿಂದ ಸಮಗ್ರ ರಾಷ್ಟ್ರವೇ ತಲ್ಲಣಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಪ್ರತಿನಿತ್ಯದ ಅನುಭವ. ಮತ ಮೌಢ್ಯದ ಮರಣ-ಘಂಟೆ, ದುಃಸಹ ಭೀಕರಗಳನ್ನು ಕ್ಷಣ ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಪೂರೈಸಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳ ಸೂತ್ರಧಾರರು ಅಜ್ಞಾನದ ಅವತಾರಗಳು.

ರಾಷ್ಟ್ರದ ಐಕ್ಯತೆ, ಸಮಗ್ರತೆ, ಪುರೋಭಿವೃದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಅಂತರಾಷ್ಟ್ರಗಳ, ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಸ್ವಾರ್ಥ ಸಾಧನೆಗೆ ಅಧೀನ ಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಆ ಸ್ವಪ್ರಯೋಜನಾಸಕ್ತರು ಕೇಡಿನ ಕ್ಷಣದವರೆಗೂ ಸಾಮಾನ್ಯರಲ್ಲಿ ತಾವು ಕರುಣಾವತಾರಿ, ಸಮಾಜಸೇವಕ, ಬಡವ ಬಂಧು, ದೇಶಭಕ್ತ, ಸುಗುಣ, ವಿಶ್ವಸೋದರ ಸಂಪನ್ನ, ಧರ್ಮಾತ್ಮ, ಮುಂತಾದ ಉದಾತ್ತ ಭಾವೈಕ ಆದರ್ಶಪಾಲಕ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಮೂಡಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ವ ನಾಶವಾದ ಮೇಲೆ ಮಿಥ್ಯತೆ ಬಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಜನರ ಜ್ಞಾತಕಶಕ್ತಿಯ ಸಿಸ್ತತ್ವವನ್ನು ಅರಿತಿರುವ ಅಬದ್ಧ ನಾಯಕರು ಮತ್ತೊಂದು ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರ ಮತ್ತು ಅಂತಸ್ತಿನ ಬೆಟಿಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ವಿಷಮ ಚಕ್ರಕ್ಕೆ ವೈಚಾರಿಕತೆ ಒಂದೇ ಪರಿಹಾರ ದಾರ್ಗ. ವಿಚಾರಶೀಲತೆಯೇ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದ ವ.ದ್ವು.

ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಮತಾವಲಂಬಿಯು ಪ್ರಾಂತೀಯ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಒಲವುಗಳನ್ನು ಬಹಿಷ್ಕರಿಸಿ ವಿಶ್ವಪ್ರೇಮಿಯಾಗಲು ಸತತ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಸುತ್ತಾನೆ. ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಮೂಲವಾದ ವೈಚಾರಿಕತೆಯನ್ನು ಮೈಗೂಡಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಮಾತ್ರ ಸರ್ವರ ಶ್ರೇಯಸ್ಸು,

ಮನುಜ ಮತ - ವಿಶ್ವ ಪಥ

ಗುಡಿ, ಚರ್ಚು, ಮಸೀದಿಗಳ ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಬನ್ನಿ. ಬಡತನದ ಬುಡ ಮಟ್ಟ ಕೀಳಬನ್ನಿ, ಮೌಢ್ಯತೆಯ ಮಾರಿಯನ್ನು ಹೊರದೂಡಲೈ ತನ್ನಿ ವಿಜ್ಞಾನ ದೀವಿಗೆಯ ಹಿಡಿಯಬನ್ನಿ, ಓ ಬನ್ನಿ ಸೋದರರೇ, ಬೆಗಬನ್ನಿ ಸಿಲುಕದಿರಿ ಮತವೆಂಬ ಮೋಹದಾ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ, ಮತಿಯಿಂದ ದುಡಿಯಿರೈ ಲೋಕಹಿತಕ್ಕೆ, ಆ ಮತದ, ಈ ಮತದ, ಹಳೇ ಮತದ ಸಹವಾಸ ಸಾರಿನ್ನು, ಸೇರಿರೈ ಮನುಜ ಮತಕ್ಕೆ, ಓ ಬನ್ನಿ ಸೋದರರೇ, ವಿಶ್ವಪಥಕ್ಕೆ.

“ಮನುಜ ಮತ, ವಿಶ್ವ ಪಥ, ಸರ್ವೋದಯ, ಪೂರ್ಣದೃಷ್ಟಿ” ಎಂಬ ಕುವೆಂಪು ಅವರ ಮಂತ್ರಗಳೇ ಮಾನವ ಕುಲದ ಉದ್ಧಾರದ ಮಾರ್ಗ. ಈ ಹೆಗ್ಗಳದ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದ ಮಹಾನುಭಾವರಿಂದಲೇ ಲೋಕ ಕಲ್ಯಾಣ ನಡೆದಿರುವುದು. ಈ ಧೈಯಕ್ಕಾಗಿ ಆನೇಕರು ಆತ್ಮ ಸಮರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ದಿವ್ಯ ತ್ಯಾಗವೇ ನಿಜ ನಾಗರಿಕತೆ ಮತ್ತು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸಂಸ್ಕೃತಿ. ಜೀವನಕ್ಕೆ ಅಳವಡಿಸದ ಧರ್ಮ ಗ್ರಂಥಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಾಗಲಾರದು. ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರು ಧರ್ಮಗ್ರಂಥಗಳ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಕೂಲಂಕುಶವಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸಿ, ಅವುಗಳ ಅನುಸರಣೆಯಿಂದ ಹಿತವಾದ ಫಲ ಕೈಗೂಡಿದ ಮೇಲೇ ಅದನ್ನು ಇತರರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ತತ್ವಗಳು ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲೂ ಮುದ್ರಿತವಾಗಿವೆ. ಭಾರತೀಯರು ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಕಾಯಾ, ವಾಚಾ, ಮನಸಾ ಅನುಸರಿಸಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಗಾಂಧಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಸುಗುಣರು ಎಂಬ ಗೌರವ, ಮನ್ನಣೆ ಲಭಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಘಳಿಗೆ ಯಲ್ಲೂ ನಾಚಿಕೆ ಇಲ್ಲವೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಕೋಟಿ ತರಹದ ಶೋಷಣೆಗಳು ಕೊನೆಯಾಗಿ, ಮಾನವ ಕೋಟಿಗೆ ಸುಖ, ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಸಂತೋಷ ಸಿಕ್ಕಬೇಕಾದರೆ ಗಾಂಧಿ ತತ್ವಗಳ ಅನುಸರಣೆಯಿಂದಲೇ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯ.

ಸನಾತನ ಧರ್ಮ

ವಿಶ್ವ ಧರ್ಮ - ಮಾನವ ಸೋದರತ್ವ

ಭಾರತ ದೇಶದ ತತ್ವಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸನಾತನ ಧರ್ಮ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಇದೇ ಮಾನವ ಧರ್ಮ, ವಿಶ್ವ ಧರ್ಮ. ಹಿಂದುತ್ವ ಎಂಬ ನಾಮಾಂಕಿತ ಪರಕೀಯರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು. ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಕುಟುಂಬ ಎಂದು ನೇಡ ಸಾರಿದೆ. ಸನಾತನ ಧರ್ಮದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆ ಮತ್ತು ವಿರೋಧ ಭಾವಗಳಿಗೆ ಎಡೆ ಇಲ್ಲ. ಅವು ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ಕೆಲವು

ಮೂಲ ತತ್ವಗಳ ಅಸ್ತಿಭಾರದ ಮೇಲೆ ನೆಲಸಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ, ಸರ್ವ ಜೀವಿಗಳಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವ ವಿಶಿಷ್ಟ ಲಕ್ಷಣದ ಮತ್ತು ಚೈತನ್ಯ ಸ್ವರೂಪದ ಆತ್ಮ ಒಂದೇ ಎಂಬುದು ಬಹು ಪ್ರಮುಖವಾದುದು. ಪ್ರಾಚೀನ ಮುಷಿಗಳು ಎಲ್ಲಾ ಮತಗಳ ಏಕತ್ವವನ್ನೂ ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದಾರೆ. ಸಮುದ್ರ ಸೇರುವುದೇ ಎಲ್ಲಾ ನದಿಗಳ ಗುರಿ ಈಶ್ವರ ಅಥವಾ ಸತ್ಯ-ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಸರ್ವರ ಸುಖ ಸಂತೋಷಗಳೇ ಎಲ್ಲಾ ತತ್ವಗಳ ತಾತ್ಪರ್ಯ ಈ ಆತ್ಮದ ಅಖಂಡತೆಯನ್ನು, ಮತ ಮೈತ್ರಿತೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಮಾನವ ಸಹೋದರತ್ವವನ್ನು ಒಂದು ಶತಮಾನದ ಹಿಂದೆ ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರವರು, ತಮ್ಮ ಸಿಂಹವಾಣಿಯಿಂದ ಚಿಕಾಗೊ (ಅಮೇರಿಕಾ)ದಲ್ಲಿ ಘೋಷಿಸಿ, ಸರ್ವರನ್ನೂ ಚಕಿತಗೊಳಿಸಿದರು. ಈ ಯುಗದ ಮುಷಿಗಳಾದ ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರು ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯದ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ವಮತದ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಪಠಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. “ಈಶ್ವರ ಅಲ್ಲಾ ತೇರಾನಾಮ್, ಸಬುಕು ಸನ್ಮತಿ ದೇವ್ ಭಗವಾನ್” ಎಂಬ ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಲೋಕ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ.

ಪುನರುಜ್ಜೀವನ

ಪರಕೀಯರ ಧಾಳಿ ಮತ್ತು ಆಕ್ರಮಣಗಳಿಂದ ಸನಾತನ ಧರ್ಮ, ಅಂಥ ಕಾರದ ಅವಧಿಗಳನ್ನು ಕಳೆದು ಜೀತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ಪ್ರಾಚೀನ ಮುಷಿಗಳ ಆತೀರ್ವಾದದಿಂದ ಉದ್ಭವಿಸಿದ ಆನತಾರ ಪುರುಷರ ಚಿಂತನೆ, ಪ್ರತಿಭಟನೆಗಳ ಮೂಲಕ ಪುನರುಜ್ಜೀವ ಹೊಂದಿದೆ. ರಾಜಾರಾಂ ಮೋಹನರಾಯ್, ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮಹಂಸ, ವಿವೇಕಾನಂದ, ಬಸವಣ್ಣ, ಗೋಖಲೆ, ಅನಿಬೆಸೆಟಿರು, ಅರಬಿಂದರು, ರವೀಂದ್ರನಾಥ ತಾಕೂರ್, ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿ, ವಿನೋಬಾಭಾವೆ ಮುಂತಾದ ಮಹಾ ಪುರುಷರು ಸಮಾಜ ಶ್ರೇಯಸ್ಸಿನ ಸಮರ ನಡೆಸುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಬ್ರಹ್ಮ ಸಮಾಜ, ಆರ್ಯ ಸಮಾಜ, ಥಿಯಾಸಾಫಿಕಲ್ ಸೊಸೈಟಿ, ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಿಷನ್ ಇವುಗಳು ಅಗ್ರಪಾತ್ರ ವಹಿಸಿ, ಸನಾತನ

ಧರ್ಮದ ನಿಜನಿರೂಪಣೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಡಿಯನ್ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರ ರಾಜಕೀಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಧರ್ಮ ಧರ್ಮವಾದ ಅಹಿಂಸೆಯೇ ವಿಶಿಷ್ಟ ಮತ್ತು ಅದ್ಭುತವಾದ ಅಸ್ತ್ರವಾಯಿತು. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪುನರುತ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಶ್ರಮಿಸಿದ ಅಗ್ರಗಣ್ಯರಿಲ್ಲಾ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಉರ್ಜಿತಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡು ಸಾಮಾನ್ಯರನ್ನು ತಿದ್ದಲು ಸರ್ವಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಸನಾತನ ಧರ್ಮದ ವರ್ಚಸ್ಸು ಪುನರುಚಿತವಾಯಿತು.

ಕ್ರೈಸ್ತ, ಇಸ್ಲಾಂ, ಜುಡಿಸಮ್, ಜೋರಾಷ್ಟ್ರ ಮುಂತಾದ ಮತಗಳಿಗೆ, ಪರಮತ, ಅಸಹಿಷ್ಣುತೆ ಸಾಮಾನ್ಯ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹಿಂದು ಮತ್ತು ಬೌದ್ಧ ಮತಗಳಿಗೆ, ರಕ್ತಪಾತರಹಿತ, ಶಾಂತಿ, ಸಹಿಷ್ಣುತೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಸನ್ನತೆಗಳೇ ಆಧಾರ ಸ್ತಂಭ - ಎಂಬ ಆಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಪ್ರಪಂಚ ಪ್ರಸಿದ್ಧ, ಇತಿಹಾಸಕಾರ ಆರ್. ನಾಲ್ಡೆ, ಜೆ. ಟಾಯ್‌ನೆವಿ ಅವರು 17-9-1992 ಭವಾನ್ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಭಾರತ ನಮ್ಮ ಕುಲಮಾತೆ ಸಂಸ್ಕೃತ ಯೂರೋಪ್ ಭಾಷೆಗಳ ತಾಯಿ ಎಂದು ಅಮೇರಿಕಾದ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಇತಿಹಾಸಕಾರ ಮತ್ತು ಜಜ್ಜಾಸು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೇ ನಮ್ಮ ತತ್ವಜ್ಞಾನದ ತಾಯಿ. ಭಾರತ ಮಾನವ ಕೋಟಿಯ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ-ತಾಯಿ ಎಂದು ರೂತ್‌ರೆಯ್ ಎಂಬ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಅಮೇರಿಕಾದ ಸೋದರಿ ಪ್ರಶಂಸಿಸಿದ್ದಾಳೆ.

ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕಾಗಿ ಇಂಥ ಅದ್ಭುತ ಸನಾತನ ಮತ ತತ್ವಗಳಿಗೆ ಅಪಾರ್ಥ ಕಲ್ಪಿಸಿ ಸಾಮಾನ್ಯರನ್ನು ಉದ್ದೀಕಿಸಿ, ಅನಾಹುತಗಳಿಗೆ ಒಳಪಡಿಸುತ್ತಿರುವುದು ನಮ್ಮ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯ. ಪರಕೀಯರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಮತ ಮೌಢ್ಯವನ್ನೇ, ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಆಯುಧವಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡರು. ಮತ ವೈಷಮ್ಯದ ಕಿಚ್ಚು ಸರ್ವದಾ ಉರಿಯುತ್ತಿರಲೆಂಬ ಸೇಡಿನಿಂದ, ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನು ಇಬ್ಭಾಗ ಮಾಡಿದರು. ಅವರ ದುರುದ್ದೇಶವನ್ನು ಅರ್ಥ ಶತಮಾನ ಕಳೆದರೂ, ಭಾರತವಾಗಲೀ, ಪಾಕಿಸ್ತಾನವಾಗಲೀ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದಿರುವಷ್ಟು

ಅಜ್ಞಾನ ತುಂಬಿದೆ.

ಕ್ಷುಣ್ಣಿಕ ರಾಜಕೀಯಕ್ಕಾಗಿ, ದೇವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷಾಂತರ ನಿರ್ಮೋಷಿ-
ಗಳನ್ನು ಸಾವು-ನೋವಿಗೆ ಗುರಿಮಾಡಿ ಶಾಂತಿ ಕಲಕುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಕ್ರೂರ
ಬಡತನವನ್ನು ಕಿತ್ತಿಸಿಯುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಬಡವರ ಕಣ್ಣೀರ ಕೋಡಿ
ಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಪುನಃ ನಾವು ಗುಲಾಮರಾಗುತ್ತವೇನೋ ಎಂಬ
ಭಯ ಬುದ್ಧಿಜೀವಿಗಳನ್ನು ಕಾಡುತ್ತಿದೆ. ನಮ್ಮ ಅಜ್ಞಾನ ಆಳಿಸಿ,
ಜ್ಞಾನ ಜನನಿಸಲಿ ಇಗತ್ತಲೆ ದೂರವಾಗಿ ಹೊಳೆಯುವ ಬೆಳಕು ಬರಲಿ.
ವಿಶ್ವನೇಲಿ ಒಂದೇ ಕುಟುಂಬ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವ ಸಹೋದರತ್ವದ ತತ್ವವನ್ನು
ಮನಃಪೂರಕವಾಗಿ ಆಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಚೀನರ, ವ್ಯವಹಾರ
ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಹಿಮಾಲಯದಷ್ಟೆ ಹಿರಿದಾಗಿತ್ತು. ಇಂದು
ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಶ್ವವನ್ನು ಒಂದು ಸತ್ಯ ಸಮಾಜವನ್ನಾಗಿ ರಚಿಸಿ ವೇದದ
ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಉರ್ಜಿತಗೊಳಿಸಿದೆ ನೋವು ನಲಿವುಗಳು ಆದ ಆ
ಕ್ಷಣದಲ್ಲೇ ಪ್ರಪಂಚದ ಪ್ರತಿ ಮೂಲೆಗೂ ಮುಟ್ಟುತ್ತಿದೆ. ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ
ಆತ್ಮೀಯರು, ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗನುಸಾರ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುತ್ತಾರೆ.
ಭೂಮಿಯ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಭಾಗದಲ್ಲೂ, ಸನಾತನ ಸೋದರರು
ಸಹೃದಯರಾಗಿ ಬಾಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಭಾರತ ಭೂಮಿ ನಿವಾಸಿಗಳೇ
ಬಂಧಿತರಾಗಿ, ಅಜ್ಞಾನಿಗಳಾಗಿ, ಸನಾತನ ಧರ್ಮದ ನಿಜರೂಪವಾದ
ಸತ್ಯ, ಅಹಿಂಸೆ, ಪರಮತ ಸಹಿಷ್ಣುತೆಗಳನ್ನು ರೂಢಿಕೊಳ್ಳಲು ಅಶಕ್ತ
ರಾಗಿ ತಮ್ಮ ವ್ಯಾಪಕತೆಯನ್ನು ಪರಿಮಿತಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡು ಸಂಕಟಕ್ಕೊಳ
ಗಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಜನ್ಮ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಉಳಿಸಲು, ಭಾರತೀಯರು
ಮನಸ್ಸು ತಕ್ಷಣ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಭಾರತೀಯ ಸೋದರರೇ, ವೀರ ಆರ್ಮರೇ, ಪೂಜ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮ ಜ್ಞಾನಿಗಳೇ
ಅಹಿಂಸಾ ಸೇವಾ ತ್ಯಾಗ ಮನೋಭಾವದ ಸತ್ಪುರುಷರೇ, ಅವರು
ಮೂಡಿಸಿ, ಮತ ಮೌಢ್ಯ ತೊಲಗಿಸಿ. ಶ್ರೀರಾಮ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಏಸು,
ಮಹಮದ್, ಗುರುನಾನಕ್, ಗಾಂಧೀಜಿ, ಪರಮಹಂಸ, ವಿವೇಕಾನಂದ
ಮುಂತಾದ ಜ್ಞಾನಿಗಳ ಗೌರವ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿ ವಿಶ್ವ ನಿಮ್ಮ
ಮಾರ್ಗದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿದೆ. ಮಾನವ ಕುಲದ ಕ್ಷಯವನ್ನು
ತಪ್ಪಿಸಿ, ಪಾವನರಾಗಿ, ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರಾಗಿ, ನಿಜ ಭಾರತೀಯರಾಗಿ ರಂಜಿಸಿ.

ಏಕೈಕ ದೇವರು

ಪ್ರಾಚೀನ ಋಷಿಗಳು ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷಗಳ ಸತತ ಸಾಧನೆಯ ಅನುಭವದಿಂದ ಇಡೀ ವಿಶ್ವಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ದೇವರು ಒಬ್ಬನೇ ಎಂದು ಧೃಢೀಕರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಅವ್ಯಕ್ತ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಮಾನವನ ಶ್ರೇಯಸ್ಸಿಗಾಗಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ, ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ. ಆರಾಧನೆಗೆ ಪ್ರತಿಫಲವಾಗಿ ಆಸೆ-ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಿ, ಸುಖ, ಸಂತೋಷ ಮತ್ತು ಶಾಂತಿಯನ್ನು ದೇವರು ಕೊಟ್ಟೇ ಕೊಡುವವನು ಎಂಬ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ವಾಸ ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಮಾನವನ ಒಳ ಅವಯವಗಳು ಏಕರೀತಿಯಾಗಿದ್ದರೂ, ಬಾಹ್ಯ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಅಸಂಖ್ಯ. ಅವನ ಆಲೋಚನೆಗಳು, ಚಿಂತನೆ, ಭಾವನೆ, ಕಲ್ಪನೆ, ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ, ಭ್ರಮೆ, ಅಭಿರುಚಿ, ಊಹೆ, ನಿರ್ಣಯ, ಟೀಕೆ, ವಿಭಿನ್ನ ಮತ್ತು ವಿಶಿಷ್ಟ. ನಿರಾಕಾರನಿಗೆ ಮಾನವ ತನ್ನ ಗುಣಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಅನೇಕ ಆಕೃತಿ, ಚಿಹ್ನೆ ಲಾಂಛನಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಈ ವೈವಿಧ್ಯಮಾನತೆ-ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನ ಅಪಾರ ಮಹಿಮೆ, ಅನಂತಾಸಂತ ರಕ್ತಿ, ಸರ್ವ ವ್ಯಾಪಕತೆ, ಸರ್ವಜ್ಞತ್ವ ಮತ್ತು ಸರ್ವತ್ರ ಗೋಚರತೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸುತ್ತದೆ.

ನೇತಿ - ನೇತಿ

ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಚೀನ ಋಷಿಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಮೇಧಾವಿಯಾದ ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯರು ದೈವ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ನೇತಿ-ನೇತಿ (ಇದಲ್ಲ-ಇದಲ್ಲ) ಎಂಬ “ನ” ಕಾರಗಳ ಸರಣಿಯಿಂದಲೇ ಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಸಾರಿದರು.

ಸಜೀವ ಮತ್ತು ನಿರ್ಜೀವ, ಇಂದ್ರಿಯ ಚೈತನ್ಯವುಳ್ಳವು ಮತ್ತು ಇದ್ದವು, ಇವೆಲ್ಲಾ ಕೂಡಿದ ಪೂರ್ಣ ಪ್ರಪಂಚವೇ ದೇವರು.

ಅವನು ದೋಷರಹಿತ, ಅನಂತ ಮತ್ತು ಆದಿ, ಅಂತ್ಯಗಳಿಲ್ಲದವನು ಅಂತರಾತ್ಮನಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಸರ್ವಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಒಳಗಿನಿಂದಲೇ ನಡೆ

ಸುವ ನಿಯಂತ್ರಕ. ಅವನು ಅಪರಾಧಿ. ಮಿಕ್ಕಲ್ಲವೂ ಅವನ ಅವಲಂಬಿಗಳು ಎಂಬುದು ಅನೇಕ ಆಚಾರ್ಯವರ್ಯರ ವಿವರಣೆ.

ಅನಂತ ಮತ್ತು ಸನಾತ ಪುರುಷನ ಎಲ್ಲಾ ತರಹದ ವಿವರಣೆಗಳೂ ಸತ್ಯ ತೆಗೆ ಬಹುದೂರ. ದೇವರೇ ಬಲ್ಲ ತಾನು ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ಎಂಬ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕ ಬುದ್ಧಿವಾದವನ್ನು ಹಿರಿಯರು ಅದಿಯಿಂದ ಕೊಡುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ ದೇವರ ವಿವರಣೆಗಳಿಗೆ ಅಂತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದು ಸದಾ ನಿರ್ಣಯವಿಹೀನ ಮತ್ತು ಅಪೂರ್ಣವಾಗಿಯೇ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿದೆ. ವ್ಯಾಸ ಮಹಾ ಪುಷ್ಪಿಗಳು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿರುವ ಹದಿನೆಂಟು ಪುರಾಣಗಳು, ದೇವರು ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿಲ್ಲ. ದೇವರು ಸರ್ವಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ, ಅನಂತಶಕ್ತ, ಅವಾರ ಮಹಿಮೆ, ಸರ್ವಶಕ್ತ, ಸರ್ವಗೋಚರ ಮತ್ತು ಸರ್ವಜ್ಞ - ಎಂಬುವೇ ಅವರ ವಿವರಣೆ.

ಪ್ರಕೃತ ಕಾಲದ ಯೋಗಿವರ್ಯ, ಪೂಜ್ಯ ಸ್ವಾಮಿ ಚಿದ್ಭವಾನಂದರು ದೈವ ಸೃಷ್ಟಿಕರಣ ಈ ರೀತಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ : ತನ್ನ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸ್ಥಿತಿ ಯಲ್ಲಿ, ದೇವರು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನ ಮತ್ತು ಮಾತಿನ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ನಿಲುಕನು. ವಿವರಣಾ ಮಿತಿಗೆ ಬಾರನು. ವಿಶ್ವದ ನೈಸರ್ಗಿಕ ರೂಪದಲ್ಲಿ, ಪ್ರಕೃತಿ ಸೌಂದರ್ಯದಲ್ಲಿ ಜಗದಂತರ್ಯಾಮಿಯಾಗಿ ದೇವರು, ಸತ್ ಚಿದಾನಂದ-ಆಸ್ತಿತ್ವ-ಜ್ಞಾನ-ಆನಂದ ಸ್ವರೂಪನಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ದ್ದಾನೆ. ಪ್ರಕೃತಿಯೇ ದೇವರು.

ಯಾವುದು ಆಕಾಶ-ಕಾಲ-ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಮೀರಿದೆಯೋ ಅದೇ ಸತ್ ಅಥವಾ ಸತ್ಯ. ಆದರೂ ಸತ್ಯ, ಆಕಾಶ-ಕಾಲ-ಕಾರಣಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿ ಕೊಂಡಂತೆ ತೋರಿ, ಪರಿಮಿತಿಯ ಮತ್ತು ಅಧೀನ ವಸ್ತುಗಳ ಸೃಷ್ಟಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವೇ ವ್ಯಕ್ತವಾದ ಜೀವಾತ್ಮ ಅಥವಾ ಆತ್ಮ. ಇವು ಎಡ-ಬಿಡದ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಗ್ನವಾಗುತ್ತವೆ. ಕಾರ್ಯಗಳು, ಇಚ್ಛೆ, ಬಯಕೆ ಅಥವಾ ಆಸೆಯ ಪರಿಣಾಮ. ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನ ಇಚ್ಛೆಯೇ ಸರ್ವಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಕಾರಣ. ದೈವಾಂಶಗಳಾದ ಆತ್ಮ-

ಗಳು ಜೀವಿಸಲು ಸಾಧಿಸುತ್ತವೆ. ಇದೇ ಸತ್.

ಮನೋಭಾವ ಅಥವಾ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿ ಜೀವದ ಸಹವರ್ತಿ. ಸ್ನೇಹ, ವಿಶ್ವಾಸ ಸಮರ್ಥನೆ, ಸಾರ್ಥಕತೆ ಮತ್ತು ಮೆಚ್ಚಿಕೆಗಳು, ಭಾವನೆಗಳ ಗಣ್ಯರೂಪ. ಇವು ಪುರೋವೃದ್ಧಿಗೆ ಮತ್ತು ವಿಕಾಸಿಕೆಗೆ ಕಾರಣವಾದ ದೈವಸ್ವರೂಪ. ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾದ ದ್ವೇಷ, ಅಡ್ಡಿ, ಆತಂಕ, ಅಸೂಯೆ, ವಿರೋಧ, ವೈರತ್ವ ಮುಂತಾದ ನಿಷೇಧಾರ್ಥಕ ಗೌಣ ಗುಣಗಳು, ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಕುಂಟು ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಹಿಮಾಲಯದಷ್ಟು ಉನ್ನತ ಸ್ಥಿತಿಗೇರಿಸಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಜೀವನ ಸಾರ್ಥಕ ಇಂಥ ನಿಷ್ಪಾರ್ಥ ಜೀವನ, ಮಧುರತೆ, ಸ್ವರ್ಗಸುಖ ಅಥವಾ ಆನಂದವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುತ್ತವೆ.

ಜೀವಿಗೆ ತನ್ನ ಇರುವಿಕೆಯು ತನಗೆ ಗೊತ್ತು. ಈ ಗ್ರಹಣಾ ಶಕ್ತಿ ಚಿಂತನಾ ಶಕ್ತಿ - ಮಾನವನಿಗೆ ದೈವ ಕೊಡುಗೆ. ಈ ಗ್ರಹಣ ಶಕ್ತಿಯ ತೀವ್ರತೆ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಗ್ರಹಣಾ ಶಕ್ತಿಗೂ, ಭಾವನಾ ಶಕ್ತಿಗೂ ನಿಕಟ ಸಂಬಂಧ. ಬುದ್ಧಿ, ಪ್ರಜ್ಞೆ, ಅರಿವು, ಗ್ರಹಣ ಧರ್ಮ, ಆತ್ಮತಾ ಜ್ಞಾನ, ಜಾಗೃತಾವಸ್ಥೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಮಾನವಶಕ್ತಿಯ ವಿವಿಧ ರೂಪಗಳು. ಆತ್ಮತಾ ಜ್ಞಾನ ಪಡೆದಿರುವ ಮಾನವ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆದಿದೆ. ಬಾಕಿ ಜೀವ-ಜಂತುಗಳಿಗೆ ಜ್ಞಾನ ಇದೆ. ಆದರೆ ಆತ್ಮತಾ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲ ಮಾನವ ಕುಲ ಒಂದೇ, ಆತ್ಮತಾಜ್ಞಾನ ಹೊಂದಿ, ಚಿಂತನಾಶೀಲತೆ ಪಡೆದು, ಪರಸ್ಪರ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ಹೋಲಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಹೊಂದಿ, ವಸ್ತುಗಳ ಮತ್ತು ಘಟನೆಗಳ ಬೆಲೆಕಟ್ಟು ನಿರ್ಣಯ ಕೈಗೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿವುಳ್ಳದ್ದು. ದೈವ ಕಲ್ಪನೆ ಮಾನವ ಕುಲ ಒಂದಕ್ಕೇ ಸಂದಿರುವ ಸುಯೋಗ. ದೈವ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಜ್ಯೋತಿ ಮಾನವ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದೆ. ಮಾನವನ ಜ್ಞಾನದ ಪರಿಶುದ್ಧತೆ ಹೆಚ್ಚಿದಂತೆ ಅಂತ-ಜ್ಯೋತಿ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುತ್ತದೆ. ಆಗ ಮಾನವ ದೈವತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ, ಸಂಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನ ಬಾಳಿನ ಮೂಲಕ ದೇವರ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಅರ್ಥೈಸುತ್ತಾನೆ.

ಮಾನವನಿಗೆ ಹಸಿವು, ದಾಹ, ಕಾಮ, ಅನಂದ ಮುಂತಾದ ಪ್ರಚೋದನೆಗಳು ಹಲವಾರು. ಅವುಗಳ ತುಷ್ಟಿಗೆ ಯೋಗ್ಯ ವಸ್ತುಗಳು ನಿರ್ಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಸಂತೋಷ, ಶಾಶ್ವತ ಕೀರ್ತಿ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ, ಸಂಪೂರ್ಣ ಅನಂದ, ದೇವರು ಇವುಗಳೆಲ್ಲದರ ಭಂಡಾರ. ಭಗವಂತ, ಧರ್ಮ, ಅರ್ಥ, ಕಾಮ, ಮೋಕ್ಷಗಳ ಕೋಶಿ ಮಾನವ ಸದಾಚಾರದಿಂದ ತನ್ನ ಘನತೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಆ ಭಂಡಾರದ ಒಡೆಯನಾಗಬಹುದು. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಗ್ರಾಹಕ ಮತ್ತು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕ ಸೃಷ್ಟನೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ ಪೂಜ್ಯರು

ದೇವರ ಕಲ್ಪನೆ ಮನುಷ್ಯನಿಂದ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಭಿನ್ನವಿದೆ. ಸರ್ವೇತನ ಕಲ್ಪನೆ ಅಸಂಖ್ಯ ಮನುಷ್ಯನ ಮನಸ್ಸು ವಿಕಾಸ ಹೊಂದಿದಂತೆ, ಅವನ ದೈವ ಭಾವನೆ ಉನ್ನತವಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಮನುಷ್ಯತ್ವಾ ರೋಪಣದ ಕಲ್ಪನೆಗಳಿಂದ ದೇವರ ಅನಂತತೆ, ಅದ್ವಿತೀಯತೆ ಮತ್ತು ನಿತ್ಯತೆಯ ಭಾವನೆಗಳು ಬದಲಾಗುತ್ತವೆ.

ಭಾವನಾರೂಪ

ದೈವ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಸಿದ್ಧಾಂತಗೊಳಿಸುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ. ಬೈಬಲ್ಲಿನ ಪ್ರಕಾರ ಮಾನವನಿಗೆ ದೈವ ದರ್ಶನ ಅಸಾಧ್ಯ. ದೇವರನ್ನು ನೋಡಿ ಒದುಕಿರುವ ಮಾನವನಿಲ್ಲ. ಶರೀರದ ಒಳನೋವುಗಳಂತೆ ಭಗವಂತ ಅಗೋಚರ ಅದು ಭಾವನಾರೂಪವಾದರೂ ಮನಃಕಲ್ಪಿತ ಭ್ರಾಂತಿ ಯಲ್ಲ ದೇವರಿಗಾಗಿ ಕಾತುರತೆ, ದರ್ಶನ, ಅಶ್ಮೀಯತೆ ಮತ್ತು ಅನ್ಯೋನ್ಯತೆಗಳು ಜೀವನದ ಗುರಿ ಮತ್ತು ಸಫಲತೆ.

ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಪ್ರಯೋಗಗಳಿಂದ ಅವನ ಇರುವಿಕೆಯನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ. ಪರಮೇಶ್ವರ ಘನಪಂಡಿತರನ್ನು ದಿಗ್ಭ್ರಮೆ ಗೊಳಿಸಿ ಅತೀ ಬಲಿಷ್ಠರ ಹಿಡಿತಕ್ಕೆ ದೊರಕದೇ ಇರುವನು. ದೇವರೇ ನಮ್ಮ ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಕ್ಕೆ ಹೋರು, ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಅಂವು, ನಮ್ಮ

ಬುದ್ಧಿಗೆ ಗ್ರಹಣ, ತ್ರಾಣ ಮತ್ತು ಸರ್ವಾಂಗಗಳಿಗೆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಕೊಡು
 ತ್ತಿರುವ ಅನ್ಯಕ್ತ ಸತ್ವದಾತ. ಭಾವನೆಗಾಗಿ ಹೃದಯ, ವಿಚಾರಕ್ಕಾಗಿ
 ಮೆದುಳು, ಮರಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮನಸ್ಸು, ನಿಸ್ವಾರ್ಥತೆಯ ಕಾರ್ಯ
 ಗಳಿಗಾಗಿ ಕೈಕಾಲುಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ಹೃದಯ ಸ್ಪಂದನದ
 ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಿಡಿತ, ಒಳಗೆ ಹೋಗುವ, ಹೊರಕ್ಕೆ ಬರುವ ಉಸಿರು
 ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಹೊರಬರುವ ಪ್ರತಿ ಆಲೋಚನೆ-ಇವುಗಳೆಲ್ಲಾ ದೇವರು
 ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯವಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮಿಂದ
 ಅವನು ಹೊರಗಿಲ್ಲ. ಅವನಿಂದ ನಾವು ಹೊರಗಿಲ್ಲ. ಅವನು ನಮ್ಮ
 ಆತ್ಮದ ಆತ್ಮ - ಅಂತರಾತ್ಮ, ಅಂತರಿಕ ಚಕ್ರಾಧಿಪತಿ. ಅವನು
 ಜ್ಞಾನ, ಇಚ್ಛೆ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಯೆಗಳ ಸಂಯೋಗ ವಿಶ್ವದ ಚಲನ-
 ವಲನಗಳ ಕಾರಣಕರ್ತ. ಹಾರದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹೂವಿನಲ್ಲೂ ದಾರ
 ಹೊಕ್ಕಿರುವಂತೆ, ಎಣ್ಣೆ ಬೀಜದಲ್ಲಿರುವಂತೆ, ಬೆಣ್ಣೆ ಹಾಲಿನಲ್ಲಿರುವಂತೆ,
 ಮನಸ್ಸು ಮೆದುಳಿನಲ್ಲಿ ಗುಪ್ತವಾಗಿರುವಂತೆ, ಸರ್ವ ಜೀವ ಜಂತು
 ಗಳಲ್ಲೂ, ಪ್ರತಿ ನಿರ್ದೇಶ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲೂ ದೇವರು ಸುಪ್ತನಾಗಿದ್ದಾನೆ.
 ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಸ್ತುವಿನಲ್ಲೂ ಒಡೆಯನ ಮುಖದ ಅಪ್ಪುತವನ್ನು
 ಕಾಣಬಹುದು ಈ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವೇ ಅಮರನಾದ ಬ್ರಹ್ಮನಿಂದ ಕೂಡಿದೆ.
 ಆಸ್ತಿಕ, ನಾಸ್ತಿಕ, ಜ್ಞಾನಿ, ಅಜ್ಞಾನಿ, ವಿಜ್ಞಾನಿ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವದ ಪ್ರತಿ
 ಘಟಕದಲ್ಲೂ ಆತ್ಮನಾಗಿ ದೇವರಿದ್ದಾನೆ. ನಾಸ್ತಿಕ ಒಲ್ಲೇ ಎಂದರೂ,
 ಓಂಕಾರನ ನೆಲೆ ಇಲ್ಲದೆ ಇಲ್ಲ. ನಾಸ್ತಿಕತೆ, ಸ್ಥಿರೀಕರಣ ಮತ್ತು ನಿರಾ
 ಕರಣಿಯ ಬರೀ ಪಾಂಡಿತ್ಯ. ದೇವರೆಂಬ ಕಲ್ಪನೆಯ ಅರ್ಥ ಗ್ರಹಿಸಲು
 ಶ್ರದ್ಧಾಪೂರ್ವಕವಾದ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡೆದಿರುವ ಆಸ್ತಿಕನೂ ಕೂಡಾ
 ನಾಸ್ತಿಕನೇ. ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ನಿರಾಕರಿಸದೆ ದೇವರ ನಿರಾಕರಣೆ ನಿಷೇಧ.
 ಹಾಗೇ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಸ್ಥಿರೀಕರಿಸದೆ ದೇವರ ಸ್ಥಿರೀಕರಣ ಅಸಾಧ್ಯ.

ಮಹಾಲಿಂಗರಂಗ ಕವಿಯು ಅನುಭವಾವೃತ್ತದಲ್ಲಿ ದೇವರ ಸ್ವಭಾವ-
 ವನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ನಿಷ್ಕರ್ಷಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಅಧ್ಯಾಯ-ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿ ನಿರೂಪಣಾ

ಬ್ರಹ್ಮವಿದು ನೋಡೆಂದು ತೋರಲು ।

ಬ್ರಹ್ಮ ಮೊದಲಾದವಂಗಳವೇ ? ।

ಹಮ್ಮು ಮೊದಲಾದವಿಳವಲ್ಲದುದೊಂದು ವೇಳುವರು ; ॥

ತಮ್ಮ ನಿಜವದು ಬೇರೆ ವಸ್ತುವೆ ? ।

ತಮ್ಮ ತಮ್ಮನುಭವಕೆ ಗೋಚರ ; ।

ತಮ್ಮ ಹೆಗಲೇರುತ್ತ ತಾವೇ ನಡೆಯಲಳವಹುದೆ ?

॥ ೪೮ ॥

ಬುದ್ಧಿಯಿಂ ಪರವಸ್ತುವಹೆಯಿಂ ।

ದುದ್ಧರಿಸಿ ಗೀತೆಯಲಿ ಪಾರ್ಥಗೆ ।

ಸಿದ್ಧವತ್ಕರಿಸಿದನು ತಿಳಿ ನೀನೆಂದು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ; ॥

ನಿರ್ಭರಿಸಲಿದು ಬ್ರಹ್ಮವೆಂದಲೆ ।

ಬುದ್ಧಿವಂತನೆ ತೋರಿದನೆ ? ತಾ ।

ನದ್ವಯಸ್ವಾತ್ಮೈಕವೇದ್ಯವೆನಿಪ್ಪ ವಸ್ತುವನು

॥ ೪೯ ॥

ಶ್ರುತಿಗುರುಗಳಿಂ ಮುಢಿಸಿ, ನೆರೆ ನಿ ।

ಶ್ಚಿತ್ತಮಿದೆಂಬನುಭವಪ್ರಮಾಣವೆ ।

ಮತಿಯುಧೀನವದೆನಿಸಿಕೊಂಡೇ ಶೋಗುತಿರ್ಪಂಗ ॥

ಇತರಮೆನಿಸ ಪ್ರಮಾಣವೆಂತೋ ।

ಮತಿಗವಿಷಯನು ; ವಾಗಗೋಚರ ; ।

ಸುತನೆ, ಅತ್ಮವಿದೆಂದೆ ತೋರಿಸಲಳವೆ ಪೇಳಿಂದ

॥ ೫೦ ॥

ಮತಿಗಗೋಚರವಾದ ವಸ್ತುವ ।

ನಿತರವೆನಿಸ ಪ್ರಮಾಣಗಳು ನಿ ।

ಶ್ಚಿತ್ತವ ಮಾಡ ಸಮರ್ಥವಲ್ಲವತೀಂದ್ರಿಯವದಾಗಿ ; ॥

ಶೃತಿಗಳಿರುವಿದ ತೆರದಿ, ಸದ್ಗುರು !

ಕೃತಮಹಾನುಗ್ರಹದಿ ! ತಿಳಿಯೆ !

ಲೃತುಲವಾದಪರೋಕ್ಷದನುಭವದಿಂದಲಲದು ವೇದ್ಯ

|| ೫೧ ||

ಜ್ಞಾನದಾಶ್ರಯದಿಂದ ಪ್ರತ್ಯ !

ಜ್ಞಾನಮಾನಾದಿಪ್ರಮಾಣವು ; !

ಜ್ಞಾನವನು ನೆರೆ ಬಿಟ್ಟವಕ್ಕೆ ಸ್ವತಂತ್ರವಿಲ್ಲವೆನೆ !

ಜ್ಞಾನದಾಧೀನಗಳದರಿಂ !

ಜ್ಞಾನದಿಂದಧಿಕ ಪ್ರಮಾಣಗ !

ಳೇನುಮಿಲ್ಲಾ ಜ್ಞಾನ ತಾನೇ ಸ್ವಾನುಭವವೇದ್ಯ

|| ೫೨ ||

ಅದ್ವಯಾನಂದಾವೃತಾಬ್ಜಯೋ !

ಳದ್ವಿ ತಾನಾಗಿದ್ದು ತೋರುವ !

ಸಿದ್ಧ ಸುಮ್ಮನೆಯಿದ್ದು ಪೋಪನು ಮೂಕನಂದದಲಿ ; ||

ಉದ್ಧರಿಸಿ ಶ್ರುತಿಶಿರಗಳಾತ್ಮನ !

ಹೊದ್ದಲರಿಯದೆ ತಾನೆ ತನ್ನೊಳು !

ಬದ್ಧಮೌನದಲಿಪೂರ್ವದರಿಂ ವಾದವೇಕೆಂದ

|| ೫೩ ||

ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ವೇದ ಕಲಿಸಿದ ಗುರುಗಳ ಸ್ತುತಿ ಸಂಭೋಧೆ - ತಾಯಿಯೇ
ದೇವರೆಂದು ತಿಳಿ ತಂದೆ ದೇವರೆಂದು ಬಗೆ. ಆಚಾರ್ಯ ದೇವರೆಂದು
ತಿಳಿ. ಅತಿಥಿ ದೇವರೆಂದು ತಿಳಿ.

ಗೌತಮ ಬುದ್ಧ

ಸರ್ವರ ದುಃಖ ಪರಿಹಾರ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೋಸ್ಕರ, ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ
ಪದವಿ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿ ಸ್ವಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ಜ್ಞಾನಿಯಾದ. “ದೇವರನ್ನು
ಕುರಿತ ನಿಮ್ಮ ಯಾವ ಸಿದ್ಧಾಂತವೂ ನನಗೆ ಬೇಕಿಲ್ಲ. ಆತ್ಮನನ್ನು
ಕುರಿತು ಅಷ್ಟು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ವಿವೇಚಿಸುವುದರ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು?

ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ, ಒಳ್ಳೆಯವರಾಗಿರಿ, ಇದಿಷ್ಟೇ ನಿಮ್ಮನ್ನು ವಿವೇಚನೆಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ, ಸತ್ಯದ ಕಡೆಗೆ ಒಯ್ಯುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲೆಯೋ ಬರೆದಿದೆ. ಎಂದು ನಂಬಬೇಡಿ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪರಂಪರೆ ಇದೆ ಎಂದು ನಂಬಬೇಡಿ. ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೂ ನಂಬುವಂತೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆಯೆಂದು ನಂಬಬೇಡಿ. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತರ್ಕಕ್ಕೆ ಒಳಪಡಿಸಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೂ ಅದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ನಿಮಗೆ ಅನ್ನಿಸಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ನಂಬಿರಿ. ಅದರಂತೆ ಬಾಳಿರಿ, ಹಾಗೆಯೇ ಇತರರು ಬಾಕಲು ನೆರವಾಗಿ”.

“ತಮಗೆ ತಾವೇ ದಾರಿದ್ರ್ಯಗಳಾಗುತ್ತಾರೋ, ತಮಗೆ ತಾವೇ ಆಶ್ರಯ ದಾತರಾಗುತ್ತಾರೋ, ಇನ್ನಾರ ಆಶ್ರಯವನ್ನು ಬೇಡುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಸತ್ಯವನ್ನೇ ಆಶ್ರಯವೆಂದು ತಿಳಿದು, ಅದನ್ನೇ ಎಡೆಬಿಡದೆ ಪಾಲಿಸಿ, ಆಶ್ರಯಕ್ಕಾಗಿ ತಮಗೆ ತಾವೇ ಅಲ್ಲದೆ ಇತರರ ಕಡೆಗೆ ನೋಡುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅವರು ಮಾತ್ರ ಆನಂದ. ತನಗೆ ತಾನೇ ಜಾಗೃತನಾಗಿದ್ದು ಎಚ್ಚರಕ್ಕೆ ಯಿಂದ ಕಳಂಕರಹಿತ ಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿ, ಯಾರು ನಿಗ್ರಹಶೀಲನಾಗಿ ಬಿಡು ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸ ತಾನೂ ಆತನ ಘನತೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ನಿಗ್ರಹಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡು, ತನಗೆ ತಾನೇ ಅಧೀನನಾಗುವುದರ ಮೂಲಕ, ಎಚ್ಚರಗೊಳ್ಳುವವನೊಬ್ಬ ಯಾವ ಪ್ರವಾಹಕ್ಕೂ ಜಗ್ಗದ ದ್ವೀಪವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನಾಗ ತಾನೆ.”

ಆಧುನಿಕ ಮಾನವನಿಗೆ ಇದು ಎಂಥ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಬೋಧನೆ. ತನ್ನ ದೇಹ ವೋಷಣೆ, ರಕ್ತಣಿ ಮತ್ತು ಇತರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ತಾನೇ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ತನ್ನ ಅಂತಸ್ಥಿಗೆ ಸ್ವಚ್ಛದು ನೂರಾರು ಆಸೆ, ಆಶೋತ್ತರಗಳಿಂದ ಬಂಧಿತನಾಗಿ ತನ್ನ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹಳು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಅಧಿಕಾರ ಪಡೆಯಲು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು, ತನ್ನ ಆತ್ಮಗೌರವವನ್ನು ಒತ್ತಿ ಇಡುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿದೆ. ತೃಪ್ತಿ, ತ್ಯಾಗ ಸೇವಾ ಮನೋಭಾವದಿಂದ,

ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಅದರ್ಶಕ್ಕಾಗಿ, ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಬಾಳುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ
ಅತಿ ವಿರಳವಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಬಹು ವಿಷಾದಕರ.

ವಿವಾಹಿತನಾಗದ್ದರೂ, ವಿಪತ್ತುಗಳಿಗಲ್ಲದೆ, ವಿವಿಧ ವಿನೋದ, ವಿಹಾರ
ಮತ್ತು ವಿಲಾಸಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ, ಜಗದಾತರನ್ನು ಮತ್ತು ಕನ್ಯಾದಾನಿಗಳನ್ನು
ಹೊಣೆ ಮಾಡುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿದೆ. ಕುಟುಂಬದ ಐಕ್ಯತೆ,
ಘನತೆ, ಪ್ರೀತಿ, ವಿಶ್ವಾಸ, ನೆಂಟು ಈ ಅಮೂಲ್ಯ ಮೌಲ್ಯಗಳು
ಗಂಟನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸುವ ಅವೇಕ್ಷೆ ಆವಾರವಾಗುತ್ತಿದೆ. ವಿಶೇಷಾಧಿಕಾರ
ಮತ್ತು ಗೌರವಗಳ, ಆಸೆ-ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳ ಬಂದಿಗೆ, ಪರ ಆಶ್ರಯ ಮತ್ತು
ಆಧೀನತೆ ಅನಿವಾರ್ಯ. ಪರಾಧೀನನ, ಸಹಜ ಸಾಹಸ, ಸಾಮರ್ಥ್ಯ,
ಪ್ರಾಯ, ಶಕ್ತಿ, ಕೌಶಲ್ಯ, ಬುದ್ಧಿ ಶಕ್ತಿ, ವಿಚಾರಶೀಲತೆಗಳೆಲ್ಲ ಕುಂಠಿತ
ವಾಗುತ್ತವೆ. ವೃದ್ಧ ಮಾತಾ-ಪಿತೃಗಳ ಆಶಾಭಂಗ, ವ್ಯಥೆಗಳು
ವರ್ಣನೆಗೆ ಮೀರಿರುವು. ಹೆಣ್ಣು, ಪ್ರೀತಿ, ಕ್ಷಮೆ, ವಿಶ್ವಾಸ, ಶ್ರಮ,
ಸಹನೆ, ಕರುಣೆ, ತಾಳ್ಮೆ, ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಮುಂತಾದ ಸತ್ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳ
ಭಂಡಾರ. ಸ್ತ್ರೀಯ ಪ್ರೊತ್ಸಾಹ ಮನೋಭಾವ ದೈವ ಕೊಡುಗೆ.
ಹೆಣ್ಣು ಎರಡು ಸಂಸಾರಗಳ ಮಧ್ಯದ ಕಂದಕವನ್ನು ದಾಟುವ ಸೇತುವೆ
ಯಾಗಿ, ಹೆಣ್ಣಿನ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದು ಶ್ರೇಯಸ್ಕರ.
ಸ್ವತಂತ್ರತೆ, ಕಾಯಕ, ಹೊಣೆ ಹೊರುವ ಮನೋಭಾವ ಸಂಸಾರ
ಸಮಾಜ ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಪುರೋವೃದ್ಧಿಗೆ ಮೂಲ.

ಗುರುನಾನಕ

ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ದೇವರಿಬ್ಬರಿಲ್ಲ. ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಒಗ್ಗಟ್ಟೇ
ದೇವರು. ಮನೀದಿ, ಚರ್ಚು, ಗುಡಿ, ಎಲ್ಲೆಡೆಗಳಲ್ಲೂ
ಪೂಜಿಸುತ್ತಿರುವ ದೇವರು ಒಬ್ಬನೇ. ದೇವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ವ
ಮಾನವರೂ ಸಮ. ಅವರ ಜನನ ಮರಣಗಳಲ್ಲಿ ಬೇಧವಿಲ್ಲ. ಹರ
ಸೇವೆ, ನರಸೇವೆ ಎರಡೂ ಒಂದೇ.

ಮಹಮದ್

ದೇವರಿಗೆ ಅಪಹೃವಾದದ್ದನ್ನು ದೂರ ಮಾಡುವುದೇ ಇಸ್ಲಾಂ. ಪ್ರತಿ ಧರ್ಮಗಳಿಲ್ಲಾ ಒಳ್ಳೆಯದಿದೆ. ಹಸಿದವನಿಗೆ ಅನ್ನ ಮತ್ತು ಸರ್ವರ ಸತ್ಕಾರ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಕರ್ತವ್ಯ. ಸರ್ವವೂ ತನಗೆ ಬೇಕೆಂಬುದು ಸಲ್ಲದು. ನೀನು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಂದ ಬಯಸುವುದನ್ನು ಅವರಿಗೆ ನೀನು ಕೊಡು. ನಿಜವನ್ನೇ ನುಡಿ. ಮಾತಿಗೆ ತಪ್ಪಬೇಡ ಚಾಡಿಕೋರ ದೇವರ ವೈರಿ. ಅನ್ಯಾಯಕ್ಕೊಳಗಾದವನನ್ನು ಬಿಂಬಲಿಸು. ನಿನಗೆ ಇರುವ ಆಸೆ ಪರಂಗೂ ಉಂಟು ಎಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯದಿರು. ಸೋಮಾರಿಗೆ ದೇವರು ದಯತೋರನು.

ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದ

ಪ್ರತಿ ಜೀವಿಯೊಳಗಿರುವ ಆತ್ಮದ ಆರಾಧನೆಯಿಂದಲೇ ಮುಕ್ತಿ ಎಂದು ವಿವೇಕಾನಂದರು ಘೋಷಿಸಿದರು. ಅವರ ಪ್ರಕಾರ ಯಾರೂ ದೇವರನ್ನು ಕಂಡಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ದೇವರು ಅವರ ಮಗ ಕ್ರೈಸ್ತನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ನಾವು ದೇವರನ್ನು ನೋಡಲಾರೆವು. ದೇವರನ್ನು ನೋಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೆ ದೇವರ ಹಾಸ್ಯಾಸ್ಪದ ವ್ಯಂಗ್ಯ ಚಿತ್ರವನ್ನಷ್ಟೇ ರೂಪಿಸುವೆವು. ಮನುಷ್ಯ ನಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾರೆವು ದೇವರನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಮಾನವ ಸ್ವರವನ್ನು ಮೀರಿ ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಏರಬೇಕು. ಆ ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸಬೇಕು. ಅತೀ ಮಾನವ ರಾಗಬೇಕು. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ನಾವು ಮನುಷ್ಯರಂತೆ ಮಾತಾಡುತ್ತೇವೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಮನುಷ್ಯರೂಪಿಯಾಗಿ ಮಾತ್ರ ದೇವರು ಕಾಣುತ್ತಾನೆ. ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಆತ್ಮದ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಇಲ್ಲ. ತನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಬಂದ ರೂಪವನ್ನೇ ಅವನು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾನೆ ನೀಲಿ ಆಕಾಶ ವಸ್ತುತವಾದ ಹಸಿರು ಹೊದಿಕೆಯ ಭೂಮಿ, ನೀಲಿ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲೆಯಿಲ್ಲದ ಸಾಗರ - ಇಂಥ ಅಗಾಧವಾದ ವಸ್ತುಗಳಿಗೆ ದೈವಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿರುತ್ತಾನೆ.

ವಿನೇಶಾನಂದರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಂತೆ, ದೈವ ಕಲ್ಪನೆ, ಸ್ವಸ್ಥ, ಶಾಂತಿ, ಸಮಾಧಾನ, ಸಂತೋಷ, ನೆಮ್ಮದಿ, ದುಃಖೋಪಶಮನ ಮುಂತಾದ ಹಿತಕರ ಶಕ್ತಿ ಹೊಂದಿದೆ ಮಾನವ ಕುಲದ ಬಯಕೆ, ಹಾರೈಕೆ, ಹೆಗ್ಗೂರಿ, ಅಭಿಲಾಷೆ, ಭರವಸೆ, ನಂಬಿಕೆ ಮುಂತಾದ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳೆಲ್ಲಾ ದೇವರೆಂಬ ವಿಶಿಷ್ಟ ಪದದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ವಿಧದ ಅದ್ಭುತ, ಪ್ರಖ್ಯಾತ, ಸರ್ವೋತ್ತಮ ಮತ್ತು ಪೂಜ್ಯತೆಯ ಭಾವನೆಗಳ ಬಿಂದು. ದೇವರೆಂದರೆ ಸಂಪೂರ್ಣ, ಪರಿಪೂರ್ಣ, ಅಖಂಡ, ಅನೋನ್ಯ ಕುಂದುಕೊರತೆ ಮತ್ತು ಲೋಪದೋಷ ರಹಿತ, ಪ್ರವೀಣ, ಪಾರಂಗತ ಯತಾರ್ಥದವನು. ದೇವರ ದರ್ಶನವೆಂದರೆ ದೈವಜ್ಞಾನ, ಸತ್ಯಾನ್ವೇಷಣೆ ಮತ್ತು ದೇವರಂತೆ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆ, ಪ್ರವೀಣತೆ, ಪೂರ್ಣ ವಿಕಾಸತೆ, ಕೌಶಲ್ಯ, ಅನೋನ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಕೈಗೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ದೈವ ಸನ್ನಿಧಿ ಸೇರುವುದು ಅಥವಾ ಮುಕ್ತಿ ಪಡೆಯುವುದು ಎಂದರೆ ಮೇಲ್ಪಂಡ ಗುಣಗಳನ್ನು ರೂಢಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ದೇವರನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೋ, ಕೈಗೂಡಿಸಿಕೋ ಎಂದರೆ ನಮ್ಮನ್ನು ನಾವು ಅಥವಾ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ನಮ್ಮೊಳಗಿರುವ ಆತ್ಮವನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದು. ಆತ್ಮದ ನೆಲೆಯಾದ ಮಾನವ ದೈವಾಂಶ ಸಂಭೂತ ಆಮೃತಸ್ಮೃತ ಪುತ್ರ. ನಿಷ್ಕಳಂಕ ಹೃದಯದವರು, ಪವಿತ್ರಾತ್ಮರು ದೇವರನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾರೆ (ಮ್ಯಾಥ್ಯೂಸ್) ಶುದ್ಧ ವಿಕಾಗ್ರತೆಯ ಮತ್ತು ಸಂಯಮದ ಮನಸ್ಸು ದೈವತ್ವ. ದೇವರ ಪೂಜೆಯ ಮೂಲಕ ನಮ್ಮ ಆತ್ಮವನ್ನೇ ನಾವು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇದೇ ದೈವಾರಾಧನೆ. ಪ್ರತೀ ಆತ್ಮವು ನಿಜವಾಗಲೂ ದೈವಾಂಶ. ಅದನ್ನು ಹೊರ ಹೊಮ್ಮಿಸುವುದೇ ಮಾನವ ಜೀವನದ ಗುರಿ. ಒಳಗಿನ ಮತ್ತು ಹೊರಗಿನ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಹತೋಟಿಯಿಂದ ಇದು ಸಾಧ್ಯ. ಬಾಹ್ಯ ಪ್ರಕೃತಿ (ಗಾಳಿ, ನೀರು, ಭೂಮಿ) ಗೆಲ್ಲುವುದು ಖಂಡಿತಾ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಅಂತರ್ ಪ್ರಕೃತಿ ಗೆಲ್ಲುವುದು ಅತ್ಯದ್ಭುತವಾದುದು. ಮಾನವ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ಅರಿತು, ಅದನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವುದು ಸರ್ವ ಶ್ರೇಯಸ್ಸು. ನಿನಗೆ ಯಾರು ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು ? ನೀನೇ ವಿಶ್ವದ ಸಹಾಯಕ.

ಎಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ, ಮಾನವ, ದೇವರು ಮತ್ತು ಭೂತ, ನಿನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ? ನೀನೇ ವಿಶ್ವದ ದೇವರು. ನೀನು ಎಲ್ಲಿಂದ ಸಹಾಯ ಕೋರುತ್ತಿದ್ದಿ ? ಎಲ್ಲೆಂದಲ್ಲೂ ಸಹಾಯ ಬಾರದು. ನಿನ್ನಿಂದಲೇ ಅದು ಸಾಧ್ಯ. ನಿನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಸಿಕ್ಕಿತು ಎಂಬುದು ನಿನ್ನ ಅಜ್ಞಾನ. ಯಾವುದೋ ಒಂದು ವ್ಯಕ್ತಿ ನಿನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ನಿನಗೆ ಬಂದಿದೆ. ನಿನಗೆ ಅವಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಫಲ ಕೊಟ್ಟವನು ನೀನೇ. ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಹೇಳಿಕೆ ಅದ್ಭುತವಾದುದು.

ತನ್ನಿಂದಲೇ ತನ್ನ ಉದ್ಧಾರವಾಗಬೇಕು. ತನ್ನ ಅಭ್ಯುದಯಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಶಿಲ್ಪಿ. (ಗೀತೆ 6-5.) ನನ್ನ ಎಳ್ಳಿಗೆ ನಾನೇ ಶಿಲ್ಪಿ, ಈ ಅಂಶವನ್ನೇ ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಒತ್ತಿ ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಿರ್ಭಯದವನು ಅದ್ಭುತ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಮರ್ಥ. ಭೀತಿಯೇ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ದುರವಸ್ಥೆಗೆ ಮೂಲ. ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು, ನಿರ್ಭೀತ ನಾಗಿ ಮುನ್ನುಗ್ಗಬೇಕು “ಮೇಲೇಳು, ಜಾಗೃತನಾಗು, ಗುರಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದೇ ನಿಲ್ಲಬೇಡ”. ಈ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಸೋಲೆಂಬುದು ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಸಾವಿರ ಎಟು ತಿಂದರೂ ಜಯ ಕೊನೆಗೆ ಸಿದ್ಧ. ಆದರ್ಶ ದೊಡ್ಡದಾಗಿರ ಬೇಕು. ಆಗ ತಾನೇ ದೇವರೆಂಬ ಭಾವ ಬರುತ್ತದೆ ನಮ್ಮ ಇಚ್ಛಾ ಶಕ್ತಿಗೆ ಎರ ಹಾಕಿ. ಕರೆ ನಿರ್ಮಿಸಿ, ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಕೋಡಿ ಹರಸಬೇಕು.

“ನಿಮ್ಮ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರು ನೀವೇ. ಎಲ್ಲಾ ಹೊಣೆಯನ್ನು ಹೊರಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿ, ಮಿಂಚಿದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಚಿಂತಿಸಿ, ವ್ಯರ್ಥ ಕಾಲಹರಣ ಬೇಡ. ಅನಂತ ಭವಿಷ್ಯ ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇದೆ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಾತು, ಯೋಚನೆ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯ, ಇವೇ ನಿಮ್ಮ ಭವಿಷ್ಯದ ಬುತ್ತಿ. ಕೆಟ್ಟ ಯೋಚನೆ, ಕೆಟ್ಟ ಕೆಲಸ, ಕ್ರೂರ ಹುಲಿಯಂತೆ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಎರಗೇ ಎರಗುವುದು. ಒಳ್ಳೆ ಯೋಚನೆ,

ಒಳ್ಳೆ ಕಾರ್ಯಗಳ ಸಾಕ್ಷಿಕ ಶಕ್ತಿ ನಿಮಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದು.
ಇದೇ ಪ್ರೇರಕ ಶಕ್ತಿ. ಇದನ್ನು ಪ್ರತಿ ಘಳಿಗೆ ನೆನೆಯಿರಿ.

“ನಮ್ಮ ಏಳಿಗೆಗೆ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಆವನತಿಗೆ ನಾವೇ ಹೊಣೆಗಾರರು. ನಮಗೆ ನಾವೇ ಮಿತ್ರರು, ನಾವೇ ಶತ್ರುಗಳು, ಯಾರನ್ನೂ ದೂರುವಂತಿಲ್ಲ”. ಮಾನವನು ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ಉದ್ಧರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು (ಗೀತೆ) ನಮ್ಮ ಆದರ್ಶ, ಆಲೋಚನಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲೇ ಅಂತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಕಾರ್ಯಗತವಾಗಬೇಕಾದರೆ, ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿ ಮೂಲಕ ಮೇಲೆತ್ತಬೇಕು. ಆದರ್ಶ ಮತ್ತು ವಾಸ್ತವಗಳ ಕಂಡಕವೇ, ನಮ್ಮ ಪತನಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. ವಿವೇಕ ಮತ್ತು ವಿವೇಚನದ ಬುದ್ಧಿ ಸರ್ವ ಶ್ರೇಯಸ್ಸಿಗೂ ದಾರಿ. ನಮ್ಮನ್ನು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ನಮ್ಮಲ್ಲೇ ಸುಪ್ರವಾದಿ ಒಬ್ಬನ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬನು ಹತೋಟಿಪಡಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯ. ದೇವರಿಂದಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅತ್ಯಧಿಕ ಮಂದಿ ಹಿರಿಯರ, ತಂದೆ-ತಾಯಿಯರ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯದ ಆಶಾಭಂಗದ ಅನುಭವ ಇದು. ಸಂಸಾರದ, ಸಮಾಜದ, ರಾಷ್ಟ್ರದ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವದ ಇತಿಹಾಸ ತಲೆ ಕೆಳಗಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಈ ತತ್ವದ ಅನುಸರಣೆ.

ಒಂದು ಸಾರಿ ಗುಂಪು ಗುಂಪಾಗಿ ದೇವರ ಗುಡಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದವರನ್ನು ನೋಡಿ, ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಭಗವಂತ ಸುತ್ತ-ಮುತ್ತಲಿನ ಜೀವಿಗಳಲ್ಲೇ ಸುಪ್ರನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಭೂಲೋಕದ ಮನುಷ್ಯ, ದೇವರ ಅತಿ ಅದ್ಭುತ ಸಂಕೇತ. ಅವನ ಪೂಜೆಯೇ ಫಲಕಾರಿ. ಮಾನವ ಸೇವೆಯೇ ಮಹಾಪೂಜೆ. ಯಾವ ಜನಾಂಗದಲ್ಲಿ ನರನನ್ನು ನಾರಾಯಣನೆಂದು ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೋ ಅವರೇ ಪುಣ್ಯವಂತರು ಸೊಕ್ಕನ್ನು ಸೊರಗಿಸಿ ಹಳ್ಳಿಗರ, ಅಂತ್ಯಜರ, ದಲಿತರ, ಸಖ್ಯ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವಾಸ ಗಳಿಸಿದವನೇ ಕೃತಕೃತ್ಯ. ದೇವರನ್ನು ದೇವ ಮಾನವನೆಂದು ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ದೇವ ಮಾನವನಿದ್ದ. ಅವನೇ ಏಸುಕ್ರಿಸ್ತ. ರಾಮ, ಕೃಷ್ಣ, ಬುದ್ಧ ಇವರೆಲ್ಲಾ ವಿಶ್ವ ಏಕತಾತ್ವತೆಯ

ಮಹಾತ್ಮರು. ಅಂತಹವರು ನೂರಾರು ಜನ. ಅವರ ರೂಪದಲ್ಲಿರುವ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ನಾವು ಪೂಜಿಸೋಣ.

“ಸದ್ಗುಣಗಳು ಅಸ್ತಂಗತವಾಗಿ, ಅನೀತಿ ತಾಂಡವವಾಡಿದಾಗ ನಾನೇ ಮನುಕುಲದ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿಬರುತ್ತೇನೆ” ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ. ದೇವರ ಇಂತಹ ಅವತಾರಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ಕ್ರಮೇಣ ನಮ್ಮ ಜೀವನಕ್ರಮವೇ ಬದಲಾಗಿ ಅವರಂತೆ ಆಗುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು, ಬುದ್ಧನನ್ನು ಒಂದುಗೂಡಿಸಬೇಕು. ಕ್ರಿಸ್ತ ಬದುಕಿದ್ದ ದೇವರು. ಪ್ರೀತಿಯೇ ಮೈನೆತ್ತಿ ಬಂದ ರೂಪ. ಅವನು ಉಪದೇಶಿಸಿದ ಸತ್ಯ, ವೇದ, ಅಮರ. ಅವನು ಪರಿಶುದ್ಧ ವ್ಯಕ್ತಿ.

ಅದಿಯ ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಜರು ಅವ್ಯಕ್ತ ಮತ್ತು ಅಗೋಚರ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅಶಕ್ತರಾಗಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವೈದಿಕ ಕರ್ಮಗಳ ಅನುಷ್ಠಾನದ ಮೂಲಕ ದೈವಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಅಭೈಸಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟರು. ಅದರ ಫಲವಾಗಿ ಮೂರ್ತಿ ಪೂಜೆ ಮತ್ತು ಸಂಕೇತಗಳು ಉದ್ಭವವಾದವು. ಆಕಾರ, ರೂಪ, ಗಂಟೆ, ದೀಪ, ಮೊಂಬತ್ತಿ, ಹೂವು ನೀರು, ಪುಸ್ತಕ, ಚರ್ಚು, ದೇವಾಲಯ, ಮಸೀದಿ ಮುಂತಾದ ದೈವ ಪ್ರೇರಕ ಸಂಕೇತಗಳು ಮಾನವ ವಿಕಾಸಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯಕವಾದವು. ಆ ಜಡವಸ್ತುಗಳಿಂದ ದೇವರ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಪರಿಜ್ಞಾನ ಪಡೆಯುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಫಲಿಸಲಿಲ್ಲ, ಸತ್ಯದರ್ಶನದ ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಏರಲು ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸುವ ಆತಂಕಗಳಾದವು.

ಎಲ್ಲಾ ಧರ್ಮ ಸುಧಾರಕರೂ ಸಂಕೇತಗಳ ಮತ್ತು ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಆದರೆ ಅವರ ಪ್ರಯತ್ನಗಳೆಲ್ಲಾ ಗಾಳಿಯನ್ನು ಗುದ್ದಿದಂತೆ ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕವಾಗಿವೆ. ಯಾವುದನ್ನೂ ನಿಲ್ಲಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ವಿರೋಧಿಗಳಾದ ಮಹಮ್ಮದೀಯರೂ ಕೂಡ ಕಬ್ಬಾಬಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿನ ಕೆರಿಕಲ್ಲಿಗೆ ಮುತ್ತಿಟ್ಟು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಜಮ್ ಜಮ್ ಎಂಬ ಊರಿನಲ್ಲಿರುವ ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ

ಮಾಡಿದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಪಾಪಗಳೂ ಪರಿಹಾರವಾಗುತ್ತವೆ ಎಂಬುದು ಮಹಮ್ಮದೀಯರ ನಂಬಿಕೆ. ಕ್ರಿಸ್ತರಿಗೆ ಬೇರೆ ಎಲ್ಲಾ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಜಾಗಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಚರ್ಚ್ ಪವಿತ್ರವಾದ ಪ್ರದೇಶ. ಪ್ರಾಟಿಸ್ಟೆಂಟರಿಗೆ ಶಿಲುಬೆ, ಕ್ಯಾಥೋಲಿಕ್‌ರಿಗೆ ಪ್ರತಿಮೆಗಳು ಪವಿತ್ರ.

ವಿಶ್ವದಾದ್ಯಂತ ಕೆಳಸ್ತರದಲ್ಲಿರುವ ಮಾನವರಿಗೆ ಇಂತಹ ಸಂಕೇತಗಳು ಅವಶ್ಯಕ. ಮಾನವನ ಗುರಿ ಅಲೌಕಿಕತೆ, ಆತ್ಮ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವೇ ಹೊರತು, ಪಿಷಯಾಸಕ್ತಿಯಲ್ಲ. ವಿನೇಕಾನಂದರು ಮುಂದೆ ಹೇಳಿದರು ಕೇವಲ ಎರಡು ರೀತಿಯ ಜನರಿಗೆ ಪೂಜೆ ಮಾಡಲು ಒಂದು ಮೂರ್ತಿಯ ಸಹಾಯ ಬೇಕಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಮಾನವ ಮೃಗ. ಇನ್ನೊಂದು ಸ್ವಯಂ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಮಾನವ.

ಕುವೆಂಪು

“ರೂಪ ವಿವರ್ಜಿತವಾದ ನಿನಗೆ, ಧ್ಯಾನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ರೂಪ ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ನಿನ್ನನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಿ ನಿನ್ನ ಅನಿರ್ವಚನೀಯತೆಯನ್ನೂ ದೂರೀಕರಿಸಿದ್ದೇನೆ. ತೀರ್ಥ ಯಾತ್ರಾದಿಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡು ನಿನ್ನ ವ್ಯಾಪಿತತ್ವವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಹೇ ಜಗದೀಶ, ಬುದ್ಧಿ ವಿಕಲತೆಯಿಂದ ನಾನು ಮಾಡಿರುವ ಈ ಮೂರು ಅಪರಾಧಗಳು ಕ್ಷಮಾರ್ಹ ಸ್ವಾಮಿ.”

“ಪುಣ್ಯಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಯಾತ್ರೆ ಹೋಗಿಬಂದ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಪವಿತ್ರವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಯಲ್ಲಿ, ಆತ್ಮ ವಂಚನೆಗೆ ವಿಶೇಷವಾದ ಅವಕಾಶವಿರುವುದನ್ನರಿತೆ, ಅನೇಕ ಕವಿಗಳು, ಸಾಧು-ಸಂತರು, ಅದರಿಂದೊದಗುವ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಹಾಯವನ್ನು ಪ್ರಶಂಸಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ, ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅದರಿಂದೊದಗಬಹುದಾದ ಧಾರ್ಮಿಕ ಅಪಾಯದ ಕಡೆಗೆ ನಮ್ಮ ಗಮನ ಸೆಳೆದಿದ್ದಾರೆ.”

“ಸ್ವಾಮಿ ಸೋಮನಾಥನಂದರು ತಮ್ಮ ಪ್ರವಾಸ ಪುಸ್ತಕಕ್ಕೆ (ಹೈಮಾ

ಚಲ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯದಲ್ಲಿ) ಮುನ್ನುಡೆ ಬರೆದುಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ನಾನು ಮೊದಲು ಹಿಂಜರಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನನಗೆ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ ಮತ್ತು ತೀರ್ಥಯಾತ್ರಿಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೇನು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲಾರೆ, ನಾನು ಪೂಜೆಯ ಸಲುವಾಗಿ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಕೂಡಾ ಹೋಗದೆ, ಕಾಲು ಶತಮಾನಕ್ಕಿಂತಲೂ ಜಿಜ್ಞಾಸೆಯಿಂದ ತೋರುತ್ತದೆ. ನಾನು ಜಾತಕ, ಪಂಚಾಂಗ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಕಡೆ ಎಂದೂ ಮುಖ ಹಾಕಿದವನಲ್ಲ. ನನಗೆ ರಾಹುಕಾಲ, ಗುಳಿಕೆಕಾಲಗಳ ಅರ್ಥವೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಓತ್ಸೆಗಳಿಗೆ ಶ್ರಾದ್ಧ ಮಾಡುವುದು, 'ಪಿಂಡೆ'ಅರ್ಪಿಸುವುದು, 'ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೊರತು, ಮಾಡುವ ಗೋಜಿಗೆ ಹೋದವನಲ್ಲ. -ಕುವೆಂಪು. ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದು, ಪೂಜೆ ಮಾಡುವುದು ಬೇಕು. ಅದು ಶಿಶುವಿಹಾರವಿದ್ದಂತೆ. ಸ್ವಾರ್ಥರಹಿತವಾದ ಪೂಜೆ ಫಲದಾಯಕ. ಕವಿಸಾರ್ವಭೌಮ ಕುವೆಂಪುರವರ ಈ ಕೆಳಕಂಡ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಗರ್ಭಿತವಾದ ದೇವರ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.

ಮಣೆಯಲೆನ್ನ ಶಿರವು ನಿನ್ನ ಚರಣಧೂಳಿತಲದಲ್ಲಿ ||
ನನ್ನ ಅಹಂಕಾರವೆಲ್ಲ ಮುಳುಗಲಶ್ರುಜಲದಲಿ ||
ನನಗೆ ನಾನೇ ಪೂಜೆಗೈಯ ಸೊಡರನೆತ್ತಲು ||
ಬೆಳಕು ಬರುವ ಬದಲು ಅಯ್ಯೊ ಬಯಸೆ ಕತ್ತಲು ||
ಅಹಂಕಾರದಂಧಕಾರ ಮತ್ತುತ್ತಿದೆ ಸುತ್ತಲೂ ||
ನನ್ನ ನಾನೇ ಮರೆಯದಂತೆ ನಾನು ಗೈವ ಕರ್ಮದಿ ||
ನಿನ್ನ ಇಚ್ಛೆ ಪೂರ್ಣವಾಗಲೆನ್ನ ಜೀವ ಧರ್ಮದಿ ||
ತಿಳಿಯಲೆನ್ನ ಜ್ಞಾನ ನಿನ್ನ ಚರಮಶಾಂತಿಯ ||
ಬೆಳಗಲೆನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಪರಮಕಾಂತಿಯ ||
ನನ್ನ ನೆಳಸು ನೀನೇ ನೆಲಸು ಹೃದಯ ಪದ್ಮತಲದಲಿ ||

ನಾನು - ಕತ್ಯವೂ ಅಲ್ಲ, ಭೋಕ್ತೃವೂ ಅಲ್ಲ, ಎಂಬ ಶುದ್ಧ ಭಾವನೆ ಬಂಡಾಗೆ ಅಹಂಕಾರ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಾಕವಾದ ಹಾಗೆ. ಮಾಡುವ

ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಅಹಂಕಾರ ಇಲ್ಲವಾದಾಗ ಪಾಪವೇ ಇಲ್ಲ. ನಿರಾಂಹಕಾರಿ
 ದೈವಾಂಶ ಆ ಸ್ಥಿತಿಯೇ ದೈವಸಿದ್ಧಿ. ತಾಯಿ ಸ್ತನ ಸೇದುವ ಶಿಶು
 ನಿರಾಂಹಕಾರದ, ನಿಗರ್ವದ, ನಿಗರನಿಗಮ. ಅಹಂಕಾರ ವರ್ಜನೆಯಿಂದ
 ಮಾನವ ಸರ್ವರ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಪಾತ್ರ. ಯಕ್ಷನ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಇದೇ
 ಯುಧಿಷ್ಠಿರನ ಉತ್ತರ. ಇಂತಹವರನ್ನೇ ದೇವರೆನ್ನುವುದು.

ರವೀಂದ್ರನಾಥ ತಾಗೂರ್

ದೇವರು ಕತ್ತಲೆ ಕೋಣೆಯೊಳಗಿಲ್ಲ. ಗುಡಿ, ಮಸೀದಿ, ಚರ್ಚುಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲ.
 ಫಲಾಪೇಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲದೆ ಹಗಲಿರುಳು, ಬಿಸಿಲು, ಭಳಿ ಎನ್ನದೆ ಬೆವರಳಿಸಿ
 ಉಳುವ ನೇಗಲಿಯೋಗಿಯಲ್ಲಿ, ರಸ್ತೆ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ
 ಕಲ್ಲು ಚಚ್ಚುವವನಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾನೆ, ದೇವರು ಎಂದು ಮೊಳಗಿದರು.
 ಲೋಕ ಕಣ್ಣೀರು ಹೊಳೆ ಹರಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ, ನಾನು ನನ್ನೊಬ್ಬನ
 ಮುಕ್ತಿಗೆ ಮುಲುಕಲೆ ?

ದೈವತ್ವ - ಅರವಿಂದರು

ಅರವಿಂದರ ಅನಿಸಿಕೆ - ಧರ್ಮವೇ ದೇವರು. ಧರ್ಮದಿಂದ ಭಾರತ
 ಬದುಕಿದೆ. ಅವರು ನಿತ್ಯ ನಡುವಳಿಕೆಗೆ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು
 ಹೊಂದಿಸಿದ್ದರು, ವಿಕಾಸತೆಯ ಕಾರ್ಯಗತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ
 ಭರವಸೆ. ಅದು ಮಾನವನ ಹಂತದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲದು. ಮಾನವನು
 ದೈವತ್ವವನ್ನು ಮುಟ್ಟಲೇಬೇಕೆಂಬುದೇ ಅವರ ಗಾಢನಂಬಿಕೆ.

ರಮಣ ಮಹಾಋಷಿಗಳು

ಒಬ್ಬ ಭಕ್ತ - ರಮಣ ಮಹಾಋಷಿಗಳನ್ನು ದೇವರು ಎಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ ತಿಳಿಸಿ
 ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡ. "ಅವನು ಎಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ ತಿಳಿಸಿ".

ಅನುಕಂಪದಿ ಅಪ್ಪಣೆಗೈದರ್ —

ನಿಗಂತರದೀ ನೀ ಹುಡುಕುತ್ತಿರುವವನು ಹಿಮುವತ್ ಸರ್ವತ ಶಿಖರದಲ್ಲಿ
ಗಾಢ ಅಭೇದ್ಯ ಘೋರ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲ,
ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ, ತೀರ್ಥಯಾತ್ರ ಅನಗತ್ಯ,
ಜಪಮಣಿಯ ಲಕ್ಷ-ಲಕ್ಷ ಎಣಿಕೆ ವ್ಯರ್ಥ,
ಅವನ ಅಭಿದಾನ ಬೊಟ್ಟು ಬೇಡ,
ಯತಾರ್ಥವಲ್ಲದ ಭಜನೆಯೂ ಬೇಡ,
ಅಲೆದಾಟವನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಿಲ್ಲಿಸಿ,
ಜಪಮಣಿಗಳ ಚೆಲ್ಲು,
ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ರಭಸದಿಂದ ಹರಿವ ಅಳದ ನೀರಿಗೆ ಎಸೆ,
ಅನ್ಯಥಾ ದಾನ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸು,
ಅವನ ಅನ್ವೇಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಇನೆಲ್ಲಾ ವಿಫಲ,
ಅಂತಃತುದಿಗೈ,
ಉಜ್ವಲ ಜ್ಞಾನ ಜ್ಯೋತಿಯನ್ನರಸಿ,
ನಿನ್ನ ಸೂಕ್ತನ್ನು ಅದರೊಳಗೆ ಸುರಿದು ಸುಟ್ಟು,
ಅಂತ್ಯ ಸಂಸ್ಕಾರಗೈ,
ನಿನ್ನಂತರಂಗದ ಕನ್ನಡಿಯ ನಯಮಾಡಿ,
ದೈವಕ್ಕಧೀನನಾಗು.

ಪಂಡಿತ ಜವಹರ್‌ಲಾಲ್ ನೆಹರುರವರು

ಸಾಸ್ತಿಕ ಜವಾಹರಲಾಲರು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವೇ ಈ ರೀತಿ ಪಶ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ದೈವಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಅಸಂಖ್ಯ ನೋಂದ ಆತ್ಮಗಳಿಗೆ ಸುಖ, ನೆಮ್ಮದಿ ಮತ್ತು ಶಾಂತಿ ಹೇಗೆ ದೊರೆಯುತ್ತಿದೆ ? ಎಂದು. ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಹುಡುಕಲು ಗೀತೆ, ಬೈಬಲ್ಲು, ಕುರಾನ್ ಮುಂತಾದ ವಿಶ್ವಮತ ಗ್ರಂಥಗಳ ಮೊರೆಹೋದರು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಮರಕ್ಕೆ ಎದ್ದೆದ್ದು.

ಭುಜತಟ್ಟೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದ ಸಾಮಾನ್ಯರ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವರಲ್ಲಿ ತಾವೊಬ್ಬರಾದರು.

“ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಗೆದ್ದಿರುವ ಮಾನವನನ್ನು ಸೋಲಿಸಲು ದೇವರಿಂದಲೂ ಅಸಾಧ್ಯ” ಎಂಬ ಬುದ್ಧನ ವಿವೇಕವಾಣಿ, ನೆಹರೂರವರಿಗೆ ಬಹು ಪ್ರಿಯ ವಾಗಿತ್ತು. ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯ ಜವಾಹರರು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಲ್ಲಿ ಮಾನವ ಪ್ರಗತಿಗೆ, ದೈವಶ್ರದ್ಧೆ ಆತ್ಮಾವಶ್ಯಕ ಎಂಬ ಅಂಶ ಭದ್ರವಾಗಿ ಬೇರು ಬಿಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಅದನ್ನು ಅಲುಗಾಡಿಸುವ ಯತ್ನ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ

ಡಿ. ವಿ. ಗುಂಡಪ್ಪನವರು (ಡಿ.ವಿ.ಜಿ.)

ಸಮ್ಯಗ್ಜೀವನವೇ ಭಗವಾರಾಧನೆ ಜೀವನದ ಸಮ್ಯಗ್ಜೀವನವೇ ಧರ್ಮ. ಧರ್ಮದ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಫಲವೇ ಮೋಕ್ಷ. ಹೀಗೆ ಯಾವುದು ಪೂರ್ವಕರಿಗೆ ಮೋಕ್ಷ ಶಾಸ್ತ್ರವೋ, ಅದು ಇಂದಿನವರಿಗೆ ಜೀವನ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ.

ಸಾಧುವಾಸವಾಣಿಯವರು

ಪ್ರತಿ ರೋಗಿ ಭಗವಂತನ ಪತ. ಅವರ ಸೇವೆ ದೇವರ ಆರಾಧನೆ ದೇವ ರನ್ನು ಆರಾಧಿಸಿ, ಅವನ ಸೃಷ್ಟಿಯಾದ ಮಾನವನನ್ನು ಸೇವಿಸದಿದ್ದರೆ, ಅಂಥ ಮತ ಹುಲ್ಲುಕಡ್ಡಿಗೆ ಸಮಾನ.

ಭಾರತದ ಹೃದಯ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಿಡಿಯುತ್ತಿದೆ. ಭಗವಂತನ ಪ್ರತಿಮೆ ಯನ್ನು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹಾರಾಡುವ ಹಕ್ಕಿಗಳಲ್ಲಿ, ನೆಗೆದಾಡುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತೇನೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸದಿದ್ದರೆ ದೇವರನ್ನು ಅಗೌರವಿಸಿ- ದಂತೆ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಸಾವು ಹೊಂದಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ನಮ್ಮ ಕಾಲ, ಕುಶಲತೆ, ನಮ್ಮ ಚೈತನ್ಯ, ನಮ್ಮ ಅನುಭವ, ನಮ್ಮ ಸಿರಿ ಸಂಪತ್ತು, ನಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ, ನಮ್ಮ ಜ್ಞಾನ, ನಮ್ಮ ಪ್ರಭಾವ ಗಳೆಲ್ಲ ನಮಗೆ ಎರವಾಗಿ ದೊರಕಿರುವುದು. ಇವುಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆ

ಯಾರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆಯೋ, ಅವರ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಸಲ್ಲಬೇಕೇ ವಿನಹ ಅಧಿಕಾರ ಹೊಂದುವುದಕ್ಕಾಗಲೀ ಅಥವಾ ವ್ಯಕ್ತಿ ಗೌರವಕ್ಕಾಗಲೀ ಖಂಡಿತಾ ಅಲ್ಲ. ಆ ಪ್ರಸಾದಗಳೆಲ್ಲಾ ಭಗವಂತನ ಉಪಕರಣಗಳಾಗಿ, ಸಹ ಯಾತ್ರಿಕರ ಕರಡು ದಾರಿಯ ಜೀವನದ ಭಾಠ ಇಳಿಸಲು, ಸಹಾಯವಾಗಬೇಕು.

ಸಾಧು ಅವರು ಮುಂದೆ ಹೇಳಿದರು :— ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿರುವ ಸೋದರರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸದೆ, ಕಾಣಿಸದೆ ಇರುವ ದೇವರನ್ನು ಹೇಗೆ ಪ್ರೀತಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ?

ಪದ್ಮಭೂಷಣ ಡಾ|| ಮೋದಿಯವರು

ವೈದ್ಯ ಪದವಿ ಪಡೆದ ತರುಣದಲ್ಲೇ, ಮಹಾತ್ಮಗಾಂಧಿಯವರ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು, ತಮ್ಮ ದೇಶದ ನೇತ್ರರೋಗಿಗಳ ಸೇವೆಗೆ, ತಮ್ಮನ್ನು ಮುಡು-ಪಿಡಲು ಪಣತೊಟ್ಟರು. ಇದೂವರೆಗೂ ಐವತ್ತು ಲಕ್ಷ ರೋಗಿಗಳ ತಪಾಸಣೆ ನಡೆಸಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ರುಸುರೂತವಾಗಿ ಐದು ಲಕ್ಷ ನೇತ್ರ ಶಸ್ತ್ರ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಎಂಬ ಅಂಶ ನಂಬಲಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ಕಂಡರೂ ಸತ್ಯ. ಇವರ ದಕ್ಷತೆ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದುದು. ಒಂದೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ಎಂಟುನೂರಾ ಮೂವತ್ತೂರು (೮೩೩) ನೇತ್ರ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ನಡೆಸಿರುವ, ಕರಕಾಶಲ್ಯ ಗಿನ್ನೆಸ್ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ದಾಖಲಾಗಿರುವುದು, ಅನಂದ ದಾಯಕ. ಜೀವನದ ಪರಮ ಧೈಯಗಳಾದ ತ್ಯಾಗ, ಸೇವೆ, ಕರುಣೆಗಳ ಮೂರ್ತೀಕೃತ ವ್ಯಕ್ತಿ, ಡಾ|| ಮೋದಿಯವರು, ತಮ್ಮ ಸೌಭಾಗ್ಯ-ಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ, ಹೆಚ್ಚು ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುವವರಿಗೆ ಸಮರ್ಪಣಾಭಾವದಿಂದ ಧಾರೆ ಎರೆಯುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

“ನನ್ನ ರೋಗಿಗಳು ನನ್ನ ದೇವರು

ಶಸ್ತ್ರ ಚಿಕಿತ್ಸಾ ಕೊಠಡಿಯೇ ನನ್ನ ಗುಡಿ

ನನ್ನ ಶಸ್ತ್ರ ಚಿಕಿತ್ಸಾ ಸಲಕರಣೆಗಳು ಪವಿತ್ರ ಘಂಟೆಗಳು”

ಇದಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾದ ದೇವರ ಕಲ್ಪನೆ ಮೂರು ಲೋಕ ಹುಡುಕಿದರೂ ಸಿಕ್ಕದು.

ಕನಕಪುರದ ಕರ್ಮಯೋಗಿ ಕರಿಯಪ್ಪನವರು

ಗಾಂಧೀಜಿಯವರಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿಸಲ್ಪಟ್ಟು, ನೌ ಕ ರ ಯ ನೋಜಿನ ನೋಹಕ್ಕೆ ಮಾರುಹೋಗದೆ, ತ್ಯಾಗ ಸೇವೆಯ ಮುಳ್ಳು ಹಾದಿಯನ್ನು ಆರಿಸಿ, ಮಹಾತ್ಮರಾದವರ, ದೇವರ ಕಲ್ಪನೆ ಬಹು ಫಲಕಾರಿ. ಹಳ್ಳಿಯವರ ತೆರಿಗೆ ಹಣದಿಂದ ಪದವಿ ಪಡೆದ ತಾನು ಋಣ ಹರಿಸಿ ಕೃತಕೃತ್ಯ ನಾಗಿದ್ದಿದ್ದರಿ, ಸಮಾಜ ಘಾತುಕನಾಗುತ್ತೇನೆ ಎಂಬ ಉಚ್ಛ್ರಾಂಶದಿಂದ ಹರೆಯ ಕರಿಯಪ್ಪನನ್ನು ಕೊರೆಯಿತು. ಹಳ್ಳಿಯವರ ಅನಾನುಕೂಲ, ಅವಿದ್ಯೆ, ಅಜ್ಞಾನ, ಅತೀನ ಅಭಾವ, ದುಷ್ಕರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಅಲ್ಲದೆ ಪ್ರತಿ ಯೊಬ್ಬರ ಶೋಷಣೆಗೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ಬಲಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಸತ್ಯಾಂಶ, ಕರಿಯಪ್ಪನವರಂಥ ಕರುಣಾಳುಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಹಿಂಸಾದಾಯಕವಾಗಿತ್ತು.

ಸುಮಾರು 1930ರ ವೇಳೆಗೆ, ಸರ್ವಸುಖಗಳನ್ನು ವರ್ಜಿಸಿ ಭೀಷ್ಮ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಕೈಗೊಂಡು ಬಡಮಕ್ಕಳ ಪೋಷಣೆ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಸ್ವಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡರು. ಅನೇಕ ಬಾರಿ ರಾಷ್ಟ್ರವಿಮುಕ್ತಿಗೆ ಕಾರಾಗೃಹವಾಸ ಅನುಭವಿಸಿದರು. ಅನೇಕ ಅವಧಿಗೆ ವಿಧಾನಸಭಾ ಸದಸ್ಯರಾದರು. ಒತ್ತಾಯ ಬಂದರೂ ಮಂತ್ರಿ ಪದವಿಯನ್ನು ವತ್ತರಿಸಿದರು. ನೊಂದವರ ಕಣ್ಣೀರೊರೆಸಿ, ಬಡ ಮಕ್ಕಳ ಶುಶ್ರೂಷೆ, ವ್ಯವಸಾಯದ ಕಾಯಕ, ಉಪಾಧ್ಯಾಯ ವೃತ್ತಿ-ಯಲ್ಲೇ, ಆನಂದ ಕಂಡರು.

1979ರಲ್ಲಿ ಮರಣ ಹೊಂದಿದರು. ಮೂರು ಮಕ್ಕಳಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭ ವಾದ ನೊಟ್ಟಿ ಜೋಪಡಿ, ದಯಾನಂದ ವಸತಿ ವಿದ್ಯಾನಿಲಯ, ನಾಲ್ಕು ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳು, ಒಂದು ಕಾಲೇಜು ಮುಂತಾದ ಭವ್ಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ಕೂಸು, ಬಾಲಕ, ಬಾಲಕಿಯರು, ಯುವಕರು, ಯುವ ತಿಯರುಗಳಿಂದ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತ್ತಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಗಾಂಧೀಘಾಟಂ, ಸಿನಿಮಾ ಮಂದಿರ, ಅಂಗಡಿಗಳ ಸಾಲು ಮುಂತಾದ ಕೋಟ್ಯಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಆಸ್ತಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ವತ್ತಾಗಿದೆ.

ಇಂಥ ನಿಸ್ವಾರ್ಥ, ಸೇವಾ ತ್ಯಾಗದ ಸಾಧನೆ ಕೈಗೂಡಿಸಿಕೊಂಡ ಅದಮ್ಯ, ನಿರ್ಭೀತ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ, ಸರಳ ಅನಭಿಷಕ್ತ ಮತ್ತು ಅಸಾದೃಶ ಸಂನ್ಯಾಸಿಯ ದೇವರ ಕಲ್ಪನೆ ಏನು?

ಪತಗಳಿಟ್ಟು ಪೂಜಿಸಿದವರಲ್ಲ. ಗುಡಿಗೆ ಜೋಡವರಲ್ಲ. ವಿಡಂಬನಾನು ಕರಣಿ ಅವರಿಗೆ ಬೇಡವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೂ ಅಜ್ಞೇಯತಾವಾದಿ ಅಲ್ಲ. ಎಲಾ ಮತಗಳ ಪೂಜೆ, ಪುಣ್ಯಾಹಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಜನಾಬ್ದಾರಿ ದಕ್ಷ ನಿರ್ವಹಣೆ, ಲೋಕ ಕಲ್ಯಾಣ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನತೆ, ಅವರ ಪೂಜೆ, ಪರರ ಕಷ್ಟ ನಿವಾರಣೆಯ ನಿರೂಪಣೆ, ಅವರ ನಿರಂತರದ ಧ್ಯಾನ. ವಿವೇಕಾನಂದರು ಹೇಳಿರುವಂತೆ, ಅನುದಿನ ಬಡವರಿಗಾಗಿ ದುಡಿದ ಕರಿಯಪ್ಪನವರೇ ಮಹಾತ್ಮ. ಆಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕಟ್ಟಿಟ್ಟು, ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿದ್ದ ಮಾನವರನ್ನು ಸೇವಿಸಿದನು ಈ ಮಹಾನುಭಾವ. ದೇವರನ್ನು ದೂರದಲ್ಲಿ ಹುಡುಕುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಹಸುವಿನಿಂದ ಒಳಲಿದ ಅಶಕ್ತರನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದ ಪೂಜ್ಯ, ವಿದ್ಯಾಹೀನರಿಗೆ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ಬೆಳಕು ಕೊಟ್ಟ, ಈ ನಾವನಾತ್ಮ. ಪ್ರಪಂಚ, ಇಂಥ ಜ್ಞಾನ ಭಕ್ತರಿಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿದೆ.

ಕಾಂಟಿರು

ಯೂರೋಪಿನ ಕ್ರೈಸ್ತ ತತ್ವಜ್ಞಾನಿ ಮತ್ತು ದೇವತಾ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರಾದ ಕಾಂಟಿರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಅಮೂಲ್ಯವಾದದ್ದು. ಅವರ ಪ್ರಭಾವ ನಿರ್ದಾರಕವಾಗಿದೆ.

ಕಾಂಟಿರು ದೇವರ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಶ್ರದ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಪೋಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರು. ಬಹು ವರ್ಷಗಳ ಗಾಢವಾದ ಚಿಂತನೆಯಿಂದ ತಮ್ಮ ತತ್ವಗಳನ್ನು ವಿಶ್ವಕೀರ್ತಿ ಕ್ಕಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದರು - ಮಾನವ ಕಲ್ಯಾಣವೇ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕದ ಅಸ್ತಿಭಾರ. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಆಲೋಚನೆಗಳಲ್ಲಿ, ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಹೇಳಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಪ್ರಭಾವ ರಾಗಿ ಸ್ವತಂತ್ರ ವಿವೇಚನೆ ಅತ್ಯವಶ್ಯಕ. ಸಮರ್ಥನೆಯ ಆಧಾರ ಅಥವಾ ನೈಚಾರಿಕತೆ ಅನಿವಾರ್ಯ. ಸತ್ಯದ ಧೃಢೀಕರಣೆಗೆ ಮನಃಸ್ಪರ್ಶಿ ಅಗತ್ಯ

ಸಂಪ್ರದಾಯ, ಮೂಢಾಚರಣೆ ಮತ್ತು ಪುರೋಹಿತ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ನಿಜವನ್ನು ಮರೆಮಾಚುತ್ತದೆ. ಎ್ರಬೇನ ಕಾಲದಿಂದ ಬಂದಿರುವ ಅಲಾರಿಕತೆ ವಿವಾದಾಸ್ಪದ. ಸಮಾಜಹಿತ ಕರ್ತವ್ಯದ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯಿಂದ ತತ್ವಗಳ ವಿವೇಚನೆಯಾಗಬೇಕು. ಮಾನವ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಗುಣವಾದ ವೈಚಾರಿಕತೆ ತನ್ನ ಸಾರ್ವಭೌಮತ್ವವನ್ನು ಚಲಾಯಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯ ಪ್ರಗತಿ ನಿಧಾನವಾದರೂ ಜಯನಿಷ್ಕರ್ಷ.

ಕಾಂಟರು ಮುಂದೆ ಹೇಳಿದರು - ದೇವರ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ರುಜುವಾತು ಮಾಡುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಾದರೂ, ಆವನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇಡುವುದರಿಂದ ಮಾನವ ಕುಲಕ್ಕೆ ಫಲಿತ. ಆ ಶ್ರದ್ಧೆ ಆಳವಾಗಿದೆ. ಅಭೇದ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಅಲುಗಾಡಿಸುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ. ಅದರ ಭದ್ರತೆ, ಸಮಾಜ ಶ್ರೇಯಸ್ಸಿನ ಬುನಾದಿ. ಆ ಶ್ರದ್ಧೆಯ ಮೂಲಕ ನೈತಿಕ ತಳಹದಿಯನ್ನು ಭದ್ರಪಡಿಸಿ, ಮಾನವ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಸದ್ಗುಣಗಳನ್ನು ಪೋಷಿಸಬೇಕು. ವಿಶ್ವಬಾಂಧವ್ಯಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯವಾದ ನ್ಯಾಯ, ನೀತಿ, ಧರ್ಮಗಳು ದೈವ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಶಕ್ತಿಯುತವಾಗುತ್ತವೆ.

ಲೋಕಮಾನ್ಯ ತಿಲಕರು

ಭಾರತ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಮರಕ್ಕೆ ಅಗ್ರಪೂಜೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಲೋಕಮಾನ್ಯ ತಿಲಕರು ಈ ರೀತಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಸ್ಥಿತಿ ಚಿಂತಾಜನಕವಾಗಿರುವಾಗ, ವಾತಾವರಣ ಧಗಧಗಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ, ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕದ ಅನಂದದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುವುದು ಸ್ವಾರ್ಥತೆಯ ಪರಮಾವಧಿ. ದೇವರನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಹುಚ್ಚೇ ಭಾರತೀಯರ ಪರಾಧೀನತೆಗೆ ಕಾರಣ. ಜನತೆಯ ಧರ್ಮ ಅಂದಿನ ಇತಿಹಾಸ ಸಂದರ್ಭಗಳು ನಿರ್ಣಯಿಸಬೇಕು. ಪರಾಧೀನತೆಯ ಧರ್ಮ ಎಡಬಿಡದ ಹೋರಾಟ. ಬ್ರಿಟಿಷರನ್ನು ಬಿಟ್ಟೋಡಿಸು

ವವರವಿಗೂ ಇನ್ನಾವ ಧರ್ಮವೂ ಇಲ್ಲ. ಅನ್ಯಾಯಗಳಿಂದ ಅಪ್ಪಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟ
ರುವ ಅನಾಥನ ರಕ್ಷಣೆಯೇ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಧರ್ಮ.

ಮದೂರ ಫೆರೆಸಾ

ಬಡವರ ಬಗೆಗಿನ ಕೋಮಲವಾದ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಕಾಳಜಿ ಮಾತ್ರ,
ದೇವರ ಸೇವೆ ಮಾಡುವ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಮಾರ್ಗ. (ಲಿಯೋ ಟಾಲೆ
ಸ್ಟಾಯ್, ಅಂತರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಸ್ವೀಕರಿಸುವಾಗ ಹೇಳಿದ ದಿವ್ಯ
ವಾಣಿ.)

ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು

ಅತೀ ವಿನಯದಿಂದ ಗಾಂಧಿ ಹೇಳಿದರು - “ನಾನು ನರಸೇವೆಯಿಂದ
ನಾರಾಯಣನನ್ನು ನೋಡಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ದೇವರು
ಸ್ವರ್ಗ ಅಥವಾ ಕೆಳಗಿಲ್ಲ. ದೇವರಿಲ್ಲದ ಜಾಗವಿಲ್ಲ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಪ್ರತಿ
ಯೊಂದು ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲೂ ದೇವರನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಸರ್ವರ
ಸೇವೆಯೊಂದೇ ಮಾರ್ಗ. ನಾನೊಬ್ಬ ಭಾರತದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸೇವಕ.
ಭಾರತದ ಸೇವೆಯ ಮೂಲಕ ಇಡೀ ವಿಶ್ವದ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.
ಅನಾಥರ ಸೇವೆ ಮತ್ತು ತ್ಯಾಗವೇ ಪ್ರತಿ ಮತದ ಧರ್ಮ. ದೇವರು
ಕೈಲಾಗದವರ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ದೇವರೆಂಬ ಭಾವನೆ
ಯಿಂದ ವಿಶ್ವ ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ಇರುವ ಅಗಾಧ ಅವಕಾಶಗಳ ಅರಿವು
ನನಗಾಗಿದೆ”.

“ನನಗೆ ದೈವವಾಣಿ, ಆತ್ಮ, ಸತ್ಯ, ಅಂತರಾತ್ಮ, ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಣಿ,
ಇವೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ. ನಾನು ಎಂದೂ ದೇವರ ರೂಪ ಕಾಣೆ. ಆದನ್ನು
ಕಾಣಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡಲಿಲ್ಲ. ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ದೇವರಿಗೆ ರೂಪವೇ
ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದೇ ನನ್ನ ನಂಬಿಕೆ. ಆದರೆ ದೈವವಾಣಿಯನ್ನು ಖಂಡಿತಾ
ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ರುಜುವಾತು ಕೊಡಲಾರೆ. ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ

ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟವರೆಲ್ಲಾ ಅದನ್ನು ಕೇಳಬಹುದು ಎಂಬುದೇ ನನ್ನ ನಂಬಿಕೆ." "ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಅನುಭವಿಸಬಹುದಾದ ಒಂದು ಅಪರೂಪವನ್ನು ಅದು. ಆದರೆ ಅದು ಏನು ಎಂದು ವರ್ಣಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯ. ನನಗೆ ದೇವರೆಂದರೆ ಸತ್ಯ, ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಸತ್ಯವೇ ದೇವರು. ದೇವರೇ ನೀತಿ, ನಿಯಮ, ನಿರ್ಭಯ, ಜ್ಞಾನದ ಮೂಲ, ಅಲ್ಲದೆ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠ. ದೇವರೇ ಆತ್ಮ. ನಾಸ್ತಿಕರ ನಾಸ್ತಿಕತ್ವವೂ ದೇವರೇ. ಅವನು ಮಾತು ಮತ್ತು ಸಮರ್ಥನೆ ಮೀರಿದವನು. ನನಗೆ ದೇವರಲ್ಲಿರುವ ಶ್ರದ್ಧೆ ಹೇಗೆ, ಏನು ಎಂದು ವರ್ಣಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯ."

ಗಾಂಧೀಜಿಯವರಿಗೆ ನೈತಿಕ ನಿಯಮವೇ ದೇವರು ಎಂಬ ಗಾಢನಂಬಿಕೆ. ಕಾಯಾ, ವಾಚಾ, ಮನಸಾ, ನೈತಿಕ ಶಿಸ್ತಿನ ಅನುಸರಣೆ ಅವರನ್ನು ಮಹಾತ್ಮರ ಅಂತಸ್ತಿಗೇರಿಸಿತು. ಕೊನೆಕೊನೆಗೆ ಸತ್ಯವೆಂಬುದೇ ದೇವರು ಎಂಬ ಸತ್ಯವನ್ನು ಸಾರಿದರು. ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ನಿಜ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹಿ. ಅದರ ಬಲದಿಂದಲೇ ವಿಶ್ವ ಚಕ್ರಾಧಿಪತಿಗಳಾದ ಬ್ರಿಟಿಷರನ್ನು ತಳ್ಳಿ ಒಪ್ಪುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು.

ಈ ಹತ್ತು ನಿಯಮಗಳು ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಜೀವನದ ದಾರಿದೀಪಗಳು.

- 1 ಸತ್ಯ 2 ಅಹಿಂಸೆ 3 ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯೆ 4 ಚಪಲತೆಯ ನಾಲಿಗೆಯ ಅಂಕೆ
- 5 ಅನಾವಶ್ಯಕ ಸಾಮಾನುಗಳ ನಿರಾಕರಣೆ
- 6 ಕಾಯಕ 7 ಸ್ವದೇಶಿ-ಸೇವೆ 8 ಮಾನವತೆಯ ಸಮಾನತೆ
- 9 ಪರಮತಗಳಿಗೇ ಗೌರವ 10 ಅಭಯ

"ಸತ್ಯವೇ ಸನಾತನ ಧರ್ಮ. ಸತ್ಯವೇ ಸನಾತನ ಬ್ರಹ್ಮ, ಸತ್ಯವೇ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಯಜ್ಞ, ಎಲ್ಲವೂ ಸತ್ಯದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಿದೆ. ಸತ್ಯದ ಘಟಕಗಳು ಅಥವಾ ರೂಪಗಳು :— ಸಮತೆ, ದಮ, ಮಾತ್ಸರ್ಯ-ರಾಹಿತ್ಯ, ಕ್ಷಮೆ, ಲಜ್ಜೆ, ಸಹನೆ, ಅನಸೂಯೆ, ತ್ಯಾಗ, ಧ್ಯಾನ ಆರ್ಯತ್ವ, ಧೃತಿ, ದಯೆ, ಅಹಿಂಸೆ." (ಮಹಾಭಾರತ ಶಾಂತಿಪರ್ವ.)

ನಮ್ಮ ಋಷಿಗಳು ಶತಮಾನಗಳ ಕಾಲ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ಸತ್ಯ-ನಿತ್ಯ, ಸನಾತನ, ನಿರಂತರ ಎಂದು ಸಾರಿದರು. ಸತ್ಯವನ್ನು ಮರೆಮಾಚಲು ಅಥವಾ ನಿರ್ಮೂಲ ಮಾಡಲು ಅಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ಧೃಢಪಡಿಸಿದರು. ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಅಡಚಣೆಗಳು ಅನೇಕ. ಅದನ್ನು ಅದುಮಿಡುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಅಸಂಖ್ಯ ಚಕ್ರಾಧಿಪತ್ಯಗಳು ನಾಶವಾಗಿವೆ. ಸತ್ಯವಂತನೇ ಅಕೃತ್ರಿಮ ಮಾನವ. ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಚೀನರು ಸತ್ಯಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಏನನ್ನು ಬೇಕಾದರೂ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದರು. ಇದನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ “ಸತ್ಯ ಮೇವ ಜಯತೇ” ಅನ್ನು ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಧೈಯ ಮಂತ್ರವನ್ನಾಗಿ ಪಟ್ಟ ಕಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಸತ್ಯ ಉಪಾಸಕನ ಭಾವನೆ ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪ್ತಿಯವು. ಸರ್ವ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಅಂತರಾಳದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಆತ್ಮ ಒಂದೇ ಎಂಬ ಮನೋ ಭಾವದ್ವ್ಯ ತತ್ವವೇ ಧರ್ಮ - ಧರ್ಮ ಚಕ್ರ ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಬಾವುಟವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿದೆ.

ಬಸವಣ್ಣನವರು

ಯುಗ ಪ್ರವರ್ತಕ, ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸುಧಾರಕ, ವಿಶ್ವಪ್ರೇಮಿ. ಸಮಷ್ಟಿಯ ಸರ್ವತೋಮುಖ ಪ್ರಗತಿ ಕೈಗೂಡಿಸಿಕೊಂಡ ಚೈತನ್ಯಕಾರಿ. ಸ್ಥುಲಿಕ ರಾಜಕೀಯವನ್ನು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸಿ ವಾಸ್ತವಿಕ ಜಗತ್ತನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದ ಜಗದ್ಗುರು. ಮಣ್ಣಿನಿಂದ ಮಾನವನನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ, ದೈವತ್ವಕ್ಕೆ ದಾಟಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ ಧನ್ಯ ಪುರುಷನ ಬೋಧನೆ ಅತ್ಯುಪಯೋಗಿ.

“ದೇವರೊಬ್ಬ ನಾನು ಹಲವು”

‘ದೇವಲೋಕ ಮರ್ತ್ಯಲೋಕವೆಂಬುದು ಬೇರಿಲ್ಲ ಕಾಣಬೋ !’

‘ಸತ್ಯವ ನಡಿಯುವುದೇ ದೇವಲೋಕ,

ಮಿಥ್ಯವ ನಡಿಯುವುದೇ ಮರ್ತ್ಯಲೋಕ !’

ಹರನೆಂಬುದೇ ಸತ್ಯ

ಸತ್ಯವೆಂಬುದೇ ಕರನು (ರಾಘವಾಂಕ ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ)

ದಿಟಕ್ಕೆ ಮಚ್ಚರವೇಕೆ ? (ಕುವೆಂಪು)

ಸಾಂದರ್ಭವೇ ಸತ್ಯ, ಸತ್ಯವೇ ದೇವರು,
 ಲೋಕದಿ ಗೋಚರಿಸುವುದೆಲ್ಲಾ ಇದುವೇ,
 ನೀನರಿಯ ಬೇಕಾದುದೆಲ್ಲಾ ಇದುವೇ (ಜಾನ್ ಕೀಟ್ಸ್)

ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಮನುಷ್ಯನೇ ಪರಮಾತ್ಮನ
 ಉದಾತ್ತ ಸೃಷ್ಟಿ. (ಪ್ರೋಪರು)

ಸತ್ಯವೆಂಬುದೊಂದು ಮಹಾವಸ್ತು
 ಎಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಬಲಿಷ್ಠವಾದುದು (ಬೈಬಲ್)

ಸತ್ಯವೇ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಧರ್ಮ, ವಿಶ್ವದ ಶಾಸನ ಅದು ಸರ್ವಮಂಗಳಕ್ಕೂ
 ಮೂಲ. ಪ್ರಭುತ್ವ ನಡೆಸುವ ಶಕ್ತಿ ಅದರಲ್ಲಿದೆ ಸತ್ಯವೇ ಪ್ರತಿ
 ವಸ್ತುವಿನ ಮೂಲ. ಸತ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾದುದು ಇನ್ನೊಂದಿಲ್ಲ

ದೈವಶ್ರದ್ಧೆ ಮಾನವನ ಹೃದಯಾಂತರಾಳದಲ್ಲಿ ಆಳವಾಗಿ ಬೇರುಬಿಟ್ಟಿದೆ,
 ರೂಢವೂಲವಾಗಿದೆ. ಗಾಢ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೀರಿದೆ. ಅದು ಅಬೇಧ್ಯ.
 ದೇವರ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ರುಜುವಾತು ಅನಾವಶ್ಯಕ. ದೈವಭಕ್ತಿಗೆ
 ಜೋಡಿಯಾಗಿರುವ ಭಾವೋದ್ರೇಕಗಳ ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ನೀತಿ-ನಿಯಮ
 ಗಳ ಪಾಲನೆ, ಲಾಭದಾಯಕ. ಧ್ಯಾನದಿಂದ ಚಿತ್ತೈಕಾಗ್ರತೆ, ಶಕ್ತಿ
 ಯುತವಾಗುತ್ತದೆ. ಸ್ಥಿರತೆ, ಮಗ್ನತೆ ಮತ್ತು ತಲ್ಲೀನತೆಗಳಿಂದ ಕೈ
 ಗೊಂಡ ಕಾರ್ಯಗಳೆಲ್ಲಾ ಜಯ ಮತ್ತು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದ
 ಕೆಲಸಗಳು ಮಾತ್ರ ಫಲಕಾರಿ ಮತ್ತು ಯಶಸ್ಸದಾಯಕ. ಪ್ರತಿ
 ಯೊಂದು ಮತದ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವೂ ಸರ್ವಕಾಲಕ್ಕೂ ಹೇಳಿರುವ ನೀತಿ
 ಬೋಧೆ, ಏಕರೀತಿಯಾಗಿದೆ. ಸುಗುಣ, ದುರ್ಗುಣಗಳ ಮಿಶ್ರಣವೇ
 ಮನುಷ್ಯ. ದುರ್ಗುಣಗಳನ್ನು ದೂರಮಾಡಿ, ಸುಗುಣಗಳನ್ನು ಸ್ವ-
 ಸಂಸ್ಕಾರದಿಂದ ರಕ್ತಗತಮಾಡಿಕೊಂಡು ಜೀವನ ಸಾರ್ಥಕ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ
 ಎಂಬ ಬೋಧೆಯೇ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥಗಳ ಸಾರ. ಈ ತಪ್ಪು ನೆಪ್ಪುಗಳ

ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯೇ ಅಂತರ್ವೀಕ್ಷಣೆ. ಈ ಅಂತರ್ವೀಕ್ಷಣೆಯಿಂದ, ನೈತಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಳಿಸಿಕೊಂಡವರೇ ಮಹಾತ್ಮರ ಶ್ರೇಣಿಗೆ ಏರಿ, ಲೋಕ ಕಲ್ಯಾಣರಾಗಿ ರಂಜಿಸುತ್ತಿರುವವರು. ಇವರೇ ವಿಶ್ವ ಮಾನವರು.

ಸ್ವಾಮಿವಿವೇಕಾನಂದರ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯಂತೆ, ದೇವರ ಭಾವನೆ ಸಂಪೂರ್ಣತೆ, ಪರಿಪೂರ್ಣತೆ, ಅಖಂಡತೆ, ಅನೈತ್ಯತೆ, ಪ್ರವೀಣತೆ, ಪಾರಂಗತೆ, ಯಶಾರ್ಥತೆ, ಪೂರ್ಣ ವಿಕಾಸತೆ, ಕೌಶಲ್ಯ, ಸ್ವಸ್ಥತೆ, ಶಾಂತಿ, ಸಮಾಧಾನ, ಸಂತೋಷ ಮುಂತಾದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಗುಣಗಳ ಕೇಂದ್ರ. ವಿಶ್ರಾಂತ ವಿವೇಕಾನಂದರು ವಿಶ್ವಮಾನವರಾಗಿ, ವಿಖ್ಯಾತಿ ಪಡೆದು, ವಿಕರ್ತನಂತೆ ವಿಜೃಂಭಿಸಿದುದು, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಯನ್ನು ಅರಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರ ಫಲ.

ನಿಜ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹಿಯಾದ, ಶಕಪುರುಷ ಗಾಂಧೀಜಿ ಸುಗುಣ ಶ್ರೇಷ್ಠರ ಸಾಲಿಗೆ ಏರಿ ಮಹಾತ್ಮರಾಗಿ ರಂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಲೋಕ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಚಕ್ರಾಧಿಪತ್ಯವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ಧ್ಯಾನಮಗ್ನನಾದ ಗೌತಮ ಬುದ್ಧ ಅದ್ಭುತ ಅದರ್ಶ. ದೈವಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದಲೇ ವಿಶ್ವದ, ಎಲ್ಲಾ ಅವತಾರ ಪುರುಷರು ಮಹಾತ್ಮರು, ಪ್ರವಾದಿಗಳು, ಸಂತರು, ಋಷಿಗಳು, ಪಂಡಿತರು, ಕವಿಗಳು ಅಲ್ಲದೆ ಚಿಂತನೆಯ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಗಳ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ನಾಯಕರುಗಳೆಲ್ಲ ಲೋಕ ಕಲ್ಯಾಣ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿ, ದಿವ್ಯತೆಯ ದಿಗಂತ ಕೈರಿ ಮಾನವರಿಗೆ ಮಾದರಿಯಾಗಿರುವುದು.

ತಪ್ಪನ್ನು ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಬರುವುದೇ ವಿಕಾಸ ಒಳಿತೆಂಬುದು ದೇವರಿಂದ ಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಬರುವ ವಸ್ತುವಲ್ಲ. ನಿಜವಾದ ದೈವಭಕ್ತ, ತಾನು ಉತ್ತಮನೆಂದು ಸ್ತುತಿಸಿಕೊಂಡು, ಪರರು ಕೀಳು ಎಂಬ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಅವರ ನಿಂದನೆ, ತಿರಸ್ಕಾರ, ದೂಷಣೆ ಅಲ್ಲದೆ ವೈರತ್ವ, ಹಗೆತನ, ಮಾಡನು. ಕಾಯಾ ವಾಚಾ ಮನಸಾ ಸುಳ್ಳು, ಕಳ್ಳತನ, ವ್ಯಭಿಚಾರ, ಪರರ ಸ್ವತ್ತಿನ ಆಸೆ ಮಾಡನು. ಕಾಡು ಹರಟೆ, ಮೈಗಳ್ಳತನ ವೃಥಾಲಾಪ, ಜೂಜು, ಮದ್ಯಪಾನ, ಭ್ರಷ್ಟತೆ ಮುಂತಾದ ಕೆಡುಕು

ಗಳಿಂದ ದೂರನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಅಂಥ ದುರ್ಬಲಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾದಾಗ ದೇವರನ್ನು ನೆನೆದು, ವಿಷದಂತೆ ವರ್ಜಿಸುತ್ತಾನೆ. ತಾನು ಬೆವರರಿಸಿದ ಹಣದಿಂದ ದೇವರ ಪೂಜೆ, ಯಾತ್ರೆ, ನಿಷ್ಪಯೋಜಕ. ಮಾನವ ಸುಗುಣದುರ್ಗುಣಗಳ ಮಿಶ್ರಣ. ದುರ್ಗುಣಗಳನ್ನು ದೂರಮಾಡಿ ಸುಗುಣಗಳನ್ನು ವರ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ದೇವರ ಸಹಾಯ ಇದ್ದೇ ಇದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ತವ್ವೊಪ್ಪಿಗೆ ಮತ್ತು ಸುಧಾರಣೆ ಪ್ರತಿ ಘಳಿಗೆಯಲ್ಲೂ ನಡೆಯಬೇಕು. ಇದೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯ, ಸಮಾಜದ, ರಾಷ್ಟ್ರದ ವಿಕಾಸ ಮಾರ್ಗ. ಇದೇ ಪ್ರಗತಿಯ ಪಥ.

ಆತ್ಮ ಸಂಯಮ, ಆತ್ಮ ಸಂಸ್ಕಾರ, ಆತ್ಮ ವ್ಯವಸಾಯ, ಧೃಢನಿರ್ಧಾರ ಅನಾಸಕ್ತಿ ಮತ್ತು ವಿಪುಲ ವಿವೇಚನೆ ಇವುಗಳೇ ಈ ಶಿಖರಕ್ಕೇರುವ ಏಣಿಯ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳು. ಈ ತುತ್ತ ತುದಿಗೆ ಏರಿದ ಮಹಾಶಯರ ಹೃದಯ ಸರ್ವಜೀವಿಮುಖವಾಗಿ ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಕತೆಯನ್ನು ಆವರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ತನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸಮಭಾವದಿಂದ ಕಾಣುವ ಹೆತ್ತತಾಯಿ ಇಂಥ ಪರಾಕಾಷ್ಠೆಯ ಸಂಕೇತ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ತಾಯಿ ದೇವರ ಸಮಾನ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿರುವುದು. ಭಗವಂತನನ್ನು ಜಗದ್ರಕ್ಷ-ಜಗನ್ಮಾತೆ ಎಂದು ಪೂಜಿಸುವುದು. ಈ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮತ್ತು ವಿಶಿಷ್ಟ ಮಾನವರು, ಸಹನೆಯ ಪ್ರತಿರೂಪವಾಗಿ ಪರರ ಸುಖಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಸರ್ವಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಬಳಸಿ, ತಮ್ಮ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ ಧಾರೆ ಎರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಶೋಷಣೆ, ಅನ್ಯಾಯ, ಅಪರಾಧಗಳು ತನ್ನವರಿಗಲ್ಲದೆ ತಮ್ಮ ಮೈರಿಗಳಿಗೆ ಸಂಭವಿಸಿದರೂ ಅದನ್ನು ಪ್ರಚಂಡ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಖಂಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದೇ ಪ್ರೀತಿಯ ನಿಜ ಅರ್ಥ. ಪರರ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸ್ಪಂದಿಸುವುದೇ ಶ್ರೇಷ್ಠರ ಲಕ್ಷಣ.

ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋದರೆ, ಉತ್ತಮ ಸಂಸ್ಕಾರ ವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಮುಂದೆ ಸುಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತರಾಗುವಂತೆ ಸದಾ ಪ್ರೇರಣೆ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿ ಘಳಿಗೆಯಲ್ಲೂ ನಮ್ಮ ವರ್ತನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಇರಬೇಕು. ಧರ್ಮ, ನೀತಿ, ವಿವೇಕಗಳಿಂದ ನಡೆಯ

ಬೇಕು. ಆತ್ಮ ಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಸ್ವಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಜಾಗೃತ ವಾದರೆ ನಮ್ಮ ದೌರ್ಬಲ್ಯಗಳು ದೂರವಾಗುತ್ತವೆ. (ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾ ನಂದರು)

ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿ ಮೂರು ಮಂಗಳ ಆಕೃತಿಗಳನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಿದ್ದರು. 1) ಅಭಿಮಾನ, ಅಸತ್ಯವಾದುದನ್ನು ನಾಲಿಗೆ ನುಡಿಯ ಬಾರದು. 2) ಕೆಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಕಣ್ಣಿಂದ ನೋಡಬಾರದು. 3) ಮತ್ತು ಕೆಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಕೇಳಬಾರದು ಎಂಬುವು ಶೀಲವರ್ಧನೆಯ ಸಂಕೇತಗಳು ಬಸವಣ್ಣನವರು ನೈತಿಕ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಹೀಗೆ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಕಳಬೇಡ, ಕೊಲಬೇಡ, ಹುಸಿಯ ನುಡಿಯಲು ಬೇಡ, ಮುನಿಯಬೇಡ ಅನ್ಯರಿಗೆ ಅಸಹ್ಯ ಪಡಬೇಡ. ತನ್ನ ಬಣ್ಣಿಸಬೇಡ, ಇದಿರ ಹಳೆಯಲು ಬೇಡ, ಇದೇ ಅಂತರಂಗ ಶುದ್ಧಿ, ಇದೇ ಬಹಿರಂಗ ಶುದ್ಧಿ, ಇದೇ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವನೊಲಿಸುವ ಪರಿ.

ಭಗವದ್ಗೀತೆ ದೈವೀ ಗುಣಗಳನ್ನು ಹೀಗೆ ವರ್ಣಿಸಿದೆ :— ಅಭಯ, ಸತ್ಯಸಂಶುದ್ಧಿ, ಜ್ಞಾನ ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರ ಮತಿತ್ವ, ದಾನ, ಧರ್ಮ, ಯಜ್ಞ, ಸ್ವಾದ್ಯಾಯ, ತಪಸ್ಸು, ನಿರ್ಮಲ ಹೃದಯ, ಅಹಿಂಸೆ, ಆಕ್ರೋಧ, ತ್ಯಾಗ, ಶಾಂತಿ, ಚಾಡಿ ಹೇಳದಿರುವಿಕೆ, ತೇಜಸ್ಸು, ಕ್ಷಮೆ ಧೈರ್ಯ, ಶೌಚ, ಅದ್ವೀಪ, ನಿರಹಂಕಾರತೆ. ಗೀತೆ 16-1-3

ಪ್ರಪಂಚವು ಸತ್ಯ, ಅಸತ್ಯಗಳೆಂಬ ಸಕ್ಕರೆ ಮತ್ತು ಮರಳುಗಳ ರಾಶಿ. ಇರುವೆ ಸಕ್ಕರೆಯನ್ನೇ ಸ್ವೀಕರಿಸುವಂತೆ, ಮನುಷ್ಯ ಸತ್ಯವನ್ನೇ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳ ಬೇಕು. ಪ್ರಪಂಚ ಕೆಟ್ಟದ್ದು ಮತ್ತು ಒಳ್ಳೆಯದರ ಮಿಶ್ರಣ. ಹಂಸ ನೀರನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ಹಾಲನ್ನು ಕುಡಿಯುತ್ತದೆ. ಅದರಂತೆ ಮಾನವ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನೇ ಹುಡುಕಬೇಕು. (ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮ ಹಂಸ)

ಶಾಂತಿ ಬೇಕಾದರೆ, ಸುಖ ಬೇಕಾದರೆ, ಇತರರಲ್ಲಿ ಇರುವ ತಪ್ಪನ್ನು ಹುಡುಕದೆ, ತನ್ನ ದೋಷಗಳನ್ನು ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಎಲ್ಲರೂ ನಮ್ಮ

ವರೇ, ಯಾರೂ ಪರಕೀಯರಲ್ಲ. (ಶ್ರೀ ಶಾರದಾದೇವಿ)

“ಎದ್ದೇಳು ಎಚ್ಚರಗೊಳ್ಳು, ಗುರಿಮುಟ್ಟದೆ ನಿಲ್ಲಬೇಡ, ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ಒಂದು ಶತಮಾನದ ಹಿಂದೆ ಜಡ ಭಾರತೀಯರನ್ನು ಜಾಗರೂಕಗೊಳಿಸಲು, ಉಚ್ಚರಿಸಿದ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ವಿಶ್ವ ವಿಖ್ಯಾತ ಮಾತೃ ಇಂದಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತವೆ. ಭಾರತೀಯರನ್ನು ಗಾಢನಿದ್ರೆಯಿಂದ ಎದ್ದೇಳಿಸಿ ಕಾರ್ಯತತ್ಪರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಜಾಗರೂಕತೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಸ್ವತಂತ್ರ ನಮ್ಮನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ಜಡತೆಗೆ ನೂಕಿದೆ. ಮೈಗಳ್ಳತನದಿಂದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಗ್ಗದೆ, ನಮ್ಮ ಹಣೆಬರಹವೇ ಇಷ್ಟು ಎಂಬ ಮಿಥ್ಯಾ ತತ್ವ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಉದಾಹರಿಸಿ, ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ಜಾರಿಕೊಂಡು ನಂಬಿದ ವಂಶಜರಾದ ನಾವು ಬೇರೆಗೆ ತಳ್ಳಿರುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಉಟ,ನಿದ್ದೆ ಓಡಾಟ ಬಂಡಿ ಓಡಿಸುವಿಕೆ, ಪೂಜೆ, ಧ್ಯಾನ, ಸಂಭಾಷಣೆ, ಪ್ರತೀ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಜ್ಞೆ ಇಲ್ಲದೆ ಅಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದಲೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಅದರಿಂದಲೇ ನಾವು ಮುಟ್ಟದ್ದೆಲ್ಲ ಅಪೂರ್ಣ ಮತ್ತು ನ್ಯೂನತೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದೆ. ಪರರ ಕರ್ತವ್ಯ ಲೋಪಗಳನ್ನು ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮ ಉಗ್ರ ಅಲಕ್ಷ್ಯಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದೇ ಇಲ್ಲ ಸರ್ವಾರಂಭಗಳು ತಮ್ಮ ಅರ್ಥಕ್ಕಿಂತ ಅವಧಿಯನ್ನು, ಹಿಂದಿನವರು ಮಾಡಿದ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದರಲ್ಲೇ ಕಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಜರಿಯುವುದನ್ನು ಮತ್ತು ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳಿಂದ ಜಾರಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ

ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರ ಎಚ್ಚರಗೊಳ್ಳಿ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಬಹು ವಿಶಾಲವಾದ ಭಾವವಿದೆ. ಪ್ರಜ್ಞೆ ಎಂಬುದು ಮಾನವನಿಗೆ ದೈವ ವಿಶೇಷ ಕೊಡುಗೆ. ಮಾಡುವ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯಿಂದ ಪೂರ್ಣ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದಾಗ ಮಾತ್ರ, ಅವು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕಾರ್ಯಗಳಾಗಿ ಹೊರ ಬೀಳುತ್ತವೆ. ಪೂರ್ಣ ಪ್ರಜ್ಞಾವಂತರೇ ವಿಶ್ವದ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಲು ಅರ್ಹರು. ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಕಾರ್ಯಗಳು ವರ್ತ

ಮಾನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿವೆ. ಅರಿಪ್ರಜ್ಞೆಯವು ಭೂತ-ಭವಿಸ್ಯದ ಸ್ವಪ್ನ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ತೇಲಾಡುತ್ತವೆ.

ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪುರುಷ ಅಥವಾ ಅವತಾರ ಪುರುಷ ಅಥವಾ ಮಹಾತ್ಮನಾಗುವುದು ಪ್ರತೀ ಮಾನವನ ಅಜನ್ಮ ಹಕ್ಕು. ಹುಟ್ಟಿದವರೆಲ್ಲಾ ಈ ಸ್ಥಿತಿ ಗೇರಬೇಕೆಂಬುದೇ ಪ್ರಕೃತಿಯ ನಿಯಮ. ಸ್ವಪಂತ್ರ ಮನಸ್ಸು ಹೊಂದಿರುವ ಮಾನವನ ಇಚ್ಛೆಗೆ ಇದು ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಶಿಲೆಯಂತೆ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯನಾಗಿ ನಿಷ್ಕಲವಾಗಿರಬಹುದು. ಅವೇಶವರನಾಗಿ ತಿಂದು, ಗಿಡ ಮರಗಳಂತೆ ಬೆಳೆಯಬಹುದು ಅಥವಾ ಸ್ವಚ್ಛಾಚಾರಿಯಾಗಿ, ತಾರತಮ್ಯ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆ, ಬುದ್ಧಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳಂತೆ, ಲೋಲುಪನಾಗಿ ಯಾವ ಗುರುತೂ ಇಲ್ಲದೆ ಕೊನೆ ಉಸಿರಿಳೆಯಬಹುದು ಅಥವಾ ಸತತ ಸಾಧನೆಯಿಂದ ಮಹಾತ್ಮರ ಮಾರ್ಗವನ್ನನುಸರಿಸಿ, ನಿಕಾಸಿತನಾಗಿ ವಿಶ್ವವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಬಹುದು. ಪೂಜ್ಯತೆ ಅಥವಾ ದೈವತ್ವಕ್ಕೇರಿ ಇತಿಹಾಸ ಕಲ್ಪಿಸಬಹುದು. ಪಾಪ ಪುಣ್ಯಗಳ ಅರಿವು ಮಾಯವಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಈ ಹೊತ್ತಿನ ಪ್ರಪಂಚ ಉಘಿಸಲಾರದ ದುಃಖದಲ್ಲಿ ತೋಳುತಿರುಳುವುದು. ಜಗತ್ತಿನ ಮಾನವ ಕೋಟಿ ದೈವೀಗುಣ ಸಂಪನ್ನರಾದರೆ ಈ ಭೂಮಿ ಸ್ವರ್ಗವಾದೀತು.

ಸುಗುಣ ನಡತೆಯೇ ದೈವತ್ವಕ್ಕೆ ದಾರಿ

ಪ್ರತೀಯೊಂದು ಕಾರ್ಯವೂ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಅಳಿಸಲಾರದ ಅಚ್ಚೊತ್ತುತ್ತದೆ. ಇವುಗಳ ಸಂಕಲನವೇ ನಮ್ಮ ನಡತೆ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಇರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸ, ಈ ನಡತೆಯ ನಿಗದಿಯಿಂದ ಅಂತಸ್ತು, ಹಣ, ಜಾತಿ, ಕುಲ, ವಂಶ ಇವುಗಳೊಂದೂ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ಬಾರವು ಗೀತೆಯ ಚರಮ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇದೇ ಭಾವನೆಯನ್ನು ವ್ಯಾಸರು ಅರ್ಘಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹೋಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

‘ಎಲ್ಲಿ ಯೋಗೇಶ್ವರನಾದ ಕೃಷ್ಣನಿರುವನೋ
 ನಲ್ಲಿ ಧನುರ್ಧಾರಿಯಾದ ಪಾರ್ಥನಿರುವನೋ
 ಅಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯವೂ ನೀತಿ ಸಂಪತ್ತು ಏಳಿಗೆ
 ನೆಲಸಿರುವುದೆಂದು ನನ್ನ ಮತ’

ದೈವಜ್ಞಾನದಿಂದ ಏಳಿಗೆ ಎಂಬ ಸಾರಾಂಶ. ನೀತಿ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ
 ವಿಜಯ, ನೀತಿ ಮತ್ತು ವಿಜಯ ಎರಡೂ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ಸು, ಇವು
 ಮೂರು ಇರುವಲ್ಲಿ ಸಂಪತ್ತು ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತದೆ.

ನೀತಿರಹಿತ ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಪುರೋವೃದ್ಧಿ ಇಲ್ಲ. ವ್ಯಕ್ತಿಗೂ ಅಷ್ಟೆ. ಯಾರು
 ನೀತಿವಂತನೋ ಅವನು ಕೀರ್ತಿಗಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅಂಥವನನ್ನು ಯಶಸ್ಸು
 ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠ
 ಸಂಪತ್ತಾದ ಶಾಂತಿ ಅವನ ಹಕ್ಕು. ಸಮೃದ್ಧ ಜೀವನ ಕಟ್ಟಿಟ್ಟ ಬುತ್ತಿ.

ಈ ವೇದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಆದಿಯಿಂದಲೂ ಶಿಲೆಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ
 ಮತ್ತು ಮಾನ್ಯತೆ ಇದೆ. ಸಜ್ಜನರ ಸುಗುಣದ ಸುಗಂಧ, ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೂ
 ಪಸರಿಸುವುದು ಎಂದು ಬುದ್ಧ ಹೇಳಿದರು. ಎಲ್ಲಾ ಮತದ ಧರ್ಮ
 ಗ್ರಂಥಗಳೂ ದೇವರನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಅವನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ,
 ಮಾನವ ಕುಲ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಧರ್ಮ, ನೀತಿಗಳನ್ನು ಬೋಧಿ
 ಸಿವೆ. ಉಪನಿಷತ್ತು, ಭಗವದ್ಗೀತೆ, ರಾಮಾಯಣ, ಮಹಾಭಾರತ
 ಭಾಗವತ. ಮನುಸ್ಮೃತಿ, ಕಿರುಕುರಲ್, ಶುಕನೀತಿ, ಶುಕ್ರನೀತಿ, ನೀತಿ
 ಶತಕ, ಸರ್ವಜ್ಞ, ಬೈಬಲ್. ಖುರಾನ್ ಅಲ್ಲದೆ ಗುರುನಾನಕ್, ರಾಮ
 ಕೃಷ್ಣ ಪರಮ ಹಂಸ, ಶ್ರೀ ಶಾರದಾ ದೇವಿ, ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದ
 ರವೀಂದ್ರನಾಥ ತಾಗೂರರು, ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧೀಜಿ, ಬಸವಣ್ಣ, ಬುದ್ಧ
 ದೇವ, ಮಹಾವೀರ, ಲೊಟ್ಟಿ, ಕಾನ್ ಪುಕಿಯಸ್, ಸೋಕ್ರೇಟಿಸ್
 ಮುಂತಾದ ಮಹಾತ್ಮರು ಜನರನ್ನು ನೀತಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಸಲು ಜೀವ
 ಮಾನಗಳನ್ನೇ ಕಳೆದರು. ಸುಗುಣವೇ ಮಾನವರಲ್ಲಿರುವ ದೈವತ್ವ.
 ಸುಗುಣರನ್ನು ಹುಚ್ಚರು ವಿನಃ ಸರ್ವರೂ ಗೌರವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರ

ಬೆಲೆ ಎಂದೂ ತಗ್ಗದು. ಸುಗುಣ-ಸೌಂದರ್ಯ, ಕಳೆ, ಶೇಷಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಬೀರುವ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಶಕ್ತಿ. ಸುಗುಣ ಶ್ರೇಯಸ್ಕರ, ಶೋಭದಾಯಕ ಮತ್ತು ಶ್ಲಾಘ್ಯದಾಯಕ. ಸುಗುಣರೇ ಸಮಾಜದ ಸಂರಕ್ಷಕರು ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಕರು. ಇವರೇ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಬೆನ್ನೆಲುಬು, ರಾಷ್ಟ್ರದ ಮತ್ತು ಅಂತರ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಶಾಂತಿ ಪಾಲಕರು. ಈ ಸುಸಂಸ್ಕೃತರೇ, ಪೂರ್ಣ ರಾಷ್ಟ್ರ ಜೀವನದ ಶೈಲಿ, ವಿಶಿಷ್ಟತೆ ಮತ್ತು ಸೌಂದರ್ಯಗಳ ವರ್ಧಕರು. ಇವರೇ ಸಮಾಜದ ಎಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟಗಳಲ್ಲೂ ಇರುವ ಶೋಷಣೆಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿ ಮಹಾ ಉಪಕಾರಗಳನ್ನೆಸಗಿ, ರಾಷ್ಟ್ರದ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ರೂಪಿಸಬಲ್ಲ ಶಕ್ತರು. ರಾಜಕೀಯ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ, ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಸಮೀಕರಿಸಿ ಸಮಗ್ರತೆಯನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಬಲ್ಲ ಸಮರ್ಥರು. ಈ ನಿಸ್ಪಾರ್ಥಿಗಳು ಸ್ಪಷ್ಟ ಸಮಾಜ ರಚನೆಗೆ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಆದರ್ಶ, ಕಲ್ಪನೆ, ರೂಪುರೇಖೆ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಗಳ ರೂಪಾರಿಗಳು. ದಾಂದ್ರ್ಯತೆಯ ಯಾತನೆ, ಅನಾರೋಗ್ಯದ ನೋವು, ಅವಿದ್ಯೆಯ ಕೀಳುತನ, ಅತ್ಯಾಸಕ್ತರ ಅಜ್ಞಾನ ಮುಂತಾದ ಪೀಡೆಗಳನ್ನು ಕ್ರಮೇಣ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿ, ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿರ್ಮೂಲ ಮಾಡುವ ನಿವುಣ ನಿರ್ವಾಹಕರು. ಇಂಥ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರನ್ನು ವಿವುಲ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಪಡೆದಿರುವ ರಾಷ್ಟ್ರ, ವಿಶ್ವದ ಕಿರೀಟ. ನಾನಾ ಹೆಸರುಗಳಿಂದ ಮನುಷ್ಯನಿಂದ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ವಿಭಾಗಿಸಿರುವ, ಇಂದಿನ ಕಲುಷಿತ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮತ್ತು ಅಂತರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಾತಾವರಣ ಇಂಥ ಅನೇಕ ಅವತಾರ ಪುರುಷರ ಉದಯವನ್ನು ಕಾತುರತೆಯಿಂದ ಕಾಯುತ್ತಿದೆ.

“ಒಳ್ಳೆಯ ನಡತೆಯವರಿಗೆ ಅಭ್ಯುದಯವಿಲ್ಲ” ಎಂಬ ತಪ್ಪು ಕಲ್ಪನೆ ಇದೆ. ಆದರೆ ಮಹಾಭಾರತದ “ಸತ್ಯಂಜಯತು” ಎಂಬ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅನುಭವದ ಘೋಷಣೆ ತಪ್ಪಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸುಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಎಸಗುವವನು ದುಃಖಕ್ಕೆ ಖಂಡಿತ ಈಡಾಗನು. ಕಷ್ಟಗಳು ಸತ್ಪುರುಷನನ್ನು ಪೂರ್ಣತೆ ಗೊಳಿಸುವ ವಿಧಾನ. ದುಷ್ಟನ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಜಯ, ಸುಖಗಳೆಲ್ಲ ಸಂಕೋಲೆಗಳು. ಕ್ರೈಸ್ತ, ಸಾಕ್ರೆಟೀಸ್ ಗಾಂಧೀಜಿ ಮುಂತಾದ ಮಹಾತ್ಮರು ದುರ್ಮರಣಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗಿ, ಯುಗ ಯುಗಾಂತರಗಳ ಆರಾಧನಾರ್ಹರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಆತ್ಮ ಕಥೆ

ಬದುಕಿನ ಬಣ್ಣನೆಯಾಗದೆ, ಓದುಗರಿಗೆ ಗ್ರಂಥಕರ್ತನ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಿಂದ ಉಪಯೋಗವಾಗಬಹುದೆಂಬ ಸದುದ್ದೇಶದಿಂದ ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಆತ್ಮ ಕಥನ ಬರೆದಿದೆ. ಗ್ರಾಮೀಣರಾದರೂ, ಸುಸಂಸ್ಕೃತರು, ಈಶ್ವರ ಶ್ರದ್ಧಾಭಕ್ತರಾದ ತಾಯಿ-ತಂದೆ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾಗುರುಗಳ ಕಟ್ಟುಪ್ಪಣೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಲ್ಯ ಕಳೆಯಿತು. ಪಾಪಗಳನ್ನು ದೇವರು ಕ್ರೂರವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಿಸದೆ ಬಿಡನು ಎಂಬ ಭಯ ಬಲವಾಗಿತ್ತು. ವೀರಭದ್ರಸ್ವಾಮಿಗೆ ಹೂ ಹೊಡ್ಡಿ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆಯದೆ, ವರಕನ್ಯೆ ನಿಶ್ಚಯ, ದೂರ ಪ್ರಯಾಣ, ಹೊಸ ಬೆಳೆ ಇಡುವುದು, ಅಸ್ತಿ ಕೊಡುವುದು, ಕೊಳ್ಳುವುದು, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಪ್ರಾರಂಭ, ಯಾವ ವ್ಯವಹಾರವೂ ನಡೆಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಪುರೋಹಿತರು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ ಸಮಯವಲ್ಲದೆ ಕಾರ್ಯಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಶಕುನಗಳಿಗೆ ಕೊನೆ ಮೊದಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಹರಿಕಥೆ, ಉಪವಾಸ, ಹರಿಕೆ ಸಲ್ಲಿಸುವುದು, ಉರಿಯುವ ಕೆಂಡದ ಕೊಂಡಕ್ಕೆ ನುಗ್ಗುವುದು, 20-25 ಗಾಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಗ್ಗಟ್ಟಿನ ಯಾತ್ರೆ, ಪಾದಪೂಜೆ, ಶಿವರಾತ್ರಿಯ ಜಾಗರಣೆ ಮತ್ತು ಉಪವಾಸ ಇವೆಲ್ಲ ಶ್ರದ್ಧಾಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಡೆಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದವು.

ಮಳೆರಾಯನನ್ನು ಒಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಒಗ್ಗಟ್ಟಿನ ಪರ, ಸಂತರ್ಪಣೆ ಹಲವಾರು ಕುರಿ ನೋಕೆಗಳ ಬಲಿ ಈಗಲೂ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳು ಅಪ್ಪಟ ಸಸ್ಯಾಹಾರಿಗಳಾದರೂ, ಮಾಂಸಾಹಾರಿಗಳಿಗೆ ಅಣಿ ಮಾಡಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಬಡ-ಬಗ್ಗರಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಸುವುದೇ ಪರದ ಉದ್ದಿಷ್ಟ. ಇದೊಂದು ಅತಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕಾರ್ಯ. ಹಿರಿಯರ ವಿಶಿಷ್ಟ ಗುಣವೆಂದರೆ ನಿರ್ಗತಿಕರ ಸಂತ್ಯೇಕೆಗಾಗಿ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹಸಿವನ್ನು ತುಷ್ಟಿಪಡಿಸಿ, ಸಂತೋಷ ಪಡಿಸಿ ನಲಿಯುವುದು ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಮಳೆರಾಯ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ ಓಗೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ.

ಪ್ರತೀ ಪೂಜೆ, ಸಂಕಷ್ಟದವರ ಸಂತುಷ್ಟಿಗಾಗಿ ನಡೆಸುವ ಯಾಗ. ದಂದ್ರ ನಾರಾಯಣನ ತೃಪ್ತಿಯೇ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ. ದಾನ ಮತ್ತು ತ್ಯಾಗ

ಎಲ್ಲದ ಪೂಜೆ ಅಸರೂಪ. ಆಹಾರ ಹಂಚಿಕೆ ಇಲ್ಲದ ಆರಾಧನೆ ಅಪೂರ್ವ. ಮನೆಗೆ ಸೇರಿದ ಪಡಶಾಲೆ (ಜಗುಲಿ, ಮೊಗಸಾಲೆ, ಎಂಬ ಜಾಗ ಒಂದು ತರದಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದು. ಇದು ಪ್ರಯಾಣಿಕರು ತಂಗುವ ತಾಣ ಮತ್ತು ಯಾಗ ಶಾಲೆ. ಬೀಸುವುದು, ಕುಟ್ಟುವುದು ಇವೆಲ್ಲ ಕೈಯಲ್ಲೇ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲವಾದರೂ, ಪಡಸಾಲೆಗೆ ಬಂದಿರುವ ಅಸರಿಚಿತರೂ, ಅನೀರೀಕ್ಷಿತರೂ ಆದ ಅತಿಥಿಗಳು ಉಣ್ಣದೆ ಬೀದಿ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಮುಚ್ಚುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಪದ್ಧತಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಊರಿನಲ್ಲೂ ಅನುಕೂಲಸ್ಥರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಕರುಣೆಯ ಕಾರ್ಯ. ಹಸಿವೆಯಿಂದ ಯಾರು ನರಳಬಾರದು ಎಂಬುದೇ ಅಂದಿನ ಸಮಾಜದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಗುಣ. ಅಗಸ, ಹಜಾಮ, ಆಚಾರಿ, ತೋಟ, ತಳವಾರ, ಕೋಲುಕಾರ ಬಳೆಗಾರ, ನೀರುಗಂಟಿ - ಎಲ್ಲರಿಗೂ ವರ್ಷಪೂರ್ತಿ ಹೊಟ್ಟೆಗಿರುವ ಸುವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇತ್ತು. ವಿಧವೆಯರ, ಅಂಗವಿಕಲರ, ಆಯೋಗ್ಯ ನೆಂಟಿರಿಷ್ಟರ ಸಾಗುವಳಿಯನ್ನು ಕೂಡ ಊರಿನವರೆಲ್ಲ ಸೇರಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲ. ಅನುಕೂಲಸ್ಥರ ಗುಳಿ ರಾಗಿನ್ನು ನಷ್ಟ ಹೊಂದಿದ ರೈತರು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಅವನ್ನು ಅವರು ಬೇಡಾಗ ಭರ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಕರ್ಮಯೋಗಿಯ ಕರುಣೆ, ಮೂಕ ಜೀವ ಕೋಟಿಗೂ ವಿಸ್ತರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಸರ್ವಜೀವಿಯ ಕ್ಷೇಮಾಪೇಕ್ಷೆಯ ಈ ಮಹಾಪ್ರಾಜ್ಞನಿಗೆ, ಸಮಾಜ, ಸರ್ಕಾರ ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಸನ್ಮಾನ ಏನು ? ತಿರಸ್ಕಾರ-ತಾತ್ಪಾರ. ಅಸರಿಮತ ಸಂಖ್ಯಾಬಲದ ಗ್ರಾಮೀಣರಿಗೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಏನು ? ನಾಲಪ್ಪಾರು ದಶಕಗಳು ದಾಟಿದರೂ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸೌಲಭ್ಯಗಳ ತೀವ್ರಅಭಾವ ಸಂಸಾರದ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ ಹಗಲಿರುಳೂ ಬಿಸಿಲು ಚಳಿ ಎನ್ನದೆ ಎಳೆಯರು, ವೃದ್ಧರು ಎಂಬ ದಯಾದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ವರ್ಷ ಪೂರ್ಣ ದೇಹ ಸವೆಸಿದರೂ, ಹೊಟ್ಟೆಗಿದ್ದರೆ ಒಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅವನ ಶ್ರಮಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತ ಸಂಪಾದನೆ ತಪ್ಪಿಸಲು, ನೇರವಾಗಿಯೋ, ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿಯೋ ಸರ್ವರೂ, ಸರ್ವಕಾಲದಲ್ಲೂ ಸಂಚು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಬಿಕ್ಷುಗಳರ ನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಅವನ ಅತ್ಯಗೌರವ ಮಾಡಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ರಾಜಕೀಯ ಸ್ಥರು ಕಸಟ ಕಂಬನಿ ಹರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಹುಸಿ ಮರುಕ ಪ್ರದರ್ಶ

ಸುವುದರಲ್ಲಿ ಪೈಪೋಟಿಯ ಪ್ರವೀಣತೆ ಗಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ಥಿರ ಸಮತೆಯ ಸಂಸ್ಥಾಪನೆಗೆ ಸಿದ್ಧವುರುಷ ಶ್ರೇಷ್ಠರ ಆಗಮನಕ್ಕಾಗಿ ಭಾರತ ಕಾಯುತ್ತಿದೆ

ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಗುಂಪುಗಾರಿಕೆ ಸಾಮಾನ್ಯ. ಈ ಚಾಳಿ, ಚುನಾವಣೆ ಗಳಿಂದಾಗಿ ಹೆಮ್ಮರವಾಗಿದೆ. ರಾಜಕೀಯ ನಾಯಕರುಗಳಿಗೆ ಈ ಅನಿಷ್ಟ ಇಷ್ಟ. ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿ ಗುಂಪುಗಳ ಬೇಧವಿಲ್ಲದೆ ಬೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ತಂದೆ ಇದನ್ನು ಬೇಡವೆನ್ನಲಿಲ್ಲ, ಬೇಸರ ಪಡಲಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೇಷ್ಠ ಗಾಂಧಿವಾದಿ ಮತ್ತು ಶಿಸ್ತಿಗೆ ಹೆಸರಾದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಪೋಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಧ್ಯಮ ಶಾಲೆಯ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮುಗಿಯಿತು. ಹೈಸ್ಕೂಲು ಕಾಲೇಜು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ, ಬೆಂಗಳೂರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವತಂತ್ರ ಜೀವನ ಮತ್ತು ನೈತಿಕ ಭೋಧನೆಗಳ ಅಭಾವದಿಂದ, ತಾರುಣ್ಯ ಕಳೆಯಿತು. ಇದು 1932ರಿಂದ 1942ರ ಸಮಯ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಮರದ ಸನ್ನಿವೇಶ. ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಇಡೀ ರಾಷ್ಟ್ರವೇ ದೇಶಪ್ರೇಮದಿಂದ ಮೈದುಂಬಿ ಮುನ್ನುಗ್ಗುತ್ತಿದ್ದ ಮಹಾ ಕಾಲ. ಸತ್ಯ, ಧರ್ಮ, ನೀತಿ, ಸರಳತೆ, ಅಹಿಂಸೆ ಮುಂತಾದ ಉಚ್ಚ ನೈತಿಕ ನೆಲೆಗಟ್ಟುಗಳ ಭೋಧನೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಕೇಳುತ್ತಿತ್ತು. ದೇಶಪ್ರೇಮ ಸಹೋದರತ್ವ, ತ್ಯಾಗ, ಸೇವೆ, ಐಕ್ಯತೆ, ಶಾಂತಿ, ಸಹಬಾಳ್ವೆ, ಕೋಮು-ಸೌಹಾರ್ದತೆ, ಸಮಾನತೆ, ಮಾನವೀಯತೆಗಳ ಪ್ರಚಾರ ಪ್ರಬಲವಾಗಿತ್ತು. ಭಾರತವನ್ನು ಆತ್ಮೀಯತೆಯಿಂದ ಭರತ ವರ್ಷ, ಭಾರತಮಾತ, ದಿವ್ಯ ಮಾತೆ, ಧರ್ಮ ಭೂಮಿ, ಪುಣ್ಯ ಭೂಮಿ ಎಂದು ಒಕ್ಕೊರಗಿನ ಜೈ ಘೋಷಗಳು ಗಗನಕ್ಕೇರಿ ಆನಂದ ಭಾಷ್ಯಗಳನ್ನು ತಂದು ಸರ್ವರಲ್ಲೂ ಉತ್ಸಾಹ ತುಂಬುತ್ತಿತ್ತು. ಭಾರತೀಯರು, ಹಿಂದು, ಮುಸಲ್ಮಾನ ಸಿಕ್ಕರೆಲ್ಲ ನನ್ನ ಸಹೋದರರು. ಅವರೆಲ್ಲರ ಶ್ರೇಯಸ್ಸು ನನ್ನ ಶ್ರೇಯಸ್ಸು ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾಗಿತ್ತು. ಇಡೀ ರಾಷ್ಟ್ರವೇ ಒಂದಾಗಿ ದಿಟ್ಟ ನಿರ್ಧಾರದಿಂದ, ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ಮುನ್ನುಗ್ಗುತ್ತಿದ್ದ ಮಜಲು. ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಬರವಣಿಗೆ, ಭಾಷಣ, ಸ್ವಂತ ಸರಳ ಸತ್ಯ ಜೀವನ

ಪ್ರಾಬಲ್ಯವಾದ ಪ್ರಭಾವದ ಮುದ್ರೆ ಒತ್ತುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಮಹಾತ್ಮನಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸಾವಿರಾರು ವಿಧ್ವಂಸಿಗಳ ವಿಭೂಷಣರು, ವಿವೇಕ ವಿನೇಶನೆಯ ಮತ್ತು ವಿಮರ್ಷಣೆಯ ವಿಭೂಷಿತ ಪುರುಷರು ಎಡೆಬಿಡದೆ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ರಾಷ್ಟ್ರ ವಿಮುಕ್ತಿ ಮುಖ್ಯ ಗುರಿಯಾದರು, ಭಾರತೀಯರ ನೈತಿಕ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತುವುದೇ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಧರ್ಮವೇ ದೇವರೆಂಬ ದೃಢ ಶ್ರದ್ಧೆ ತುಂಬಿದ್ದ ಹಳ್ಳಿಯವರ ಮೇಲೆ, ಇದರ ಪರಿಣಾಮ ಅದ್ಭುತವಾಗಿತ್ತು.

ನನ್ನ ತಂದೆಯವರು ನೀತಿ, ಸತ್ಯಗಳ ಅಂಶಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲದೆ, ಸಹ ನಿವಾಸಿಗಳ ಮೇಲೆ ಅನೇಕ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಒತ್ತಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಪ್ರಕಾರ ಸಂಸಾರ, ಸಮಾಜ, ಹಳ್ಳಿ, ಜಾತಿ, ಕುಲ ಇವೆಲ್ಲ ಒಗ್ಗಟ್ಟಿನ ಸಂಕೇತಗಳು. ಈ ಒಗ್ಗಟ್ಟನ್ನು ಸಡಿಲ ಮಾಡಲು ಹೊರಗಿನ ಮತ್ತು ಒಳಗಿನ ದುಷ್ಟ ಶಕ್ತಿಗಳು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ವಿವೇಕಿಗಳು ತಾವು ಪಡೆದಿರುವ ಉಪಕಾರ ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಐಕ್ಯತೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು. ಪರಜಾತಿಯವರ ಗೌರವ, ಆದರಣೆ ಪಾಲಿಸುವುದು ಎಂದರೆ, ಉಳಿದ ಜಾತಿಗಳ ಸಹನೆಗಳಿಂದಲೇ ತನ್ನ ಜಾತಿಗೆ ಮಾನ್ಯತೆ ಸಾಧ್ಯ ಎಂದು, ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿ ವಿವರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಸಂಸಾರದ ಸೌಹಾರ್ದತೆ, ಶಾಂತತೆ. ಅನೋನ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಸುಖ ಸೌಕರ್ಯಗಳಿಗೆ ಜಾತಿ ಕಟ್ಟಿಕೆಗಳ ಅನುಸರಣೆ ಅಗತ್ಯ ಎಂಬುದೇ ಅವರ ವಾದ. ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ವಂಶದ ಮತ್ತು ಹಳ್ಳಿಯ ಹಿಂದಿನ ತಲೆಮಾರಿನ ಶ್ರೇಷ್ಠರನ್ನು ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ನೆನೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಮನಸ್ಸಿಟ್ಟು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರೆ, ಒಳ್ಳೆ ನಡತೆಗೆ, ಸುಗುಣಕ್ಕೆ, ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಕೊಟ್ಟು ಬಾಳದವರನ್ನು ಪ್ರತಿ ವಂಶದಲ್ಲೂ ಗುರುತಿಸಬಹುದು, ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಜನ ಅಪವಾದಕ್ಕೆ ಅಂಜಿ ಮಾನ, ಮರ್ಯಾದೆಯ ಜೀವನ ನಡೆಸುವವರನ್ನು ಉದಾಹರಣೆಗಳಾಗಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ರಜಾ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅವರ ಬಳಿಯೇ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಫಮ್ಮ ತಂದೆ ತಾಯಿಗೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಮತ್ತು

ಲಿಂಗಾಯಿತ ಗುರುಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಶ್ರದ್ಧೆ ಇತ್ತು. ಅವರೆಲ್ಲರ ಸೇವೆ ಬಹಳ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಬೀದಿಯಲ್ಲೇ ಕೂಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಂಜನರಿಗೆ ಹಜಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬರುವ ಹಕ್ಕು ಜಾರಿಗೆ ಬಂತು. ದುಶ್ಯುತ್ಯಗಳಿಗೆ, ಹೆಂಡದ ಅಂಗಡಿಗಳಿಗೆ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ದಟ್ಟಅರಣ್ಯಗಳ ಪ್ರಕೃತಿ ಸೌಂದರ್ಯವೂ ಈ ಸುಗುಣ ಗನ್ನು ಪುಷ್ಪೀಕರಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ನಾನು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಅಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ, ಗುರು-ಹಿರಿಯರಲ್ಲಿ ಗೌರವ ಗಾಢವಾಗಿತ್ತು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಮರದಲ್ಲಿ ನೇರವಾಗಿ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಪಾಲ್ಗೊಂಡಿರು. ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಪೋಲೀಸ್ ಲಾಠಿಯ ಬಿಸಿ ರುಚಿ ಅನುಭವಿಸಿದ್ದೇವೆ. ತಾಣೆಯ ಅತಿಥಿಗಳಾಗಿ ರಾತ್ರಿಯನ್ನು ಸೊಳ್ಳೆ ತಿಗುಣೆ ಮತ್ತು ಬೈಗುಳ ತಿರಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಂಡ ಅಂಶ ಅಚ್ಚಳಿಯದಂತೆ ಜ್ಞಾಪಕದಲ್ಲಿದೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯೋತ್ತರದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಅನೇಕ ಮಿತ್ರರು ಚುನಾಯಿತ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿ, ರಾಷ್ಟ್ರದ ಆಗು-ಹೋಗು ಗುಳ್ಳೆ ಸಕ್ರಿಯ ಪಾತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವರು ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ.

1947ರಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂತು. ಆ ವೇಳೆಗೆ ನನಗೆ ವಿವಾಹವೂ ಆಗಿತ್ತು. ತಂದೆಯವರ ಮನಸ್ಸುತ್ಪತ್ತಿಗಾಗಿ ಅತೀ ಇಷ್ಟವಾದ ಮಕ್ಕು ಸ್ವತಂತ್ರವೆ ಮೇಟಿ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ತೊರೆದು, ಸಂಸ್ಕಾರಿ ಹುದ್ದೆಗೆ, ವಿಧಿ ಇಲ್ಲದೆ ನೇರಿಕೊಂಡೆನು. ಲಂಚ ರುಜುವತ್ತುಗಳ ಗುಲಾಮನಾಗದೆ ಬಡ ಬಗ್ಗರ ಸೇವೆ ಕೈಗೊಳ್ಳುವೆ ಎಂದು ಪಿತೃಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಮಾತು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟೆ. ಕೈಲಾಗದವರ ಕಡೆ ನ್ಯಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಹೋರಾಡಿದೆ. ಎಲ್ಲೆ ವಿ.ರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ, ಸಂಪೂರ್ಣ ಜಯಶೀಲ ನಾಪನೆಂದು ಹೇಳಲಾರೆ. ಹಣದ ಕೊರತೆಯನ್ನು ತಂದೆ ಕೆಲವು ಕಾಲ ಪೂರೈಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಪ್ರಾಮಾಣಿಕನಾದ ನೌಕರನಾಗಿ ದೃಢನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ

ಅಂಟಿಕೊಂಡೆ. ಅನೇಕ ಹಿರಿಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಬಹು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ರಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ನನ್ನ ಡಕ್ಷತೆ ನ್ಯಾಯಪರತೆಗೆ ಬೆಲೆ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು. ರಾಜಕೀಯ ಸೂತ್ರಧಾರಿಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣ ಸತ್ಯವಂತರು. ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತಿಗಳು ಆಗದೆ, ಮೇಲಪ್ಪರದ ಉದ್ಯೋಗಸ್ಥರು ಉತ್ತಮರಾಗುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ. ಭವಿಷ್ಯ ಬಲವಾಗಿಲ್ಲದ ಕೆಳಪ್ಪರದ ಉದ್ಯೋಗದಾರರು, ಖಜಾನಾರ್ಗ ಅನುಸರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಅಪೇಕ್ಷೆ ವ್ಯರ್ಥ. ಜ್ಞಾನಾರ್ಜನೆಯ ಹಂಬಲ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ದಕ್ಷತೆ, ಧೈರ್ಯಗಳಿಂದ ಕರ್ತವ್ಯ ಪಾಲನೆ ಮಾಡಿ ಜನರ ಮೆಚ್ಚಿಗೆ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರಶಂಸೆಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿದೆ. ನೂರಾರು ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ಗೆದ್ದೆ. ಅತಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ರಾಷ್ಟ್ರಪದಕ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪಡೆದೆ. ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ, ದಕ್ಷ ಮತ್ತು ಖಂಡಿತವಾದಿ ಎಂಬ ಜನ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯ ಅತಿರ್ವಾದ, ಹುಮ್ಮಸ್ಸು ತುಂಬುತ್ತಿತು. ಸರ್ವಾರ್ಥ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ಸ್ಕಾಟ್ ಲೆಂಡ್‌ಯಾರ್‌ನ ಹೆಚ್ಚಿನ ತರಬೇತಿ ಕೊಟ್ಟಿತು.

ಈ ಮಧ್ಯೆ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ, ಅನೇಕ ಅಕ್ರಮ ಅತಿಕ್ರಮಣ, ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳಿಂದ ಸಕ್ಕರೆ ರೋಗಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾದೆ. ಕೃತಕ ಶಮನಗಳಿಗೆ ಶರಣಾಗದೆ ಪರಿಶೋಧನೆಯಿಂದ, ಯೋಗ ಪ್ರಕೃತಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆ, ಶಿಸ್ತು, ನೀತಿ-ನಿಯಮಗಳನ್ನು ದೃಢ ನಿರ್ಧಾರದಿಂದ ಅನುಸರಿಸಿ ಬೇನೆಯ ಬೇರನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡಲು ಶಕ್ತನಾದೆ. ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರು ಬೋಧಿಸಿದ ಸರಳ ಜೀವನ, ಉಪವಾಸ ಅಪ್ರದರ್ಶನ, ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯೆ ಮುಂತಾದ ನಿಯಮಗಳ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ ಮತ್ತು ಉಪಯುಕ್ತತೆ ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ನೌಕರಿಯ ಶಿಸ್ತಿನಿಂದ ಖಾದಿಯ ಬಾಹ್ಯ ಉಡುಪುಗಳನ್ನು ಉಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ತದನಂತರ, ಖಾದಿ ಅಲ್ಲದ ಅರಿವೆಗಳು ಮತ್ತು ವಿದೇಶಿ ವಸ್ತುಗಳು ದೂರವಾದವು. ಸಾಬೂನು ಇಲ್ಲದ ಕ್ಷಾರವು ರೂಢಿಗೆ ಬಂತು. ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಒಳ ಉಡುಪುಗಳ ಒಗೆತವನ್ನು, ಕೊಠಡಿಯ ಸ್ವಚ್ಛತೆಯನ್ನು ಪರರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ನೆಹರು ಮುಂತಾದ ತ್ಯಾಗ ಪುರುಷರ ಸುರಕ್ಷತೆಯ ಕಾರ್ಯ ಬಹು ಹಗುರ ಮತ್ತು ಹರ್ಷದಾಯಕವಾದ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಮುಂದೆ

ಬಂದ. ನಿಯಮರಹಿತ ನಾಯಕರುಗಳಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಸೇವೆ ಅರ್ಥಹೀನವಾಗಿ ಹೆಣಭಾರವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಸರ್ಕಾರ ಮೂರು ವರ್ಷದ ಬಡಾವಣೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಅಲ್ಲದೆ, ಬೋರಿಯೋ ನಗರದ ಸಂಚಾರ ಸವಾಹಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಲು ಅಣೆ ಮಾಡಿತು. ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಮಕ್ಕಳ ಪುರೋಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತು ಇತರ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಹಿತಕರವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ನೌಕರಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ, ಸಹವಾಸ, ಸನ್ನಿವೇಶ ಮತ್ತು ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಅನೇಕ ಮಕ್ಕಳು, ಕಲ್ಲು ಮತ್ತು ಕೆಸರಿನ ದಾರಿ ತುಳಿದು ಅವಮಾನಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿತೆ. ಗುಲಾಮಿ ಮತ್ತು ಅಪರಾಧಿ ಮನೋಭಾವದ ಭಾರ, ಸರ್ಕಾರ ಕೊಟ್ಟ ವಿಶೇಷ ಸವಲತ್ತನ್ನು ನಮ್ಮತೆಯಿಂದ ಬೇಡ ಎಂದು 1970ರಲ್ಲಿ ನಿವೃತ್ತನಾದೆ.

ದೃಢ ನಿರ್ಧಾರದಿಂದ ಹೊಸ ಜೀವನವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದೆ. ಪುನಃ ಪಿತ್ತಾರ್ಜಿತ ಆಸ್ತಿಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಪಣತೊಟ್ಟೆ. ಪ್ರಕೃತಿ ಮಾತೆ ಆಕರ್ಷಿಸಿದಳು. ತೋಟಗಾರಿಕೆ, ಪಶು, ಕುದುರೆ ಮತ್ತು ಇತರೆ ಪ್ರಾಣಿ ಪಾಲನೆ ಬಹು ಪ್ರಿಯವಾದ ಕರ್ತವ್ಯವಾಯಿತು. ತಂದೆ ಪಾಲು ಕೊಟ್ಟ ಬರಡು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಎರಡು ದಶಕಗಳಲ್ಲಿ ತೆಂಗು ಮುಂತಾದ ಹಣ್ಣಿನ ಮರಗಳಲ್ಲದೆ ಹತ್ತಾರು ಸಾವಿರ ಕಾಡು ಮರಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿ ಪುಟ್ಟ ಅರಣ್ಯವನ್ನು ರಚಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಆನಂದಿಸಲು ಪರಿಚಿತರನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಹಾವು, ಬೇಳು ಹೆಮ್ಮೀರಕ ಮುಂತಾದ ವಿಷಜಂತುಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲದೆ ವನ್ಯ ಮೃಗಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಿದೆ. ಈ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ತಂದೆಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ “ದೇವ ತಪೋವನ ಸೇವಾ ಟ್ರಸ್ಟ್” ಎಂದು ನೋಂದಾಣಿಸಿ ಹಳ್ಳಿಗರ ಸೇವೆಗೆ ಅನುಮಾಡಿದೆ. ಯೋಗಾಸನ, ಪ್ರಕೃತಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮತ್ತು ಗುರಿ ತಪ್ಪಿದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಕೊಡುವ ಆಸೆ ತುಂಬಿದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ಪ್ರವಾಸದಲ್ಲಿ ಹೊಳಿದಿದ್ದ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಸುರಕ್ಷತೆ ಮತ್ತು ಖಾಸಗಿ ಪತ್ತೇದಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮೊಟ್ಟ

ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ ಮೊದಲೆರಡು ವರ್ಷಗಳು ಕಷ್ಟ
ಹಾಯಕವಾಗಿದ್ದವು. ನೌಕರಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕದಿದ್ದ ಶ್ರೇಯಸ್ಸು, ಸೌಭಾಗ್ಯ
ನನಗೊದಗಿತು. ಬಹುಶಃ ಬಡ - ಬಗ್ಗರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಫಲ
ವರಬೇಕೆಂದು ನೆನೆಸುತ್ತೇನೆ. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಾಗಿ
ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಆಶ್ರಮದ ನಿಕಟ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡೆ. ಆಶ್ರಮ
ಹೊರತಂದಿರುವ ಅನೇಕ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡಿದೆ. ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ
ಪಾಂಡಿತ್ಯದ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಪ್ರವಚನಗಳು ಪ್ರಬಲವಾದ ಪ್ರಭಾವ
ಬೀರಿವೆ ಆತ್ಮಾಗ ಪುರುಷರಿಗೆಲ್ಲಾ ನಾನು ಚಿರಪುಣ್ಯ. ಭಗವದ್ಗೀತೆ
ನನಗೆ ಪ್ರಿಯವಾಗಿದೆ. ವಿವೇಕಾನಂದ, ಗಾಂಧೀಜಿ ಮುಂತಾದ ಗಣ್ಯರ
ಬರಹಗಳಿಗೆ ಆಕರ್ಷಣೆ ಬಲವಾಯ್ತು. ರಾಮಾಯಣ, ಮಹಾ
ಭಾರತ, ವೇದ, ಉಪನಿಷತ್ತು ಮುಂತಾದ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಓದಿದೆ
ಬೈಬಲ್, ಖುರಾನ್ ಇತರೆ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡಿದೆ.
ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಅಂದಿ, ಚರ್ಚು, ಮಸೀದಿ, ಬುದ್ಧವಿಹಾರ, ಗುರುದ್ವಾರಗಳಲ್ಲಿ
ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಕೆಲವು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಪುನಃ ಪುನಃ ಓದುವ
ಒಲವು ಬಲವಾಯ್ತು.

ಮೂರು ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ, ಒಂದು ಮುದ್ರಣಾಲಯ
ವನ್ನು ತೆರೆದೆ. ಈ ಮಧ್ಯೆ ಒಂದು ಬ್ಯಾಂಕನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಸ್ನೇಹಿ
ತರಿಗೆ ನೆರವಾದೆ. ಅದರ ಅಧ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ ಮತ್ತು ದಕ್ಷತೆ
ಯಿಂದ ಮೂರು ವರ್ಷ ಕಾಲ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದೆ. ಕೆಲವು ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ
ಸೇವೆಯಲ್ಲೂ ನಿರತನಾದೆ. 1979ರಲ್ಲಿ "ಅಮೇರಿಕನ್ ಸೊಸೈಟಿ ಫಾರ್
ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿ" ಅವರ ಆಹ್ವಾನದ ಮೇಲೆ ಅಮೇರಿಕ
ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನು ಸುತ್ತಿಬಂದೆ. ವಿಜ್ಞಾನದ, ವಿಕಾಸದ, ವೈಶಾಲ್ಯ ಮತ್ತು
ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯತೆ ಸರ್ವವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆ. ವಿವರೀತ ವಿಧ್ವಂಸಕತೆ ಗುಪ್ತವಾಗಿದೆ
ವಿಲಕ್ಷಣಗಳ ವಿಲಾಸಗಳು, ರಾಗ ಭೋಗಗಳು ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿವೆ.
ಅಶಾಂತಿ, ಅತ್ಯಪ್ರೀತಿ, ಆತುರತೆ, ಅಹಮಹಿಮಿಕೆ(ಅತಿಪ್ರಾರ್ಥ)ಗಳೇ ಅವರ
ಮುಖ ಮುದ್ರೆ. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಯನ್ನು ಅರಸುವವರ ಸಂಖ್ಯೆಗೇನು

ಕಡಿದೆಯಿಲ್ಲ. ಭಾರತವನ್ನು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ
ಅನೇಕ ಕಹಿ ಅನುಭವಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಸುವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಕಲಿತಿದ್ದೇನೆ

ನಾವನ ಪುರುಷರಾದ ಕನಕಪುರದ ಕರ್ಮಯೋಗಿ ಕರಿಯಪ್ಪನವರ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ, ಅ 1ರ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಯ ಸದಸ್ಯನಾದೆ ಸಚಿವ ಸ್ಥಾನಕ್ಕಾರೋದ ಪೂಜ್ಯರು ರಾಜಕೀಯಕ್ಕೆ ನನ್ನನ್ನು ಒಗ್ಗಿಸಲು ಇಂಗಿತ ಕೋರಿದರೂ, ನನಗೆ ಬೇಡವಾಯಿತು ಅವರ ನಿಧನದಿಂದ ಅವರು ಕಟ್ಟಿಬೆಳೆಸಿದ್ದ ಬೃಹತ್ತು ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಅನ್ಯಕ್ರನಾದೆ. ಅದು ನನ್ನ ಪುಣ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿದು ಸೇನೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದೆ ಬಹು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ, ನಿಸ್ವೇ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟಿ. ಹತ್ತು ಜನಕ್ಕೆ ಕಣ್ಣಾದ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಸೂತ್ರದಾರತ್ವ ಕಷ್ಟ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅದರ ಮೇಲೆ ಆಸೆ. ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತವಾದ ಕೆಲಸ ಅನೇಕರಿಗೆ ಹಿಡಿಸದು. ಗುಂಪುಗಾರಿಕೆ ತಪ್ಪಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾಯ್ತು. ವಿಧಾನಸಭಾ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಮತ್ತು ಇತರೆ ಸ್ಥಳೀಯ ರಾಜಕೀಯ ಮುಖಂಡರ ವೈರತ್ವ ವಿವರೀತವಾಯ್ತು. ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಯ ಉಳಿವಿಗಾಗಿ, ರಾಜಕೀಯ ಮುಖಂಡರ ಸ್ನೇಹ ಬೇಕಾಯ್ತು. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ವರದ್ಧರ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ 1983ರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಕನಕಪುರ ಚುನಾವಣೆಗೆ ನಿಂತು ಸೋತಿ ಚುನಾವಣೆಯ ಅನಿಷ್ಟಗಳ ಕಹಿ ಅನುಭವ ಕಂಡೆ. ಆಸೆ ಅತಿಯಾಯ್ತು ರಾಜಕೀಯ ನಾಯಕತ್ವದಿಂದ ಪರರ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಕಮ್ಮಿ ಮಾಡಬಹುದೆಂಬ ಆದರ್ಶಗಳಿಂದ ಹಳ್ಳಿ ಹಳ್ಳಿಗೂ ತಿರುಗಿದೆ. ಅವರ ನಿಕಟ ಸಂಬಂಧ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಹಕ್ಕನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ವಿಫಲರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಆಂಶ ಕೊರೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರ ನೂರಾರು ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಮಂತ್ರಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರಹ ಮೂಲಕ ತಂದೆ. ಅದುವೆ ಫಲ ಸಿಕ್ಕಿತು ಎಂದು ಹೇಳಲಾರೆ ಆಸೆ, ಹಠ, ಸ್ಪರ್ಧೆ ತೀವ್ರವಾಯಿತು ಸ್ವಾರ್ಥ- ಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಸರ್ವರಿಗೂ ಸಲಾಹ ಹೊಡೆದೆ ಭಯಗ್ರಸ್ತನಾದೆ ಆತ್ಮಗೌರವದ ಅರ್ಥದ ವಿವೇಚನೆ ಇಲ್ಲವಾಯ್ತು ಪೈಪೋಟಿಯ ಪಿಶಾಚಿ ಹಿಡಿದು ಮನಸ್ಸು ಅಶಾಂತಿಯ ತವರಾಯ್ತು ನಿಜ ಸೇನೆಗೆ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಗೆ ಮಾನ್ಯತೆ ಇಲ್ಲದ ಅಂ

ವಾಯಿತು. ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ನಾನೇ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿಕೊಂಡೆ. “ಪರಿಗಾಗಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೊರಲು ಮನಸ್ಸು ಏಕೆ ಇಷ್ಟು ಕಾತುರವಾಗಿದೆ? ಈ ತೀವ್ರ ಮನೋವ್ಯಾಕುಲತೆಯ ಉದ್ದೇಶ ಏನು? ತ್ಯಾಗ ಮತ್ತು ಸೇವೆಯೇ? ಅಂತಸ್ತು ಅಧಿಕಾರ ಮಾನ್ಯತೆಯೇ? ಅಸ್ತಿ ಗಳಿಸುವ ಹಂಬಲವೇ? ಇದು ಖಂಡಿತ ತ್ಯಾಗ ಸೇವೆಯ ಗುರಿಯಲ್ಲ ಎಂಬ ಸತ್ಯವನ್ನು ಮನಸ್ಸು, ಅರೆ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿತು. ತ್ಯಾಗ, ಸೇವೆ ಎಂಬುದು ಬೂಟಾಟಿಕೆ ಎಂಬ ಸಗ್ಗ ಸತ್ಯ ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ಅಲ್ಲದೆ ಜನ ತಮ್ಮ ಏಳಿಗೆಯನ್ನು ತಾವು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದೇ ಜನಕಂತ್ರದ ಘನ ಉದ್ದಿಶ್ಯ ಜನರ ನಾಯಕ ಅಥವಾ ಸೇನಿಕ ಯಾರು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ವೆಪಲಿಯ ಅಂಥ ನಿರ್ಣಯವೇ ಆಖ್ಯಾಯಿಕೆ.

ವಕ್ರ ಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗಿರುವಾಗ ಆದರ್ಶ, ಪ್ರಜಾಸೇವಕರ ಜೊರ ಹೊಮ್ಮಿಕೆ ಅಸಾಧ್ಯ ಎಂಬ ನಿಜ ಅರಿವಾಯ್ತು. ಮತದಾರರ ವ.ತಿ ಮಟ್ಟ ಬಹಳ ಬಹಳವಾಗಿ ಮೇಲೇರಬೇಕಾಗಿದೆ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಸುಗುಣರ ಆಗಮನ ಅಸಾಧ್ಯ. ಸಾಮಾನ್ಯರಲ್ಲಿ ಸಜ್ಜನಕೆ ಸೃಷ್ಟಿಸಲು ಅಧಿಕಾರಸ್ಥರು ಸಂಪನ್ನರಾಗಬೇಕು, “ಮದುವೆಯಾಗದೆ ಹುಚ್ಚು ಬಿಡದು, ಹುಚ್ಚು ಬಿಡದೆ ಮದುವೆ ಆಗದು” ಎಂಬ ಗಾದೆಯಂತೆ ಇದೆ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಅಂಶಗಳ ಧೀರ್ಘ ಮುಘನ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಚುನಾವಣೆಗೆ ನಿಲ್ಲುವ ಆಸೆ ವ್ಯರ್ಥ ಎಂಬ ದೃಢ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬಂದೆ. ಆದರೂ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷ ಬದಲಾಯಿಸುವುದು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಮರೆತಿಲ್ಲ ಈ ಮನಸ್ಸಿನ ಮಾರ್ಪಾಡಿನಿಂದ ನಾನೇ ಕ್ರಧಾನಿ ಎಂಬ ಸಂತೋಷ ಹುಮ್ಮಸ್ಸು. ನಿರ್ಭಯ, ನೀತಿ, ಆವರಿಸಿ ಪ್ರಶಾಂತಿ ದೊರೆಯಿತು ಸ್ಥಿರ ಮನಸ್ಸು, ಸುಕಾರ್ಯಗಳ ಸುಳಿವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿತು. ನಿರ್ವಾಹಕತೆಯಿಂದ ರಾಷ್ಟ್ರಾಡಳಿತದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪು, ಅನ್ಯಾಯ, ಅಚಾತುರ್ಯ ಕಂಡಾಗ ನಿಷ್ಪಕ್ಷ ಸಂತೋಷ ಆಗು - ಕೋಟಿಗಳ ಭಯವಿಲ್ಲದೆ ಲಿಖಿತ ಮೂಲಕವಾಗಿ ನಮ್ರತೆಯಿಂದ ತೇಳುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಶಿಸ್ತಿಗೆ ಒಳ

ಪಟ್ಟು ಅತ್ತ ಗೌರವ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಪ್ರಚಾರ ಮತ್ತು ಪ್ರದರ್ಶನಗಳಿಂದ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿ, ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿ, ಪ್ರಧಾನಿ ಮುಂತಾದ ಗಣ್ಯರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುವುದು ನನ್ನ ಪದ್ಧತಿಯಾಗಿದೆ. ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಇದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಕೂಡಲೇ ಉತ್ತರ ದೊರೆತಿದೆ ಇಂಥ ಲೇಖನಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯರ ಅಗಿವೆ. ದಕ್ಷ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಆಡಳಿತಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಪತ್ರ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ಪುಸ್ತಕ ರೂಪದಲ್ಲಿ ತರುವ ಮಹದಾಸೆ ಇದೆ.

ಈಶ್ವರನ ಅಸ್ತಿತ್ವ, ಅತಿ ಅವಶ್ಯಕವಾದ, ಅಧಾರ, ಅಶ್ರಯ, ಆಸರೆ, ನೆಲೆ ಎಂದು ಅನಾದಿ ಕಾಲದಿಂದ, ಪ್ರಾಜ್ಞರು ಸಮರ್ಥಿಸಿರುವ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ವಸ್ತು ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಅತ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಅಂಗೀಕರಿಸಿ, ಅಂಗೀಕರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ ಎನಿಸ್ತಿದ್ದು ವ್ಯಸ್ಥಿಸಿದರೆ, ಸೃಷ್ಟಿಯ ವಿಶಿಷ್ಟತೆಯು ಸೊಬಗು ಸರ್ವರಿಗೂ ಲಭ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ವ ಗುಣಾಭಿಯ ಸೌಂದರ್ಯ, ಬೆಟ್ಟದ ತುದಿಯಿಂದ ಕಾಣುವ ದೃಶ್ಯ, ಮುಗ್ಧ ಮಗುವಿನ ಅನಿರ್ಭಂಭ ಆನಂದ, ಮಿಣುಕು ಚುಕ್ಕೆ ಸದಾ ಚಲಿಸುತ್ತಿರುವ ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಮೋಡಗಳಿಂದ ಶೃಂಗರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಎಲ್ಲೆ, ಇಲ್ಲದ ಆಕಾಶ, ಕ್ಷಣ ಮಾತ್ರವೂ ಸುಮ್ಮನಿರದೆ ಎರಿ ಇಳಿಯುವ ಬೆಟ್ಟದ ಅಲೆ, ಅಲ್ಲದೆ ಕೋಟಿ ಕೋಟಿ ಜೀವಿಗಳ ಪೋಷಕ ಮತ್ತು ನಿರ್ಜೀವ ವಸ್ತುಗಳ ಭಂಧಾರದ ಹಸಿರು ಸಮುದ್ರ; ಗುಡುಗು, ಮಿಂಚು, ಮಳೆ, ಪ್ರವಾಹ, ಗಿಡ, ಮರ ಬಳ್ಳಿ ಪುಷ್ಪ, ಚಿಗುರುಗಳು ನಾನಾ ವಿಧದ ಪ್ರಾಣಿ ವರ್ಗಗಳ ಸೊಬಗುಗಳು, ಮನವನನ್ನು ತೃಣೀಕರಿಸುತ್ತವೆ ಅವನ ಅಟ್ಟಹಾಸ ನಿರರ್ಥಕ. ಪ್ರಕೃತಿಯ ಅವರ್ಣೀಯವಾದ ದಿವ್ಯ, ಉಜ್ವಲ, ಮೈಭವ, ಪ್ರತಾಪ ಭೂಷಣ, ಘನತೆ, ಕಾಲನಿಷ್ಠೆ, ನಿರ್ದಿಷ್ಟತೆ, ಕುಸ್ಲತೆ ಮುಂತಾದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ತೆಗಳು ಸ್ವಂಭೀಭೂತಗೊಳಿಸುತ್ತಿವೆ ಈ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಒಂದೊಂದು ಅಂಶವೂ ಈಶ್ವರನ ಪ್ರತೀಕ. ಸೃಷ್ಟಿ, ಈಶ್ವರ, ಪ್ರಕೃತಿ ಎಲ್ಲಾ ಒಂದೇ.

ಮಾನವನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಕೊನೆಯಿಲ್ಲ. ಪ್ರಕೃತಿ ಅಥವಾ ವಿಶ್ವಕ್ಕೆ ಯಾವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಇಲ್ಲ. ಮಾನವ ಪ್ರಕೃತಿಯಿಂದ, ಪ್ರತ್ಯೇಕನಾಗಿರುವುದ

ರಿಂದ ಅವನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಅಸಂಖ್ಯ. ತೊಂದರೆ, ಭಯ, ಭೀತಿ ತಾಪತ್ರಯ, ರೋಗ ರಜನ, ವೃದ್ಧಾಪ್ಯ, ಹಗೆತನ, ವೈರತ್ವ, ದುರಾ-
 ದೃಷ್ಟ, ಕೋಪ, ಸಿಡುಕು, ಅಪಾಯ, ಕಷ್ಟ, ತಪ್ಪುನೆಪ್ಪು, ಪ್ರಾಮು-
 ಖ್ಯತೆ, ಮೆಚ್ಚಿಗೆ, ಒಲವು, ಬೇಜಾರು, ನಾಶತ್ವ, ಮುಂತಾದ ಅನಿಷ್ಟ
 ಗಳಿಗೆ ಕೊನೆಯಿಲ್ಲ. ಮಾನವನೂ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಒಂದು ಭಾಗ, ಪಾಲು
 ಗಾರ. ಆ ಅಖಂಡ ವಿಶ್ವದ, ಒಂದು ಅಂಶ ಎಂಬ ಸತ್ಯವನ್ನು ಮರೆ
 ತಿರುವುದರಿಂದ ಅವನ ಅಳಲುಗಳಿಗೆ ಕೊನೆಯಿಲ್ಲ ದೇವರ
 ಲಿರುವ ದಿವ್ಯತೆಗಳೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಸ್ವತ್ತು. ನಾವು ಆ ಪಾವನತೆಗಳ ಪಾಲು
 ಗಾರರು. ನಾವು ಒಂಟಿಗಳಲ್ಲ, ಪಾಪಿಗಳಲ್ಲ, ಮೂಢರಲ್ಲ, ಅಶಕ್ತರಲ್ಲ
 ಎಂಬ ಆತ್ಮಶ್ರದ್ಧೆ ಮತ್ತು ದೃಢ ನಂಬಿಕೆ ನಮ್ಮ ದುಃಖಗಳನ್ನು ದೂರ
 ಮಾಡುತ್ತವೆ. ನದಿ, ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಿ, ಮುನ್ನುಗ್ಗಿ
 ಕೋಟಿ ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ಆನಂದ ಕೊಟ್ಟು, ಸಾಗರ ಸೇರಿ ಪ್ರಸನ್ನತೆ ಪಡೆಯು
 ವಂತೆ, ನಮ್ಮ ಅಂಶಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ, ಶಾಂತತೆ ಪಡೆದು
 ದುಃಖರಹಿತವಾಗಿರಬೇಕಾಗಿದೆ. ತನ್ನ ಭಾರವನ್ನೆಲ್ಲ ಪ್ರಕೃತಿ ಅಥವಾ
 ದೇವರ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸಿ, ವಿಶ್ವದ ಇತರೆ ಪಾಲುಗಾರರು, ಹೊತ್ತಂತೆ
 ತನ್ನ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೊತ್ತು ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವುದರಿಂದ ನೆರ
 ವೇರಿಸಿದರೆ ತನಗೂ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಭೀತಿ ತಟ್ಟದು. ಈ ತತ್ವವನ್ನು
 ಅದಷ್ಟು ಅನುಸರಿಸಿ, ಆನಂದ ಪಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ

ವೈಚಾರಿಕತೆಗೆ ನಿಲುಕದ, ನಿರರ್ಥಕ ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿ, ನಿರಾ
 ಕತೆ ಹೊಂದುವ, ಶಕ್ತಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಂದಿದೆ ಶೈಶವಾವಸ್ಥೆಯಿಂದ
 ಅಗೋಚರವಾಗಿ ಅಂಟಿಕೊಂಡು ಇದ್ದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲ ಶ್ರದ್ಧೆ ಕ್ರಮೇಣ
 ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಎಂದು ಅವುಗಳ ಕಪಿಮುಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಿಮುಖನಾಗಿದ್ದೇನೆ
 ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯ, ಜಾತಕ, ಶಾಸ್ತ್ರ, ಹಸ್ತ ಮುದ್ರಿಕೆ ಮುಂತಾದ ಭವಿಷ್ಯ
 ಭಾವೋದ್ರೇಕಗಳ ಬಂಧನದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಅಮಾವಾಸ್ಯೆ
 ಮಂಗಳವಾರ, ಆಷಾಢಮಾಸ, ಪಿತೃಪಕ್ಷ, ರಾಹುಕಾಲ, ಗುಳಿಕಕಾಲ
 ಯಮಗಂಡಕಾಲ ಮುಂತಾದ ಸಾಮಾನ್ಯ ನಂಬಿಕೆಯ ಅಶುಭ ಸಮಯ

ಗಳೆಲ್ಲಾ ಕೈಗೊಂಡ ಕಾರ್ಯಗಳು, ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಕೈಗೊಂಡಿ, ಶ್ರೇಯಸ್ಕರ
 ವಾದ ಫಲಗಳನ್ನು ತಂದಿವೆ ಜೀವಿಯ ಜನನ ಮರಣಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು
 ಕಾಲವಿಲ್ಲ. ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ವಕ್ಕೂ ಸ್ಪಷ್ಟ, ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಅಲ್ಲದೆ ಅರ್ಥ-
 ಗರ್ಭಿತವೂ ಆದ ಗೌರವ ಸ್ಥಾನ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಹೊತ್ತು
 ಹರನನ್ನು ಹೊಲಸು ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿದ ನನ್ನ ಅಲ್ಪಜ್ಞತೆಗೆ, ನನ್ನನ್ನು
 ನಾನೇ ಹೀಯಾಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಭ್ರಷ್ಟತೆ, ಲಂಚಕೋರತನ
 ದುರ್ವ್ಯಾಪಾರ ಮುಂತಾದ ಮಾನವ ದೌರ್ಬಲ್ಯಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ
 ಯಥಾರ್ಥ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ, ಸತ್ಯ, ಸರಳ, ಪರಿಶುದ್ಧ, ಕಾರ್ಪುರ್ಣ
 ಸಂಪೂರ್ಣ ಮುಂತಾದ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಗಳ ಭಂಡಾರವಾದ ಭಗವಂತನ ಮೇಲೆ
 ಹೊರಿಸಿರುವ ನನ್ನ ಶೋಚನೀಯ ಸಂಕುಚಿತ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಅಲ್ಲ
 ಗಳೆದು, ನನ್ನ ಅಹಂಕಾರಕ್ಕೆ ಅನಂದಿನ ಅನುತಾಪ ಪಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದೇನೆ.
 ಪುರೋಹಿತರು, ಪೂಜಾರಿಗಳು ಮುಂತಾದ ಮಧ್ಯಸ್ಥ ಗಾರರ ಮಾತಿನಿಂದ
 ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಸಮಾಜ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾದ ನನಗೆ ಇನ್ನೂ
 ಫಲಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಪುರೋಧನವಿದ್ದಿಗೆ, ಶ್ರೇಯಸ್ಸಿಗೆ, ಭದ್ರ ತಳಹದಿಯ, ನೈತಿಕ
 ಮುನ್ನಡೆ ಮುಖ್ಯ. “ತನ್ನ ಆಭ್ಯುದಯಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಶಿಲ್ಪಿ”. ಇದಕ್ಕೆ
 ಪ್ರತಿ ಘಳಿಗೆಯಲ್ಲೂ ಪ್ರಯತ್ನ ಅವಶ್ಯಕ ಎಂಬ ಅಂಶ ಮನದಟ್ಟಾಗಿದೆ.
 ಒಂದು ಸಂಸಾರವನ್ನು, ಸುಸಂಸ್ಕೃತ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾರ್ಪಾಡು
 ಮಾಡುವುದೇ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪೂಜೆ, ರಾಷ್ಟ್ರ ಭಕ್ತಿ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವಸೇವೆ. ಮಕ್ಕ
 ಳನ್ನು ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೇ ಶಿಲವಂತರಾಗಿ, ಶುಚಿ ಬಾಕ್ಸಿ ನಡೆಸಿ, ಮೇಧಾ
 ವಿಗಳು, ದೇಶ ಭಕ್ತರು, ಸಮಾಜ ಸೇವಕರು, ಸಜ್ಜನರು, ದೃಢಕಾಯರು
 ಆಗಿ ಬೆಳೆಸಬೇಕಾದುದು ಪ್ರತಿ ಗೃಹಸ್ಥನ ಅದ್ವೈತ ಕರ್ತವ್ಯ. ನಮ್ಮ
 ಧರ್ಮ ಗ್ರಂಥಗಳು ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಯ ಗೌರವ, ಸುಖ, ಸಂತೋಷ
 ಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಧೀರರಾಗಿ, ಸತ್ಯವಂತರಾಗಿ, ಸಾಹಸಿ
 ಗಳಾಗಿ, ಪೌರುಷವಂತರಾಗಿ, ಚೈತನ್ಯಕಾರರಾಗಿ, ಉಪಕಾರಿಗಳಾಗಿ
 ಬಾಳಲು ನಿರ್ಮಿತವಾಗಿದೆ. ಅವುಗಳೆಲ್ಲವು ತತ್ವಗಳನ್ನು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ

ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತರಬೇತಿಗಾಗಿದೆ.

ಈ ಆದರ್ಶಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮನೆಯ ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲ, ಪ್ರಾತಃ ಕಾಲ ಒಕ್ಕೂಟ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ನಡೆಸುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ರಾಮಾಯಣ ಮಹಾಭಾರತ, ಗೀತೆ ಮುಂತಾದ ಗ್ರಂಥಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಪರ ಮತಗಳ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಓದಿ ಮನನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅವುಗಳ ಹಿತಭೋಧನೆಗಳು ಮಕ್ಕಳ ನೈತಿಕ ಭದ್ರತೆಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯವಾಗಿದೆ ಅಲ್ಲಿನ ಪ್ರಸಂಗ ಮತ್ತು ಸನ್ನಿವೇಶಗಳು ಅನೇಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಪರಿಹಾರಕ್ಕೂ ಅಲ್ಲದೆ ಸ-ಸಾಂದ ಸಹಕಾರ, ವಿಶ್ವಾಸ, ಅನ್ಯೋನ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಶಾಂತತೆಯನ್ನು ಭವ್ಯಪಡಿಸಿದೆ. ವಿಭೂಷಣರ ವಿವೇಕವಾಣ ಅನೇಕ ದುಃಖಗಳನ್ನು ದೂರಮಾಡಿ, ದೈವಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನು ಬಲಪಡಿಸಿ, ಪ್ರಸನ್ನತೆಯನ್ನು ತಂದಿದೆ. ಕಾರ್ಯ ದಕ್ಷತೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ಓದಿದ ಕಾರ್ಯ ಕೈಗೊಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಿರಿಯರಲ್ಲಿ ತುಂಬುವುದೇ ಹಿರಿಯರ ಕರ್ತವ್ಯ. ಸಂಪೂರ್ಣ ಫಲ, ಪ್ರತಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಪ್ರಯತ್ನದ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಪ್ರತಿಕೂಲಗಳು ಬಂದೇ ಬರುತ್ತವೆ. ಆದರೂ ನಮ್ಮ ನಿರಂತರದ ಯಥಾರ್ಥ ಪ್ರಯತ್ನ ತೃಪ್ತಿ, ಸಂತೋಷ ಮತ್ತು ಸಮಾಧಾನಗಳನ್ನು ತಂದೇ ತರುತ್ತದೆ.

ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಒಂದು ನಿಜ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮುಂದಿಡಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಒಂದು ಸಲ ಹುಚ್ಚರ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯ ನಿರ್ವಾಹಕರನ್ನು ಕಾಣಲು ಹೋಗಿದ್ದೆ ನೂರಾರು ಮನೋರೋಗಿಗಳು ಮನಸಾ ಇಚ್ಛೆ, ಕೋಪ ತಾಪಗಳನ್ನು ಅನಿರ್ಬಂಧವಾಗಿ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿ ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಯಾಯಿತು. ನನ್ನ ಸಖ, ಒಂಟಿ ನಿರ್ವಾಹಕನ ಮೇಲೆ ಕೆಲವರು ಸೇರಿ ಬಿದ್ದರೇನು ಗತಿ? ಎಂಬ ದಿಗಿಲು ಬಂದು ಸುಯಾದ ಸುರಕ್ಷತೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿಕೊಡುವಂತೆ ಅವರಿಗೆ ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದೆ. ಅವರು ನಗುತ್ತಾ ಹೇಳಿದರು, “ಈ ಮಾನಸಿಕ ರೋಗಿಗಳು ಒಬ್ಬರ ಜೊತೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಸೇರುವುದೇ ಇಲ್ಲ, ಒಗ್ಗಟ್ಟು ಎಂಬುದು ಅಸಾಧ್ಯ” ಎಂದು.

ಸ್ವಾಮಿ ವಿನೇಕಾನಂದರು ಒಂದು ಶತಮಾನದ ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿರುವ ಸುವರ್ಣ ಸೂಕ್ತಿಯನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸೂಕ್ತ. ಮೂರು ಜನ ಭಾರತೀಯರು, ಮೂರು ದಿನ ಒಂದಾಗಿರರು, ಅದರಿಂದಲೇ ನಾವು ಹಿಂದೂಳಾದಿರುವುದು.

ನಮ್ಮ ಅಸಹಿಷ್ಣುತೆ, ನಿರ್ದಯತೆ, ಸಹಕಾರ ಮನೋಭಾವದ ತೀವ್ರ ಅಭಾವ, ನಮ್ಮ ದೊಡ್ಡ ದೋಷ. ಹತ್ತು ಜನ ಕಲಿತು ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸಮೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವ ಕಲೆಯನ್ನು ನಾವು ಕಲಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸಂಸಾರ, ಸಂಘ, ಸಂಸ್ಥೆ, ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಪ್ರಗತಿಗೆ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ತ್ಯಾಗ, ಸಹನೆ, ಸ್ನೇಹ, ಉತ್ಸಾಹ, ನಿಸ್ವಾರ್ಥ ದುಡಿತವು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ. ಅಸೂಯೆ ಅಧಿಕಾರ ಲಾಲಸೆ, ಸೋಮಾರಿತನ, ಭಿದ್ರತೆಯ ಮನೋಭಾವಗಳನ್ನು ತಡೆಹಿಡಿದು, ನಿತ್ಯ ಕೆತ್ತು ತಿನ್ನುತ್ತಿರುವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುವ ಕಾರ್ಯೋತ್ಸಾಹ, ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಧೈರ್ಯಗಳಿಂದ ಮುನ್ನಡೆಗೊಂಡು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಒಂದೊಂದು ಗುರುತರವಾದ ಗುರ್ತು ನಿರ್ಮಿಸಿ, ಗಂಧಾಡಿಯ ಘನು ಘನು ಬಿಟ್ಟು, ನಿರಾಳತೆಯಿಂದ ನಿರ್ಗಮಿಸುವ ಫಲವನ್ನು ಭಗವಂತ ಕರುಣಿಸಲಿ

ಧರ್ಮ

ಧರ್ಮ

ಧರ್ಮ ಎಂಬ ಪದ ಎಲ್ಲರ ಬಾಯೆಲ್ಲೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ಬರುವ, ಕಠಿಣ ಶಬ್ದದಿಂದ ಭಗವದ್ಗೀತೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ ಸಡಿಲವಾಗದಂತೆ ಮತ್ತು ನಾಶವಾಗದಂತೆ ಮೇಲೆತ್ತಿ ಹಿಡಿದಿರುವುದು ; ಪರಮಾತ್ಮನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಯಥಾವತ್ತಾಗಿ ಪಾಲಿಸಿ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತದಿಂದ, ಸರ್ವರ ಹಿತಕ್ಕೆ ನಿಸ್ವಾರ್ಥತೆಯಿಂದ ಬಳಸುವುದು ; ನಿಯಮಿತ ಕರ್ತವ್ಯಗಳ ನಿರ್ವಹಣೆ, ಪರಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ನಿಸ್ವಾರ್ಥ ಶ್ರಮ, ನೆರೆಹೊರೆಯವರ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ; ಅಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳಿಂದ ಜಾರಿಕೊಳ್ಳದೆ ದಿಟ್ಟತನದ ನೆರೆವೇರಿಕೆ. ಇವು ಧರ್ಮದ ಮುಖ್ಯ ಅಂಶಗಳು. ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲಕ್ಕೂ, ಸಮಸ್ತ ಜೀವಿಗಳಿಗೂ ಹಿತವೂ ಕ್ಷೇಮವೂ ಆದುದೇ ಧರ್ಮ. ಧರ್ಮ ಎಂಬ ಪದ ಸನಾತನ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ವಿಕಿಷ್ಟವಾದುದು ಬಾಕಿ ಯಾವ ಭಾಷೆಯ ಧರ್ಮ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲೂ ಇದಕ್ಕೆ ಸರಿಸಮನಾದ ಪದ ಉಪಯೋಗವಾಗಿಲ್ಲ.

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜೀವಿಯೂ ಮತ್ತು ಪದಾರ್ಥವೂ ತನ್ನದೇ ಆದ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಮತ್ತು ಗುಣವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ ಪ್ರತಿ ವಸ್ತುವಿನ ಮೂಲ ಗುಣದ ತಿರುಳು ಅಥವಾ ಗರ್ಭವೇ ಅದರ ಧರ್ಮ. ಕೇಳಿದೆ ಕ್ಲುಪ್ತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಇಡೀ ವಿಶ್ವಕ್ಕೆ ಶಾಖ ಮತ್ತು ಬೆಳಕನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಸೂರ್ಯನ ಧರ್ಮ. ಅಜಾಗರೂಕರನ್ನು ಸುಡುವುದು ಮತ್ತು ಸರ್ವರಿಗೂ ಶಾಖ ಕೊಡುವುದು ಬೆಂಕಿಯ ಧರ್ಮ. ನಿರಂತರ ಬೀಸಿ ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತದಿಂದ ಜೀವಿಗಳನ್ನು ಪೋಷಿಸುವುದು ಗಾಳಿಯ ಧರ್ಮ. ಜೀವಿಗಳ ಜೀವಾಧಾರವಾಗಿ, ಕೆಳಮುಖವಾಗಿ ಹರಿದು ತೇವಮಾಡುವುದು ನೀರಿನ ಧರ್ಮ. ನಿಲ್ಲದೆ ನಿರಂತರ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ಸರ್ವಜೀವಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಸಲಹುವುದು ಭೂಮಾತೆಯ ಧರ್ಮ. ಸುನಾಸನೆ ಬೀರಿ ತನ್ನ ಸೌಂದರ್ಯದಿಂದ ಪರರಿಗೆ ಹರ್ಷ ಬೀರುವುದು

ಪುಷ್ಪದ ಧರ್ಮ. ಚುಚ್ಚಿ ನೋವು ಮಾಡುವುದು ಮುಳ್ಳಿನ ಧರ್ಮ. ಸಾಕಿದವರಿಗೆ ವಿಶ್ವಾಸ ತೋರಿ, ಪರರಿಗೆ ಮತ್ತು ಸ್ವಜಾತಿಯವರಿಗೆ ಅವಿಶ್ವಾಸ ತೋರಿ ಬೊಗಳುವುದು ಆಟ್ಟುವುದು, ನಾಯಿಯ ಧರ್ಮ. ಹೊಲಸಿನಲ್ಲಿ ಹೊರಳಾಡುವುದೇ ಹಂದಿಯ ಧರ್ಮ. ಸರ್ವರ ಹಿತ ಬಯಸಿ ಹೊಂದಿ ಬಾಳುವುದೇ ನಿಜ ಮಾನವ ಧರ್ಮ.

ಪ್ರಕೃತಿಯ ಪವಾಡ, ಸೃಷ್ಟಿಯ ಸಿದ್ಧಿ, ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿ ಅಥವಾ ಸಾಧನೆಗಳ ವಿಶಿಷ್ಟ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಏಕಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರೆ, ಧರ್ಮದ ಅರ್ಥ ಅರಿವಾಗುತ್ತದೆ. ಧರ್ಮವೇ ಪ್ರಕೃತಿ. ಪ್ರಕೃತಿಯೇ ಧರ್ಮ. ಪ್ರಕೃತಿಯ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಂಶದಲ್ಲೂ ಅನ್ಯೋನ್ಯತೆ ಆವರಿಸಿದೆ. ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆ, ಒಂಟಿತನ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ ಅದರಿಂದಲೇ ಅದರಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿ ಸೌಂದರ್ಯ, ಶ್ರೇಯಸ್ಸು, ವರಪ್ರಸಾದ. ಚಿತ್ತಾಕರ್ಷಣೆ, ಚೆಲುವು, ಐಕ್ಯತೆ, ಕ್ಷುಪ್ತತೆ, ಧನ್ಯತೆ, ದಕ್ಷತೆ, ಮುಂತಾದ ನೈಜರೂಪದ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಗಳು ಶೋಭಿಸುತ್ತಿರುವುದು. ಪ್ರಕೃತಿ ಸರ್ವದಾ ಫಲಪ್ರದಾಯಕದ ಕೊಡುಗೆ. ಹೊರತು, ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಂದಿಗೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ದೈವದತ್ತ ಗುಣಗಳಿಗಾಗಿಯೇ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಒಂದೊಂದು ಅಂಶವನ್ನು ಶ್ರದ್ಧೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸುವುದು ; ಅಲ್ಲದೆ ಪೂಜೆ ವಸ್ತುಗಳಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು. ಪ್ರಕೃತಿಯ ವಿಚಾರವಾಗಿ ವಿಶ್ವವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ನಿರಂತರ ಸಂಶೋಧನೆಗಳಿಂದ ಅನೇಕ ತರಹದ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಹೊರ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. 1970ನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಅವರು ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಭೂಗರ್ಭದ ಕೆಳಗೆ, ಎಲ್ಲಾ ಲವಲೇಷಗಳನ್ನು, ಅಂದರೆ ವಿದ್ಯುತ್ಕಣ (ನೂಟ್ರಾನ್) ವಿದ್ಯುನ್ಮಾನ (ಇಲೆಕ್ಟ್ರಾನ್) ಮತ್ತು ಪೆಸಾನ್, ಮೂರು ಸೇರಿ ಹೋಟಾನ್ ಎಂದು ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿರುವ ಇವು ವಿಶ್ವದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಣಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿದೆ ಎಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಸತ್ಯವನ್ನು ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ವಿಜ್ಞಾನ ಕೇಂದ್ರವಾದ ಚಿಕಾಗೊದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶತಮಾನದ ಹಿಂದೆಯೇ ಘೋಷಿಸಿದರು. ಅವರು

ಹೇಳಿದರು - ವಿಶ್ವ ಅವಿಭಾಗದ, ಅನ್ಯೋನ್ಯತೆಯ ಮತ್ತು ಪೂರ್ಣತೆಯ ಅಖಂಡತೆಯದು. ಅದರೊಳಗಿನ ಒಂದು ಅಣು ಕೂಡಾ ಇನ್ನೊಂದು ಅಣುವನ್ನು ಅಲ್ಲಾಡಿಸದೆ ತನ್ನ ಜೋಡಿಯಲ್ಲಿ ಎಳೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ವಿಶ್ವದ ಚಲನೆ ಅಸಾಧ್ಯ ಎಂದು.

ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಭೌತ ವಿಜ್ಞಾನಿ ಬೆಟ್ಟೋಕೇರ್ ಹೇಳಿದರು - ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಬುದ್ಧನ ವಿಶ್ವ ಏಕತೆಯ ತತ್ವವನ್ನು ಅನುಸರಿಸದಿದ್ದರೆ, ನಮ್ಮ ನಾಗರಿಕತೆಯ ನಿರ್ಮೂಲ ಖಂಡಿತ ಎಂದು. ಶಂಕರರ ಮೆದುಳು ಮತ್ತು ಬುದ್ಧನ ಹೃದಯ ಒಂದಾದಾಗ ಇಡೀ ವಿಶ್ವದ ನಾಗರಿಕತೆ ಪೂರ್ಣವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಇದನ್ನು ಹಿಂದೆಯೇ ವಿವೇಕಾನಂದರು ಹೇಳಿದರು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬಿಡಿ ಜೀವಿಗೂ, ವ್ಯಕ್ತಿಗೂ, ವಸ್ತುವಿಗೂ ಕೀಳಲಾರದ ಸಂಬಂಧವಿದೆ ಪರಸ್ಪರಾವಲಂಬನೆ ಇದೆ. ಸಿದ್ಧಿಪ್ರದ, ಕ್ಷೇಮಾಭ್ಯುದಯದ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯದ ಕಟ್ಟುನಾಡು, ನಿರ್ಮಿಸಿದೆ. ಇವುಗಳ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಮತ್ತು ನಿಸ್ವಾರ್ಥಪಾಲನೆಯೇ, ಧರ್ಮ. ವಿಶ್ವದ ಸತ್ಯದಿಂದ ಹಿಡಿದು ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನ್ ವರೆವಿಗೂ ಶಾಂತತೆ ಆವರಿಸಿದೆ. ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಯಾವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳೂ ಇಲ್ಲ. ಮಾನವ, ತಾನೂ ಕೂಡಾ, ಸೃಷ್ಟಿಯ ಒಂದು ಅವಿಚ್ಛೇದ್ಯ ಏಕಾಂಶ, ಎಂಬ ತತ್ವವನ್ನು ತೃಣೀಕರಿಸಿ, ತೊಂದರೆ ಭಯ, ತಾಪತ್ರಯ, ತವಕ ಮುಂತಾದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಂದ, ತತ್ತರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಸತ್ಯವನ್ನರಿತು, ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ, ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸಮಭಾಗಿಯಾಗಿ ತನ್ನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಅಖಂಡತೆಗೆ (ದೇವರಿಗೆ) ಅರ್ಪಿಸಿ, ಕರ್ತವ್ಯಪಾಲನೆ ಮಾಡುವುದು ಮಾನವನಿಗೆ ಶ್ರೇಯಸ್ಕರ.

ದೇವರ ನಿರೂಪಣೆ ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟವೋ, ಧರ್ಮದ ಸೃಷ್ಟಿಕರಣ ಅಷ್ಟೇ ಕಷ್ಟ. ಧರ್ಮದ ಅನೇಕ ಶಾಖೋಪಶಾಖೆಗಳನ್ನೂ ಅವುಗಳ ನಿಷ್ಕೃಷ್ಟಾರ್ಥವನ್ನೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬರೆಯುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ. ಜಾತಿ, ಕುಲ, ಮತ, ಸಂಪ್ರದಾಯ ಇವು ಯಾವುವು ಧರ್ಮವನ್ನು ಸೃಷ್ಟೀಕರಿಸಲಾರವು. ಧರ್ಮ ಎಂಬುದರ ಅರ್ಥ ಬಹು ವಿಶಾಲ.

ಸಮುದ್ರ, ಒಪ್ಪು ಆಳವು, ಆಕಾಶದಷ್ಟು ಅಪಾರವೂ, ಅತೀ ಸಣ್ಣದಕ್ಕಿಂತ ಸೂಕ್ಷ್ಮವು, ಬಹುದೊಡ್ಡದಕ್ಕಿಂತ ಭಾರಿಯೂ, ಎಂಬುದೇ ಧರ್ಮದ ಕಲ್ಪನೆ. ಅದು ನಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವದ ಸಾರವಾಗಿ, ನಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲ ಅಖಂಡತೆಯಲ್ಲಿ ಭದ್ರಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಶಾಶ್ವತಸೂತ್ರ.

ರೂಢಿಯಲ್ಲಿರುವ ಈ ಕೆಲವು ಪದಗಳು ಬೆಳಕು ಚೆಲ್ಲಿ ಧರ್ಮದ ವಿವರಣೆ ನೀಡಬಹುದು.

ಧರ್ಮ, ಅರ್ಥ, ಕಾಮ, ಮೋಕ್ಷಗಳೆಂಬ ಚತುರ್ವಿಧ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಧರ್ಮವೇ ಪ್ರಥಮ-ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ, ಧರ್ಮಗ್ರಂಥ, ಧರ್ಮೋಪದೇಶ, ಧರ್ಮಪ್ರವಚನ, ಧರ್ಮಭೋಧೆ, ಧರ್ಮಯುಗ, ಧರ್ಮಕಾರ್ಯ, ಧರ್ಮಶ್ರದ್ಧೆ, ಧರ್ಮದೃಷ್ಟಿ, ಧರ್ಮಸೂಕ್ಷ್ಮ, ಧರ್ಮಸಂಕಟ, ಧರ್ಮಪಥ, ಧರ್ಮಬುದ್ಧಿ, ಧರ್ಮಮಾರ್ಗ, ಧರ್ಮಯುದ್ಧ, ಧರ್ಮಪದ್ಧತಿ, ಧರ್ಮನಿಷ್ಠೆ, ಧರ್ಮ, ಧರ್ಮಾತ್ಮ, ಧರ್ಮದರ್ಶಿ, ಧರ್ಮಶೀಲ, ಧರ್ಮವಿಶೋಧಿ, ಧರ್ಮಪ್ರಚಾರಕ, ಧರ್ಮಪತ್ನಿ, ಧರ್ಮದ್ರೋಹಿ, ಧರ್ಮಭ್ರಷ್ಟ, ಧರ್ಮಾಂಧ, ಧರ್ಮಘಾತುಕ, ಧರ್ಮಭಕ್ತ, ಧರ್ಮಶಾಲೆ, ಮುಂತಾದುವು.

ಧರ್ಮ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಸತ್ಯ, ಪರ್ಯಾಯ ಶಬ್ದಗಳು. ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳಲ್ಲಿ ಸತ್ಯನಡವಳಿಕೆಯೇ ಧರ್ಮ. ಎಂಥಾ ಕಷ್ಟ ಅಥವಾ ಮಾನ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಸಮಯಗಳಲ್ಲೂ ಆತ್ಮಗೌರವ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಧರ್ಮ. ಸತ್ಯವಂತನೇ ಧರ್ಮಾತ್ಮ. ಧರ್ಮಾತ್ಮನೇ ಸತ್ಯವಂತ. ಸುಸಂಸ್ಕೃತನೇ ಸತ್ಯವಂತ ಅಥವಾ ಧರ್ಮಾತ್ಮ. ವಿಶ್ವದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ, ಕೀರ್ತಿ ಮತ್ತು ಜಯಗಳಿಸಿರುವವರಮೇಲ್ಮಂಕ್ರಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದು ಧರ್ಮ ಪರಿಪಾಲನೆಯ ಮಾರ್ಗ. ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನೊಡನೆ ಇತರರು ಹೇಗೆ ನೈವಹರಿಸಬೇಕೆಂದು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಾನೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಇತರರೊಡನೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಮಾನವಧರ್ಮ, ಕ್ರೌರ್ಯವಿಲ್ಲದಿರುವುದು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಧರ್ಮ. ವಿಶ್ವಶಾಂತಿ ಭಾರತೀಯಧರ್ಮ.

ಮನು ತಿಳಿಸಿರುವ ಹತ್ತುಧರ್ಮಾತ್ಮರ ಲಕ್ಷಣಗಳು-ಫೈರೈ ಕ್ಷಮೆ, ದಾನ, ಕಾಯ ವಾಚ ಮನಸಾ, ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡದೇ ಇರುವುದು, ಅತಃ ಬರ್ಹಿ ಶುದ್ಧತೆ, ಇಂದ್ರಿಯಾ ನಿಗ್ರಹ, ವಿವೇಚನೆ, ಸತ್ಯ, ವಿದ್ಯೆ, ಕೋಪದ ಹತೋಟಿ. ಮಹಾತ್ಮಗಾಂಧಿಯವರು ಅಹಿಂಸೋ ಪರಮೋಧರ್ಮವನ್ನು ಹನ್ನೊಂದನೆಯದಾಗಿ ರೂಢೈಸಿ ಮಹಾತ್ಮರಾದರು. ಈಶ್ವರಾಜ್ಞೆಯ ಉಲ್ಲಂಘನೆ, ಪಕ್ಷಪಾತ, ಅನ್ಯಾಯ, ಸ್ವಾರ್ಥ, ಅವಿದ್ಯೆ, ಹಠ, ಕ್ರೌರ್ಯ, ನಾಸ್ತಿಕತೆ, ಪರನಿಂದೆ, ದ್ವೇಷ, ಈರ್ಷ್ಯೆ, ಜಂಭ, ಅಹಂಕಾರ, ಅಭಿಮಾನ. ಕ್ರೋಧ, ಕಠೋರತೆ, -ಅಧರ್ಮಿಯ ಲಕ್ಷಣಗಳು.

ಹುಚ್ಚು, ಮದಮತ್ತ, ಉನ್ಮಾದಿ ಕೋಪಿಷ್ಠ, ಆಯಾಸ, ಹಸಿದವನು, ಆತುರುಗಾರ, ಲೋಭಿ, ಭೀತಿ, ಕಾಮಿ, ಈ ಹತ್ತು ಜನ ಧರ್ಮವನ್ನು ಅರಿಯರು.

ಧರ್ಮವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದರೆ ಅದು ನಮ್ಮನ್ನು ಸಲಹುವುದು-ಧರ್ಮ ಮೀರಿದರೆ ಅದು ನಮ್ಮನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸುವುದು (ಮನಸ್ಸೂರ್ತಿ) ಧರ್ಮ ನಿರತರಿಗೆ, ಸದಾ ಶುಭ ಸಂಪತ್ತುಗಳು ಲಭಿಸುತ್ತವೆ (ಕಾದಂಬರಿ).

ಅಧರ್ಮದಿಂದ ಗಳಿಸಿದ ದ್ರವ್ಯವು ಅಲ್ಪಕಾಲ ಇರುವುದು. ಅನಂತರ ಶತ್ರುಗಳ ವಶವಾಗುವುದು. ಬೇರುಸಹಿತ ನಾಶವಾಗುವರು (ಸುಭಾಷಿತ) ಅಧರ್ಮಿಗೆ ಮೊದಮೊದಲು ಏಳಿಗೆ ಕಾಣುವುದು. ಶುಭವು ಮತ್ತು ಶತ್ರು ಜಯವು ದೊರೆಯುವುದು. ಕೊನೆಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣನಾಶ ಖಂಡಿತ.

ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥಗಳು ಸತ್ಯಧರ್ಮಗಳ ಕೈಬಿಡಿ. ಪ್ರಾಮುಖ್ಯ ವಾಗಿ ಅಮರಕವಿಗಳಾದ, ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಸರು ರಚಿಸಿರುವ ರಾಮಾಯಣ ಮತ್ತು ಮಹಾಭಾರತಗಳು ಧರ್ಮದ ನಿಘಂಟು.

ರಾಮ, ಧರ್ಮ, ಸತ್ಯ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಮೂರ್ತಿಸ್ವರೂಪ. ಅವನ ಅದ್ಭುತ ಆದರ್ಶವನ್ನು ಅಲಕ್ಷಿಸಿ ಅವನ ಅನಿಶ್ಚಿತ ಜನ್ಮಸ್ಥಾನಕ್ಕಾಗಿ ಜಂಜಾಟ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವುದು ವಿಷಾದಕರ ಮತ್ತು ವಿನಾಶಕಾರಿ.

ಕುವೆಂಪು ರಾಮಾಯಣ ದರ್ಶನದಿಂದ ಧರ್ಮದ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಕೆಲವು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

ವನವಾಸಕ್ಕೆ ಹೊರಡುವ ಮುನ್ನ ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದು

“ನನಗೆ ಧರ್ಮವುಂ ಬಿಟ್ಟುಳ್ಳ ಸಿರಿಯಿಲ್ಲ.

ಧರ್ಮ ಸಹಿತಂ ವಿವಿಧಮರಮನೇ ;

ಧರ್ಮ ರಹಿತಮೇ ರತ್ನಮಯ ರಾಜಸೌಧಂ

ಶ್ರುತಾನಕೆ ಮುಗಿಲ್ ಭೀಕರಂ.”

ಕೌಸಲ್ಯೆ ಮಗನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಆಶೀರ್ವಾದ

“ನೀನಾವ ಧರ್ಮವುಂ ಗುರಿಗೆಯ್ದು ಹೊರಟಿಹೆಯೊ

ಆ ಧರ್ಮ ದೇವತೆಯೆ ರಕ್ಷೆಯಾಗಲಿ ನಿನಗೆ.”

ರಾಮ ಸೀತೆಯನ್ನು ವನವಾಸಕ್ಕೆ ಬರುವುದು ಬೇಡ ಎಂದಾಗ, ಸೀತೆ ರಾಮನಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದು

“ರಾಮನರ್ಥಾಂಗಿ ಸೀತೆಗೆ ಬೇರಿತನವಿಲ್ಲ

ಪತಿಯ ಸುಖ-ದುಃಖದರ್ಧಂ ಸತಿಗೆ.”

ಪತಿಸೇವೆಗಿಂ ಮಿಗಿಲ್ ಸೇವೆಯಿಲ್ಲಂಗನೆಗೆ

ರಾಜರ್ಷಿ ತಂದೆಯುಂ, ಗುರುಗಳುಂ,

ಧರ್ಮವುಂ ಬೋಧಿಸಿಹರೆನೆಗೆ.”

ರಾಮ ಭರತನಿಗೆ...

“ಧರ್ಮ ದೇವತಾ ಕ್ರೌರ್ಯಕ್ಕೆ ಕರುಣೆಯಿಲ್ಲದೆ

ಬೇರೆ ಗುರಿಯಿಹುದೆ ? ಕಿರಿಯ ತಾಯ್

ನಿಯತಿ ಹಸ್ತದೊಳೊಂದು ಕೈದು ತಾಂ.”

“ಪಿತೃವಾಕ್ಯ ಪರಿಪಾಲನಾರ್ಥಮಾಂ ವನವಾಸಿ

ಪದಿನಾಲ್ಕು ಬರಿಸಂಬರಂ, ತಂದೆ ತೀರ್ದೊಡೇಂ

ತೀರ್ದುದೆ ತಂದೆಯಾಜ್ಞೆ ? ತಂದೆಗಿಂ

ಪೆರ್ ತಂದೆ ದಲ್ ಧರ್ಮಂ ; ಚಿರಂಜೀವಿ ಮೇಣ್.”

ಮಾರೀಚ ರಾವಣನಿಗೆ...

“ಧರ್ಮವರ್ಮವೆ ರಕ್ಷೆಯಾದತನಂ ಧರ್ಮವಿಂದಲೇ
ಜಯಿಸವೇಳ್ಳು ಮೊಂದಾನಂತು ತಡಕೆ ನೋಂತೆಂ ”
ವಾಲಿಗೆ ಅಂಜನೇಯ...

“ಹೇ ಕವೀರ, ವೈರದಿಂ ಧರ್ಮ ಸಾಧನೆಯಾಗಬೈ,
ನಂಬಿ ಸೋದರನ ನುಡಿಗಳಂ.”

ರಾವಣನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹಿರಣ್ಯಕೇಶಿ ..

“ಭಯಂ ವೈರಿಯಿಂದಲ್ಪು ; ಧರ್ಮ ಮುನಿಸಿನೊಂದಳ್ಳು
ಕಲಕುತಿದೆ ಪುರ್ಣೈಯಮಂ, ಬರಿಯ ಸೈನ್ಯ ಬಲಮಂ
ನೆಮ್ಮಿ ಲಂಕೆಯಂ ಪಾಳ್ಗೆಡ್ಡಿದನು ಚಿತಂ. ಧರ್ಮಮಂ.
ಕೆರಳಸುವ ಕಾರಣವನುಳಿಯಮಂ. ಅನಂತರಂ
ಬರಲಿ ನೋಳ್ತಂ ಮೂರು ಲೋಕಗಳ್ ನಮಗಿದರೆ ?
ನಮ್ಮೊಳೊಂದಗಿದರೆ ? ಶೌರ್ಯವನು ಈ ಲಂಕೆ ;
ಮತದ ರೋಷವನುಳಿಯಲನ್ಯ ವೈರಿಯ ಶಂಕೆ ತನಗೆ ತೃಣಮಿಲ್ಲ.
“ಧರ್ಮ ದೇವತಾ ಕೋಪಮಂ ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿ ಗೆಲ್ಲಾರರುಂ ”

ಅಂಜನೇಯ ಅಯೋಧ್ಯೆ, ಲಂಕೆ ಮತ್ತು ಕಿಷ್ಕಿಂಧೆ ರಾಜಧಾನಿಗಳ
ನಾಗರಿಕತೆಯನ್ನು ರಾಜರ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಬಹು ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿ
ವಿವರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಲಂಕೆ ಮತ್ತು ಕಿಷ್ಕಿಂಧೆಗಳು ಬಹು ಬಲಿಷ್ಠರಿಂದ ಕೂಡಿ
ದ್ದರೂ, ದೊರೆಗಳು ಧರ್ಮರಹಿತರಾದ್ದರಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜನಸಮೂಹ
ತಮ್ಮ ಶಾಂತಿ ಸೌಭಾಗ್ಯಗಳನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ದೊರೆ
ದೋಷಾತ್ಮಕನಾದರೆ ಪ್ರಜೆ ಪಾವನನಾಗಲಾರ. ಪ್ರಜಾ ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಅನೀತಿ
ವಂತನಾದರೆ, ಜನ ನಿಜವಂತರಾಗಲಾರರು.

ಮಹಾಭಾರತ ಐದನೆಯ ವೇದವೆಂದು ಪ್ರಖ್ಯಾತಿ ಪಡೆದಿದೆ. ಇದು
ಸಸಾತನ ಧರ್ಮದ ಕೈಪಿಡಿ. ಇದರ ಕಥನ ಜೀವನದ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ.

ಮಾನವ ಕಾರ್ಯಸಾಧನೆ ಕಾರ್ಯಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಹೆಗ್ಗುರಿಗಳ ಅಧ್ಭುತ ದಾಖಲೆ. ಈ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಬಗೆಬಗೆಯ ಘನ ಗಂಭೀರತೆಯಿಂದ ಹಿಡಿದು, ಹಾಸ್ಯಾಸ್ಪದವಾದ, ಮಾನವ ಗುಣಗಳ ಪ್ರದರ್ಶನವಿದೆ. ವಿವಿಧ ಮಾನವ ವಿಕಾರ ಭಾವಾವೇಶ, ಪರಾಕ್ರಮ, ತ್ಯಾಗ, ಸಮರ್ಪಣೆ ಜೊತೆಗೆ ಅತಿತುಚ್ಛವಾದ ಗುಣವರ್ಣನೆಗಳು ವಿಪುಲವಾಗಿವೆ. ಈ ಮಹಾಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಂದು ವರ್ಣಿಸಿರುವ ಅರಿಸದ್ವರ್ಗಗಳ ನಗ್ನನರ್ತನ ಇಂದು ನೂರ್ಮಡಿಯಾಗಿ ನಲಿಯುತ್ತಿವೆ. ಅತ್ಯಾಸೆ ಲೋಭಗಳಿಂದ ಅಂಧರಾದ ಕೌರವರಿಗೆ ಧರ್ಮದ ಅರಿವು ಮತ್ತು ಜನ ಅಪವಾದದ ಭಯ ಮಾಯವಾಗಿತ್ತು. ಭಿನ್ನಮಾರ್ಗಿಯ ಧುರ್ಮೂಢನ ಸಮರದಿಂದ ಸ್ವರ್ಗ ಬಯಸಿದ. ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನ ಸೇನಾಬಲ, ಸಾಮಗ್ರಿಗಳಿಂದ, ಸಂತೋಷ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಈಜಾಡಿದ ಸಮರ ಶಕ್ತಿಗಳಿಗೆ, ಐಹಕ ಐಶ್ವರ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಓಲಾಡಿದವರೆಲ್ಲ ಅವುಗಳ ಜೋಡಿಯಲ್ಲೇ ಜಜ್ಜಿಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಎಂಬ ನಗ್ನ ಸತ್ಯವನ್ನು ಕೌರವರು ತೋರಿದ್ದಾರೆ. ಯುದ್ಧ, ಹೋರಾಟ, ಘರ್ಷಣೆ, ಶಿಕ್ಷಾಟ ಬಡಿದಾಟ, ವೈರಸಾಧನೆ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ವಿವೇಚನಾ ರಹಿತರಾಗಿ, ಹಠಮಾತನದಿಂದ ವರ್ತಿಸುವವರು, ತಾವೇ ಅಲ್ಲದೆ ತಮ್ಮ ಪರ ಸೇರಿದವರ ಜೋಡಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವರಸಾಶಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾಗದೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದು ಮತ, ಸಂಸಾರ, ಸಮಾಜ, ರಾಷ್ಟ್ರ, ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುವ ಸತ್ಯ.

ಧರ್ಮರಾಯ (ಯುಧಿಷ್ಠಿರ) ಪಾಂಡವ ಜೇಷ್ಠ, ಧರ್ಮದ ಸ್ವರೂಪ. ಸಾತ್ವಿಕದ ಒಡಿಯೆಚ್ಚಿನ ಪಾಂಡವರು, ತಮ್ಮ ಹಕ್ಕಿನ ಅರ್ಧ ರಾಜ್ಯ ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಯುದ್ಧ ತಪ್ಪಿಸಿ ಶಾಂತಿ ಬಲಗೊಳಿಸಲು ಐದು ಹಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ತೃಪ್ತರಾದ, ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮಹಾಪುರುಷರು. ಮಹಾಭಾರತ ದುರಂತಕ್ಕೆ ಕಾರಣನಾದ ದೊರೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ, ಪಕ್ಷಪಾತದ ಅವತಾರ ದುರಾಹಂಕಾರಿ ಮತ್ತು ದುರ್ಮಾರ್ಗಿ, ಜೇಷ್ಠ ಕೌರವ - ಧುರ್ಯೋಧನ, ಪಾಂಡವರಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಅನ್ಯಾಯ, ಅಪಚಾರ, ಅಘಾತಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ, ತಂದೆಯಾದ ದೊರೆ, ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಪುಷ್ಕಿ.

ಕೊಟ್ಟು, ಈ ತಂದೆ ಮಕ್ಕಳು ಪ್ರಪಂಚ ಮರೆಯದಂತ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಧೃಷ್ಟಾಂತವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಇತಿಹಾಸವು, ರಾಜಧರ್ಮದ ನಿಘಂಟು "ಯಥಾರಾಜ ತಥಾ ಪ್ರಜಾ." ರಾಜಕೀಯ, ದೇಶದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಭಾಗ ಅಥವಾ ಅಂಶದ ಮೇಲೂ ತನ್ನ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಬಿಡದೆ ಬೀರುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೇಲೂ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ತಪ್ಪದೆ ಒತ್ತುತ್ತದೆ ಉಚಿತ ಅಥವಾ ಅನುಚಿತ ನೈತಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳ, ಪ್ರಚೋದನೆ ರಾಷ್ಟ್ರ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಅಥವಾ ಪತನಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತವೆ. ಸಾಮಾಜಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ, ನೈತಿಕ, ವಿಜ್ಞಾನ, ಕಲೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ನಾಗರಿಕತೆ, ಶಾಂತಿ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಾನವ ಸಂಬಂಧಗಳು ರಾಜಕೀಯ ರಂಗಿನಿಂದ ಚಿತ್ರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ.

ಒಂದು ದೇಶದ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಘನೀಕರಿಸಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸುವುದು ಅಥವಾ ಸಂಕ್ಷೋಭೆ ಸೃಷ್ಟಿಸಿ, ವಿನಾಶಕರವಾದ ಸಮರಕ್ಕೆ ನೂಕುವುದು, ಆಳುವ ರಾಜನ ಅಥವಾ ರಾಜಕೀಯವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕೈಯಲ್ಲಿದೆ. ಯಾರು ಎಲ್ಲಾ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲೂ, ಸತ್ಯ, ಧರ್ಮ, ನೀತಿ, ಘನತೆ, ಗಂಭೀರತೆ, ಸಮತೆ ಮತ್ತು ಉದಾತ್ತತೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಾನೋ ಅವನೇ ರಾಜನೆಂಬ ಬಿರುದಿಗೆ ಅರ್ಹ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ, ನಾಯಕನ ಪಾತ್ರ ಬಹು ವ್ಯಾಪಕವಾದುದು, ವಿಶೇಷ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದುದು ಮತ್ತು ನಿರ್ಣಯಕಾರಿಯಾದುದು. ಸತ್ಯ, ಧರ್ಮ, ನೀತಿಗಳೆ ಅಗ್ರಗಣ್ಯನ ಆಸರೆ ಮತ್ತು ನಿಯಂತ್ರಕ ಆದರ್ಶಗಳು. ಆ ದಾರಿದೀಪಗಳನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಪರರಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಗಳಾಗಬೇಕು. ವಿಶ್ವದಾದ್ಯಂತ, ಕೀರ್ತಿ ಕಿರೀಟ ದಾರಿಗಳು, ವಿಜಯಶಾಲಿಗಳೆಲ್ಲ, ಶ್ರೇಷ್ಠ ಶಿಲವಂತರಾಗಿ ಮಡಿಬಾಳ್ವೆ ನಡೆಸಿರುವುದನ್ನು ಇತಿಹಾಸ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತದೆ.

ರಾಮಾಯಣ ದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಕುವೆಂಪು ಅವರು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಉಳಿವಿಗೆ ದೊರೆ ದಶರಥ ಮತ್ತು ರಾಜಕುಮಾರ ಶ್ರೀರಾಮನ ಶಿಲಸ್ತಭಾವ ವರ್ಣನೆಯ ಮೂಲಕ ಪ್ರಜಾ ನಾಯಕನ ಆದರ್ಶಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಗರ್ಭಿತವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾದಕ್ಕೆ ದಶರಥಂ ..

“ರಾಜರ್ಷಿಯಾ ದೀರ್ಘದರ್ಶಿಯಾ ಸಮದರ್ಶಿತಾಂ
ಜನ್ಮ ಕುಲ ಧನ ಜಾತಿ ವರ್ಣ ಪ್ರಭೇಧಮಂ
ಗಣಿಸದಯಿ, ಮನದ ಹೃದಯದ ಧರ್ಮ ಕರ್ಮವನೆ
ಹಡಿದು ಮನ್ನಣೆ ಮಾಡಿ, ನೀಚೋಚ್ಛ ಭಿನ್ನಮಂ
ಸ್ಪರ್ಧೆ ವೈರಗಳಂ ತೊಡೆದು ಸಮಬುದ್ಧಿಯಿಂ
ದರ್ಪದಿಂ ಪಾಲಿಸಿದನು ತನ್ನ ರಾಜ್ಯಮಂ
ಸರ್ವ ಪ್ರಜಾಮತಕೆ ತಾನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಯೆಂಬ
ಮೇಣವರ ಹಿತಕೆ ಹೊಣೆಯೆಂದೆಂಬ ಋಧರೊಲಿದ
ಸಮದರ್ಶನವನೊಪ್ಪಿ ”

“ಜನಮನಮೆ ಯುಗಶಕ್ತಿಯಲ್ಲೆ ?”

ಶ್ರೀರಾಮನ ಗುಣ ವಿಶೇಷ

“ಪ್ರಿಯಬಾಷಿ, ಹಿತಸಖಂ, ಮಿತಮಾರ್ಗಿ, ಧೀರವತಿ
ನಗುವೊಗದ ಸಂಯಮಿ ಕೃತಜ್ಞತಾ ಮೂರ್ತಿ. ಮೇಣ್
ಜ್ಞಾನಿ, ಸಜ್ಜನಪ್ರೇಮಿ. ಸೂಕ್ಷ್ಮಮತಿ ಪಂಡಿತಂ ಶ್ರುತಿವಿದಂ
ಸುವಿಚಾರಿ, ನಿತ್ಯಂಪ್ರಜಾಪ್ರೇಮಿ.”

ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರು ಜನನಾಯಕನನ್ನು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹಿ
ಎಂದು, ಅವನಿಗಿರಬೇಕಾದ ಗುಣಗಳನ್ನು ಈ ರೀತಿ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಸತ್ಯ, ಅಹಿಂಸೆ—ಮಾನವ ಸಹಜ ಸಜ್ಜನತೆಯ ಶ್ರದ್ಧೆ—ಮಡಿಯಾದ
ಬಾಳ್ವೆ—ಆದರ್ಶಕ್ಕಾಗಿಪ್ರಾಣ ತ್ಯಾಗ—ಕೋಪ ವರ್ಜನೆ—ಸಹನೆ—
ಪ್ರತಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರ—ನಿರ್ಭಯ—ಆತ್ಮ ಗೌರವ
ಮತ್ತು ಅನುಯಾಯಿಗಳ ರಕ್ಷಣೆ.

ರಾಜಧರ್ಮ ನೀತಿವಿಕಾರಕೆಯಿಂದ ರೋಗಗ್ರಸ್ತವಾಗಿ, ಸಂಸಾರ, ಸಮಾಜ ಅಲ್ಲದೆ ಇಡೀ ರಾಷ್ಟ್ರವೇ ಅವ್ಯಸ್ಥತೆಯ, ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಯ, ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ನಮ್ಮ ಮೂರು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಇತಿಹಾಸ ಉಳ್ಳ ಭಾರತ ಭೂಮಿಯ ಪಕ್ಷಿನೋಟ, ಉಪಯುಕ್ತ. ಅದು ಈಗಿನ ಆಫಫಾನಿಸ್ತಾನ್, ನೇಪಾಳ, ಭೂತಾನ್, ಶ್ರೀಲಂಕಾ, ಬರ್ಮ, ಹೈಲಾಂಡ್, ಮಲೆಯ, ಇಂಡೋನೇಷಿಯ, ಇಂಡಿಯಾ. ಪಾಕಿಸ್ತಾನ್ ಮತ್ತು ಬಂಗ್ಲಾದೇಶಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿತ್ತು. ಎಂದೂ ಇವಿಷ್ಟು ಒಬ್ಬನ ಚಕ್ರಾಧಿಪತ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಕ್ರಿ.ಪೂ 150 ರ ಸುಮಾರಿಗೆ ಆರ್ಯರು ಇಂಡಸ್ ಕಣಿವೆ ನಾಗರೀಕತೆ ಬೆಳಗಿಸಿರುವುದನ್ನು ರಾಮಾಯಣ ಮಹಾಭಾರತಗಳು ವಿವರಿಸಿವೆ. ಕ್ರಿ.ಪೂ. 500 ರಲ್ಲಿ ಬೌದ್ಧಮತ, ರಾಜಕೀಯ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿ, ತನ್ನ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಈಗಿನ ಆಗ್ನೇಯ ಏಷಿಯಾ, ಚೀನಾ, ಟಿಬೆಟ್, ಭೂತಾನ್, ಸಿಕ್ಕಿಂ, ಶ್ರೀಲಂಕಾ ಮತ್ತು ನೇಪಾಳ ದೇಶಗಳ ಮೇಲೆ ಬೀರಿತು. ಎಂಟನೇ ಶತಮಾನದ ವೇಳೆಗೆ ಮಹಮದೀಯರ ಆಕ್ರಮಣ ಆರಂಭವಾಗಿ, ಹದಿನೆಂಟನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಮೊಗಲ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಛಿದ್ರವಾಯಿತು.

ರಾಜಪುತ್ರ, ಮರಾಠಿಯವರ, ಸಿಕ್ಖರ ಒಳಜಗಳದಿಂದ, ಹೊರಗಿನವರ ಆಕ್ರಮಣ ಹಗುರವಾಯಿತು. ಡೆಲ್ಲಿಯಿಂದ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾದ ಆಡಳಿತ, ಅಧಕ್ಷವಾಗಿತ್ತು ಅದರ ಫಲ, ನೂರಾರು ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ರಾಜ್ಯಗಳು ಉದಯವಾದವು. ಮೊಗಲರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪೋರ್ಚುಗೀಸರು, ಡಯೂ ಮತ್ತು ಡಾಮನ್ (ಗೋವಾ); ಬ್ರಿಟಿಷರು ಮದ್ರಾಸನ್ನೂ ಮತ್ತು ಫ್ರೆಂಚರು ಪಾಂಡಿಚೇರಿಯನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡರು. 1757 ರಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸಿದ ಪ್ಲಾಸಿ ವಿಜಯದಿಂದ ಬ್ರಿಟಿಷರು ಸಂಪೂರ್ಣ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದ ಅಧಿಪತಿಗಳಾದರು. 556 ರಾಜರುಗಳು ಇಂಗ್ಲಿಷರ ಕಾಲಾಳುಗಳಾದರು. ಗುಲಾಮ್ ಗುಮಾಸ್ತರನ್ನು ಹೊಂದಲು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆ ಪ್ರಚುರಪಡಿಸಿದರು. ದೇಶದ, ಮೂಲ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು,

ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿಗೆ ಸಾಗಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿ ತಯಾರುಮಾಡಿದ, ನಿತ್ಯ ಭಳಕೆಯ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು, ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿ, ಸ್ಥಳೀಯ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು, ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಾಶಮಾಡಿದರು. ದೇಶ, ದಾದಿದ್ರದ ದುಗುಡ ಮತ್ತು ದುರ್ಭಿಕ್ಷೆಯ ದುಃಸ್ಥಿತಿಗೆ ದೂಡ್ಡುಟ್ಟಿತು. ಪರಕೀಯರಿಗೆ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ ಹೊರುವ ಪರಿಚಾರದವರಾದವು. ಮೋಜನ ಕಾಲಿನಿಂದ ತೋರಿದ್ದನ್ನು ಮರುಮಾತಿಲ್ಲದೆ ಸಂವತ್ಸರಗಳ ಕಾಲ ಮಾಡಿದವು.

ಗುಲಾಮಗಿರಿಯ ಕಷ್ಟನಷ್ಟ ಅವಮಾನ. ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯತೆ, ನಿಷ್ಕರುಣೆ, ನಿಷ್ಕರತೆ, ಕೊರತೆ, ಜಗುಪ್ಪೆಯ ಜೀವನದ ಕರಾಳ ದಿನಗಳನ್ನು, ಯುವ ಕರು ನಿತ್ಯ ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮೋಹಿನಿ ಅವತಾರದ ಪರಕೀಯರು ಭಾರತೀಯರ ಮೇಲೆ, ನಡೆಸಿದ ಎರಡು ಶತಮಾನಗಳ ಅಕ್ಷಮ್ಯ ಬಂಡಾಟ, ಪುಂಡಾಟ ಮತ್ತು ಟಕ್ಕುತನಗಳನ್ನು, ಮಾತೆಯರು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ, ಕತೆ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಭೋಧಿಸಿ, ಪುನಃ ಗುಲಾಮರಾಗದೇ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ವೀರರಾಗಿ, ಧೀರರಾಗಿ, ಭಾರತಮಾತೆಯ ಸುಪುತ್ರರಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವಂತೆ ಹುರಿದುಂಬಿಸಬೇಕು ಗುಲಾಮಗಿರಿಯ ಅನಿಷ್ಟಗಳನ್ನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಪ್ರತಿ ಭಾರತೀಯ ಗಮನಿಸುವಂತೆ, ಮಾಡುವುದು, ಎಲ್ಲ ಬುದ್ಧಿ ಜೀವಿಗಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಾಗಿದೆ

ಅಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ, ಗುಲಾಮಗಿರಿ, ಅಘಾತವೆನಿಸಿ, ವಿಶಪ್ರಾಯ ವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಕೆಲವು ರಾಜಕೀಯ ವೃಜ್ಞ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಮತ್ತು ಆತ್ಮ ಗೌರವಗಳ ಮೌಲ್ಯ ಬಲ್ಲಂಥ ಮಹಾನುಭಾವರು ಕಾಶುರತೆ ಯಿಂದ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಭವಿಷ್ಯದ ಚಿಂತನೆಯಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾದರು. ಒಹು ಜನದ, ಉತ್ಸಾಹಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಉಳವಿಗೆ, ಸ್ಥಿಮಿತ ಚಿತ್ತರಾದ ಕೆಲವೇ ಕಾರಣ ಪುರುಷರ ಶ್ರದ್ಧೆಯೇ ಕಾರಣ. ರಾಷ್ಟ್ರ ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದ ಕೊನೆಗೆ ಎರಡು ಭೀಮ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಕಂಡಿತು: ಖಾಜರಾಮ್ ಮೋಹನ್ ರಾಯರು, ಸಹೋದರತ್ವ ಮಾನವ

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ, ಮತ್ತು ಸಮಾನತೆಗಳ ಹಣತೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿಸಿದರು. ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ಅದನ್ನು ಪ್ರಜ್ವಲಿಸಿದರು. ಪ್ರತ್ಯೇಕಿತ ಮನೋಭಾವದ ಪ್ರತಿಕೂಲತೆಯನ್ನು, ಅಂತರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಬಾಂಧವ್ಯದ ದಿವ್ಯತೆಯನ್ನು, ಮತ ಮೌಢ್ಯದ ಅನರ್ಥಗಳನ್ನು, ಜನ ಸಂಘಟನೆಯ ಅನಿವಾರ್ಯವನ್ನು ಒತ್ತಾಯಿಸಿದರು ಸಾಮಾಜಿಕ ಶಕ್ತಿಯ ಮೇಲ್‌ಗೈಯನ್ನು, ಆರ್ಥಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ, ಸಮಾನತೆ, ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಮತ್ತು ಶ್ರಮಪ್ರಭುತ್ವದ ಪವಿತ್ರತೆಗಳನ್ನು, ರಾಷ್ಟ್ರ ಮತ್ತು ಪುರುಷ ನಿರ್ಮಾಣ ಮುಂತಾದ ಉಚ್ಚ ಆದರ್ಶಗಳನ್ನು ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡಿಸಿದರು. ರಾಷ್ಟ್ರದ ಚಿಂತನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಬಹುಜನ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವಂತಾಯಿತು. 1885 ರಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸು ಉದ್ಭವಿಸಿತು. ಧರ್ಮ ಸ್ವರೂಪಿಗಳಾದ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ಗೋಖಲೆ, ಲೋಕಮಾನ್ಯ ತಿಲಕರುಗಳಾದ, ಅಹಿಂಸಾ ಆವರ್ತಿಯಾದ ಮಹಾತ್ಮಗಾಂಧಿಯವರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ, ಒಂದು ಶೇಷೋ ರಾಶಿಯ, ಪ್ರತಿಭಾಶಾಲಿಗಳನ್ನು ಭಾರತ ಹೊರತಂದುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಆ ಮಹಾವುರುಷರೆಲ್ಲ, ನೇನೆಯ, ತ್ಯಾಗದ ಮತ್ತು ಸತ್ಯದ ಪ್ರತೀಕರಾಗಿದ್ದರು

ಈ ಚಳುವಳಿಯ ನಾಯಕರ ಗಳು, ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ಉದಾರ ದೃಷ್ಟಿಯ ವೇದಾಂತದ ಮತ್ತು ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯರ ಆಧುನಿಕ ಜ್ಞಾನಗಳಿಂದ ಪ್ರೇರಿತ ರಾಗಿದ್ದ ಅತಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಜ್ಞಾನಿಗಳು. ಧರ್ಮ ಆದರ್ಶವನ್ನು ಪುನರ್ ನಿರ್ಮಿಸಿ, ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಭೋಧಿಸಲು ಭಗವದ್ಗೀತೆಯ ಮರೆಹೋದರು. ಅನುಸುಸುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಅತಿ ವಿರಳವಾದರೂ, ನೈತಿಕ ನಂಬಿಕೆ ಮತ್ತು ಸುಗುಣಗಳ ಮಹತ್ವ ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪ್ತಿಯಾದವುಗಳು ಎಂಬುದನ್ನು ದೃಢ ಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಮೋಡಿದಂಥವಾದ ಗೀತೆಯಿಂದಲೇ ಪ್ರಾಣ ಪ್ರಾಯರಾದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರನ್ನು ಹುರುಡುಂಬಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಮನಗಂಡರು ಬಲಿಷ್ಠ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಲು, ಬೇಕಾದ ಧರ್ಮದ ಆದರ್ಶಗಳು ಗೀತೆಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇರಳವಾಗಿ

ಯದಗಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡರು. ಸಾಹಿತ್ಯ ಕಿರಿಟಾಭರಣವಾದ
ಗೀತೆ, ರಾಜಕೀಯ, ಸಾಮಾಜಿಕ ವಸ್ತು, ಆರ್ಥಿಕ ಸುನಾರ್ತೆಯಾಯಿತು
ಮೈತ್ರಿಭಾವ, ಅನ್ಯಮತ ಸಹಿಷ್ಣುತೆ, ಸ್ಥಿರಪ್ರಜ್ಞಾತ್ಮ, ಮುಂತಾದ
ಗೀತೆಯ ಭಾವೋದ್ವೇಗ ಸಂದೇಶಗಳು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಸಮರದ ಕಾರ್ಯಸಾಧನೆ
ಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದವು

ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರು, ಆನೇಕ ಆಹುತಿಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿ, ನೂತನ
ರಾಜಕಾರಣಿಯಾಗಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಮರದ ನಾಯಕತ್ವವನ್ನು
ಕೈಗೊಂಡರು. ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ಶಕ್ತಿ, ಮತ್ತು ಸತ್ಯದ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು,
ಪ್ರಯೋಗ ಮತ್ತು ಅನುಭವಗಳಿಂದ, ಕಂಡರು.
ಜನರ ಅತಿ ನಿಕಟವಾದ, ನಿರಂತರದ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಅವರ ನಡೆಯ
ನಿರ್ದಿಷ್ಟವನ್ನು ಅರಿತು ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗೆ ಸ್ಪಂದಿಸುವ, ಆತ್ಮರೈಕರವಾದ ಶಕ್ತಿ
ಯನ್ನುಗಳಿಸಿದರು. ಬ್ರಿಟಿಷರು ತಮ್ಮ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವುದಕ್ಕೆ
ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದು, ನೆಟ್ಟು ಬಿಳಿಸಿದ್ದು, ಮತವೈರತ್ವವನ್ನು, ಕೆತ್ತಿ
ಹಾಕಲು ಕೊನೆ ಉಸಿರಿರುವರೆವಿಗೂ ಸರ್ವ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿದರು.

ಸುಮಾರು ಅರ್ಧ ಶತಮಾನಗಳಕಾಲ, ಭಾರತದ ವಿಮುಕ್ತಿಗಾಗಿ
ಕೋಟಿ, ಕೋಟಿ ಜನ, ವಿವಿಧ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ, ತಮ್ಮನ್ನೇ ತಾವು ಆಹುತಿ
ಕೊಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಮಾತೃಭೂಮಿಯ ಪುಣ ಕೀರಿಸಿದರು. ಗಡಿಪಾರು
ಆದವರು ಆನೇಕ. ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರು ಸಾವಿರಾರು. ನಗು
ಮುಖದಿಂದ ಗಂಭೀರದಿಂದ ಮತ್ತು ಪೌರುಷದಿಂದ ಘನಿತಿವನ್ನು
ಸ್ವೀಕರಿಸಿದವರು ಬಹುಮಂದಿ. ಸಂವತ್ಸರಗಳಕಾಲ, ಮನೆ ಮತ
ತೊರೆದು, ಗುಪ್ತಚಾರರಾಗಿದ್ದರು. ಘನತೆಯಿಂದ ಅಹಿಂಸಾವ್ರತ
ದಿಂದ, ಬ್ರಿಟಿಷರ ಗುಂಡಿನೇಟಿಗೆ, ಎದೆಯೊಡ್ಡಿ, ಬಿಸಿದಕ್ತವನ್ನು ಬೀದಿಗೆ
ಚೆಲ್ಲಿದ, ವೀರ ನರನಾರಿಯರ ಸಂಖ್ಯೆ ಅಸಾರ. ಆಜ್ಞಾರ್ಥಿಗಳಾಗಿ
ಪ್ರತಿಕಾರದಿಂದ ಸ್ವಜನ ಪೋಲೀಸರ ದೊಣ್ಣೆಗಳಿಂದ, ಎಲ್ಲಾ ಪಟ್ಟಣ
ಗಳಲ್ಲೂ, ಪ್ರತಿದಿನ, ನೂರಾರು, ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರು, ಬಾಲಕ

ಬಾಲಕಿಯರು, ವೃದ್ಧರುಗಳು ಬುರಡೆ ಬಕ್ಕರೆಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಕೈ ಕಾಲು, ನಡೆಮುರಿಸಿಕೊಂಡು, ಆಂಗವಿಕಲರಾಗುತ್ತಿದ್ದವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲ. ಖರಣಾಗದೆ ಶೌರ್ಯದಿಂದ 'ಜೈ ಭಾರತ್ ಮಾತ' ಎಂಬ ಜೈ ಘೋಷ ಮಾಡುತ್ತ ಸಂತೋಷದಿಂದ ದಸ್ತಗಿರಿ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವರ ಸಂಖ್ಯೆಯೂ ಅಪಾರ. ಕಾರಾಗೃಹಗಳನ್ನು ಭ್ರಮಿಸಿ, ಇರುವೆಸಾಲಿನಂತೆ ಸಾಲಕಟ್ಟಿದ್ದ ಜನ ಸಮೂಹ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದುದು. ಮನೆಮಠ ಅಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಹರಾಜು ಹಾಕಿಸಿಕೊಂಡವರು ಅನೇಕ. ಇಂಥ ಅದ್ಭುತ ಆಹುತಿ ಅರ್ಪಿಸಿದ, ದೇಶಭಕ್ತರ ತ್ಯಾಗದ ಋಣವನ್ನು ಅವರ ಪೀಳಿಗೆ ಶತಮಾನಗಳ ಕಾಲ ಹರಿಸಿದರೂ ಸಾಲದು ಇಂಥ ತ್ಯಾಗ ಪುರುಷರು ಈ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಬದುಕ್ಕಿದ್ದರೆ! ಎಂಬ ಅನುಮಾನ ಇಂದಿನವರಿಗೆ ಆದರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವೇನಿಲ್ಲ ಆ ಸಾತ್ವಿಕರ ಕನಸು ಬಹುಜನದ ಸುಖ, ರಾಮರಾಜ್ಯ - ಧರ್ಮಶೀಲತೆಯ ರಾಜ್ಯ.

ಬಹು ಜನರ ಬಲಿದಾನದಿಂದ 1947 ರಲ್ಲಿ ಭಾರತ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಾಯಿತು. ಕಟ್ಟುಬಲುಮೆಗೆ, ವಿಧಿ ಇಲ್ಲದೆ ಬ್ರಿಟಿಷರು ಜಾಗ ಬಿಟ್ಟರು. ಭಾರತ ಹೋಳುಮಾಡುವುವಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾದರು. 556 ರಾಜರುಗಳು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯರೆಂದು ಘೋಷಿಸಿದರು. ಯಾರು ಸುಖಶಾಂತಿಯಿಂದ ಇರದಂತೆ ಕುತಂತ್ರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ದ್ವೇಷದ ಕತ್ತಿ ಮಸೆಯಲು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿದರು. ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ಅಭ್ಯುದಯ ಅಪೇಕ್ಷಿಸದಿದ್ದರೆ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಪ್ರಗತಿ ಇಲ್ಲ ಎಂಬ ಗಾಂಧೀಜಿ ಅವರ ಉಚ್ಛ್ರ ಆದರ್ಶಕ್ಕೆ, ಬದಲಾಗಿ, ಬ್ರಿಟಿಷರು ಜಿದ್ದಿನ ಉರಿಯನ್ನೇ ಕಾರಿದರು, ಸಂಪೂರ್ಣ ಮುಸ್ಲಿಂ ರಾಜ್ಯವೆಂದು ಘೋಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಪಾಕಿಸ್ತಾನ, ಹಿಂದು, ಸಿಖ್ಖರನ್ನು ನಿರ್ವಾತ್ಸಲ್ಯವಾಗಿ, ಸರ್ವಾರ ಬಲದಿಂದ ಹೊರ ತಳ್ಳಿದರು. ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಎಂದೂ ಕೇಳಿರದಂಥಹ, ಹಿಂಸೆ, ಕ್ರೌರ್ಯ, ರಕ್ತಪಾತ, ಅಮಾನುಷ ಅವಮಾನ ನಡೆದು ಹತ್ತುಲಕ್ಷ ಜನ ಮಡಿದರು. ನಾನೂರುಸಾವಿರ ಹಿಂದು ಸಿಖ್ಖರು ಡೆಲ್ಲಿಗೆ ಸರಸ್ವತೆಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತ ಬಂದರು. ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ

యాగి భారతద్వలూ ఆవ ముతీయ గలభిగళు, ముత్తు నిరాత్రితర
 పునవసతి, యోస సర్వారవన్న అల్లాడిసితు. ప్రథమ
 ప్రధాని, నేతరు, యువప్రధాని, యుక్తీన వ్యక్తి సరదారో పటిల్
 ముత్తు అవర అనుయాయుగళు తోరింద ఆడళిత దక్షత,
 నిష్పక్షపాత, కరుణ, ఆసదళవాదుదు. తంజి తందిద్ద భారత
 వన్న ఒందుగూడిసిద కీర్తి సరదారరదు. దేవమానవరనిసిద
 మహాత్మగాంధి నిరాత్రితర కణ్ణిరీరిసి, కేయము దుల్చరియన్న
 తత్తిచ్చి, తాళుబిద్ద ఎల్లముస్లిం స్మారకగళన్న పుననిమాణ
 బయసిదరు. తరియ రాష్ట్ర భారత, పాకిస్తానద బగ్గి తాళ్ళి,
 ప్రితి, గొరవ, బేళసికొండు, ముస్లిమరన్న సోదరరంత
 కాణబీకేందు, బిడవే భోదిశుత్తిదరు. 30 - 1 - 1948 నే
 దిన గాంధి గుండినేటిగే బరియాదరు. ముస్లింర ప్రభలతయ
 జమ్మి కాత్తిరక్కే తిందు రాజ తరిసింగరు భారతక్కే సేరువ
 ఇట్టి తోరువుదరొళగాగి, పాకిస్తాన ఒందు భాగవన్న
 ఆక్రమిశు. అఘోషిత సమర నడియతు. 1948 ర కేయనేగే
 మిలిటిరి సలతగే విరుద్ధవాగి నేతరు. సంయుక్త రాష్ట్రకభిగే,
 ఒప్పిశి కదన విరామ ఘోషిసిదరు. ఇందిగూ ఈ సమస్య
 పరితారవిల్లదే ధగధగిశుత్తిదే. ఇడి రాష్ట్రవన్నే ఆశాంతి
 సాగరక్కే తల్చిదే వేమనస్సు, ఆపనంబిశే, ప్రథక్కరణ, కేయి,
 ఆక్రమణ ఆరాజకతేగళిగే బ్రిటిషరు బిత్తిద బిజ, భారత
 పాకిస్తానగళ ఫలవత్తాద భూమియ మేలే తమ్మరవాగి బేళిదు,
 బేరు భద్రవాగిదే.

సావభామవాదిగళు, సిమేగూబ్బర తాశి, కట్టి కట్టి నిరేరిదు,
 సొంపాగి బేళుశుత్తిద్దారే. ఈ విష బిజ, త్రిలంకా, నేపాళ,
 టిబెట్, బర్మా, థైల్యాండ్, ఇండియనేషియ, ఆఫఘాని
 స్థాన, ముత్తు ఇతర విష్యా ముత్తు ముస్లిం రాజ్యగళలూ

ಹರಡುತ್ತಾ ಇದೆ. 1954ರ ಸೀಟೋ ನ್ಯಾಟೋ ಒಪ್ಪಂದದ ಪ್ರಕಾರ ಏಷ್ಯನರನ್ನು ತಮ್ಮ ಸಹೋದರರ ಮೇಲೆ ಎತ್ತಿಕಟ್ಟುವ ಕೃತಂತ್ರ ನಡೆಸಿದರು. ಇದನ್ನು ಮಾರ್ತಡೆಯಲು, ಪ್ರತಿಕರಿಸಲು, ಸಮೀಕರಿಸಲು, ನೆಹರು ಅವರು ಈಜಿಪ್ಟ್‌ನ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ನಾಸರ್ ಮತ್ತು ರಷ್ಯಾ ಬೆಂಬಲದಿಂದ, ಬರ್ಮಾ, ಸಿಲೋನ್, ಇಂಡೋನೇಷಿಯ, ಪಾಕಿಸ್ತಾನಗಳ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರನ್ನು ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು 1955 ಬಾಂಡುಂಗ್ ಒಪ್ಪಂದ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. 1954ರಲ್ಲಿ ಚೀನದೊಡನೆ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡ 25 ವರ್ಷಗಳ ಪಂಚಶೀಲ ಶಾಂತಿ ಒಪ್ಪಂದ, ಎಂಟು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಮುಂದು ಬಿದ್ದು ಯುದ್ಧ ನಡೆಯಿತು, ನೆಹರು ರೋಗಗ್ರಸ್ತರಾದರು. ಹಿಂದಿ ಚೀನಿ ಬಾಯ್ ಅವರ ಪತನಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಯ್ತು. ಕಾಶ್ಮೀರ ಸಮಸ್ಯೆ ಬೆನ್ನುಕಣಿಯಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿದೆ. ಆಲಿಪ್ತತಿ, ಪಂಚಶೀಲ, ಇಂಥ ಆದರ್ಶ ಮತ್ತು ಭಾವನ ನಿರೂಪಣೆಗಳು ಅಭಿ ನಂದಾರ್ಹವಾದುವು. ನಮ್ಮ ನೀತಿ ನಿಷ್ಠೆಗಳು ಏನಿದ್ದರೂ, ರಾಷ್ಟ್ರದ ಆಕಾರಕ್ಕೆ ಹೊಂದುವ ರಕ್ಷಣಾಪಡೆ ಅನಿವಾರ್ಯ. ಅಲ್ಲದೆ ರಕ್ಷಣೆಯ ಪ್ರವೀಣರಿಗೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಇರಬೇಕು.

ಅತ್ಯುಚ್ಛ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಮತ್ತು ಚುರುಕು ಬುದ್ಧಿಯ ನೆಹರುರವರಿಗೆ ಭಾರತದ ಆರ ಹೂಟ್ಟೆಯ ಜನಸ್ತೋಮದ ಬಗ್ಗೆ ಗಾಢ ಅನುಕಂಪ ಮತ್ತು ಸಹಾನುಭೂತಿ ತುಂಬಿತ್ತು. ನೆಹರು ಅವರ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಮರಕ್ಕೆ ತ್ಯಾಗ ದುಡಿದವು, ಸಮರ್ಪಣೆ ಮನೋಭಾವ, ಕಠಿಣವಾದ ಸ್ವಯಂ ಶಿಸ್ತು ಮತ್ತು ಉನ್ನತವಾದ ವೇದಾಂತ ಪರಂಪರೆಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ಮುನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನಾಗಿಸಿತ್ತು.

ಭಾರತದ ಸೆಕ್ಯುಲರ್ ಅಥವಾ ಲೌಕಿಕ ರಾಷ್ಟ್ರ ಎಂಬ ಸಂವಿಧಾನ ಘೋಷಣೆಗೂ ಮತ್ತು ಅದರ ಅನುಸರಣೆಗೂ ನೆಹರು ಅವರ ಪಾತ್ರ ಅಪಾರ. ನೆಹರು ಅಂಥ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವಾದಿಗಳು ಬಹು ವಿರಳ. ಅವರ ವಿಶ್ವ ಆಲೋಚನೆಗಳು ಅವರ ಪ್ರಬುದ್ಧ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮತ್ತು

ಹಿಮಾಲಯದಷ್ಟು ಎತ್ತರದ ಉದಾತ್ತ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತವೆ, ಆದರೆ ಭಾರತದ ಈ ಸುಪುತ್ರ ತನ್ನ ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಬಹು ಆತುರರಾಗಿದ್ದರು. ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ಮಾದರಿಯ ಕೈಗಾರಿಕಾಕರಣ ಮತ್ತು ರಷ್ಯಾದ ಸಮಾಜಸ್ವಾಮ್ಯಗಳನ್ನು, ಭಾರತದ ಆಧುನೀಕರಣಕ್ಕೆ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸಾಧನೆಗಳೆಂಬ ಭ್ರಾಂತಿಯಿಂದ ಸಮಾಜ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಘನ ಪಂಡಿತರಾದ, ಸಂತ ಗಾಂಧೀಯವರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವನ್ನು ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯಿಂದ ಬದಿಗೊತ್ತಿದರು, ಇದರ ಫಲಿತಾಂಶ ಅರ್ಥಶತಮಾನಗಳ ಮೇಲೂ, ಭಾರತ ಬಡತನ ಗೆಲ್ಲಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ, ಪ್ರಪಂಚದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದೇಶಕ್ಕೂ ಸಾಲಗಾರನಾಗಿದೆ. ಹೊಸ ಸಾಲತೆಗೆದು, ಹಳೆಯ ಬಡ್ತಿ ತೀರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಬೇಕೋ ಏನೋ ಎಂಬ ಭೀತಿ ಕಾಡುತ್ತಿದೆ. ಆರ್ಥಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ಅನಿವಾರ್ಯತೆಯನ್ನು ಯಾರು ನಿರಾಕರಿಸುವಂತಿಲ್ಲ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ರಾಶಿವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಹೊರತರುವುದರ ಬದಲು ಗುಂಪು ಗುಂಪು ಜನ ಸ್ವತಃ ದುಡಿದು ರಾಶಿ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಮಾರು ಕಟ್ಟಿಗೆ ಬಿಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೇ ಗಾಂಧೀಜೀಯವರ ಹಿತಭೋದಿ. ಇದಕ್ಕೆ ಏಕಸಾಮ್ಯವಾದಿಗಳ, ಪಟ್ಟ, ಭದ್ರಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳ, ಸಂಪ್ರದಾಯವಾದಿಗಳ ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕ ಅಪಾರವಾಯ್ತು. ಸಿರಿವಂತರು. ಬದಲಾವಣೆಗಳಿಗೆ ಸಮ್ಮತಿಸುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ.

ನೆಹರು ಅವರು ಬಹು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಅನುಸರಿಸಿದ ರಷ್ಯನ್ ಮಾದರಿಯ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ದೇಶವನ್ನು ದಿವಾಳಿ ಎಬ್ಬಿಸಿದೆ. ಕೈಗಾರಿಕರಣ ಬೇಕು. ಅದು ಪ್ರತಿ ಸಂಸಾರದ ಒಂದು ಕೈಗಾರಿಕ ಘಟಕವಾಗಬೇಕು. ಯಂತ್ರಗಳ ಅನುದಿಗಾಗಿ ನಾವು ವಿದೇಶಕ್ಕೆ ಸಾಲಗಾರರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಕಮ್ಯೂರನ ಕುಲುವೆ ಚೀನಾದ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಆದರ್ಶ. “ದೊಡ್ಡ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಸಂಕೀರ್ಣಗಳಿಗೆ ಕಾಯಬೇಡಿ”. ಇದು ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟ್ ಚೀನಾದ ಸಿದ್ಧಾಂತ. ಇಂಡು ಗ್ರಾಮಗಳ ಕಮ್ಯೂರನ ಕುಲುವೆಗಳು ಕಣ್ಣಿರಿ

ಯಾಗುವೆ. ಹೊಲ ಉಳುವವನು, ಗುಳ ಗುದ್ದಲಿ ಕಟ್ಟಿಸಲು, ಕಿರುಕುಳದ ಬಸ್ಸಿನ ಚಾವಣಿ ಹತ್ತಿ ಪೇಟೆಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ, ಕೇಂದ್ರೀಕರಣ ಒಂದು ಶಾಪವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯನ ಉನ್ನತಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಅವನ ಅಭೋಗತಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಕೇಂದ್ರೀಕರಣವೆಂದರೆ ಕಾನೂನು, ಕಟ್ಟಳೆಗಳ್ಳು ಕಟ್ಟು ಬಲುಮೆ. ಅಪ್ಪಣೆ ಚೀಟಿ, ಸನ್ನದ್ದುಗಳ ಶಾಸನಗಳಿಂದ ಸರ್ಕಾರಿ ಸೇವಕರ ಸಾರ್ವ ಭೌಮತ್ವಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲೆ ಇಲ್ಲವಾಗಿದೆ ಬಂಡವಾಳ ಮತ್ತು ಉದ್ಯಮಗಳು ಆರಿಸಿದ ಕೆಲವೇ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಸ್ವತ್ತಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಉತ್ಪಾದನೆ ಇಳಿದಿದೆ. ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿದೆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ ಹರಣವಾಗಿದೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸೇವಕನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣವಾಗಿರುವ ಸಾರಿಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಒಂದು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕಣ್ಣು ತೆರೆ ಸುವ ನಿರ್ದರ್ಶನ. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಬಂಧನದ, ಹಂಗಿನ ಅಸುಖ ಪ್ರಯಾಣದ ಜೊತೆಗೆ ಅವರ ಬೆವರಿನ ಹಣ ಅನೇಕ ನೌಕರರನ್ನು ಲಕ್ಷಾಧಿಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದೆ.

ಕೈಗಾರಿಕಾ ಕೇಂದ್ರೀಕರಣದ ಅನಾಹುತಗಳಿಗೆ ಕೊನೆಯಿಲ್ಲ. ಹಳ್ಳಿಗಳ ವಲಸೆಯಿಂದ ಸ್ವತಂತ್ರ ವ್ಯವಸಾಯ ಉದ್ಯಮಕ್ಕೆ ಶಕ್ತರಾದ ಜನರಿಲ್ಲವಾಗಿದೆ. ಪಟ್ಟಣಗಳೆಲ್ಲ ಕೊಳಕು ಕೇರಿಗಳಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿ, ಅನೈತಿಕ ಆಗರಗಳಾಗಿವೆ. ಸಂಸಾರದ ಘಟಕವಾದಾಗ ನೀತಿ, ನಿಯಮ, ವ್ಯಕ್ತಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ, ಆಲೋಚನೆ, ಉತ್ಸಾಹ, ಒಟ್ಟಾರೆ ಶ್ರಮ, ಒಂದು ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ರೇಷ್ಮೆ ಬೆಳೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ. ಕೆ.ಜಿ. ಗೂಡಿಗೆ ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಎರಡರಿಂದ ಜೇತಕ್ಕೆ ಇದ್ದ ಆಳುಗಳೆಲ್ಲ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಸಾವಿರಾರು ರೂಪಾಯಿ ಸಂಪಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆಡಳಿತ, ಗೂಡಿನ ಬೆಲೆ ಇಳಿಸಿ, ಈ ಆನಂದಕ್ಕೆ, ಸುಯೋಗಕ್ಕೆ, ಯಾವ ಘಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಭಗ್ನ ತರುತ್ತಾರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ? ಇಂದು ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗೆ ಸಮಸ್ಯೆ

ಯಾಗಿರುವ, ದೊಡ್ಡ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು, ದೂರದ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಹಂಚಿದರೆ ಬಡತನವನ್ನು ಕಮ್ಮಿ ಮಾಡುವುದಲ್ಲದೆ, ಪಟ್ಟಣದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಬಹುದು. ಹಾಳೂರಾಗುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಬಹು ಬೆಂಗಳೂರನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಬಹುದು. ಸಾವಿರಾರು ಅನುಸಯುಕ್ತ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳ ಉತ್ಪಾದನೆ ತಕ್ಷಣ ನಿಲ್ಲಬೇಕಾಗಿದೆ. ಜೀವಾಧಾರ ವಸ್ತುಗಳ ಉತ್ಪಾದನೆಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ದೊರೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ.

ನೆಹರು ಅವರು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ನಿರ್ಮಲ ಹಸ್ತರು. ಆದರೆ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರಿಗಳನ್ನು ಹತೋಟಿಗೆ ತರಲು ನಿರ್ಸಾಹಯರಾದರು. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದ ಐಕ್ಯತೆ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಮುಂದಾಳತ್ವ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಆಸೆಯಿಂದ, ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳ ಲಂಚಕೋರತ್ವವನ್ನು ಖಂಡಿಸುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು - ಅಧಿಕಾರದ ಆಸೆ, ಗೌರವದ ಹಂಬಲ ಅತಿಯಾದಾಗ ನೈತಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ. ತನ್ನ ರಾಜಕೀಯ ಗುರುಗಳಂತೆ ಅಧಿಕಾರ ಅನಾಸಕ್ತಿ - ಆಚರಣೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾಯ್ತು.

ಸ್ವತಃ ಇತಿಹಾಸಕರ್ತರಾದ ನೆಹರು, ತಾವು ಶಕ್ತರಾಗಿದ್ದಾಗಲೇ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ನೇಮಿಸಿ, ರಾಷ್ಟ್ರದ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ರೂಪಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುವ ಅವಮಾದ, ನಮ್ಮ ಪ್ರಥಮ ಪ್ರಧಾನಿಯಿಂದಲೇ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ರಾಷ್ಟ್ರ ಅನೇಕ ಓಡೆಗಳಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿದೆ. “ನಿಮ್ಮಲ್ಲೊಬ್ಬರು ಮುಂದಿನ ಪ್ರಧಾನಿ” ಎಂದು ನೆಹರು, ಭಾರಿ ಬಹಿರಂಗ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಯುವಕರನ್ನುದ್ದೇಶಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಪ್ಪನ ಅಭೀಷ್ಟತೆಯನ್ನು ಮಕ್ಕಳು ಅನುಸರಿಸುವುದು ಅಪರೂಪ.

ನೆಹರು ಅವರಿಗೆ ಅನೇಕಸಾರಿ, ಸಂಸತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅಪಾರ ಬಹುಮತವಿತ್ತು. ಭಾಷೆ ನಾಗರಿಕ ನೀತಿ, ಮೀಸಲಾತಿ, ಸಮಾನ ಸಿವಿಲ್ ಕೋಡು, ಶಿಕ್ಷಣ, ಕೃಷಿ, ಕುಟುಂಬ ಯೋಜನೆ ಮುಂತಾದ ಕಿರುಕುಳದ ಸಮಸ್ಯೆ

ಗಳನ್ನು ಮೊಳಕೆಯಲ್ಲೇ ಸಂಸದಿಸುವ, ಸದವಕಾಶವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡರು ಆದರೂ ನೆಹರು ಅಂಥ ತ್ರೇಷ್ಠ ರಾಜಕಾರಣಿ, ಪ್ರಧಾನಿ, ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ನೀಡಿದ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ಮರೆತು ಹೋಗುವವರಲ್ಲ. 1964 ರಲ್ಲಿ ನಿಧನರಾದರು.

ಲಾಲ್ ಬಹದ್ದೂರ್ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯವರು : ಸರಳತನ, ಅಪ್ಪಟ ಗಾಂಧೀ ವಾದಿ. ಹದಿನೆಂಟು ತಿಂಗಳು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಎರಡನೇ ಪ್ರಧಾನಿಯಾಗಿ, ರಾಷ್ಟ್ರದ ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದರು. ಶ್ರೇಷ್ಠ ರಾಜಧರ್ಮ ಅನುಸರಿಸಿದ ಅಪರೂಪದ ರಾಜಕಾರಣಿ. ದಕ್ಷ ಮತ್ತು ಜೊಕ್ಕು ಆಡಳಿತ ನಡೆಸಿದ ನಿಗರ್ವಿ. ವಿಚಾರಶೀಲತೆ ಮತ್ತು ಪರಿಶೀಲಿತೆಯಿಂದ ನಿರ್ಧಾರ ಕೈಗೊಂಡು ದಿಟ್ಟತನದಿಂದ ಪೂರೈಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಾಲು ಕೆರೆದು ಭಾರತದ ಮೇಲೆ ಧಾಳಿ ಮಾಡಿದ ಪಾಕಿಸ್ತಾನಕ್ಕೆ ಸೊಕ್ಕು ಮುಂದೆ ವೀರ. ತಾಸ್ತೀಂಟಿಗೆ ಒಪ್ಪಂದಕ್ಕೆ ಹೋದ, ಸಾತ್ವಿಕ ಆದರೆ ಕೆಚ್ಚಿದೆಯ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಪ್ರಧಾನಿ, ಸಾವನ್ನಪ್ಪಿದರು. ಬಹದ್ದೂರರು ಬದುಕಿದ್ದರೆ, ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಸ್ಥಿರತೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಪರಿಹಾರ ಆಗುತ್ತಿತ್ತೆಂಬ ಅನಿಸಿಕೆ ಆವರಿಸಿದೆ. ಶಾಸ್ತ್ರಿಯವರು ಇಂದಿರಾಗಾಂಧಿಯವರನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಸಂಪುಟಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ತಂದೆ ಸತ್ತ ಮೇಲೆ ತಾನು ಪ್ರಧಾನಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಕೊರಗಿನಿಂದ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯವರ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಟೀಕಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದರು. ಅವರನ್ನು ಸ್ಥಾನಪಲ್ಲಟ ಮಾಡುವ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದರು. ಗಾಂಧೀಜಿಯಂತೆ ಈ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸಂತ, ತನ್ನ ಸಂತತಿಗೆ ಸಂಸತ್ತಿನ ಸಂತುಷ್ಟಿಯನ್ನಾಗಲೀ, ಅಧಿಕಾರದ ಆಸೆಯನ್ನಾಗಲೀ ಕಲ್ಪಿಸಿಹೋಗಲಿಲ್ಲ.

ಇಂದಿರಾಗಾಂಧಿಯವರು : ಅಪೂರ್ಣ ಮಠ ವಿದ್ಯೆ, ದ್ವಿವೃತ್ತವತೆ ದಾಂಪತ್ಯ ಭಂಗ, ಪ್ರಧಾನಿ ವಿಧಾರ ಆಪ್ತನ ಅತೀ ಅಕ್ಕರೆಯ ವಿಕಮಾತ್ರ ಮಗು, ಹೊಗಳು ಭಟ್ಟರಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿದು, ಇಚ್ಛೆಗೆ ಇದುರಿಲ್ಲದೆ, ಹಠ ಮಾರಿತನಕ್ಕೆ ಅಂಕೆ ಇಲ್ಲದ, ರಾಜಶಾಸ್ತ್ರದ ಶಿಷ್ಯಾಚಾರದ ಶಿಸ್ತು ಅಭ್ಯಸಿಸುವ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದೆ, ಭಾರತ ರಾಜಕುಮಾರಿಯಂತೆ ಬೆಳೆದ, ಯುವತಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಇಂದಿರಾಗಾಂಧಿಯವರು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಮೂರನೇ ಪ್ರಧಾನಿ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಮರದ ಯಾತನೆಗಳ ಕಹಿ ಕಾಣದೆ, ಪ್ರಧಾನಿ ಆದವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮರು. ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಸಂಧಿಸದ ಮನಶಾಂತಿಯನ್ನು ಅರಸುತನದಲ್ಲಿ ಅರಸಿದರು.

- ಲೋಪದೋಷಗಳಿಗೆ ಉದಾಹರಣೆಯೇ ಕಾರಣ
- ಅನರ್ಥಕ್ಕೆ ಅಲಕ್ಷ್ಯತೆ - ಮೂಲ
- ಪ್ರವೀಣತೆಗೆ ಚಿತ್ತೈಕಾಗ್ರತೆ ಬೇಕು
- ಸಾಧನೆಗೆ ಸಂಭ್ರಮ ಅವಶ್ಯಕ

ಸದ್ಭಾವನೆಯ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಹಿರಿಯ ನಾಯಕರು ತಬ್ಬಲಿಯೆಂಬ ಮೋಹ ದೂರ-ಲೋಚನೆ ರಹಿತರಾಗಿ, ರಾಷ್ಟ್ರಹಿತ ಪಣವಿಟ್ಟು, ಪ್ರಜಾತಂತ್ರದ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಗಾಳಿಗೆ ತೂರಿ, ಇಂದಿರಾಜಯವರನ್ನು ಪಟ್ಟಕ್ಕೇರಿಸಿದರು ಒಬ್ಬ ಮಹಿಳೆ, ಮಹಾ ಪುರುಷನ ಪುತ್ರಿ, ರಾಷ್ಟ್ರದ ಸೂತ್ರ ಧಾರಿಯಾದುದು ಅಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆನಂದ ತಂದಿತು ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಾವಧಿಯಲ್ಲಿ, ಎಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದರೂ, ಅದು ಗಣನೆಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ ಕಾರಣ, ತಮ್ಮ ಹಕ್ಕು ಸ್ಥಿರಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಕಾತುರದಲ್ಲಿ ಸರ್ವಾರ ಮತ್ತು ಪಕ್ಷದ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಗಾಳಿಗೆ ತೂರಿದರು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ಪರ್ಮಾಯ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿದರು ಆವರು ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿ, ಗಟ್ಟಿಗರು ಸ್ವಾರ್ಥ ಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಹತವಾದಿ ಮತ್ತು ನಿಷ್ಕರವಾದಿ, ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಇನ್ನಾರು ನಾಯಕತ್ವಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡೆದಂತಹ ಅಡಚಣೆಗಳನ್ನು ತಂದೊಡ್ಡಿದರು ತಮ್ಮ ಆಜ್ಞಾವರ್ತಿಗಳಿಗೆ ಅನುವರ್ತಿಗಳಿಗೆ, ಹೊಗಳು ಭಟ್ಟರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅನುಕೂಲ, ಅಧಿಕಾರ, ಅನುರುಕ್ತಿ ಅನುನಾಯ್ತು.

ಅಕ್ಷಮ್ಯವಾದ, ಅವರ ಅನುವಂಶಿಕ ಇಚ್ಛೆ ಬಿಗಿಯಾದ ಉರುಳಾಯ್ತು. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಳಿದಿದ್ದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಭರವಸೆ ಇಲ್ಲದ ಅಸಕ್ತ, ಕಿರಿಯ ಕುಮಾರ ಸಂಜಯರನ್ನು ಪಟ್ಟಕ್ಕೇರಿಸುವ ಪಟ್ಟಾಟ ಹಿಡಿದರು. ಸಂಜಯರು ಕಾರ್ಯತಹ ಪ್ರಧಾನಿ ಆದರು. ಪ್ರಧಾನಿಯ ಮೊಹರನ್ನು ಇಂದಿರಾರವರು, ಮಗನಿಗೆ ಧಾರೆ ಎರೆದಿದ್ದರು. ಹಾಲುಗೆನ್ನೆಯ ಕಿರಿಯ ಪುತ್ರನಿಗೆ, ದೇಶದಾದ್ಯಂತ ನೆಹರೂರವರಿಗೆ ಸಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದ ಮಿಗಲಾದ ಮರ್ಯಾದೆಗೆ ಏರ್ಪಡಿಸಿ, ಇಂದಿರಾರವರು ಹಿಗ್ಗುತ್ತಿ

ದ್ದರು. ಅಧಿಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಬಾಯಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದ ಅತ್ಯಗೌರವರಹಿತ ಮಿಥ್ಯ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿಗರು ಸಂಜಯರವರಿಗೆ ಜೈಕಾರ ಮಾಡಿ, ಇಂದ್ರ-ಚಂದ್ರ ನೆಂದು ಹೊಗಳಿ, ಪ್ರಮುಖ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಂಡರು. ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳ ಸಾಗಾಣಿಕೆ, ಲಂಚಗುಳಿತನ, ಕಳ್ಳವೇಟೆ ವ್ಯಾಪಾರ, ಗೂಂಡಾ ಗಿರಿ, ಕಾನೂನು ಭಂಗ, ಆಶಾಂತಿ ತುಂಬಿ ತುಳುಕಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನ ಜೀವನ ದುರ್ಬರವಾಯಿತು.

ದೇಶಪ್ರೇಮಿಗಳು ಜಯ ಪ್ರಕಾಶ ನಾರಾಯಣರವರ ನಾಯಕತ್ವದಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರ ದುರಾಳದಿಶವನ್ನು ಖಂಡಿಸಿದರು. ತುರ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಘೋಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟು, ಎದುರು ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು ಸೆರೆಹಿಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟರು. ಸಂಸತ್ತಿನ ವಿಧಾನಸಭೆಯ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಮೂಕಪ್ರೇಕ್ಷಕರಾದರು. ಬುದ್ಧಿಹೀನರೆಂಬ ಬಿರುದು ಪಡೆದರು. ಜೀವಂತ ರಾಜಕಾರಣಿಗಿಂತರ ಬೇಕಾದ ದೇಶಭಕ್ತಿ, ಕೆಚ್ಚು, ಜವಾಬ್ದಾರಿ, ಹುರುಪು, ಹಮ್ಮು, ಬಿಮ್ಮಾನ ಮಾಯವಾಗಿತ್ತು. ಪತ್ರಿಕಾಕರ್ತರು, ಬುದ್ಧಿಜೀವಿಗಳು ಕೈಗಾರಿಕೋದ್ಯಮಿಗಳು, ಬಾಯಿಲ್ಲದವರಾದರು. ನಾಯಕತ್ವವಿಲ್ಲದ ಸಾಮಾನ್ಯರೆಲ್ಲ ಸತ್ತವರಂತೆ ನಿಶ್ಯಬ್ದರಾದರು. ಆದರೂ ಮದ ಮತ್ತ ರಾದ ಇಂದಿರಾಜಿಗೆ ಮತದಾರರು ಮತಿ ತಂದರು. ಜನಸ್ಥೋಮದ ನಿರ್ಧಾರ ದೈವ ನಿರೂಪಣೆ. ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಜಾಗರೂಕರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಇಂದಿರಾಗಾಂಧಿಯವರು 1977ರಿಂದ 1980ರವರೆವಿಗೂ ಅಜ್ಞಾತ ವಾಸದಲ್ಲಿದ್ದರು. ಇಂದಿರಾಗಾಂಧಿಯವರ ಪರಾಭವ ರಷ್ಯಾಕ್ಕೆ ಅಸಂತೋಷವನ್ನು ಅಮೇರಿಕಾಕ್ಕೆ ಸಂತಸವನ್ನು ತಂದಿತು. ಜನತಾ, ಜನಸಂಘ ಮತ್ತು ಪ್ರಜಾತಂತ್ರ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮೂರು ಸೇರಿ ಸರ್ಕಾರ ರಚಿಸಿತು. ಜಯಪ್ರಕಾಶ್ ನಾರಾಯಣರ ಸಲಹೆಯಂತೆ ಮುರಾರ್ಜಿ ದೇಸಾಯಿ ಪ್ರಧಾನಿಯಾದರು. ಪ್ರಧಾನಿಯಾಗಲು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ ಚರಣಸಿಂಗರು ಮತ್ತು ಜಗಜೀವನರಾಮ್‌ರವರು ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಒಳಜಗಳ ನಡೆಸುತ್ತ ಬಂದರು. ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಮತ್ತು ಶಿಸ್ತಿನ ಸಿಪಾಯಿಯಾದ

ಮುರಾರ್ಜಿ ಬೇಜಾರಾಗಿ 27-7-1979ರಲ್ಲಿ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಕಾಯುಕ್ತಿದ್ವ ಸಂಜಯರು ಮತ್ತು ಇಂದಿರಾಗಾಂಧಿಯವರ ಬೆಂಬಲ ದಿಂದ ಚರಣಸಿಂಗರು ಪ್ರಧಾನಿಯಾದರು. ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಕಾಯುಕ್ತಿದ್ವ ಇಂದಿರಾಜಿ ಬೆಂಬಲ ವಾಪಸ್ಸು ಪಡೆದರು. 3-1-1980ರಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಚುನಾವಣೆ ನಡೆದು, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷ ಗೆದ್ದು, ಇಂದಿರಾಗಾಂಧಿ ಯವರು ಗಾಧಿಗೆರಿದರು. ಆಡಳಿತ ವೈಖರಿ, ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದಷ್ಟು ನಿರ್ವಹಣೆ ವಾಗಲಿಲ್ಲ ಅಂಥ ದೃಢತರಾಪ್ತನ ಮಗ, ಸೂಕ್ತನ ದುರ್ದೈವನ ಮಾಡಿದ ಅನ್ಯಾಯ, ಅಪಚಾರ ಮತ್ತು ಅಪರಾಧಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಖಂಡಿಸಲಸಕ್ತನಾದ ಹಾಗೆ, ತಾಯಿ ಇಂದಿರಾಗಾಂಧಿಯವರು ಸಂಜಯರವರ ಅವ್ಯವಹಾರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಂಧರಾಗಿದ್ದರು. ಈ ಸಂದಿಗ್ಧ ಮಜಲಿನಲ್ಲಿ, ಸಂಜಯಗಾಂಧಿ ಗುಂಪಿನ ಅಪಕ್ವ, ಸ್ವಾರ್ಥ ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರ ದಾಹದ ಯುವಕರು ಸಂಸತ್ತಿನ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸದಸ್ಯರಾದರು. ಇದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ರಷ್ಯಾದ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಸೈನಿಕರು ಆಯಕಟ್ಟಿನ ಆಫಫಾನಿಸ್ತಾನನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿ ಕೊಂಡರು. ಇಂದಿರಾ ಮೂಕ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಾದರು. ಈ ಸದಮಕಾಶ ವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಅಮೇರಿಕನ್ನರು, ಪಾಕಿಸ್ತಾನವನ್ನು ರಕ್ಷಣಾ ತರಬೇತಿ, ಯುದ್ಧ ಆಸ್ತ್ರಗಳಿಂದ, ಆರ್ಥಿಕ ನೆರವುಗಳಿಂದ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿ, ದೊಡ್ಡ ಕಂಟಕವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದರು. ಪಂಜಾಬಿನಲ್ಲಿ ಜಮ್ಮು ಕಾಶ್ಮೀರದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ದೇಶದ ಅನೇಕ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಭಯೋತ್ಪಾದನೆಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟುಹಾಕಿದರು. ಪೂರ್ವ ಪಾಕಿಸ್ತಾನವನ್ನು ಇಂದಿರಾ ಗಾಂಧಿಯವರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಪಾಕಿಸ್ತಾನ, ತನ್ನ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಹರಿತ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿದೆ.

ವಿದ್ಯಾವಂತರ ನಾಡಾದ ಅಸ್ಸಾಂಅನ್ನು ಒಡೆದು ನಾಗಾಲ್ಯಾಂಡ್, ಮೇಘಾಲಯ ಮತ್ತು ಮಿಜೋರಾಂ ಎಂಬ ಬೇರೆ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರು. ಅಸ್ಸಾಂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸಂಘ ಮೇಲುಗೈ ಸಾಧಿಸಿತು. ಪೂರ್ವ ಪಾಕಿಸ್ತಾನದಿಂದ ವಲಸೆ ಬಂದ ಮುಸ್ಲಿಂರ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇತ್ಯರ್ಥ ಪಾಗದೆ, ದೊಡ್ಡ ತಲೆನೋವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿದೆ. ಅವರೆಲ್ಲ

ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಮತ ಸೆಟ್ಟಿಗೆ ಎಂಬ ಆಸೆಯಿಂದ ತಾಳ್ಮೆ ವಹಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಆಪಾದನೆ ಬಲವಾಗಿದೆ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಹದಗೆಟ್ಟಿತು. ಅದನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸುವುದರ ಬದಲಾಗಿ, ಏಶಿಯಾಡ್, ನ್ಯಾಮ್ ಜೊಗ್ಗು ಮುಂತಾದ ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಲ ಕಳೆಯಲಾಯ್ತು.

ಸಂಜಾಬ್ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ನುರಿತ ಪ್ರವೀಣರ ಚತುರತೆಯಿಂದ, ಬಗೆಹರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ, ತನ್ನ "ಎಳೆ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಯಜಮಾನಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಾಗ ಒಣಗಿದ್ದ ಕುಯ್ಯಿಸಿ ಮೆದೆ ಹಾಕಿದಂತೆ" ಸಂಜಯರು, ರಾಜೀವರು, ಜೈಲಸಿಂಗರು ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಉಬ್ಬಣೆಗೊಳಿಸಿದರು. ಅಕಾಲಿದಳದ ಪ್ರಾಂತ್ಯ ಸರ್ಕಾರ ಉದ್‌ಘಾಟನಾ ಆತುರದಲ್ಲಿ, ಅವುಗಳ ಮತಾಂಧ, ಮುಗಿಕೋರ ಮತ್ತು ಭಯೋತ್ಪಾದಕರ ಪಿತೃವಾದ ಭಂಡರವಾಲರನ್ನು ಮುಂದೆ ತಂದು, ಸರ್ವವೂ ನಾಶವಾಯ್ತು, ಜೊತೆಗೆ ಅಂಧ್ರಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಜಮ್ಮು ಕಾಶ್ಮೀರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕನುಸಾರ ಬಹುಮತಗೊಳಿಸಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದ ಎನ್. ಟಿ. ರಾಮರಾಯರನ್ನು, ಫರೂಕರನ್ನು ಪದಚ್ಯುತಗೊಳಿಸುವ ವಿಫಲ ಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ತನ್ನ ಮಾನ-ಮರ್ಯಾದೆ ಮತ್ತು ಕನಕೆಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿತು. ತಂದೆ, ತಾತ, ಪತಿ, ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವೇ ಮಾತೃ ಭೂಮಿಗಾಗಿ ಸಮರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ವೀರ, ವಿಭೂತಿ ಪುರುಷರು. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಶಿಲ್ಪಿ ಮತ್ತು ಸಮಸ್ಯೆ ಸ್ಥಾಪಕರ ಸಂತತಿಯ ಪುತ್ರಿ, ರಷ್ಯಾ ಪರೀಕ್ಷೆ ಚಿತಾವಣೆಗೆ ಒಳಗಾದರು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಅದೃಷ್ಟ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಋಷಿ ಭಾರತಭೂಮಿ ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟ್ ಪ್ರಸಂಚದ ಉಪಗ್ರಹವಾಗಲಿಲ್ಲ ದೊರೆತ, ಹಲವಾರು ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಸಾರ್ಥಕಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಪುತ್ರನಿಗೆ ಪ್ರಧಾನಿ ಪಟ್ಟ ಕಟ್ಟುವ ಕನಸು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ತಾಯಿಗೆ, ಸಂಜಯರ ಅಕಾಲ ಮರಣದ ಪುತ್ರಶೋಕ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಯ್ತು. ತಾನು, ತನ್ನದು, ತನ್ನ ಮಂಶ, ತನ್ನ ರಕ್ತ ಎಂಬ ವ್ಯಾಮೋಹದ ಅಕರ್ಷಣೆಯ ಸೆಳೆತದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅಶಕ್ತರಾದರು. ಅಘಾತಗೊಂಡ ಅವ್ವ, ಪಾಠ ಕಲಿಯಲಿಲ್ಲ. ವಿವೇಚನೆ

ಉದಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಜೇಷ್ಠ ಪುತ್ರ ರಾಜೀವರ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿದರು. ಒಂದು ಪುಣ್ಯ, ರಾಜೀವ್‌ಗಂಧಿಯವರ ಮರ್ಮರಣದ ಧಕ್ಕೆಗೊಳಗಾಗದೆ ತಾವೇ ತಮ್ಮ ಬೆನ್ನುಗಾವಲುಕಾರರ ಕೋಸಕ್ಕೆ 31-10-84ರಲ್ಲಿ ತುತ್ತಾದರು.

ನಮ್ಮ ಪುರಾಣಗಳು ಇತಿಹಾಸ ಸತ್ಯ. ಅವು ಈಚಿನ ಸಮಕಾಲೀನದ, ಭಾರತದ್ದೆ ಅಲ್ಲ ಇಡೀ ವಿಶ್ವದ ರಾಜಕೀಯ ದೌಲತ್ತುಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತವೆ. ಅಂದು ನಡೆದ ಘಟನೆ ಇಂದೂ ಅದೇ ಸಂದರ್ಭ ಅವಕಾಶಗಳಲ್ಲಿ ತಪ್ಪದೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಆ ವಾಸ್ತವಾಂಶ, ಸರ್ವಕಾಲಕ್ಕೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ವಸ್ತುಸ್ಥಿತಿ - ರಾಷ್ಟ್ರ, ನಾಡು, ಸಂಸ್ಥೆ, ತನ್ನ ಒಬ್ಬನ ತನ್ನ ಸಂಸಾರದ, ತನ್ನ ವಂಶದ, ಪ್ರತ್ಯೇಕ, ಸ್ವಂತ ಸ್ವತ್ತು, ಇತರ ಮಾಲು, ತಮ್ಮ ಎಂಜಲು ಮಾತ್ರ ಎಂಬ ಮನೋಭಾವ ತಳೆದ ಅನಾಚಾರದ ಚಕ್ರವರ್ತಿ, ರಾಜ, ಮಹಾರಾಜ, ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಿಗಳು, ಪಾಲೆಗಾರರು, ಪೂಜಾರಿಗಳು, ಮಹಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಎಲ್ಲಾ ಹಂತದ ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ನಿರ್ನಾಮವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅನಾಮಧೇಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅನಾಮಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅನಾಹುತಕ್ಕೊಳಗಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ವಂತಿಕೆಗಳು ಹೆಸರಿಲ್ಲದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕುಷ್ಠರೋಗಿಗಳಾಗಿ ತಿರುಪೆ ಎತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸಮಾಜಘಾತುಕರಾಗಿ, ನಿತ್ಯ ಆಪರಾಧಿಗಳಾಗಿ ಕೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ವತ್ತು ಬೆಂಕಿಯ ಸಮಾನ ನಿಸ್ವಾರ್ಥತೆಯಿಂದ, ಬುದ್ಧಿ ವಂತಿಕೆಯಿಂದ, ಮಾಲುಗಾರ, ಸಹಭಾಗಿತ್ವ, ರಕ್ಷಕ ಎಂಬ ಮನೋಭಾವ ಹೊಂದಿ ಆತ್ಮಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ವರ್ತಿಸಿದ, ವಿರಳವಾದ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರು ವಂಶ ಪಾರಂಪರ್ಯ ಸುಖಿಗಳಾಗಿ ಗೌರವ ಪಡೆದು, ಆನಂದದಿಂದ ಬದುಕಿದ್ದಾರೆ. ತಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿ, ಶಕ್ತಿ, ವಿತ್ತ ಸರ್ವವನ್ನು ಸರ್ವರ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಮುಡಿಪಿಟ್ಟುಗ ಮಾತ್ರ, ಮಾನವನಿಗೆ, ಮಾನ್ಯತೆ, ಧನ್ಯತೆ, ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ ಲಭಿಸುವುದು.

ಇಲ್ಲಿ ಇಂದಿರಾಗಾಂಧಿ ಒಬ್ಬರನ್ನೇ ದೂಷಿಸುವುದು ಅಪಚಾರ. ದೈತ ರಾಷ್ಟ್ರದ ದರ್ಬಾರಿನಲ್ಲಿ ದ್ರೋಣ, ಭೀಷ್ಮ, ಕರ್ಣ ಮುಂತಾದ

ಪ್ರಖ್ಯಾತ ವಿಭೂತಿ ಪುರುಷರು, ಅನ್ನದ ಋಣಕ್ಕಾಗಿ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿ
ಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅದರಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ಹಂತಗಳಲ್ಲೂ ಚುನಾಯಿತ ಪ್ರತಿ
ನಿಧಿಗಳು ಕೈಗೊಂಬೆಗಳಾಗಿ, ಬುದ್ಧಿ ಅಡವಿಟ್ಟು ನವುಂಸಕರಾಗಿದ್ದರು.

ನಾನೆಂಬುದಿಲ್ಲದೆ ಪೂರ್ಣ ತ್ಯಾಗಸೇವೆಯೇ ಪ್ರಜಾತಂತ್ರದ ಸೊಬಗು.
ಅನಾಸಕ್ತಿ, ಆತ್ಮ ಸಂಯಮ, ಸ್ವಾಭಿಮಾನ, ಸಮಾನತೆ, ದಕ್ಷತೆ
ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಸೋಪಾನಗಳು. ಸ್ವಾರ್ಥತೆ, ಮತ್ಸರ, ಕಾಲಹರಣ
ಪ್ರಜಾತಂತ್ರದ ಅಂತ್ಯ. ಹಕ್ಕುಗಳಿಂದ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯ ಮೊಟಕು
ಇಂದಿನ ಭಾರತದ ಪ್ರಜಾತಂತ್ರದ ಪರಿತಾಪ.

ರಾಜೀವ್‌ಗಾಂಧಿಯವರು : ತೃಪ್ತಿ ಮನೋಭಾವದ, ಉಚ್ಚ ಸಂಸ್ಕೃ
ತಿಯ, ಶ್ರೀಮತಿ ಸೋನಿಯಾಗಾಂಧಿಯವರ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಚಕ್ರವಾಕ
ಪಕ್ಷಿಗಳಂತೆ ನಲಿದಾಡುತ್ತಿದ್ದ, ಮುಗ್ಧ, ಸುಂದರ ರಾಜೀವರನ್ನು,
ರಾಜಕೀಯ ರಣಹದ್ದುಗಳು, ತಮ್ಮ ಹೊಲಸಿಗೆ ಓಲೈಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ
ಜಯಶೀಲರಾದರು. ಎರಡು ದಶಕಗಳ ರಾಜಕೀಯ ರಂಗಿನ ಸೇತವನ್ನು
ವಿಷದಂತೆ ವರ್ಜಿಸಿದ್ದ ವಾಯುಯಾನದ, ನಿಷ್ಕಪಟ ರಾಜೀವರು -
ಸ್ವಾರ್ಥಿಗಳ, ಹೊಗಳುಭಟ್ಟರ, ಪರೋಪಿ ಜೀವಿಗಳ ಮತ್ತು ದೇಶ
ದ್ರೋಹಿಗಳ ಒಲಿಗೆ ಬಿದ್ದರು.

ಅರ್ಜುನ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ, ತನ್ನ ಬಂಧು ಬಂಧವನನ್ನು ಮೈರಿಸ್ತಾನ
ದಲ್ಲಿ ಗುರಿಸಿ, ಧೃತಿಗಟ್ಟು, ದಿಗ್ಭ್ರಮೆ ಗೊಂಡು, ದೇವಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ,
ಕರ್ತವ್ಯವಿಮುಖನಾದ ಅಂತೆಯೇ ಕಿರಿಟಿಪ್ಪಾಯರಾದ ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿ
ಸಂಸದೀಯ ಸದಸ್ಯರು, ಸಂವಿಧಾನ ಸಂರಕ್ಷಕರು, ಅರ್ಜುನನಂತೆ,
ನಿರ್ಣಾಯಕ, ಸಂಧಿಗ್ಧ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವಿವೇಚನಾರಹಿತರಾದರು.
ಇಂದಿರಾಗಾಂಧಿಯವರ ಅಕಾಲ ಮರಣದಿಂದ ಖಿನ್ನರಾಗಿ ಪ್ರಜಾತಂತ್ರದ
ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಗಾಳಿಗೆ ತೂರಿ, ಮರುಘಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ, ರಾಜ್ಯಭಾರದ
ದೀರ್ಘ ಅನುಭವವಿಲ್ಲದ ರಾಜೀವಗಾಂಧಿಯವರನ್ನು ಸ್ವಮಸ್ಯೆಯ ಕೂಸದ
ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಪ್ರಧಾನಿಯನ್ನಾಗಿ ಪಟ್ಟ ಕಟ್ಟಿದರು. ಹಿಂದೆ ಚಕ್ರಾಧಿಪತಿಗಳ

ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು, ಅವರ ಹಸುಳೆ ಅಲಂಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ, ರಾಜೀವರನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೂರಿಸಿದರು.

ಆದರೂ ರಾಜೀವ್ ಗಾಂಧಿಯವರು ತಮ್ಮ ವಿಮಾನ ಚಾಲಕ ಸಾಮಾನ್ಯತೆಯ, ಅನುಭವದ ಶಿಸ್ತು, ಸಾಧನೆ ಮತ್ತು ಸಂಯಮಗಳಿಂದ ರಾಜಕೀಯವನ್ನು ಶುಭ್ರಗೊಳಿಸುವ ದೃಢ ನಿರ್ಧಾರ ಮತ್ತು ನಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದರು. ರಾಜಕೀಯ ದಳ್ಳಾಳಗಳನ್ನು ದ್ವಂಸಮಾಡಿ ಉಚ್ಛ್ರಾಂತಗಳಿಗೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿರುವ ಭ್ರಷ್ಟತೆಯನ್ನು ಉಪಟಳಗೊಳಿಸುವನೆಂದು ಗುಡುಗಿದ ಗಂಡೆದೆಯ ರಾಜೀವರನ್ನು ಜನ ಆನಂದದಿಂದ 'ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶುಭ್ರ-ನಿರ್ಮಲ' ಎಂಬ ಅಡ್ಡ ಹಸರಿಟ್ಟು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡರು. ಎ. ಪಿ. ಸಿಂಗ್ ರಂಥ ಪ್ರಮಾಣಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ, ನೆರವು ಮತ್ತು ಉತ್ತೇಜನಕೊಟ್ಟು, ರಾಷ್ಟ್ರಬಂಧಾರದ ಕೊಳ್ಳೆಗಾರರನ್ನು ಹತೋಟಿತರುವುದರಲ್ಲಿ ದಿಟ್ಟ ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದಿಟ್ಟರು. ಪ್ರಾತಂತ್ರದ ಮತ್ತು ಆಡಳಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯನೀತಿ ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಮುನ್ನುಗ್ಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಮುಷ್ಕಾಯಾಗಿದ್ದ, ಭಾರತದ ಭಾಗ್ಯತಾರೆ ಉದಯನಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬ ಭರವಸೆಯ ಬುಗ್ಗೆ ಉಕ್ಕುತ್ತಿತ್ತು. ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೂ ಉತ್ಸುಕರಾಗಿದ್ದರು. ಈ ಗ್ರಂಥಕರ್ತನ ನೂರಾರು, ಅತ್ತೀಯ ನಿಷ್ಠಾರ್ಥ ಪತ್ರವ್ಯವಹಾರಗಳಿಗೆ ಆನಂದಾಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಸ್ಪಂದಿಸಿದರು. ಇದು ಅಸಾಧಾರಣ ಅನುಗ್ರಹ-ಶ್ರೇಷ್ಠ ಗುಣವಿಶೇಷ. ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರಭಾವಸ್ಥರಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಗುರುತರದ ಹಿರಿಮೆ, ಪೂರ್ಣ ಅಭಾವ. ರಾಜೀವರು ರಾಷ್ಟ್ರಪ್ರಜೆಯ ಮತ್ತು ಮತದಾರನ ಸ್ವಾಮ್ಯ, ಪಾರಮ್ಯ ಮತ್ತು ಆಜ್ಞೆ ಹಕ್ಕನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಿದ್ದರು. ಅಭಿನಂದನೆ ಮತ್ತು ಶ್ಲಾಘನೆಗಳ ಜೋಡಿಯಲ್ಲಿ, ಅವರು ಎಡವಿದಾಗ, ಪ್ರೀತಿ ಗೌರವಗಳಿಂದ ಕೊಟ್ಟ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ಅಧಿಕಾರ ಅಹಂನಿಂದ ನೋಡಲಿಲ್ಲ. ಕಹಿಯಾದರು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಬರೆದ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ.

೧. ಹಿಮಾಚಲ ಪ್ರದೇಶದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಶ್ರೀಮತಿ ಸೋನಿಯಾಗಾಂಧಿ ಅವರ ಹುಟ್ಟು ಹಬ್ಬವನ್ನು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸು ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲ ಆಚರಿಸಿ, ಎಂಬ ಅದೇಶದ ಬಗ್ಗೆ - ತಾರೀಖು 8 - 11 - 1986 ರಲ್ಲಿ ಸೋನಿಯಾಗಾಂಧಿಯವರಿಗೆ, ಈ ಹೊಗಳು ಭಟ್ಟರ ಬಲೆಗೆ ಬೀಳಬೇಡಿ ಎಂದು ಬರೆದೆ. ಅವರು ಉತ್ತರವಾಗಿ, ನಮಗೆ ಅದರ ವಿಚಾರವೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಂಥ ಆಚರಣೆಗಳು ತಮಗೆ ಅನಾವಶ್ಯಕ ಎಂದು ಬರೆದರು.
 ೨. ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕದ ಬಿಳಿಯ ಸರ್ವಾರ, ಸ್ಥಳೀಯ ಎಳೆನುಕುಳಿಗೂ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ಕ್ರೂರ ಹಿಂಸೆಯ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಸೋನಿಯಾಗಾಂಧಿಯವರಿಗೆ 9 - 12 - 1986 ರಲ್ಲಿ ಬರೆದೆ. ಅವರು ಅದಕ್ಕುತ್ತರವಾಗಿ, ತಾವು ಈ ದೆಶೆಯಲ್ಲಿ ಆಗಲೇ ಅನೇಕ ಅಂತರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮೂಲಕ ಈ ಮಹತ್ವವಾದ ವಿಚಾರವನ್ನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಕೈಗೊಂಡಿರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದರು.
 ೩. 19-12-86 ಪತ್ರದ ಮೂಲಕ, ರಾಜೀವ್‌ಗಾಂಧಿ ಮತ್ತು ಸೋನಿಯಾಗಾಂಧಿ, ಇಬ್ಬರೂ, ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶಸ್ತ್ರ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗಾಗಿ ತಿಶ್ರೂಷಣೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತಿದ್ದ, ನನಗೆ ಬೇಗನೆ ಗುಣವಾಗಲಿ ಎಂದು ಆರೈಸಿ, 1987 ಸಾಲಿನ ಶುಭಾಶಯವನ್ನು ಕೋರಿದ್ದರು.
 ೪. ನಾನು ಪ್ರತಿಯಾಗಿ 1987 ನೇ ಸಂವತ್ಸರದ ಶುಭಾಶಯವನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಬರೆದೆ "ಫಲಾಪೇಕ್ಷೆಯ ಅಂಜಕ-ಆತಂಕಗಳಿಲ್ಲದೆ ಶ್ರಮದಿಂದಲೇ ಅಭ್ಯುದಯ ಸಾಧ್ಯ" ಅಲ್ಲದೆ, ಹತ್ತಿ ಉರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಪಂಜಾಬಿನ ವಿಚಾರವೂ ಬರೆದೆ.
- “ಶಾಸ್ತ್ರಾಂಧತೆಯ ಮತ್ತು ಮತ ಮೌಢ್ಯತೆಯ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದವನ್ನು, ಸಿಕ್‌ಯುವಕರ, ಕಿವಿಗೆ, ಬಡದೆ ನಿರಂತರ ಉದಿ, ಅಡ್ಡದಾರಿಗಳೆದು, ಅವರು ಗೊತ್ತುಗುರಿಯಿಲ್ಲದೆ ಹಿಂಸಾಚಾರ

ಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಡಗಿದ ಮತ್ತು ತಡೆಗಟ್ಟಿದ ಯುವ ಜೈತನ್ಯ, ಧ್ವಂಸ ಮತ್ತು ಸರ್ವನಾಶದ ಜಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹರಿಯುತ್ತಿದೆ. ರಾಜ ದಂಧ, ಕ್ಷಮೆ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ಸಂಧಾನಗಳನ್ನು ತ್ಯಾಜ್ಯ ಯಿಂದ ಮುಂದುವರಿಸಿ, ಈ ನಿತ್ಯಯಾತನೆಯನ್ನು ಕೊನೆ ಗೊಳಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ನಿಮಗೆ ಸಿಗಲಿ. ಜಯಶೀಲರಾಗಿ.”

೫. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಜ್ಯೋತಿಭಾಸು ಅವರು, ಭಾರತದ ಅಸಾಧಾರಣ ಪುರಷ. ಅಂಥ ಶ್ರೇಷ್ಠರಲ್ಲಿ, ನೀವು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಸ್ನೇಹ ವನ್ನು ಪುನಃಗಳಿಸಿರುವುದು ನಿಮ್ಮ ಹಿಮ್ಮೆ. ಭದ್ರಪಡಿಸಿ, ಎಂದು 21-1-87 ರಲ್ಲಿ ಬರೆದೆ.

೬. ಅದೇ ದಿನ - ಅಧಿಕಾರ ವರ್ಗದವರ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಆದರಿಸಿ, ಗೌರವಿಸಿ. ಅವರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ರಾಷ್ಟ್ರ ನಿರ್ಮಾಣದಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ

೭. ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್ ಸಮುದಾಯದ ಮೇಲೆ, ನಡೆಸಿರುವ ಎರಡನೆ ಧಾಳಿ, ಜಾಣ್ಮೆಯಕಾಂಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ. ಸಹನೆ, ಎಲ್ಲಾ ಸಂದರ್ಭ ಗಳಲ್ಲೂ ಬಹು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮತ್ತು ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಸಾಧನ. ಪ್ರತಿಕಾರಕ್ಕಿಂತ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರ ಪೂತ್ರವಾದುದು. ಮತ್ತರದ ಶಿಕ್ಷೆಗೊಳಗಾದವರಿಗೆ, ನ್ಯಾಯಾಂಗದಿಂದ ಪರಿಹಾರ ದೊರಕಿ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ ಎಂದು 2-9-1987 ಎಂದು ಬರೆದೆ.

೮. ಮೊನ್ನೆ ತಾಳು ಕೈದರಬಾದು ವಾಯು ನಿಲ್ದಾಣದಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಾ ಡಾಗಿದ್ದ ಪತ್ರಕರ್ತಸಭೆ ರದ್ದುಮಾಡಬಾರದಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲದೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳ ಸ್ತೋಮದ ಬೇಟೆ ನಿರಾಕರಣೆಯಾಗಬಾರ ದಾಗಿತ್ತು. ಎಂದು 15-2-88 ರಲ್ಲಿ ಬರೆದೆ. ಜನರು ಕಾರ್ಯ ನಿಮಿತ್ತ ಡೆಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿ ಬಂದುದರಿಂದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಲಾಯಿತು, ಮತ್ತು ಮಾರನೆಯ ದಿನವೇ ಪತ್ರಕರ್ತರನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿದರು ಎಂದು 3-3-88 ಕಾಗದ ಬಂತು.

೯. ಅನಿಷ್ಟ ಮಾನನಷ್ಟ ಮೊಕದ್ದಮೆಯ ಕಾನೂನನ್ನು ದಯಮಾಡಿ ತಕ್ಷಣ ವಾಪಸ್ಸು ಪಡೆದು ಗೌರವ ಪಡೆಯಿರಿ ಎಂದು 13-9-1988 ರಲ್ಲಿ ಬರೆದೆ. ಇದಕ್ಕೂ ತಾ|| 10-10-88 ಜನಾಬು ಬಂತು. ಈ ಕಾನೂನಿನ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ನನ್ನನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಿದ್ದರು.

೧೦. ಉತ್ತರ ಕೊರಿಯಾಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದ, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ತಂಡಕ್ಕೆ, ಇನ್ನೂ ಉತ್ತರವನ್ನು ಆಯ್ದು ಕಳುಹಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಎಂದು 27-6-89 ರಲ್ಲಿ ಬರೆದೆ.

೧೧. 28-6-89 ರಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಬರೆದೆ - ಪಕ್ಷದೊಳಗಿನ ಪ್ರಜಾ ತಂತ್ರಕ್ಕೆ, ಬರೀ ಘೋಷಣೆಯೊಳಗೆ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿದೆ, ಪಕ್ಷ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಮತ್ತು ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಆಯ್ಕೆ, ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರನ್ನು ನಿಯೋಜಿಸದಂತೆಯೇ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಆ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಹುದ್ದೆಯವರಿಗೆ ಇರಬೇಕಾದ, ಘನತೆ, ಮತ್ತು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮೊಟಕಾಗಿದೆ.

ಆಡಳಿತ ವೆಚ್ಚ ಕಡಿತ, ಡೆಲ್ಲಿಯಿಂದಲೇ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗ ಬೇಕು.

ಭ್ರಷ್ಟತೆಯ ನಿರ್ಮೂಲ, ಬರೀ ಜನಮೆಚ್ಚಿಕೆಯ ಶ್ರುತ ಪಠನಗಳಾಗಿವೆ.

೧೨. ಸಂಸತ್ತಿನಲ್ಲಿ, ವಾರ್ತಾ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ, ಬೀದಿ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆ ಗಳಲ್ಲಿ ಭೋವಾರ್ಸು ಭ್ರಷ್ಟತೆಯ ಚರ್ಚೆ ಅಲ್ಲದೆ ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ ; ಎಂದು ತಾರೀಖು 1-5-87, 29-6-87, 18-9-87 ರಂದು ಬಹು ವಿವರವಾಗಿ ಮನನೊಂದು, ಕಣ್ಣೀರಿಟ್ಟು ಬರೆದೆ - ಅವು ಗಳ ತಿರುಳು ಈ ರೀತಿ ಇದೆ :-

ಸತ್ಯವೇ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸಂಪತ್ತು. ಅದರ ಆದಾಯ ಅಪಾರ, ಸತ್ಯದಿಂದಲೇ ಮನೋಹರಿ, ನಿರ್ಭಯತೆ, ಮತ್ತು ಮನೋ

ಶಾಂತಿ ಸಾಧ್ಯ. ಸತ್ಯವನ್ನು ಸರಿಣಾಮರೂಪ್ಯಮಾಡಿ ಗೆದ್ದಿರುವ
 ಲೋಕರು ಇನ್ನೂ ಉದ್ಭವ ಕಾಲದೇ. ಸತ್ಯವನ್ನು
 ಗೊಳಿಸುವ ಯತ್ನ ವ್ಯರ್ಥ.

ಸ್ವಾಮಿ - ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಭಾರತವು ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಂತ
 ತಲುಪಿತ್ತೇವೆ. ಇಂದು ಜನಶೋಮ, ತಮ್ಮ ಪ್ರಧಾನಿ
 ನಿಜವಾಗಲೂ ದೋಷರಹಿತರು, ನಿರ್ಮಲರು, ಎಂಬ ಕರಾರು
 ವಾಕ್ ರೂಪವಾಹಿನಿಗಾಗಿ ಕಾಮರಸಿಯಿಂದ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.
 ಕಾರಣವಿದ್ದಾಗ, ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ, ರಾಷ್ಟ್ರದ ಕೀಟದಾರಿ
 ಗಳನ್ನು ದೂಷಿಸುವ ಹಕ್ಕು ಜನಕ್ಕುಂಟು. ತಮ್ಮ ತಪ್ಪನ್ನು
 ಹೊರ ತೆಗೆದ ತ್ರೀಮೂರ್ತಿ, ಚೇತಮಾಲಾನಿಯವರನ್ನು ನಾಯಿ
 ಯೆಂದು ಕರೆದಿರ ಫ್ರಮು ಅನುಚಿತ. ತಾವು ಅವರ ಕ್ಷಮೆ
 ಕೇಳುವುದು ಉಚಿತ.

ಸ್ವಾಮಿ - ಕಳೆದ ವರುಷ ತಿಂಗಳುಗಳಿಂದ, ನಿರಂತರವೆ
 ಮಳೆಯುಂಟೆ, ಸುರಿಯುತ್ತಿರುವ ದೋಷಾರೋಪಗಳು
 ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಸುಯೋಗ ಸೂಚಿತವು. ದೇಶದ ಘನತೆ ಗಂಭೀರತೆ
 ಛಿದ್ರವಾಗುತ್ತಿದೆ ಪ್ರಧಾನಿ ಸ್ಥಾನ ಬಹು ಪವಿತ್ರವಾದುದು.
 ಅದು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಸಂಕೇತ. ದೇಶದ ಪ್ರಧಾನಿಗೆ, ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕಿಂತ
 ಹಿಂದೆ, ಎತ್ತರದ್ದು ಮತ್ತು ಪ್ರಿಯವು ಆದುದು ಇನ್ನೊಂದಿಲ್ಲ.
 ರಾಷ್ಟ್ರ ಗೌರವಕ್ಕಾಗಿ, ಸರ್ವರು ಸರ್ವ ಆಹುತಿಗೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಬೇಕು.
 ಎಲ್ಲೋ ಏನೋ ಆಚಾತರ್ಯ ನಡೆದುಹೋಗಿದೆ. ಅದನ್ನು
 ಮುಚ್ಚುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಅಗ್ರಯೋಜಕ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಶಿಖರಕ್ಕೆ
 ಎರಿಸಿದ ಜನಶೋಮದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟು, ನಡೆದಿರುವ
 ಸತ್ಯವನ್ನು ನಿರೇಧಿಸಿ. ಅವರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಖಂಡಿತ ಕೈ ಬಿಡರು.
 ದಯಮಾಡಿ ಧೈರ್ಯಮಾಡಿ.

ಕೊನೆಗೆ ಬರೆದ - ನಿಮ್ಮಿಗೆ ಸ್ವಾಮಿ ಪತ್ರಗಳು ಮೂಕದೇವರ
ಮುಂದೆ ಕೈಮುಗಿದ ಹಾಗೆ ಬರೆ. ಅದೂ ಬೇಸರವಿಲ್ಲದೆ
ಪ್ರಜೆಯಂತೆ ಕರ್ತವ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಉನ್ನತವಾದ,
ಗಂಭೀರವಾದ, ಘನವಿರುವ ಪ್ರಧಾನಿ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಮಾನ,
ಮಾನ್ಯವಾದ ಮತ್ತು ಸ್ವರ್ಗೋಲ್ಲಿದ ರೂಪಗಳು ಮುಂದು
ವರಿಯುತ್ತಿವೆ. ಭೀಷ್ಮನಾಗಿ ಅರೋಚಿಸಿ ಸತ್ಯವನ್ನು ಹೊರ
ತನ್ನಿ ತಾರೀಖು 23-7-81 ರಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿ ಪತ್ರ ನೆರೆ ಸ್ವಕ್ಕೆ
ಬರಲು ಬಂತು.

ರಾಷ್ಟ್ರಪ್ರಜ್ಞೆಗಳು ರಾಜಾರೋಷವಾಗಿ, ಕೋಪವಾಗಿ ಮುಂದು
ರಿಯುತ್ತಿವೆ. ಮುಖ್ಯ ರಾಜೀವರನ್ನು ರೋಷಿಗಳಿಗೆ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ.
ರೋಷಿಗಳಿಂದ ಹೊರಬರುವ ಸ್ವಯಂಪ್ರಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ರೋಷಿಗಳನ್ನೇ
ನಿರ್ಮಿಸಿ ಕವಲಕಯ್ಯರು ಅಮೆಸಂಸ್ಕೃತ ಮತ್ತು ಸುಭಾವಿತ
ಪುರುಷನನ್ನು ಅವರ ದಾರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅಧವಾ ರಾಜಾರೋಷದಲ್ಲಿ
ವಿವೇಕವಾಗುವ ರಾಷ್ಟ್ರಪ್ರಜ್ಞೆಗಳಿಗೂ ಬಹು ಯಶಸ್ವೀವಾಗಿ
ಯಾವೂ ಸೇರದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅಧವಾ ಸಾಮಾನ್ಯರು
ಇನ್ನೂ ಬಲವಾಗಿ ನಿರಾಶ, ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇತಿಹಾಸವೇ ಬದ
ಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸೈನ್ಯವಿರುವ ರಾಜನಿಗೆ ಅಧೀನವರು ಇನ್ನೂ
ರಾಷ್ಟ್ರದ ರೂಪವನ್ನು ಕಂಡು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ.

ಭೀಷ್ಮರಾಷ್ಟ್ರ ಎಂಬ ಭಿನ್ನ, ಸಿಡಿಗೂರು, ಮುಂತಾದ ಯುದ್ಧ
ಸಾಮಗ್ರಿಗಳ ತಯಾರಿಕೆ ಮತ್ತು ರಫ್ತು ಮಾಡುವ ವ್ಯಾಪಾರ ಕೇಂದ್ರ
ಸ್ಥಿತಿಗೂ ಈ ಪುನಃ ರೂಪುಗೊಂಡ 1981ರ ವೇಳೆಗೆ ಇದು ಇಡೀ
ವಿಶ್ವಕ್ಕೆ ಅಶಾಂತಿಯ ಸಂಕೇತವಾಗಿರುವ ಭೃತತ್ ಸಂಸ್ಥೆಯಾಯಿತು.
ಪ್ರಪಂಚದ ಪ್ರಾಯೋಮು ವ್ಯಾಂತ್ಯಗಳಲ್ಲೂ ಹಗಲಿರುಳು, ಅಡ್ಡಿ
ಆತಂಕಗಳಿಂದ ಸಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಭೃತತ್ ಕೊಲೆಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರಗಳ
ಪರೋಕ್ಷ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಸಹವಿರುವ ಭೀಷ್ಮರಾಷ್ಟ್ರ ಅಂಥ ಹಣಪಿರಾಟ

ಸಂಸ್ಥೆಗಳೇ ಪ್ರಮುಖ ಕಾರಣ. ಈ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರು ವಿಪರೀತ ಲಾಭದ ಕೊಳ್ಳೊಪ್ಪೊಡೆಯುವ ಖದೀವರು. ಒಡವರ ಹೊಟ್ಟೆ ಬಟ್ಟೆ, ಶಿಶುಗಳ ಹಾಲು, ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ, ರೋಗಿಗಳಿಗೆ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಅನುಕೂಲತೆ, ಮುಂತಾದ ನಿತ್ಯಜೀವನದ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಲಾರದ ಬಡರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಕೂಡ, ಇವರಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಗಿರಾಕಿಗಳು ಸ್ಟೀಡನ್ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಪ್ರಧಾನಿ ಮುಂತಾದ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಗಳು ಆ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಆಶ್ರಯ ದಾಕರು. ಅವರ ಮೂಲಕ ಪರರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರಮುಖರಿಗೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿಸಿ, ತಮ್ಮ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಕುದುರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಕಿಚ್ಚುಚ್ಚು ಸ್ವಕ ಗುಣವನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಶ್ರೇಷ್ಠರಿಗೆ ಒಟ್ಟಾಗಿ, ಗಟ್ಟಿಗಾಗಿ ದಳ್ಳಾಳಿ (ಲುಚ್ಚು) ಮುಂಡ ಅಕರ್ಷಣೀಯ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡಿಕೆ ಅಂಥ ಒಂದು ಸುಮಾರು 1,000 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಯ ಪಿರಂಗಿಗಳ ಸರೂರಾಜಿಗಾಗಿ 1986 ನೇ ಫೆಬ್ರವರಿಯಲ್ಲಿ ಭಾರತ, ಫೋವಾರ್ಸ್ ಜೊತೆಗೂ ಒಪ್ಪಂದ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿತು. ಆಗ ರಾಜೀವ ಗಾಂಧಿಯವರು ಭಾರತ ಪ್ರಧಾನಿ.

1987 ನೇ ಏಪ್ರಿಲ್ 16 ರಂದು, ಸ್ಟೀಡನ್ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಆಕಾಶವಾಣಿ, 'ಫೋವಾರ್ಸ್, ಭಾರತೀಯ ಹಿರಿಯ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳಿಗೂ, ರಕ್ಷಣ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಿಗೂ ಲಂಡಕೊಟ್ಟು ಬೃಹತ್ ರಶ್ಮಿನ ವ್ಯಾಪಾರ, ಗಟ್ಟಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ' ಎಂದು ಇಡೀ ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಡಂಗೂರ ಹೊಡೆಯಿತು. ಸತ್ಯದ ಕತ್ತಿ ಹಿಸುಕಿ, ಹುಟ್ಟು ಅಡಗಿಸಲು, ಎರಡು ಸರ್ಕಾರಗಳು ಜೋಡಿಯಾಗಿ ಎದ್ದು ನಿಂತವು ಮುಚ್ಚುವ ಹುಚ್ಚು ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಕೋಟಿ ಕೋಟಿ ಹಣ ಹರಿದು ಹೋಯಿತು. ಈ ದುಸ್ಸಾಹಸದಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಕೋಟ್ಯಾಧಿಪತಿಗಳಾದರು. ಎರಡು ದೇಶದ ಅನೇಕ ಹಿರಿಯ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳ ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮುಖಕ್ಕೆ ಮುಸಿ ಬಳಯಲ್ಪಟ್ಟಿತು. "ನಾನಾಗಲಿ, ನನ್ನ ಸಂಸಾರದ ಸದಸ್ಯರಾಗಲಿ ಇದರಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದಿಲ್ಲ". ಎಂದು ರಾಜೀವರು ಪದೇ ಪದೇ ಸಂಸತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾ ಬಂದರು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯನಂತರ ಬಹು ಬೃಹತ್ ಬಹುಮತ ಗಳಿಸಿದ್ದ ರಾಜೀವರ

ಸರ್ಕಾರ 1989ನೇ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಸೋತು ಬಿ.ಜೆ.ಪಿ. ನೆರ-
 ಳನ ಹನ್ನೊಂದು ತಿಂಗಳ ಮೊದಲ ಸಿಂಗರ ಸಂಕೇತ, ಲಂಚ ಯಾರ
 ಜೇಬು ತುಂಬಿತು ಎಂದು ಶುಕ್ಲೆ ಹಾಚ್ಚಲು ಮಾಡಿದ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ
 ಪ್ರಯತ್ನ ಫಲಿಸಲಿಲ್ಲ ರಾಜೀವ ಗಾಂಧಿಯವರ ಬೆಂಬಲದ ಚಂದ್ರ
 ಶೇಖರ ಅವರ ಸರ್ಕಾರ ಕೃಷ್ಣಾಕ್ಷೇಪದಿಂದ ತಲೆದೂಗಿ ಹೋಗಿಲ್ಲ.
 ಪುನಃ ಬಿ.ಜೆ.ಪಿ. ಬೆಂಬಲದ ಲೈಸೆನ್ಸಿಂಗ್, ಕೆ.ಎ. ನರಸಿಂಹರಾಯರ
 ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇರನ್ನು ಹುಡುಕುವ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ತೆರೆ
 ಎಳೆಯುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ ವಿವಿಧ ಮಂತ್ರಿ ಸೋಲಂಕಿಯವರು,
 ರಾಜೀನಾಮೆ ನೀಡಿ ವಿಜ್ಞಾನವಾದವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು 1993ನೇ ಸಾಲಿನ
 ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮೂಲತ, ಬುದ್ಧಿ, ಮನಃ ವಿಭಜನೆ ಈ ವಿಚಾರದ ಮೂಲದ
 ವಿಧಿ ಇಲ್ಲ ಬರೆ ಬರೆ, ಭಾಷೆ, ಹಲವಾರು ಕುಲ ಜಾತಿ, ಜನಾಂಗ,
 ವಿವಿಧ ಮತಧರ್ಮಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಸಮಾಜವೇ ಭಾಷೆ ಭಾರತದ
 ಸೊಬಗು ಒದಲಾಗುವ ಸನ್ನಿವೇಶ ಮತ್ತು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಬಗ್ಗುವ ಮತ್ತು
 ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವ, ಶೋಭಾಯಮಾಸವಾದ ಇತಿಹಾಸವಿದೆ ನಮ್ಮ ಈ
 ಶೀಘ್ರ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ, ಇದನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಮರದ
 ಸಮರ್ಥರು ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನಿಗಳು, ತಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನು ಆವೈದಿಕ ಅಥವಾ
 ಲೌಕಿಕರಾಷ್ಟ್ರ (Secular State) ಎಂಬ ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡುವುದನ್ನು
 ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲೇ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದೆ. ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಧರ್ಮವನ್ನು ನೆರೆ
 ಸೊ ಯಾವರಿಗೂ ಲೊಂದರೆಯಾಗದಂತೆ, ತಮ್ಮ ಆನಂದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ
 ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಬಹುದು. ಬೊತ್ತಿಗೆ ನೆ ಹೊರೆಯುವ ಧರ್ಮವನ್ನು ಮನಸಾರೆ
 ಗೌರವಿಸಬೇಕು ಈ ರೀತಿ ನಡವಳಿಕೆ, ತಪ್ಪಾದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು
 ಅಪರಿಚಿತದ ಅದ್ಭುತ ಕರ್ತವ್ಯ. ಐದನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಕೆಳ ಬಾಬರ್
 ಎಂಬ ಮತಾಂಧ ಚಕ್ರವರ್ತಿ, ರಾಮಜಗದ್ಗುಪ್ತರಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಸಂಕೇತವನ್ನು
 ಕೆಡವಿ ಮುಸಲಿಮ್ ಕಟ್ಟಿದ ಎಂಬ ಊಹೆಯು ಕಪ್ಪು ಮಣ್ಣಿಗೆ ಈ
 ವಿಜ್ಞಾನ ಯುಗದಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಕೃತಕ ಎಲ್ಲೆಯನ್ನೂ ಮೀರಿ
 ಮಾನವಕುಲ ವಿಸ್ತರಣೋದರತ್ವಕ್ಕೆ ನಗುತ್ತಿರುವ ಈ ಮನೋಭೆಯುಗ
 ದಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞಾನಿ, ಅಧರ್ಮಿ, ಅನಾಗರಿಕ, ಭಂಧ ಬಾಬರ್ ಅನ್ನು ಮೀರಿ

ಅವನು ಕಟ್ಟಿದ ಮಸೀದಿಯನ್ನು ಅರ್ಧದಿನದಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಾಮಮಾಡಿಸೆವು. ಹಿಂದು ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ನಾವು. ಈ ದುಷ್ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಒತ್ತಾಸೆ ಕೊಟ್ಟ, ಮೌಲ್ಯಪ್ರಸೇರಣೆ, ವಿವಿತ್ತವ ಬಿಜೆಪಿ, ಸರ್ಕಾರ, ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಹಿಂದೂ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಿ ಸಿದ್ಧಾಂತಗೊಳಿಸಿದೆ. ಪದೇಪದೇ ಧಾಳಿ ಎದುರಿಸಲು ಸ್ವರಕ್ಷಿಯುಳ್ಳ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ, ಬಂದುಕೂಡದ ಧರ್ಮ ಸಂಕೇತವನ್ನು ಕೂಡಿಸಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದುದು ರಾಷ್ಟ್ರದುರಂತ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಮುಕ್ತ ಲಾಕ, ಕರಾವಳಿ, ಸಭಾನೆನೆಯ ಹೆವು ಹೊಡೆದಿದೆ.

ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ತಾರೀಖು 31-12-92 ರಂದು, ಪ್ರಧಾನಿಯವರಿಗೆ ಬರೆದ ಅದಕ್ಕೆ 6-1-93 ರಂದು ಉತ್ತರ ಬಂತು. ಒಂದು ಶತಮಾನದ ಹಿಂದೆ ಸ್ವಾಮಿ ವಿನೇಕಾನಂದರು ತಮ್ಮ ಅಗಾಧ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ದಿಂದ, ಪಾಸ್ತಿಮಾತ್ರದ ಅಂದಿನ ಅಧಾರಿಕ ವಿಷಯವಂತರನ್ನು ವಿಜ್ಞಾನ ಕೇಂದ್ರವಾದ ಚಿಕಾಗೊನಗರದಲ್ಲಿ, ಚಕಿತಗೊಳಿಸಿದರು. ಕನ್ಯಾಕುಮಾರಿ ಯಲ್ಲ ನಡೆದ ಈ ಸಂಬಂಧವ ಉತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಹೋದಾಗ ಮತ್ತು ಹಿಂದಿರ ಗಿಡಾಗ ಬೆಂಗಳೂರು, ವಹುನಗರಕ್ಕೆ ತಾವು ಬಂದುದು ಆಸಂದವಾಯಕ. 6-12-92ರ ಅಮೋಘೆಯ, ರಾಷ್ಟ್ರದುರಂತದ ಫಲವಾಗಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲೂ ಅನೇಕ ಸಂಸಾರಗಳು ಆತ ತಿಯಾದವು. ಬಲಿಯಾದವು, ಒಬ್ಬರನ್ನು ಒಂಧುಗನ್ನೂ ಸಂಪತ್ತನಗೊಳಿಸಿದರೆ, ಚೆನ್ನಾಗುವತ್ತಿತ್ತು. ರಾಷ್ಟ್ರ ಕಂಠ ಇಕ್ಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿರುತ್ತಾ, ತಾವು ಬೆಂಗಳೂರು ನಾಗೇಶ್ವರನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ, ಮಾತನಾಡಿದ ಉಪಯುಕ್ತ ವಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಕಂಡಿನ ನೆಹರು ಅವರು, ರಾಷ್ಟ್ರವಮೃತ್ಯುಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಲು, ಜನಸಮೂಹದ ತರಬೇತಿಗಾಗಿ, ಸಾಧ್ಯವಾದಗಲೆಲ್ಲಾ, ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕರನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಮಾತನಾಡಲು, ತಪ್ಪುಕೆಲಸ. ತಾವು ಅಂಥ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಸಂಪರ್ಕ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಉಪಯುಕ್ತ.

ಇವೆ ಎಕಾ ರಾತ್ರಿ ಪ್ರಧಾನಿ ಅವರೂ ಪುನಃ ತಾರೀಖು 24-4-93ರಲ್ಲಿ ಈ ಲೇಖಕರನ್ನು

ತಾವು ಪವಿತ್ರ ಪವಿತ್ರ, ಬಾಬುಮಿಸೀದಿ ಕೆಡುವುದು ಅಪ್ರಮೃತ ಅಪರಾಧವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುತ್ತದೆ, ಸಂಶೋಧ ವಿಚಾರ. ಈ ಅನಾಹುತದಿಂದ, ವಿಶ್ವ ದೊಡ್ಡತನದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸಮೀಪದಿಂದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕಟ್ಟಿದೆ. ಇಂಥ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕ, ಬುದ್ಧ, ಗಾಂಧಿ ಮುಂತಾದ ಸಾವಿರಾರು ಸಂತರ ಜನ್ಮ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬಾರದಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಈ ವಿಚಾರ ಬ. ಬೇವಿಗಳು ವೈದ್ಯ ಪದ್ಧತಿ ಪ್ರವಾರಿ. 5-12-2 ಸೇ ದಿನ ಎಂದರೆ ಸೀದಿ ನಿರ್ಮಾಣವೇ ಸುಯಾದ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ, ಕರಣವಾಗಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಗಳಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ, ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು ಅನಂದಿಸುತ್ತವೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕಡಮಾದಿದೆ. ಮುಂದೆ ಕಟ್ಟಲು, ಗುರುತಿಸಿರುವ ತಾವೇ ಮಾಡು

ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರಗತಿ ಶ್ರೀಮನ್ ರಂಕರದಯಾಚರಣ ರವರಿಗೆ ತಾಂತ್ರಿಕ 20-4 93 ರಂದು ಈ ರೀತಿ ಬರೆವೆ :-

ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ : ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣರಾಜೇಂದ್ರ ಒಲೆಯರ್ ಎಂಬ ಜನಕ ಸಂಘ ಮೈಸೂರು ರಾಜ ಇದ್ದರು. ಜನ ಸೇವೆಗಾಗಿ ತಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಕಾಡು ಕೊಂಬೆಗಳಿಗೆ ಇಂಥ ದಿನ ಮೊಕ್ಕಾಂ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಸೂತ್ರ ಸತ್ಯವನ್ನು ಒಂದುವರ್ಷ ನುಡಿತವಾಗಿ, ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದರಿಂದ, ಆ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳ, ರಸ್ತೆ, ನೀರು, ಶಾಲೆ, ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಮುಂತಾದ, ಜನೋಪಕಾರ ಕಾರ್ಯಗಳು ಸುಸ್ಥೂರ್ವವಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಜೊತೆಗೆ ಮಿದು ಜನ ಸಂಪರ್ಕ ಹೊಂದುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ-ತಾವು ಅವರಂತೆ, ಮರಕುಡ ಮೊಕ್ಕಾಂಗಳನ್ನೂ ಜಾರಿಗೆ ತನ್ನಿ. ಇಂದಿನ ನಮ್ಮ ಸಾವಿರಾರು ಮಂತ್ರಿವರ್ಯರೊಬ್ಬರಿಗೂ, ಇಂಥ ಯಾಗಕ್ಕೆ ಪುರುಷೋತ್ತಮ. ಅತಿವಿಶ್ವರ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳ ಒಡೆಯರಾದ, ಗೌರವಗಳೂ ಇಂಥ ಪೂಜೆ ಕೈಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಿ.

ಸ್ವಾಮಿವಿವೇಕಾನಂದರು, ಗಾಂಧೀಜಿ ಅವರು ಮತ್ತು ಸಾವಿರಾರು ಸಂತರು ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿರುವುದು ನೆರವೇರೆಯೇ ನಾರಾ ಯಣನ ಸೇವೆ. ಮದ್ರಾಸರಾಯಣನನ್ನು ಆದರಿಸಿ ಎಂಬ ಈ ಬುದಿ

ವಾದದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟು, ಹೊಟ್ಟೆಬಿಟ್ಟಿಗಿಡುವವನು ; ಅವನ
 ರಕ್ತಸನ್ನಾ ಬುದ್ಧಿಹಿಂಸರನ್ನು. ಅನ್ನಾಯ ಅವಮಾನಕ್ಕೊಳಗಾದವ
 ನನ್ನೂ ಅನಾಥನನ್ನು. ಅದುಮಿಟ್ಟಿರುವವರನ್ನು ಅಪ್ಪಕ್ಕನನ್ನು-ದೇವ
 ರೆಂದು ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸೇವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಾನವ ಮುಕ್ತಿ
 ಕಲ್ಯಾಣ, ನಿರ್ವಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಉದ್ವಿಗ್ನವಿರುವ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಾದ ಸಾಧು
 ಸನ್ಯಾಸಿ, ಮಠಾಧಿಪತಿಗಳಿಗೆ, ನೆಟ್ಟುಡ ಅಂಕಗಳು ಜ್ಞಾಪಕದಲ್ಲಿ
 ಇದ್ದಿದ್ದರೆ, 6-12-92ರ ಅಯೋಧ್ಯೆ ರಾಷ್ಟ್ರಸಂಹತ ನಡೆಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.
 ತುತ್ತುಪಂಕ್ತಿಯ ಜಾರಿ, ರಾಮಜನ್ಮನಿಮಿತ್ತ ಅಸ್ತಿಭಾರ ಸಂಪ್ರ
 ದಾಯದಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಪಧಾನಿ ಪಾಲಗೊಂಡ ದುರು, ಪಿಚಾನೊ ಎಂಬ
 ಮುಸ್ಲಿಂ ಸಹೋದರಗೆ ಅತ್ಯುಚ್ಚನಾಥರಾದ ಜೀವಾಂಬ ಕೆಟ್ಟ
 ದ್ದನ್ನೂ, ರಾಜೀವರ ಸಂವಾರ ಅನಾರ್ಜಿತಗೊಂಡಿದ್ದು- ಇವೆಲ್ಲ ಲೋಕೀಕ
 ರಾಷ್ಟ್ರದ ನುಬಿಕೆಗಳಿಗೆ ಕೂಟ್ಟಿ ಘನ ಕೊಡಲಿಟ್ಟಿಟ್ಟು.

ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ಕಟುವಾಗಿ ಸಿದ್ಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ, ಬೆಂಬಿಬ್ಬರು
 ಒಂಟೊಂದು ಕಣಕೆಹಚ್ಚಿ ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ತಳೆಬೇಕೆಂದು ಶ್ರೇಷ್ಠ
 ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳೇ ನಿಯಂತ್ರಕರಕ್ಕೆ- ಆ ಪ್ರಭಲ ಜೈತನ್ಯ
 ಅದ್ಭುತ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, -ಗಾದಶಕ್ತಿ- ಮರವಾಗಿದೆ, ಜಡವಾಗಿದೆ,
 ಮಂಕುಬಿಡಿದು ಮಲಗಿದೆ ಆ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಸ್ವಪೂರ್ವಿಕೆಗಳಾಗಿದೆ.
 ಅವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿದೆ ಬಹುಬಾಷಿತ, ಒದ ಧಾರ್ಮಿಕ, ಮತ್ತು ಬಹು
 ಜನಾಂಗೀಯ ರಾಷ್ಟ್ರವಾದ ಭಾರತದ ರಷ್ಟಿಯತೆಯನ್ನು, ಭಾರತೀ
 ಯರು ಬಹು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಕಾಪಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಒಬ್ಬ ನ್ಯಾಕ್ತಿಗೆ,
 ಒಂದು ಗುಂಪಿಗೆ, ಅನ್ನಾಯ, ಅವಮಾನಗಳಾದಂ ಜಾತಿ, ಕುಲ, ಮತ,
 ಪಕ್ಷಬೇಧಗಳಲ್ಲದೆ ಸರ್ವರೂ ಪ್ರತಿಭಟಿಸಬೇಕು. ಅನ್ನಾಯ ಅಧವ
 ಗೆದ್ದೆತ್ತಿನಬಾಲ ಹಿಡಿಯುವುದು ನಿಜಬೇಕು ನ್ಯಾಯ ಸಿದ್ಧವೆಂಬುದು
 ಹೋರಾಡಬೇಕು ಅನ್ನಾಯ ಅವಮಾನ ಎಲ್ಲಿ ಅದರೂ, ಯಾರಿಗೆ
 ಅದರೂ ಕಣ್ಣುಬಿಡದಿರುವುದು, ಮಹಾಪಾಪ- ದೊಡ್ಡ ಶಾಪ—
 ಮುಠಾಳುತನ. ರಾಜಕಾರಣಗಳಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ಭಲವಿರುವವರು ವಿರಳ.

ಅವರನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುವುದು ಅಸರಾದ, ಅಹಿಂಸಾ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ಗೌರವವನ್ನು, ಅನ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಭಟನೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಬೇಕು.

ಭ್ರಷ್ಟತೆ ಅರ್ಬುಡ ರೋಗ- ಅದಿರುವ ಕಡೆ ಅಭ್ಯುದಯ ಅಸಾಧ್ಯ ಬೇರಿ ಎಷ್ಟು ಹೊಲ ಮೇಯ್ದಾಗ ಮೇದುಳನ ಅರ್ಬುಡ ಸಂಭವಿಸಿದಂತೆ, ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರತಿ ಅಂಗವೂ ರೋಗಗ್ರಸ್ತವಾಗುತ್ತದೆ ನ್ಯಾಯಾಂಗ, ಅಪರಾಧ ತನಿಖೆ ಸಂಸ್ಥೆ, ರಾಷ್ಟ್ರಾಧ್ಯಕ್ಷರು, ಗೌರವಗಳು, ಚುನಾವಣಾ ನಿಯೋಜಿತ ಮಂಡಳಿ, ಆಡಿಟರ್ ಜನರಲ್, ಜನರಲ್ ಜನರಲ್‌ಗಳು, ಮುಂತಾದ ಸಂವಿಧಾನ ನಿರ್ವಹಿಸಿರುವ ಪತ್ರಿಕೆಯಾ ಮತ್ತು ಸಮೀಕಣ ಅಂಗಗಳು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆ ನಡೆಸಲಸಾಧ್ಯ. 250 ಕೋಟಿ ಭ್ರಷ್ಟತೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ಪ್ರಧಾನಿಗಳ ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಚುನಾಯಿಸಿದ ಜನಪ್ರತಿನಿಧಿ-ಇವೆಲ್ಲರ ಮಧ್ಯೆ ನಂಬಿಕೆಯ ಭದ್ರತೆ, ಕುಂದು ಬಿದ್ದಿದೆ. ಈ ಪುಣ್ಯಭೂಮಿಯ ಧರ್ಮಭೂಮಿಯ, ಜನಾಂಗ, ಮುಗ್ಧರು, ಸರಳರೂ, ಅಕ್ಕತೀಮರು, ಸಿಪ್ಪಾಸುಟಿಗಳು, ಅದರಲ್ಲೂ ಕಿರೀಟಧಾರಿಗಳು ಎಂದರೆ ವಿಪ್ಲವಸ್ವರೂಪ ಎಂದು ನಂಬಿರುವ ಜನ, ಪೂರ್ವನಂಬಿಕೆ, ಭರವಸೆ, ವಿಶ್ವಾಸ, ಅವಲಂಬನೆಗಳ ಪ್ರತೀಕ. ಅಪಹರಣವಾಗಿರುವ ಅನೂಲ್ಮವಾದ ನಂಬಿಕೆ ಎಂಬ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಜಿಣೋದ್ಧಾರ ಮಾಡಲು, ಜೈತನ್ಯ ಉಳ್ಳ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಪ್ರಧಾನಿ-ನಾಯಕನಿಗಾಗಿ ರಾಷ್ಟ್ರ ಆತುರತೆಯಿಂದ, ಕಾತುರತೆಯಿಂದ ಕಾಯುತ್ತಿದೆ.

ಭೋಷಾರ್ಪನಂತಹ ಭೂತದ ದರ್ಬಾರು, ಡೆಲ್ಲಿ ಒಂದಕ್ಕೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿದೆ, ಪ್ರತಿಪ್ರಾಂತ್ಯದ ರಾಜಧಾನಿಯೊಳಗೂ ತನ್ನ ಕಾರುಬಾರನ್ನು ಪ್ರತಿಘಟಿಸಿ ನಡೆಸುತ್ತಿದೆ ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರಭಾವವೇ ಇವರ ಮೂಲ. ಇಂಥ ಹೊಲಸು ಹಣದಿಂದಲೇ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲೂ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಲ್ಲೂ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ನಿರಂತರ ಮುಖಂಡತ್ವ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಾ ಬಂದಿರುವುದು. ಅನೇಕಾನಂತರ ಗೆದ್ದು ಬಂದಿರುವ ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಲ್ಲ

ನೇಕರು, ಒಂದಲ್ಲ, ಅನೇಕ ಭೋಜನಾನಂದ, ಸಂಸ್ಥೆಗಳು, ವೃತ್ತಿಗಳ ಕೃಪಾಪೋಷಿತರು. ಲಂಚಕ್ಕೆ ಕೈ ಒಡ್ಡದಿರುವ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು ವಿರಳ. ಪಕ್ಷಗಳು ಕೂಡ ಅಪೂರ್ವ. ಫನೆತೆ, ಕೀರ್ತಿ, ನ್ಯಾಯ, ನಿಷ್ಠೆ, ನಿಷ್ಕಪಟತೆ, ನಿಸ್ವಾರ್ಥತೆ, ಮತ್ತು ಸಂಪೂರ್ಣ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯಿಂದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಜನಿಕ ಜೀವನ ನಡೆಸುವವರು ಮೂಲಭವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ರಾಜಕಾರಣಿಗಳಲ್ಲ ನೇಕರು ಪರೋಪಜೀವಿಗಳು. ಅತ್ಯಾಭಿಮಾನಿಗಳು, ಭಲವಾದಿಗಳು, ಅಹಿಂಸಾ ವಾದಿಗಳು, ನ್ಯಾಯವಾದಿಗಳು, ತ್ಯಾಗಶೀಲರು. ಸೇವಾ ಮನೋಭಾವದವರು, ಸರಳಜೀವಿಗಳು, ಮರಳುಗಾಡಿನ ನೀರಿನಂತೆ ಅಪೂರ್ಣವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನವಭಾರತದ ಸೌರವ್ಯೂಹಶಕ್ತಿಯ ಯುವ ಭಾರತದ ಉದಯಕ್ಕಾಗಿ, ದೀನನು, ದಲಿತರು ಕಣ್ಣೀರಿಟ್ಟು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ರಾಷ್ಟ್ರದ್ರೋಹದ ದುಷ್ಕರ್ಮ ಧೈಲಿ ದಂಡ ತೀರಿಸದೆ ಬಿಡದು ಎಂದು ಒತ್ತಿ ಒತ್ತಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪರಾಗಿಲ್ಲದ ರುಚಿಯಾದ ತಿನಿಸು ಸಿಕ್ಕಿದೆ ಯೆಂದು ಹೊಟ್ಟೆ ಬಿರುಸಿಕೊಂಡಾಗ ಅದರ ಫಲ ನರಕಯಾತನೆ, ಅಂಗಾಂಗವೆಲ್ಲ ಕಜ್ಜಿ, ತುರಿ, ಕುರು, ಮೈ ನೀರು, ಬಾಯಿ, ದುರ್ವಾಸನೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಕೃತಕ ಔಷಧಿ ಮತ್ತು ಪರಿಮಳ ವಸ್ತುಗಳು ಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಉಪರಮನ ಅಸಾಧ್ಯ, ಉಪವಾಸ ಸಾತ್ವಿಕ ಆಹಾರ, ಬಿಸಿಲಲ್ಲಿ ಬೆವರಿಸುವ, ಕೆಲಸದಿಂದ, ಕುರು ಹಣ್ಣಾಗಲು ಬಿಟ್ಟು, ಕೇವಲ ರಕ್ತ, ಹೊರತಂದಾಗ ಹಾಯಿಸಿಸುವುದು ತಪ್ಪು ಮಾಡದಿರುವುದು ಲೇಸು. ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಸುಳ್ಳಿನ ಬಣ್ಣದ ಬಟ್ಟೆಯಿಂದ ಮುಚ್ಚಲೆತ್ತಿಸುವುದು ಮೂರ್ಖತನ. ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪವೇ ಶೂರನ ದೇಶಾಭಿಮಾನಿಯ ಮಾರ್ಗ. ಧೈರ್ಯನಾಡಿ, ಮೊದಲು ಏಕಾಂತವಾಗಿ, ತನ್ನ ಮುಂದೆ ತಾನು ತಪ್ಪು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು, ಇನ್ನಷ್ಟು ಧೈರ್ಯನಾಡಿ ಕೊಂಡು ಅನ್ಯಾಯ ಯಾರಿಗೆ ಆಗಿದೆಯೋ ಅವರ ಮುಂದೆ ಲೋಪಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಆನಂದದಾಯಕ, ಸುಖ ಮತ್ತು ಶ್ರೇಯಸ್ಕರ.

ಕೇಂದ್ರಸರ್ವಾರದ ಮುಖಂಡತ್ವ ಬಹುಮುಖ್ಯ. ಕೇಂದ್ರ, ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದೆ. ಇಂದಿನ ನಮ್ಮ ಸಂವಿಧಾನದ, ಅನುಸಾರ ಕೇಂದ್ರವೇ, ರಾಜಧರ್ಮದ, ಬೆಂಬಲ, ಆಶ್ರಯ, ಆಧಾರ, ನೆಲೆ, ಮತ್ತು ರಕ್ಷಕರು. ಅದೇ ಸ್ವಲ್ಪಕ್ಕೂ ಮೂಲ, ಭವ್ಯಬೀಜ, ಚಂದನದ ಚೀಗು, ಮಿಣುಕಿನ ಮೆದುಳು. ಹುಮ್ಮಸ್ಸಿನ ಮತ್ತು ಹಿರಿತನದ ಹೃದಯ. ರಾಜರನ್ನು ಸ್ಥಾನಾಂತರಿಸಿದ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಲಭೂತ ಯೋಗ್ಯತೆ ಮಾಯ ವಾಗಿದೆ. ತನ್ನ ಅಧಕ್ಷತೆಯಿಂದ, ಅನ್ಯಾಯಗಳಿಂದ, ನಾಯಕ ತನ್ನ ಪೀಠವನ್ನು ಸ್ಥಿರಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ದುರಾಲಯ ಎಂದ, ಕೇಂದ್ರ, ಪ್ರಾಂತೀಯ ವಿಭಾಗಗಳ ಮೇಲೆ, ತನ್ನ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಲು, ಸಂಪೂರ್ಣ ವಾಗಿ ನಿಶ್ಚಕ್ರವಾಗಿದೆ. ಈ ಪವಿತ್ರ ಭೂಮಿ ಸರ್ವಸೌಭಾಗ್ಯಗಳ ಸಂಕೀರ್ಣ. ಪ್ರಕೃತಿ ಸೌಂದರ್ಯ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟತೆ. ಫಲವತ್ತಾದ ಭೂಮಿ. ಫಲಭರಿತವಾದ ಮರಗಿಡಗಳು, ಕಣ್ಣಿನ ಸೆಳೆಯುವ ಮೃಗ ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನೊಳ ಗೊಂಡ ದಟ್ಟಪರಣ್ಯ, ಅಲ್ಲದೆ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಶಿಖರವಾದ ಹಿಮಾಲಯ ನಮ್ಮ ಹೆಮ್ಮೆ. ಜೊತೆಗೆ ಉತ್ಕರ್ಷವಾದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿವೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯನಂತರ ರಾಷ್ಟ್ರ ಆರ್ಥಿಕರವಾದ ಪ್ರಗತಿ ಹೊಂದಿದೆ. ಆದರೆ, ಈ ಸಂವೃದ್ಧಿ ಕೇವಲ, ಕೆಲವು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಗುಂಪಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಮೀಸಲಾಗಿದೆ, ಸರ್ವಜನಹಿತಾರಕ್ಷಣೆಯ ಉಚ್ಚಧೈಯ ನಮ್ಮ ಕೇಂದ್ರಸರ್ವಾರದ ರಕ್ತದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವಾಗಿ, ಅರ್ಧ ಶತಮಾನ ಕಳೆದರೂ, ಮೂಢಾಲು ವಾಲು ಜನ ಬಡತನದಲ್ಲಿ ತೊಳಲುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದುಕಡೆ ಪೂರ್ಣ ನಿರಾಶ್ರಯ ಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತೊಂದುಕಡೆ ಹೇಯ ಐಶ್ವರ್ಯದ ಕ್ರೋಧೀಕರಣ, ಅಜ್ಞಾನಿಗಳ, ಅನಕ್ಷರಸ್ಕರ, ಅಧಿಕ ನೈಮೂಠದ ದುರ್ಲಾಭ ಪಡೆದು ಕೇವಲ ಕೆಲವು ಜನ ಕೋಟ್ಯಾಧಿಪತಿಗಳಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅವರ ಕಷ್ಟ ಕಾರ್ಪಣ್ಯಗಳ ಕಡೆ, ಮೊಸಳೆ ಕಣ್ಣೀರು ಹರಿಸಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡುವುದು ತಪ್ಪುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸಮಾನ ಹಂಚಿಕೆಯ ಪ್ರಕೃತಿ ನಿಯಮವನ್ನು ಉಲಂಘಿಸುವವನು, ಕಳ್ಳ, ನೀಚ, ಮತ್ತು ಸಮಾಜದ್ರೋಹಿ, ಸಂಸಾರ, ಸಂಘ, ಸಂಸ್ಥೆ, ಪ್ರಾಂತ್ಯ, ರಾಷ್ಟ್ರ, ಒಂದಕ್ಕೊಂದರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಉಪ್ಪನ, ಉಲ್ಬಣಗಳಿಗೆ ಈ ಉಲ್ಲಂಘನೆಯೇ ಮೂಲ.

ಜೀವನದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ರಂಗದ ನೈತಿಕ ಮಾಲ್ಯ ಮಲಿನವಾಗಿ, ಎಲ್ಲಾ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮತ್ತು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರ ಕೊಳೆತು ನಾರುತ್ತಿದೆ. 15-3-91 ರಂದು ರಾಷ್ಟ್ರಪಿತನ ಸಮಾಧಿ ಅಪವಿತ್ರತೆಯ ಅತ್ಯಾಚಾರ, ವಿಶ್ವದಾದ್ಯಂತ ಸುಸಂಸ್ಕೃತರನ್ನು ತಲ್ಲಣಗೊಳಿಸಿತು. ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚವೇ ಪೃಥ್ವಿಯ ಮೇಲೆ, ಓಡಾಡಿದನೆಂದು ನಂಬಲಾರದಷ್ಟು ಪರಿಪೂರ್ಣನಾದ ಮಹಾನುಭಾವನಿಗೆ ಆದ ಅವಮಾನಕ್ಕೆ ಶೋರಬೇಕಾದ ಉಗ್ರ ಪ್ರತಿಭಟನೆ ಇಲ್ಲದಿರುವುದು, ನಮ್ಮ ನೈತಿಕ ಅಭೋಗತಿಯ ಚಿಹ್ನೆ. ಸರ್ವ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿರುವ ಭ್ರಷ್ಟತೆ, ಅಬೂದ ರೋಗದಂತೆ ದ್ವಂಸಕಾರಿಯಾಗಿದೆ ಕಲಬೆರಕೆ ಕಸುಬಿನ ಕುತಂತ್ರ, ಅರಿಯದ ಅಸುಳಿಗಳ ಆಹಾರವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ, ಜೀವ ಉಳಿಸುವ ಔಷಧಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ. ನಾಡಿನ ನಿಭಂಧನೆ ಸಮಾಜದ ಮತ್ತು ಸಂಸಾರದ, ಕಟ್ಟಳೆಗಳು ಕಳಚಿಕೊಂಡು, ಸರ್ವವೂ ನಶಿಸುತ್ತಿವೆ. ನಡುಹಗಲಲ್ಲಿ, ನಡುಬೀದಿಯಲ್ಲಿ, ಹೆಂಗಸರ ತಾಳೀಸರ ಕೀಳುವಿಕೆ, ಮಾನವಮರ್ಮದ ಭಂಗ, ಮಕ್ಕಳ ಅಪಹರಣ, ವರದಕ್ಷಿಣೆಯ ಸಾವು, ಪ್ರತಿನಿತ್ಯದ ಘಟನೆಗಳಾಗಿವೆ ನಿರ್ಭಯದ ಕಾನೂನು ಮುರಿತದಿಂದ, ನಿರಂತರದ ಶಾಂತಿ ಭಂಗ, ಅನಿಷ್ಟಿತದ ಬದುಕು, ಗುಮಾನಿ ಇಲ್ಲದೆ ಗುಂಡಿನೇಟು ಮತ್ತು ಬಾಂಬಿನ ಎಸೆತಗಳಿಂದ, ನೂರಾರು ಜನ ಒಂದೇಘಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ರಕ್ತದ ಕೋಡಿಯಲ್ಲಿ ಶವಗಳಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಗೃಹಕ್ಕಿರಬೇಕಾದ ಗೌರವಾರ್ಹತೆ, ಆರಾಮ, ಸುರಕ್ಷತೆ, ನಿರಾಕಾಶ ನಿಶ್ಚಿಂತತೆ, ನಿಗೂಢತೆ ಮತ್ತು ನೆಮ್ಮದಿ ನಿರ್ಮೂಲವಾಗಿವೆ ಭೂಮಿ, ಆಕಾಶ, ನೀರು, ಮನೆ, ಮಠ, ಊರು, ಕಾಡು, ಎಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಗಂಡಾಂತರ ತಪ್ಪಿದ್ದಲ್ಲ. ಯಾರೂ ಎಲ್ಲೂ ನಿರ್ಭಯದಿಂದ ಭರವಸೆಯಿಂದ ಸುಸೂತ್ರವಾಗಿ ಇರುವಂತಿಲ್ಲ.

ಒಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ದಂತ ಚೋರ, ವೀರಪ್ಪನ್. ನಾಲ್ವಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಸಾವಿರಾರು ಆನೆಗಳನ್ನಲ್ಲದೆ, ನೂರಾರು ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಒಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಕರ್ನಾಟಕ ಮತ್ತು ತಮಿಳುನಾಡು ಸ್ವಾರಸ್ಯಗಳಿಗೆ ಅಲ್ಲದೆ ಇಡೀ ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಸವಾಲ್ ಒಡ್ಡಿದ್ದಾನೆ. ಓರ್ವ ಸಮಾಜಘಾತಕ, ದಂತ

ಮತ್ತು ಚಂದನದ ವಿತ್ತದಿಂದ, ಪೋಲೀಸರ, ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಗಳ, ಅಲ್ಲದೆ ಸರ್ಕಾರದ ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿ, ಚದುರ, ಚಂಡ, ಚಾಕಚಕ್ಯ, ಜೋರ ತನ್ನದೆ ಒಂದು ಚಕ್ರಾಧಿಪತ್ಯವನ್ನೂ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಎಲ್ಲೆ ಇಲ್ಲದೆ ಹಬ್ಬಿರುವ ಭ್ರಷ್ಟತೆ, ಅವರ ಪಂಜಾಮವಾದ ಅಧಕ್ಷತೆ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವಾಸ ಭಾತುಕತನ, ಬಂಧು ಭಾಂಧವರನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ವಿಧವೆ ಮತ್ತು ಅನಾಥಂಗಿ, ಬದಬೋಲಿಗೌಡನ ಹಣದಿಂದ ಸರ್ಕಾರದ ಧಾರಾಳವಾದ ಕೊಡುಗೆ, ಶಾಂತಿ, ಸಮಾಧಾನ, ರಕ್ಷಣೆ, ತರಬಲ್ಲದೆ? ಹುಮ್ಮಸ್ಸಿನ ಸಮರ್ಪಣಾ ಮನೋಭಾವದ ಹೇವಾಯುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಬಲಿಯಾದರು. ಅಬಂಡ ಅಧಿಕಾರವರ್ಗದ ನೈತಿಕ ಸ್ಥೈರ್ಯದ ಅಭೋಗತಿಯಾಯಿತು. ಸೈನ್ಯದ ಸಹಾಯ ಕೋರಲು, ಈ ವಿಳಂಬನದ ಪ್ರಯೋಗ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇತ್ತೆ? ಕೇಂದ್ರಸಹಾಯ ಮೊದಲೇ ಕೇಳಲು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳ ಸ್ವಪ್ರವೃತ್ತಿ, ಆಡ್ಡಿ ಬಂತೆ?

ರಾಷ್ಟ್ರದ ಪ್ರಥಮ ಮಹಿಳಾ ಪ್ರಧಾನಿ ಇಂದಿರಾಗಾಂಧಿಯವರನ್ನು ಅವರ ರಕ್ಷಕರೇ ಗುಂಡಿನಿಂದ ಹೊಡೆದು ಸಾಯಿಸಿದರು. ನಮ್ಮ ಮಾಜಿ, ಯುವ ಪ್ರಧಾನಿ ರಾಜೀವಗಾಂಧಿಯವರು, ಭಯೋತ್ಪಾದಕರ ಮಾನವ ಬಾಂಬಿಗೆ ಬಲಿಯಾದರು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಮುಂಬೈ ಮತ್ತು ಕಲ್ಕತ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ, ದುಷ್ಕರ್ಮಿಗಳು ಸರಣಿ ಬಾಂಬ್ ಸ್ಫೋಟಿಸಿ, ಮುನ್ನೂರಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಜನರನ್ನು ಬಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು. ಉರ್ದೇಶಗಳಿಂದ ಬಂದ ಈ ಬಾಂಬುಗಳು ಸುಂಕದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಶಾರೀರಿಕದ ಬೊಂಬಾಯಿ ಸೇರಿತು ಎಂಬ ಸುದ್ದಿ, ಧಿಗ್ಗತಮಗೊಳಿಸುತ್ತಿದೆ. ಇಬ್ಬರು ಪ್ರಧಾನಿಗಳ ಕೊಲೆಯಲ್ಲೂ, ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಗಳ ಸಹಾಯವಿದ್ದಿರಬಹುದು ಎಂಬ ಸಂಶಯ ಕೊರಿಯುತ್ತಿದೆ. ಅಧಕ್ಷತೆಯೇನೋ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಪಂಜಾಬು ಜಮ್ಮು ಕಾಶ್ಮೀರ್ ಮುಂತಾದ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಯ ನಡಿಯುತ್ತಿರುವ ನರ ಮೌಢಕ್ಕೆ ಕೊನೆಯಿಲ್ಲ. ಜನಸಾಮಾನ್ಯರು, ವಿಮಾನ, ಹಡಗು, ರೈಲು, ಬಸ್ಸುಗಳ ಪ್ರಯಾಣಿಕರು ಬದುಕಿ ಮನೆಗೆ ಬರುವ ಭರವಸೆ ಇಲ್ಲ

ಒರಿಸ್ಸಾದ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ಮತ್ತು ಮುಖ್ಯಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಅವರನ್ನು ಅವರ ಕಛೇರಿಯಲ್ಲಿ, ಪೋಲೀಸರ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ನಿರ್ಭಯದಿಂದ, ದಯಾ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿಲ್ಲದೆ, ನೌಕರರು ಹೊಡೆದು ಗಾಯಮಾಡಿ, ಬೈದು ಅವರ ಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡಬೇಕಾದ, ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳ ನಡವಳಿಕೆ ಶೋಚನೀಯವಾಗಿದೆ. ವಿಪರೀತ ಹಠ. ಉದ್ರೇಕದ ಭಾವಭಂಗಿ ಕಿರುಚಾಟ, ಬೈಗುಳ, ಹೊಡೆದಾಟ, ಮೇಜು ಕುಟ್ಟುವಿಕೆ, ಕಾಗದ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಎಸೆದಾಟ, ಧರಣಿ, ದಪ್ಪ ಮತ್ತು ದೀರ್ಘ ವ್ಯಂಗ್ಯವ್ಯಾಸನಿ, ಅಧ್ಯಕ್ಷರುಗಳ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆ ಮತ್ತು ಅಸಹಾಯಕತೆಯ ಅಳು, ಇವು ರಾಜಕೀಯ ತೀರ್ಪಿನ ಪೀಠಗಳ ತೀರಿಕೆ.

ನಮ್ಮ ಸಂಸತ್ತು ಮತ್ತು ವಿಧಾನಸಭಾಸದಸ್ಯರು ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನತೆ ತೋರಿದರೂ, ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ತಮ್ಮ ವೇತನ, ಮತ್ತು ಭತ್ಯೆಗಳ ಹೆಚ್ಚಳದ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ, ಸದ್ವಿಗದಲಿವಿಲ್ಲದ ಏಕತೆ, ಪ್ರತಿ ಪ್ರಜೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರವೆ ವಿಧಿ ಇಲ್ಲ. ದೇಶದ ಆಧಾರದ ಬಹುಭಾಗ, ನೌಕರರ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಏರುತ್ತಿರುವ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗೆ ಸೋರಿ, ರಾಷ್ಟ್ರ ಪರ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಸಾಲಗಾರರಾಗುವುತು ತಪ್ಪುವಂತಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಸುಖ ಭೋಗಗಳಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾಗಿರುವ, ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು, ಬಾಕಿ ನೌಕರರನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರ ಪ್ರೇಮಕ್ಕಾಗಿ, ಬಡಜನ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ, ತಮ್ಮ ಸೋದರರ ಸುಖಕ್ಕಾಗಿ, ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಕಮ್ಮಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ, ಎಂದು ಹೇಳುವ ನೈತಿಕ ಹಕ್ಕು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ತನ್ನ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ಮುಖ್ಯಸ್ಥ ಎಷ್ಟೇ ಭ್ರಷ್ಟನಾದರೂ ಅವನಿಗೆ ನೆನಪಿಲ್ಲ. ಅಂಥ ಅನುಗ್ರಹದಾರನ ಆಜ್ಞಾವರ್ತಿ. ಕೊಳ್ಳೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡುನಿಗಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಮತ ಕೊಟ್ಟು ಪೀಠಕ್ಕೆರಿಸಿದ ಪ್ರಭುವಿಗೆ ಮೊಳ್ಳು ಮೊಳ್ಳು ಹೊಡೆದಾಡು, ತಟವಟ ತೆಗಳಿಕೆ, ಕಿಲಾಡಿತನ ಮತ್ತು ಕಾದಿಟ್ಟ ಕೃತಜ್ಞತೆ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಉಳಿವಿಗೆ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳ, ನಿರ್ವಾಹಕತೆ, ಆತ್ಮಸಂಯಮ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ. ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಪ್ರತಿನಿಧಿ ನಿಷ್ಠಪ್ರಜೆಗಳ ಜೋಡಿಯೇ ಆದರ್ಶಪ್ರಜಾ ಪ್ರಭುತ್ವ. ಕಿವುಡ ಆಡಳಿತ, ಮೂಕ ಪ್ರಜೆಗಳು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ

ಮಾರಕ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಒಂದು ವಿಡಂಬನೆಯಾಗಿದೆ. ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕರ, ನಿಜ ದೇಶಪ್ರೇಮಿಗಳ ಪ್ರವೇಶ ನಿಸಿದ್ಧ. ಕಾರಣ ಅಲ್ಲಿರುವ ಒಳಸಂಚು, ಭ್ರಷ್ಟತೆ, ದುರಾಶೆ, ಮುಖಸ್ತುತಿ, ಮುಂತಾದ ನೀಚ ವೃತ್ತಿಗಳು, ಅವರ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನು ಕುಂದಿಸಿ ದೂರ ಸರಿಯುವಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಿರ್ಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವವರನ್ನು ಅಟ್ಟಿಸುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಅಸಹ್ಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆತ್ಮಗೌರವ ಹರಾಜು ಹಾಕಿ ಪಡಿಯುವುದೇನು? ತನ್ನ ತೋಟಕ್ಕೆ ಡಾಂಬರು ರಸ್ತೆ, ನೀರು ತುಂಬದಿದ್ದರೂ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿನ, ತನ್ನ ಜಮೀನಿಗಾಗಿ ಕೆರೆ, ತನ್ನ ಬಂಧು-ಬಾಂಧವರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಉದ್ಯೋಗ, ಗುತ್ತಿಗೆ, ಕಾಲೇಜುಗಳ ಸ್ಥಳ, ಅಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ಜೇಬು ತುಂಬಿಸಿದ ಭ್ರಷ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಲಾಝಿ ಸಿಕ್ಕುವಕಡೆ ವರ್ಗ, ಇಂಥ ತುಚ್ಛ ಸ್ವಾರ್ಥತೆಯಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾಗಿ ಉಚ್ಛ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಘನೋದ್ದೇಶ, ಅವರಿಗೆ ಹೊಳೆಯುವುದೇ ಇಲ್ಲ.

ಪೋಕರಿಗಳು, ಭಯೋತ್ಪಾದಕರು, ಉಗ್ರಗಾಮಿಗಳು ಕುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಅಪರಾಧಿಗಳು, ಚೋರ ತಂಡಗಳು, ರಾಜಕಾರಣಿಗಳ ಅಪ್ಪರು. ಬಹುದಿನ ಮಂತ್ರಿ ಸಂದನಮಂಡನೆಂಬ ಡೆಕಾಯಿತನ ಆಶ್ರಯದಾತನಾಗಿದ್ದು ಚರಿತ್ರೆಯ ಅಂಶವಾಗಿದೆ ಸೂರಬ್ ಸಿಂಗ್ ಎಂಬ, ವಿಧಾನಸಭಾ ಸದಸ್ಯ ಸುಮಾರು ಹದಿನೈದು ಜನ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳ ಕೂಲಿಗೆ ಕಾರಣನೆಂಬ ಅಂಶ ರುಜುವಾತಾಗಿದೆ. ರಾಂದೇವ್ ಸಿಂಗ್ ವಿಧಾನಸಭಾ ಸದಸ್ಯನ ಶವವನ್ನು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಚೋರ ತಂಡದವರಿಗೂ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳಿಗೂ ನಿಕಟಸಂಬಂಧ ಇದೆ ಎಂದು ನಂಬಲು ಸಾಕ್ಷಾಧಾರಗಳಿವೆ ಎಂದು ಉತ್ತರಪ್ರದೇಶದ ಗೃಹಮಂತ್ರಿ ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶದ ಗೃಹಮಂತ್ರಿ ನರಸಿಂಗರಾವ್ ದೀಕ್ಷಿತರು ಗೂಂಡಾಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಗೃಹದಲ್ಲೇ ಸಾಕುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಸಾಬೀತಾಗಿದೆ. ಗೃಹಮಂತ್ರಿ ಪ್ರಭಾಕರ್ ರಾವ್ ಅವರಿಗೂ ಕುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಅಪರಾಧಿ ಕೋಲ್ ದಾಸ್ ಅವರಿಗೂ ಇದ್ದು, ಸಸಖತ್ವವನ್ನು ಕೆಣಕಲು ಹೋದ, ಪೊಲೀಸರು ಕೈ ಸುಟ್ಟು ಕೊಂಡರು. ರಾಜಕೀಯಸ್ಥರ ಕುಶಂತ್ರಗಳಿಂದ ಕಾರ್ಮಿಕ ಮತ್ತು

ವಿದ್ಯಾರಂಗಗಳು ಕೊಳೆತು ನಾರುತ್ತಿವೆ. ಇಂಥ ಪಾಶವೀ ವೃತ್ತಿಗಳ ಪಟ್ಟಿಗೆ ಕೊನೆಯಿಲ್ಲ.

ಇಂಥ ಬೆನ್ನೆಲೆಯು ಇಲ್ಲದ ಸ್ವಾರ್ಥಸಾಧಕ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಸಹಜ ಗುಣವಂತ, ನಾಯಕರುಗಳನ್ನು ನಿಸ್ಸಾರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಕಲೆಯ ಪಂಡಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ದೊಡ್ಡ ಜನಾಬ್ಬಾರಿಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತು ಹಿರಿಯ ಸಂಸತ್ತು ಮತ್ತು ವಿಧಾನಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ನಾಚಿಕೆ ಇಲ್ಲದೆ ದೊಡ್ಡ ದ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವ ಮುಖಸ್ತುತಿ ಅಸಹ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇಂಥ ಕೀಳು ಸ್ವಭಾವದ ಸದಸ್ಯರಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿಂದ ನಾಚುಕ ಜನಹಿತ ಮರೆತು, ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಿಯಾಗುವುದು ಒಂದು ಸುಲಭ ನಾಯಕ ಮುಗ್ಧರಿಸದಂತೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಕೊಡುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಳೆದು ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಹೇಯ ನಡವಳಿಕೆಗಳಿಂದ, ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಉಪಯುಕ್ತತೆಯನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವ ಪ್ರಮೇಯ ಒದಗಿದೆ. ಮತ ಕೊಟ್ಟು ಮೇಲೇರಿಸಿದ ಮಾನ್ಯರು ವ್ಯಥೆ ಪಡುವುದಿಲ್ಲದೆ ಪರದೇಶದವರು, ನಮ್ಮನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಜಾತಂತ್ರದ ನಡವಳಿಕೆ ಕುಸಿಯುತ್ತಿರುವ ವೇಗ ನೋಡಿದರೆ, ಯಾವಪಕ್ಷ ಅತಿ ಜಾಸ್ತಿ, ಹಾನಿ, ನೋವು, ಸಾವುಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಶಕ್ತವೋ ಎಂಬುದರ ಮೇಲೆ, ಶಾಸನ ವಿಷಯಗಳು ತೀರ್ಮಾನವಾಗಬೇಕಾದ ಕಾಲ ದೂರವಿಲ್ಲ.

ರಾಷ್ಟ್ರಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳ, ಪಾತ್ರ ಪ್ರಮುಖ ಮತ್ತು ಅನಿವಾರ್ಯ. ರಾಷ್ಟ್ರದ ದುರ್ಘಟನೆಗಳಿಗಿಲ್ಲ ತಮ್ಮ ಜನಾಬ್ಬಾರಿಯನ್ನು ಜಾಡಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯ. ಸಂಸತ್ತು ಮತ್ತು ವಿಧಾನ ಸಭಾ ಸದಸ್ಯ (M.P. ಮತ್ತು M.L.A.) ಎಂಬ ಪದಗಳ ಹಿರಿಮೆಯ ಅರ್ಥ ಅನೇಕರು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳದಿರುವುದು ದುರಾದೃಷ್ಟಕರ. ಮನಸ್ಸಿನ ಸಹಜ ದೌರ್ಬಲ್ಯಗಳನ್ನು ಅದುಮಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲಾ ಸೌಭಾಗ್ಯ. ಸಂಸತ್ತು, ಅಧಿಕಾರ, ಆಡಂಬರ, ಅನುಕೂಲತೆಗಳೆಲ್ಲ ತನ್ನವೇ ಆಗಬೇಕು, ಎಂಬ ದುರಾಸೆಯನ್ನು ದೂರವಾಡಿ, ಒಂದು ಸಲ ಸಂದ ಸವಲತ್ತುಗಳು ಸದಾ ತನ್ನಲ್ಲಿ, ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗಿರಬೇಕು ಎಂಬ ಹುಚ್ಚನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ

ಕೊಂಡರೆ, ತಮ್ಮ ಚುನಾಯಿತ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ, ಶ್ರೇಷ್ಠ, ಅದ್ಭುತ, ಮತ್ತು ಅಶ್ವತ್ಥಕರವಾದ ಸೊಬಗು, ಮೌಲ್ಯ ಬರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಿಗೆ ಭಾರತದ ಭವ್ಯ ಭೂಮಿಯ ಪಕ್ಷ ಪ್ರಜೆಗಳೆಲ್ಲ ಹೃದಯ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ, ತಮ್ಮ ಏಕೈಕ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು, ಇಟ್ಟಿರುವ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಎಂಬ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಭಂಗವಾಗದಿದ್ದರೆ ರಾಷ್ಟ್ರದ, ಚಿತ್ರ ಬಹು ರಮ್ಯವಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು.

ಆಡಳಿತದ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿ ತೋರಿಸುತ್ತಿರುವುದು, ಸಂತೋಷದ ವಿಚಾರವಲ್ಲ, ಬಹು ಸಂಕಟದಿಂದ ಹೃದಯಾಂತರಾಳದಿಂದ ಸಿಡಿದು ಬಂದ ನೋವಿನಿಂದ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಈ ಆಪಾದನೆಗಳ ನಾನು ಕೂಡ ಶಾಮೀಲು ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿತು ಒಪ್ಪಿ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸುತ್ತೇನೆ, ತಪ್ಪನ್ನೂ ತಿದ್ದುಕೊಂಡು ಆಸೆಗಳನ್ನೂ ಅದಷ್ಟು ಅದುಮಿ ನಿರಂತರ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಅಶಕ್ತರ, ನೇಮಿಗೆ ಕಿಂಚಿತ್ತದರೂ ಸಹಾಯವಾಗಲೆಂಬ ಹಂಬಲದ ಅರಿಕೆ ಇದು

ಕೈ ಮುಗಿದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನಿಮ್ಮ ಆಲೋಚನೆ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯ ರೀತಿಗಳನ್ನು ಪರಿಷ್ಕರಿಸಿ. ನೀವು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಮತ್ತು ಸಂವಿಧಾನದ ಆಶ್ರಯಧಾತರು. ನಿಮ್ಮ ವರ್ತನೆ ಆ, ಅತ್ಯುಚ್ಛ ಭಾವನೆಗಳಿಗೆ ಅರ್ಥ ಕೊಡಲಿ ನಿಮ್ಮ ರಕ್ತ ಭಾರತಿ, ನಿಮ್ಮ ಮತ ಭಾರತಿ, ನಿಮ್ಮ ಕುಲ ಭಾರತಿ, ನಿಮ್ಮ ಜಾತಿ ಭಾರತಿ, ನಿಮ್ಮ ದೇವರು ಭಾರತಿ. ಮಿಥ್ಯ ದೇವ ಮಾನವರ ಹಿಡಿತದಿಂದ ಹೋರಾನ್ನಿ. ಹಿಂದು ಮುಸ್ಲಿಂ, ಕ್ರೈಸ್ತ, ಸಿಕ್ಖರು ಸರ್ವ ಮತಗಳ ನಿರ್ಗತಿಕರನ್ನು ನಿಮ್ಮ ನಿತ್ಯಾರಾಧನಾ ಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನಾಗಿಸಿ. ಈ ರಾಷ್ಟ್ರದ ನಿರ್ಮಾಪಕರಾಗಿ. ನಿಮ್ಮ ಕೀರ್ತಿ ಭಾರತದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಚಿರಸ್ಥಾಯಿಯಾಗಲಿ. ರಾಷ್ಟ್ರದ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳು, ಅನರ್ಹರಷ್ಟರು, ಅಶಕ್ತರು, ಆಶ್ರಯ ಹೀನರು, ನಿಮ್ಮನ್ನು ತುಂಬು ಹೃದಯದಿಂದ, ಆಶೀರ್ವದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ನಿಮ್ಮ ಕೀರ್ತಿ, ಅದರಿಂದಲೇ ನಿಮ್ಮ ವಂಶದ ಪಾಪನ. ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರ ಅಹಿಂಸಾ ಧರ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಕೈ ಹಿಡಿದು ನಡೆಸಲಿ.

ಸಂಕಲ್ಪ ಮತ್ತು ಸಮಾಪ್ತಿ

ಶತಮಾನಗಳ ಕಾಲ ಪರಕೀಯರ ಕಾಟದಿಂದ ಕಂಗೆಟ್ಟಿದ್ದೆವು. ಈ ದಿವ್ಯ ಮಾತೃಭೂಮಿಯ ಸಂಕೋಲೆ ಕಿತ್ತೆಸೆಯಲು ತಿಲಕ್, ಗೋಖಲೆ, ದೇಶ ಬಂಧು ರಾಜಾರಾಮವೋಹನ್‌ರಾಯ್, ಗಾಂಧೀಜಿ, ನೆಹರು, ರಾಜೇಂದ್ರ ಪ್ರಸಾದ್, ಸವದಾರ್, ರಾಜಾಜಿ, ಮುಂತಾದ ಶೇಷಸ್ಥಿಗಳ ಪುಂಜ ಹೊರ ಬಂತು. ಆ ಮಹಾಪುರುಷರು ಆಹುತಿಯಿಂದ ಅದ್ಭುತ ಕಾರ್ಯ ಕೈಗೂಡಿಸಿಕೊಂಡರು ಪರಕೀಯರನ್ನು ಹೊರದೂಡಲು ಸಮರ್ಥರಾದರು. ಅಂಥ ನಿಜಮಾನವರ ಬಹುಸಂಖ್ಯೆಯ ಉದಯ ದಿಂದ ನಮ್ಮ ಶತಮಾನಗಳ ದಾಸ್ಯದ ಶೃಂಖಲೆ ಕಿತ್ತುಹೋಯಿತು.

ಆ ಮಹಾನುಭಾವರು, ಕಂಡ ಸರ್ವರ ಸುಖದ ಕನಸು ಕೈಗೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ನೈತಿಕ ಬಲದ ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರು, ರಕ್ತ ಹರಿಸಿ ಗಳಿಸಿದ ರಾಜಕೀಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಸಂತರವಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿ, ಅನಂದವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದು ಪ್ರತಿ ಭಾರತೀಯ - ಹಿಂದು, ಮುಸಲ್ಮಾನ, ಕ್ರೈಸ್ತ, ಬೌದ್ಧ - ಎಲ್ಲರ ಆಜ್ಞೆ ಹಕ್ಕಾಗಿದೆ.

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದು ಅರ್ಧ ಶತಮಾನ ಸಂದರೂ, ನಮ್ಮವರ ಕುತಂತ್ರ, ಕಂಟಕತನ, ಕಪಿಮುಷ್ಟಿರನಗಳಿಂದ ಕಳೆಗುಂದಿದ್ದೇವೆ. ಕಳ್ಳಬಿಕ್ಕಿ ಯಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಕಾಪ್ಪ ವ್ಯಸನಕ್ಕೊಳಗಾಗಿ ಕರಾಳ ದಿನಗಳನ್ನು ಕಳೆ ತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಮುಘದವರಾದ ನಾವು, ನಮ್ಮ ಬೇಡವಾಬ್ದಾರಿಗಳಿಂದ, ಜಾರಿಕೆಗಳಿಂದ, ನಮ್ಮ ಪೀಳಿಗೆಗೆ ಪೀಡಿತರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ರಾಷ್ಟ್ರದ ಪ್ರಯಾಣ, ಸರಿಯಾದ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಸರ್ವರ ಜವಾಬ್ದಾರಿ. ಪ್ರಪಂಚದ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಯ ಸಹೃದಯರು ನಮ್ಮ ಏಕು ಬೀಳುಗಳನ್ನು, ಸಮಾಪ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಎಶ್ವಕ್ಶಿಲ್ಲಾ ನಾವೇ ಹೊಣೆ ಎಂಬ, ನಮ್ಮ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಒದಗಿರುವ ಅಘಾತಕ್ಕೆ ಶಘ್ನ ತ್ತಾಪ ಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರ ಪ್ರಯಾಸದಿಂದ ನಿರ್ವಿತ

ವಾಗಿರುವ ಭಾರತದ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಜನಾಬ್ದಾರಿ ಇದೆ. ಇನ್ನೂ ಗುಲಾಮಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ತೊಳಲುತ್ತಿರುವ ಅನೇಕ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು, ತಮ್ಮ ನೆರವಿಗೆ ಕೈಬೀಸಿ ಕರೆಯುತ್ತಿವೆ. ಇಂದು ಜಗತ್ತು ಉದ್ವಿಗ್ನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದೆ. 1992ರಲ್ಲಿ, ಜಗತ್ತಿನಾದ್ಯಂತ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ, 9,500 ಕೋಟಿ ಡಾಲರುಗಳು ವೆಚ್ಚವಾಗಿದೆ. ನಾಳೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಊಹಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯ. ಯಾವ ಕ್ಷಣವಲ್ಲಾದರೂ, ಅದು ಸರ್ವಮಾರಕ ಯುದ್ಧ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಿಡಿದೀತು. ಲೋಕಸ್ಥಿತಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಹಾಳಾಗುವ ಮುನ್ನ, ಭಾರತ ಪ್ರಭು ರಾಷ್ಟ್ರವಾಗಬೇಕು, ಆತ್ಮಾವಲಂಬಿಯಾಗಬೇಕು. ಅಂತರಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ಬಲಪಡಿಸಿ, ಹೊರ ಪ್ರಸಂಚದ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಬೇಗ ನುಗ್ಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ವಿಶ್ವವಿನಾಶ ತಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮಾನವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಹಾಗೂ ಘನತೆ, ಸಮಾನತೆಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ, ಶಾಶ್ವತ ನಾಗರಿಕತೆ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ಮಹತ್ತರ ಜನಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ತಂದಿದೆ. ಇಂದು, ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸವಾಲು ಕಾಯ್ದಿದೆ. ನಮ್ಮ ಅಂತರಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಂಡು, ಗೆದ್ದು, ಸೇವಾ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ವಿಶ್ವದ ಮುಂದಾಳುಗಳಾಗಬಹುದು. ಸೋತು ಪುನಃಗುಲಾಮರಾಗಿ, ಸರ್ವರ ಅಡಿಯಾಳಾಗಬಹುದು. ಈ ಅಥವಾ ಚೈತನ್ಯದ ಸನಾತನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಸೋಲಿಂಬುದು ಇಲ್ಲ.

ಖರೀ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಯಿಂದ ಈ ಗಾಢ ಅಂಧಕಾರ ಅದೃಶ್ಯವಾಗದು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು. ಒಂದೊಂದು, ಹಣತೆ ಹಚ್ಚಿದರೆ ಮಾತ್ರ, ಹೊಸ ಬೆಳಕು ಬಂದೀತು ಈ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿ ಸುಗುಣರು, ಸಿದ್ಧಿಗೆ, ಧೃಢ ಸಂಕಲ್ಪ ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕು. ಅನೋಘ ಮತ್ತು ಅಸಾಧಾರಣ ಸಿದ್ಧಿಗೆ, ಸ್ವಾರ್ಥತ್ಯಾಗದ ಸಂಕಲ್ಪ ಅನಿವಾರ್ಯ. ಆದರ್ಶ ದೈವ ಸಾಧನೆಗೆ. ದೃಢನಿಶ್ಚಯ, ಅಥವಾ ಎದೆಗಾರಿಕೆ, ಅತ್ಯವಶ್ಯಕ.

ಇತಿಹಾಸದ ದೀರ್ಘಯಾತ್ರೆ, ನಾನಾ ಅವರ್ತನೆಗಳನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸಿದೆ.

ಒಮ್ಮೆ ಜನಾಂಗದ ಸತ್ವ ಜಾಗೃತಿ ; ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ.
 ಜಾಡ್ಯ, ದೌರ್ಬಲ್ಯ, ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ,
 ಉತ್ಕರ್ಷ, ಏಳಿಗೆ, ವೈಭವ, ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ,
 ಅಸಹರ್ಷ, ದುರ್ದಶೆ, ಆಧೋಗತಿ, ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ,
 ಆಕ್ರಮಣ, ದಾಸ್ಯ, ಆಪಮಾನ, ಮಗದೊಮ್ಮೆ,
 ನವಜಾಗೃತಿ ಮತ್ತು, ಪುನರ್ನಿರ್ಮಾಣ.

ಜಾಗೃತಿ ಜನಾಂಗಗಳು, ರಾಷ್ಟ್ರದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ. ಹಿರಿಮೆ, ವೈಭವ
 ಗಳನ್ನು ಸದಾ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಭಾರತೀಯರೂ ಕೂಡ
 ಭಿಷ್ಣು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು.

ನಮ್ಮ ಪಯಣದ ದಿಕ್ಕು ದಿಫೇರನೆ ಬದಲಾಗಬೇಕು. ಪಟ್ಟಿ ಭದ್ರ
 ಹಿತಾಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಅಳಿಸಿ, ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ಒದಗಿರುವ ಆವಾಯಾ
 ವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು, ರಾಷ್ಟ್ರದ ರಾಜಕೀಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಡೆದಿರುವ ಕಡು
 ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ತಿದ್ದುವ ಕಾರ್ಯ. ತಕ್ಷಣ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪ್ರಜಾ
 ತಂತ್ರದ ವ್ಯಕ್ತ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿರಬೇಕಾದರೆ, ಅದರ ತಾಯಿ ಬೇರು, ಆಳ
 ವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಉರ್ಜಿತವಾಗುವವರೆಗೂ ಹಿತಕರ ವಾತಾ
 ವರಣ ಕಲ್ಪಿಸುವುದು ಪ್ರತಿ ಪ್ರಜೆಯ ಆತ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ. ಬಂಜರಾಗಿರುವ
 ರಾಜಕೀಯ ಸದ್ಗತಿ ಫಲಪ್ರದವಾಗಲು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ ಪುನರ್ರಸ್ಥಾಪನೆ
 ಯಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಉಚ್ಚಸ್ಥಾನದ ಗಣ್ಯರು ಮೆರಗು ಕೊಡುವ
 ಸೌತೀಲ್ಯಗಳ ಮೇಲ್ಪಂಕ್ತಿ ಹಾಕಬೇಕಾಗಿದೆ ಹೊಸ ಆದರ್ಶದ ದಾರಿ
 ತೋರಿ, ಹೆಮ್ಮುಗಟ್ಟಿರುವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿ, ರಾಷ್ಟ್ರದ ಛಿದ್ರತೆ
 ಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸಾಮಾಜಿಕ, ರಾಜಕೀಯ, ಧಾರ್ಮಿಕ,
 ಆರ್ಥಿಕರಂಗಗಳು ತಮ್ಮ ಶುಭ್ರತೆಯನ್ನು ಸ್ಥಿರಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಸಮರಕ್ಕೆ ನಡೆಸಿದಂತಹ ಅಹಿಂಸಾ ಸಮರ, ಅನಿವಾರ್ಯ
 ವಲ್ಲದೆ, ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ.

ನೂರೇಳು ವಯಸ್ಸಾಯಿತು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿಗೆ, ಈ ಪಿತಾಮಹನೆ, ಅಜ್ಜನೆ, ತಮ್ಮ ನೆಮ್ಮಗಳಿಗೆ, ಆಗು ಹೋಗುಗಳಿಗೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೊತ್ತು ಮುಂದೆ ಭಾರತ ಬದುಕಲು, ಸ್ವಾರ್ಥ ಬದಿಗೊತ್ತಿ ಶುಭ್ರರನ್ನು ಸಿಂಹಾಸನ ಕೇರಿಸಬೇಕು. ಈ ಹಿರಿಯ, ತನ್ನ ಸಂಕುಚಿತಭಾವ ತೊರೆದು ರಾಷ್ಟ್ರ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ವಿಶಾಲ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಪಕ್ಷಗಳ ಸವಿತಾತ್ಮರ ಸಹಕಾರ ಕೋರುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯ ಎಲ್ಲಾ ಪಕ್ಷಗಳು ಸುಗುಣರ ಮತ್ತು ದುರ್ಗುಣಗಳ ಪರಿಣಿ. ಸ್ವಜನ ಪಕ್ಷಪಾತ ಬದಿಗೊತ್ತಿ ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಯ ಪ್ರೇಮ ಸಾಧಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸಾವಧಾನವಿಯಿಂದ ಮುಂಜಾಗ್ರತೆ ವಹಿಸುವ, ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಪಡಬಾರದು ಜಪಾನಿನಲ್ಲಿ, ಅನೇಕಸಾರಿ, ಬಹು ಒಲದಿಂದ ಗೆದ್ದಿದ್ದ, ಲಿಬರಲ್ ಡೆಮೋಕ್ರಾಟಿಕ್ ಪಕ್ಷ, ಭ್ರಷ್ಟತೆ ಮುಂತಾದ ಲೋಕಾಸವಾಗಗಳಿಂದ ಹೊಂಬರಲು ಅರಕ್ತವಾಯಿತು ಇದರ ಫಲವಾಗಿ, ಮೊನ್ನೆ ಐವತ್ತನೆ ಪ್ರಧಾನಿಯಾಗಿ, ಸ್ಥಳೀಯ ಪಾಮಾಣಿಕ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮೊರಿಸೊ ಅವರು ಬಂದಿರುವ ಕುತೂಹಲಕಾರಿ ಅಂಶ, ನಮ್ಮ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳಿಗೆ ಬುದ್ಧಿಕರಿಸಬೇಕು. ಅನಾಚಾರಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಜನ ಬಂಡೆಳುವುದು ಸಹಜ ಹಳೆಯ ಪದ್ಧತಿ ಪತನವಾಗಿ ಹೊಸದು ಜಾರಿಗೆ ಬರಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಸುಗುಣರು ಸಹನೆ ಮತ್ತು ಶ್ರದ್ಧೆ ವಹಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಸರ್ವರೂ, ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ಯುವಜನ, ಸೂಕ್ತ, ರಾಜಕೀಯ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ, ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ, ಸಂಕಲ್ಪಗಳನ್ನು ವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವುದರ ಮೂಲಕ, ಈಗಿರುವ ಕಡು ಅನಾಯಾಸಿಹಿತಿಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಬಹುದು. ದೇಶ ಸಾಗುತ್ತಿರುವ ಬಗ್ಗೆ, ಚಿಂತೆ, ಆತಂಕ, ತೀವ್ರವಾಗಬೇಕು ಯೋಚಿಸುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಅಪಾರವಾಗಬೇಕು. ಹತ ತೊಡೆವವರು ಹೆಚ್ಚುಬೇಕು ಸಂತುಷ್ಟ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ತಂಬಿ ತುಳುಕುತ್ತಿದ್ದ ಉತ್ಸಾಹ ನೂರ್ಮಡಿಯಾಗಬೇಕು. ಕಾಶ್ಮೀರದಿಂದ ಕನ್ನಡಮಾರಿಯವರೆಗೂ ಭುಗಿಲೆದ್ದಂತೆ ಇಂದು ಆಗಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಬಂದಿದೆ ಕೇವಲ ಕೆಲವು ಸುಗುಣರ ಸಂಕಲ್ಪ ಕರೆಯಿಂದಲೇ

ರಾಷ್ಟ್ರದ ಸುಧಾರಣೆಗಳು ಪುನರ್ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗುವುದು. ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೆ
ಕ್ರಮವರ್ಧಮಾನಗೊಳಿಸುವ ಪ್ರಭಲ ಪ್ರಭಾವ ಸಂಕಲ್ಪಕ್ಕಿದೆ.

ಇಂದಿನ ನಾಯಕರುಗಳು ಯಾವ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸೇರಲಿ ತಮ್ಮ
ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅಧಿಕಾರ ಹೊಂದಲು ಮತ್ತು
ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಆಸೆಯ ಆತುರದಲ್ಲಿ ಅಂಧರಾಗಿ, ನಡೆಯ
ಬಾರದ್ದನ್ನು ನಡೆಸಿ ಆಗಿದೆ ಮಹದಃಪರಾಧ ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ಮನ
ಸಾರ, ಒಪ್ಪಿ, ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಯ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ, ತಮ್ಮ ನಡತೆಯನ್ನು
ಮಾರ್ಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ ಅನೇಕರು ಕೋಟ್ಯಾಧಿಪತಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆ
ವಾಸದ ಹಣವನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರ ಸುಖಕ್ಕೆ ಟಿಪ್ಪಿಬೇಕು. ಕೆರೆಯ ನೀರನ್ನು ಕೆರೆಗೆ
ಟಿಲ್ಲಿ ಕೃತ ಕೃತ್ಯರಾಗಬೇಕು. ತಪ್ಪೊಪ್ಪಿಗೆ, ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಬಹುಶ್ರೇಷ್ಠ.
ಅವನೇ ಶೂರ, ಧೀರ, ವೀರ. ಅವನೇ ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠ ಜನತೆ ಖಂಡಿತ
ಸ್ವಾಗತ ನೀಡುವರು. 1960ಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ರಾಷ್ಟ್ರದ ನಾಯಕರು, ನೈತಿಕ
ಮೌಲ್ಯಗಳಿಗೆ ಮಾನ್ಯತೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ, ಸರ್ವರೂ ಸುಗುಣಗಳನ್ನು
ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅವರ ಅನುಭವಗಳು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ,
ರಾಷ್ಟ್ರದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಒತ್ತಿ ಇಡಬೇಕು. ರಾಷ್ಟ್ರದ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಅಧಿಕಾರ
ಅಂತಸ್ತು ಮತ್ತು ಹಣದ ವ್ಯಾಮೋಹಗಳಿಂದ ವಿಮುಕ್ತರಾಗಬೇಕು.
ತಮ್ಮ ನಡವಳಿಕೆಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡು
ಹೊಸ ಮನುಷ್ಯರಾಗಬೇಕು ಸರ್ವಸಾಧನೆಗೂ ಶಿಸ್ತು, ಸಂಯಮ
ಅಂಕೆ. ಶಂಕೆ, ಮುಂತಾದ ಸ್ವಯಂ ಶಿಕ್ಷೆ, ಅನಿವಾರ್ಯ. ಪ್ರಕಾಶಮಾನ
ವಾಗಲು ಪಂಚಿಗೆ ಬಿಗಿಕಟ್ಟು ಬೇಕೇ ಬೇಕು. ಲಗಾಮಿನಿಂದಲೇ
ಕುದುರೆಯು, ಅದ್ಭುತ ಶಕ್ತಿ ಹೊರ ಹೊಮ್ಮಲು ಸಾಧ್ಯ. ಮಿತಿ ಕಲ್ಪಿಸಿದ
ಅವಿ, ಮತ್ತು ಅನಿಲಗಳೇ ಅದ್ಭುತ ಚೈತನ್ಯಕಾರಿಯಾಗಲು ಸಾಧ್ಯ.
ಹರಿದು ಹಾಳಾಗುತ್ತಿದ್ದ ನೀರನ್ನು ಕೊಳವೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಬಗ್ಗಿಸುವುದ
ರಿಂದಲೇ ವಿದ್ಯುತ್ ಹೊರ ಒರಲು ಸಾಧ್ಯ. ಅದೇ ರೀತಿ, ಶಿಸ್ತು,
ಸಮರ್ಪಣೆ, ಯಥಾರ್ಥತೆ, ಪಾಪನಿವೇದನೆ ಮತ್ತು ಶ್ರಮದಿಂದಲೇ,

ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕಾರ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಅನೋಘ ಸಾಧನೆಗಳು ಲಭ್ಯ. ಸನಾತನ ನಿಜ ಸಂಸ್ಕೃತಿ-ವಿವೇಕಾನಂದ, ರವೀಂದ್ರನಾಥ ಠಾಕೂರ್, ಗಾಂಧೀಜಿ, ಪಂಡಿತ ನೆಹರು, ಕುವೆಂಪು ಮುಂತಾದ ಮಹಾಪುರುಷರ-ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಶಿಷ್ಯವೃತ್ತಿ ಪಡೆದು ಶಿಷ್ಯರಾದ ಯುವ ಜನತೆಯೇ ಭಾರತೀಯ, ಅಲ್ಲದೆ ವಿಶ್ವದ ಪೌಪೂರ್ಣತೆಯ ಪೌರರಾಗಲು ಸಾಧ್ಯ. ಅವರಿಂದಲೇ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಮುಕ್ತಿ. ಅಂಥ ಜಲಪಾತದಂಥ ಜೈತನ್ಯಯುತರಾದ ತರುಣ, ತರುಣಿಯರ ಅನ್ಯೋನ್ಯವಾದ, ಮೈತ್ರಿಭೂತವಾದ, ಕ್ರಿಯಾ ಶಕ್ತಿಯುತವಾದ. ಸಹಭಾಗತ್ವ ಇಂದು ಅತ್ಯವಶ್ಯಕ ಮತ್ತು ಅನಿವಾರ್ಯ. ರಾಷ್ಟ್ರ ನಿರ್ಮಾಣ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ, ಪ್ರತಿನಿತ್ಯದ ಆಡಳಿತ ನಿರ್ವಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಯುವಕ ಯುವತಿಯರ, ಪಾತ್ರ ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಅವರ ಆಯ್ಕೆಗೆ, ಸಮಾಜದ ಭಾವನೆ, ವ್ಯಕ್ತಿ ಯೋಗ್ಯತೆ, ಘನತೆ, ಸೇವಾಶಕ್ತಿ, ಸರಳತೆ, ಗಾಂಧಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಶ್ರಮ ಸಹಿಷ್ಣುತೆ, ಕಾಯಕದಲ್ಲಿ ಗೌರವ, ಸ್ವಸಂವಾದನೆ, ಗ್ರಾಮೀಣ ಅನುಭವ, ಸರ್ವಧರ್ಮ ಸಮನ್ವಯ, ಮುಂತಾದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಗುಣಗಳು ಮಾತ್ರ ಚೆನ್ನೆಯಾಗಬೇಕು. ಈ ಮೂರು ದಶಕಗಳಿಂದ ನಡೆದ ಬರುತ್ತಿರುವ ವಂಶ, ಜಾತಿ, ಕುಲ, ಹಣ, ಪ್ರಾಂತೀಯತೆ, ಮುಂತಾದ ಕ್ಷುಲ್ಲಕ ಮತ್ತು ದುಷ್ಟ ಪ್ರಭಾವಗಳು ಕೊನೆಯಾಗಬೇಕು ರಾಜಕಾರಣಿಗಳ ಅತೀವ ಸ್ವಾರ್ಥತೆಯಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಯುವಕರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಇಲ್ಲವಾಗಿದೆ. ಅವರು ದುಷ್ಟ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪಂಜಾಬು, ಕಾಶ್ಮೀರ, ಆಸ್ಸಾಂ, ನಾಗಾಲ್ಯಾಂಡ್, ಆಂಧ್ರ ಪ್ರದೇಶ, ಮುಂತಾದ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಯುವಕರು ಹಿಂಸಾಚರರಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಇಳಿವಯಸ್ಸಿನ ಸ್ವಾರ್ಥ ರಾಜಕೀಯಸ್ಥರೇ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಮನಃಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಸನ್ನಿವೇಶ ಬಂದಿದೆ. ಯುವಶಕ್ತಿ ಪೋಲಾದ ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಭವಿಷ್ಯವಿಲ್ಲ. ತರುಣರ ಜೈತನ್ಯ ಚೆಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲೆಯಾದ ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಅಸಾಧ್ಯ. ಶಿಷ್ಯ ತರುಣ ತರುಣಿಯರ, ಬುದ್ಧಿ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಸಾರ್ಥಕ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸರ್ವಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕಾದುದು ಆದರ್ಶನಾಯಕನ ಲಕ್ಷಣ.

ರಾಷ್ಟ್ರದ ಉಳುವಿಗಾಗಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಕೆಲವು ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ತಕ್ಷಣ ತರುವ, ದೃಢ ನಿರ್ಧಾರ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಗುಲಾಮ ಗುಮಾಸ್ತರ ಉತ್ಪತ್ತಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಉದ್ದೇಶ ಬದಲಾಗಬೇಕು. ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಖಂಡಿತ ಬೇಕು. ಪ್ರಪಂಚ ಪರಿಚಯಕ್ಕೆ ಅದು ಅನಿವಾರ್ಯ. ಜೊತೆಗೆ ಪ್ರಾಂತೀಯ ಭಾಷೆಗಳ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಭಾರತದಲ್ಲಿ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಜೀವನ ನಡೆಸುವ ಹುಮ್ಮಸ್ಸು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ತುಂಬಬೇಕು. ಇಡೀ ವಿಶ್ವದ ಪರಿಚಯ, ಸಮ ಆವಕಾಶ, ಸಮಾಜ ಜ್ಞಾನ, ವಿಶಾಲದೃಷ್ಟಿ, ಉದಾರ ಮನಸ್ಸು ಸ್ರಾಷ್ಟ್ರ ಪೌರತ್ವ, ವಿಶ್ವ ಸಹೋದರತ್ವ, ಯಥಾದೃಷ್ಟಿ, ಘನತೆ, ಕೀರ್ತಿ, ನ್ಯಾಯ ನಿಷ್ಠೆ, ನಿಷ್ಠಾ ಪಟ್ಟಿ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತನ, ವಿವೇಚನಾಪರತೆ, ಸರಳತೆ, ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ, ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಮನೋಭಾವ, ಇವುಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಯೇ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಮುಖ್ಯ ಗುರಿಯಾಗಬೇಕು. ತಾರುಣ್ಯ ಎಂದರೆ ಮೈ ಮುರಿದು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು, ಜೀವರಿಸುವುದು, ಶೂರನಾಗುವುದು, ಸದ್ಗುಣಗಳ ಗಣಿಯಾಗುವುದು ಸ್ವತಂತ್ರ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಬದುಕುವುದೆಂದ ಬಾಳುವ ವಿದ್ಯೆ ಲಭಿಸಬೇಕು. ಮಾನವಕೋಟಿಯ ಯೋಗಕ್ಷೇಮ ಸಾಧನೆಗೆ ಶ್ರಮಿಸುವ, ಉತ್ಸಾಹ ಹುಟ್ಟಿಸುವ, ದೇಶಪ್ರೇಮ ಪ್ರೇರಣೆ, ಜನತಾ ಸೇವೆಯ ಉತ್ಕಟಾಭಿಲಾಷೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ, ಅಲ್ಲದೆ, ಜೀವನ ವನ್ನು ಧೈಯ, ನಿಷ್ಠೆ ಸಾರ್ಥಕವು, ಆಗುವಂತೆ ರೂಪಿಸುವ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿ ನಮ್ಮ ಸಂತಾನಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಬೇಕು.

ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಬಹು ಪ್ರಮುಖ. ಇಂದಿನ ಚುನಾವಣೆ ಪದ್ಧತಿ, ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾರ್ಪಾಡಾಗಬೇಕು. ಪ್ರಜೆಗಳು ಸ್ವತಃ ನೇರವಾಗಿ ಒಡೆಯರಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದ ಲಗಾಮು ಹಿಡಿದು ಸವಾರಿ ಮಾಡುವ ವಿವಾರ್ಡು ಅತ್ಯವಶ್ಯಕ. ಅಭ್ಯರ್ಥಿಯ ಆಯ್ಕೆಯಲ್ಲಿ ಮತ ಬಾರರ ಸಾರ್ವಭೌಮತ್ವ ನೊಟಕಾಗಬಾರದು. ಅಭ್ಯರ್ಥಿ ಎಲ್ಲಾ ಹಂತ

ಗಳ ಅನುಭವ ಪಡೆದಿರಬೇಕು. ನಾಯಕರನ್ನು ಮೇಲೇರಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಹಿಂಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಬರುವುದು ಪ್ರಜಾತಂತ್ರದ ಕೋಲಿ. ಎಲ್ಲಾ ಹಂತಗಳಲ್ಲೂ, ಸಾಮಾನ್ಯರು ತಮ್ಮ ನಾಯಕನನ್ನು ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಆರಿಸಬೇಕು ಅಂಥ ನಾಯಕನ ಹೆಗ್ಗುರುತು, ಪ್ರತಿಫಲಾಪೇಕ್ಷೆ ಇಲ್ಲದ ಜನಸೇವೆ. ಮತ ಚಲಾವಣೆ ಮುಗಿದ ಮುರುಘಗಳೆಲ್ಲಾ ಮತವಾರ, ಪರಕೀಯ ಮತ್ತು ಅಪರಿಚಿತನಾಗಬಾರದು.

ಸುಗುಣರು ಮತ್ತು ಅನುಭವಿಗಳು ಮಾತ್ರ ವಿಧಾನಸಭೆ ಮತ್ತು ಸಂಸತ್ತುಗಳಿಗೆ ಆಯ್ಕೆಯಾಗಬೇಕು. ಎಂಥ ಸಂಪದ್ಭರಿತ ರಾಷ್ಟ್ರವಾದರೂ ರಾಜಕೀಯಸ್ಥರಿಗೆ ತರಬೇತಿ ಕ್ಷೇತ್ರವಾಗಬಾರದು. ಕಾಲೇಜಿನಿಂದ ನೇರ, ವಿಧಾನಸಭೆಗೆ ಮತ್ತು ಸಂಸತ್ತಿಗೆ ಹೋಗಿ. ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗುವುದು ಈ ರಾಷ್ಟ್ರದ ದುರದೃಷ್ಟ.

ಗೆದ್ದ ಪ್ರತಿನಿಧಿ, ಅಧಕ್ಷನಾದರೂ, ಲಂಚಕೋರನಾದರೂ ಫಟಿಂಗನಾದರೂ ಅವನ ಬದಲಾವಣೆ ಅಸಾಧ್ಯ. ಅಯೋಗ್ಯರನ್ನು ಆಯ್ಕೆ, ಅವಷ್ಟುಬೇಗನೆ ಹೊರಹಾಕುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಅತ್ಯವಶ್ಯಕ. ಇಂದು ಎಂಥ ದೇಶ ಪ್ರೇಮಿಯಾದರೂ ಪಾಪದ ಪಣದ ಧೈರ, ಹೆಂಡದ ಪಿಪಾಯಿ ಇಲ್ಲದೆ ಗೆಲ್ಲಲು ಅಸಾಧ್ಯ. ಬಡವ ಎಷ್ಟೇ ಬುದ್ಧಿವಂತನಾದರೂ, ದೇಶ ಭಕ್ತನಾದರೂ, ಸುಗುಣನಾದರೂ, ತನ್ನ ರಾಜಕೀಯ ಕುಶಲತೆಯನ್ನು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿಸುವ ಅನಿವಾರ್ಯ ಅಸಾಧ್ಯ. ಪ್ರಜಾತಂತ್ರ ಉಳಿಯಲು ಕಾಸು ಖರ್ಚಿಲ್ಲದ ಚುನಾವಣೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಬೇಕು. ಪಕ್ಷಗಳು ಕಮ್ಮಿಯಾಗಬೇಕು. ಪಕ್ಷಗಳ ನೈತಿಕಮಟ್ಟ ಮೇಲೇರಬೇಕು.

ಚುನಾವಣೆಗೆ ಮುಂದೆ ಆರು ತಿಂಗಳು ಕಾಲ, ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಆಡಳಿತವಿರಬೇಕು. ಸಾಮಾನ್ಯರು ತಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅನಿರ್ಬಂಧ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯ ಸಮ್ಮತವಾದ, ನಿಷ್ಕಳಂಕವಾದ ಚುನಾವಣೆ ಅನಿವಾರ್ಯ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರು ಮತ ಚಲಾಯಿಸಬೇಕಾದ ಕಟ್ಟುಬರಬೇಕು. ಸಂವಿಧಾನ ಸೃಷ್ಟಿಸಿರುವ, ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಪುನರುಜ್ಜೀವನ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ.

ಚಿತ್ರಗಳ, ಬಾವುಟಗಳ, ಮೋಟಾರು ಗಾಡಿಗಳ ಪ್ರದರ್ಶನದ ವೈಪೋಟಿ ನಿಲ್ಲಬೇಕು. ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಮತದಾರರ ಸಂದರ್ಶನಗಳ ನಿಷೇಧವಿರಬೇಕು. ಈಗ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿದಿನ, ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ಚುನಾವಣೆ ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಪ್ರಜಾತಂತ್ರದ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ, ಪಂಚಾಯಿತಿ, ಮಂಡಳಿ, ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತು, ವಿಧಾನಸಭೆ ಮತ್ತು ಸಂಸತ್ತು ಒಂದೇ ಸಲ ನಡೆಸುವ ಏರ್ಪಾಡು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ. ಮನೆಮನೆಗೆ, ಊರು ಊರಿಗೆ, ಹೋಗಿ, ಭಾರಿ ಸಭೆಗಳ ಭಾಷಣ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ, ಎಲ್ಲಾ ಸ್ಥಳಗಳೂ ಎಲ್ಲಾ ಮಾಧ್ಯಮಗಳ ಮೂಲಕ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುವ ಏರ್ಪಾಡುಗಳಿಂದ ಅನಾವಶ್ಯಕವಾದ ಖರ್ಚು ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ.

ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ವಂತಿಗೆ, ಮತ್ತಷ್ಟು ಲಕ್ಷ ಹಣ ಕೊಟ್ಟು, ನೌಕರಿ ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡ ಅಧಿಕಾರಿ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕನಾಗಿರಲು ಅಸಾಧ್ಯ. ಅಂತೆಯೇ ಚುನಾವಣೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಅಸಾರ ಮೊತ್ತದ ಹಣ ಸಂಗ್ರಹಣವೇ ರಾಜಕೀಯ ಭ್ರಷ್ಟತೆಗೆ ಮೂಲಕಾರಣ. ಗೆದ್ದ ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಸಮಾಜ ದ್ರೋಹಿಗಳ ಅಡಿಯಾಳಾಗದೆ ವಿಧಿ ಇಲ್ಲ. ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ನಮ್ಮ ಜೀವನದ ಅನಿವಾರ್ಯ ಅಂಗವೆಂಬ ಕುಖ್ಯತಿ ಗಳಿಸಿದೆ. ಎಂಜಲು ಕೊಡದೆ ಯಾವ ಕೆಲಸವೂ ಅಸಾಧ್ಯ. ಸರ್ಕಾರದ ಕೆಲಗೆ ಕೊಡಲು ಲಂಚ ಕೊಡಬೇಕು. ನಿಪ್ಪುಹ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಉಸಿರು ಕಟ್ಟಿದೆ. ಲಂಚಕೋರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು “ಈ ಹುದ್ದೆಗೆ (ಜಾಗಕ್ಕೆ) ಬರಲು ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಲಕ್ಷ ಲಂಚ ಕೊಟ್ಟು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದು ನಿರ್ಭಯ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯಗಳಿಂದ ಒಹಿರಂಗವಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಲಂಚ ಕೊಡುವವರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವರ, ಮತ್ತು ಕೊಡಿಸುವ ರಾಜಕೀಯ ದಳಗಳಿಗೆ ಭರಾಟೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಈ ಅಸುರಿ ಮುಕ್ಕಾಟವನ್ನು ಗೌರವಾನ್ವಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಸಮಾಜ ಅಂಗೀಕರಿಸಿರುವುದು ರಾಷ್ಟ್ರದ ದುರಂತ, ವ್ಯಭಿಚಾರಕ್ಕಿಂತ ಅನಿಷ್ಟವಾಗಿರುವ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ಮಾನ್ಯತೆ ಗಳಿಸಿರುವುದು ನಾಚಿಕೆಗೇಡು ಮತ್ತು ದುರಾದೃಷ್ಟಕರ. ಈ ಶಾಪ ಆದಿತಡೆಯಿಲ್ಲದೆ, ಅಂಕೆಶಂಕೆಯಿಲ್ಲದೆ ಬಡ ಜನರ ಬಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ಬೇಲಿ ಎದ್ದು ಹೊಲ ಮೇಯುತ್ತಿರು

ವಾಗ, ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ಹತ್ತಿಕ್ಕುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳೆಲ್ಲ ರಾಜಕೀಯ ನಾಟಕ. ಚುನಾವಣೆ ಪದ್ಧತಿಗಳು, ಭ್ರಷ್ಟತೆಗಳನ್ನು ಬಲಗೊಳಿಸುತ್ತಿವೆ. ಪ್ರತಿ ಪಕ್ಷವೂ ಹಣ ವಸೂಲಿಯಲ್ಲಿ, ಖರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಪೈಪೋಟಿ ನಡೆಸುತ್ತಿವೆ.

ಪಂಡಿತ ಜನಾಹರಲಾಲ್ ಅವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಚುನಾವಣೆಗೆ ಖರ್ಚು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಇತ್ತು. ನೀತಿ ನಿಯಮಗಳ ರೀತ್ಯ ಚುನಾವಣೆ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಇಂದಿರಾಗಾಂಧಿಯವರ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಹಣದ ಅರ್ಭಟ ಅಬ್ಬರದಿಂದಲೇ ಚುನಾವಣೆ ಸಂಜಯಗಾಂಧಿ ಅವರ ದರ್ಭಾರಿನಿಂದ, ಪ್ರಧಾನಿ ಗೃಹವೇ ದಳಾಳಗಳ ಸಂತೆ ಆಗಿತ್ತು. ರಾಜೀವಗಾಂಧಿ ಅವರು, ಪರದೇಶದ ಸರಬರಾಜಿಗೆ ದಳಾಳರು ಸಂ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಏರ್ಪಾಡಾಗಿ ಭೋಪಾಲ್ ಅಂಥ ಲೋಕಾಪವಾದಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದರು. ಮುರಾಧ್ವಿ, ಎ ಪಿ ಸಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಚಂದ್ರಶೇಖರ್‌ರವರ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ, ಮಂತ್ರಿಗಳು ವಸೂಲಿಯಲ್ಲಿ ನಿರತರಾದರು.

ಇಂದಿನ ಹೊಲಸು ರಾಜಕೀಯದಿಂದ ಅಧಿಕಾರ, ಹಣ ಇದ್ದವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಮಾನ್ಯತೆ, ಅವುಗಳೆಲ್ಲದವರು ಹೆಣದ ಸಮಾನ. ಹಣ ಪರಮ ಪ್ರಧಾನ. ವಿಶ್ವರನ್ನು ವಿಕ್ರಯಿಸುವ ವೀರ, ವಿತ್ತಕ್ಕಿದೆ. ಬಹು ಪಕ್ಷಗಳ ಪದ್ಧತಿ, ಕೊಳ್ಳಿಕಾಸಿನ, ಕೈವಾಡವನ್ನು ಗಗನಕ್ಕೇರಿಸಿದೆ. ಆಸನಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುವ ಹುಚ್ಚಿನಿಂದ, ಆಗ್ರೇಸರಾಂತಸ್ತುಗಳು ಅಘೋಗತಿ ಯಾಗಿದೆ. ಸಂತ ಲಾಲ್ ಬಹದ್ದೂರು ಶಾಸ್ತ್ರಿ. ಅವರು ಒಂದು ದೈಲ್ದಿ ದುರಂತಕ್ಕೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೊತ್ತು, ಒಂದೇ ಪ್ರಣದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಪದವಿಗೆ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟು ಬಹದ್ದೂರ್ ಆದರು. ಮಾನ ಮರ್ಯಾದೆ ಇಲ್ಲದೆ ಮಾನ್ಯತೆ ಇಲ್ಲ ವರ್ಚಿಸ್ಸು ಇಲ್ಲದವರು ಎಷ್ಟೇ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಶ್ರೇಣಿಯಲ್ಲಿರಲಿ ದಕ್ಷ ಆಡಳಿತ ಕೊಡಲು ಅಸಾಧ್ಯ. ನಮ್ಮ ದೋಷ ದೌರ್ಬಲ್ಯಗಳಿಂದ ಅಮೇರಿಕ ದಂಥ ದೇಶಗಳು, ನಮ್ಮನ್ನು ತೃಣೀಕರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕಾಶ್ಮೀರ ದಂಥ ಅಂತರ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಲೆ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ರಷ್ಯದವರು ಇಂಜಿನ್ ಸರಬರಾಜಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಒಪ್ಪಂದ ಮುರಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೂ, ಅಲ್ಪ ಸಂಖ್ಯಾತರಿಗೆ, ಬಹು ಸಂಖ್ಯಾತರಿಗೆ, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕಾನೂನು ಇಲ್ಲ. ಭಾರತೀಯ ಎಂದರೆ ಒಂದೇ ಸಮಾನಾದ ಹಕ್ಕು ಮತ್ತು ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳಿರಬೇಕು. ಯಾವುದರಲ್ಲೂ ತಾರತಮ್ಯ ಸಲ್ಲ. ಚೀನಾ, ರಷ್ಯಾ, ಮುಂತಾದ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲೂ ಮುಸ್ಲಿಮರು ಇದ್ದು, ಅವರೆಲ್ಲ ಒಂದೇ ಕಾನೂನಿನ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಸಂಸಾರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸುಖ ಶಾಂತಿ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಜಾತಿಮತ ವರ್ಗಗಳ ಶಾಪದಿಂದ ಕೂಡಿದ ರಾಷ್ಟ್ರ ಅಭ್ಯುದಯ ಹೊಂದುವುದೂ ಕಷ್ಟ. ಜಾತಿಮತ ವಾದ ಹಿಂದುಳಿದಿರುವವರ ಲಕ್ಷಣ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋರಾಡಿದಾಗ ಇದ್ದ ಸಹೋದರತ್ವ ಇಂದು ಮಾಯವಾಗಿದೆ. ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರಭಾವ ಗಳಿಸುವ ಏಕೈಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಜಾತಿ, ಮತ, ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಕೆರಳಿಸುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿದೆ. ಕೋಮು ಮಿಶ್ರಿತ ರಾಜಕೀಯ ಮತ್ತು ಧರ್ಮಗಳ ವೈಯಕ್ತಿಕ, ರಾಷ್ಟ್ರವಿರೋಧ. ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ, ಮಾನ್ಯತೆ, ಮರಾಢಿ, ಸಮಾನ ಅವಕಾಶ ಇದ್ದಾಗ ಮಾತ್ರ, ರಾಷ್ಟ್ರೋನ್ನತಿ ಸಾಧ್ಯ. ಅಲ್ಲದೆ ಪ್ರಪಂಚದ ಮಾನ್ಯತೆ ಸುಲಭ. ನೆರೆಹೊರೆಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶಾಲ ಮನೋಭಾವ ಇರಬೇಕು ಅವರ ಸಂಕುಚಿತ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ದೊಡ್ಡತನದಿಂದ ಗೆಲ್ಲಬೇಕು.

ಆಲೋಚನೆ ತರ್ಕ ಮತ್ತು ಕಲ್ಪನಾಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಮಾನವ ಪ್ರಪಂಚದ ಶಿಖರದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯಗಳೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಯೋಚನೆಯ ಫಲ. ನಮ್ಮ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಚೋದಿಸುವ ಪ್ರಮುಖ ಅಂಗ, ಪತ್ರಿಕೆ. ಪ್ರಕಟನೆ, ಸಿನೆಮಾ, ಟಿ.ವಿ. ಮತ್ತು ಪುಸ್ತಕಗಳು. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಉಳಿವಿಗೆ, ಸುದ್ದಿ ಮಾಧ್ಯಮಗಳ ಪಾತ್ರ ಬಹು ಮುಖ್ಯ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಮರದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು, ನೀಡಿದ ಸಹಕಾರ ಅತ್ಯದ್ಭುತ. ರಾಷ್ಟ್ರ. ಆ ಮಾಧ್ಯಮಕ್ಕೆ ಸರ್ವದಾ ಋಣಿಯಾಗಿರಬೇಕು

ಅನೇಕ ಮಾಧ್ಯಮಗಳು ಬಂಡವಾಳಗಾರರ ಸ್ವತ್ತಾಗಿವೆ. ಯಜಮಾನರ ಧೈಯ, ಆಡಳಿತ ಪಕ್ಷದಿಂದ ಆದಷ್ಟು ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಕೊಂಡು, ಸರ್ಕಾರದ ತಪ್ಪುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು

ಸಾಮಾನ್ಯ. ಆದರೂ ಕೆಲವು ಪತ್ರಿಕೆಗಳು, ಸರ್ಕಾರದ ಅಗು ಹೋಗು
 ಗಳನ್ನು ನಿರ್ಧಾರವಾಗಿ ಖಂಡಿಸಿ, ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಮಹದುಪಕಾರ ಎಸಗು
 ತಿದ್ದಾರೆ. ಉಚ್ಚಮಟ್ಟದ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರಗಳನ್ನು ಅತಿ ಧೈರ್ಯದಿಂದ,
 ಕುಶಲತೆಯಿಂದ, ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಿ, ಅಮೋಘವಾದ ರಾಷ್ಟ್ರ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿ
 ದ್ದಾರೆ. ಅಂಥ ದೇಶ ಭಕ್ತರಿಗೆ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಬಿರುದುಗಳು ಮುಡುಪಾಗಿರ
 ಬೇಕು. ಆದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ, ಅನೇಕ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಸರಕಾರದ ಅತಿ ತುಚ್ಛ
 ವಕ್ರ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ತುತ್ತಾಗಿ, ಕಷ್ಟಸನ್ನಿಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸ ತ್ತಿವೆ. ಆದರೂ
 ನಿಜ ದೇಶಭಕ್ತರ ಅತಿರಾರ್ಥದ ಅವರ ಮೇಲೆ ಸರ್ವವಾ ಇದೆ ಮುಂದು
 ವರಿದ ಪಾಶ್ಚನಾತ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ, ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ತಮ್ಮ ಸಂಶೋಧನೆ
 ಯಿಂದ, ಅನೇಕ ದುಷ್ಟ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು, ತಮ್ಮ ಉಚ್ಚ ಸದವಿ
 ಗಳನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರುವುದು. ಇತಿಹಾಸದ ವಿಸಯ ನಮ್ಮ
 ಮಾಧ್ಯಮದ, ನೌಕರಿಗೆ ಪಾಶ್ಚನಾತ್ಯ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳನ್ನು ಮಾರಿ
 ಸುವ ಪತ್ತೆದಾರಿ ಚತುರತೆ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ, ಧೈರ್ಯ ಅವಾರವಾಗಿದೆ.
 ಆದರೆ ತಮ್ಮ ಅವಲಂಬನೆಯಿಂದ, ಅವರ ಅಘಾದ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ಹೊರ
 ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ರಾಷ್ಟ್ರ, ಪತ್ರಿಕಾ ಉದ್ಯಮದ ನೌಕರರ ನಿರ್ವಾರ್ಥ ಸೇವೆ
 ಯನ್ನು ಕೈ ಬೀಸಿ ಕರೆಯುತ್ತಿದೆ.

ಸಿನೆಮಾ, ಟಿ ವಿ. ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಪತ್ರಿಕೆಗಳು, ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯೆಯಿಂದ, ಮತ್ತು
 ನಿರ್ಲಕ್ಷತನದಿಂದ, ಪ್ರದರ್ಶಿಸ. ಸ ಅಸಭ್ಯ ನಡವಳಿಕೆ, ಬೈಕುಳ, ಹೊಡೆ
 ದಾಟಿ, ಗುಂಡಿನೇಟು, ನಗ್ನತೆ, ಕಾರ್ಯಕಾಮ ವಿಕಾರ, ಹತೋಟಿ
 ಮಾರಿದ ಲೈಂಗಿಕ ಪ್ರಚೋದನೆ, ಕಳ್ಳತನ, ಖೂನಿ, ದರೋಡೆ
 ಮುಂತಾದ ದುರಾಚಾರದ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳು ಜನಮನದ ಮೇಲೆ ಅಘಾದ
 ವಾದ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಬೀರುತ್ತಿವೆ. ನೈತಿಕಮಟ್ಟ ನೆಲಪಾ ಲಾಗಿದೆ.
 ಆದರೂ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸುಸಂಸ್ಕೃತ ನಟ ನಟಿಯರು, ಮಕ್ಕಳ ಕತ ರು
 ತಮ್ಮ ಸೌಜನ್ಯ, ಉಚ್ಚಮಟ್ಟದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಿಂದ ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಮಹ
 ದುಪಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾದ ಆರ್ಥಿಕ ಯೋಜನೆ ನಿರೂಪಣೆಯೇ ರೋಗಗ್ರಸ್ತ
ಆರ್ಥಿಕ ವಿಸ್ತೃತ ಕಾರಣ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ತ್ವರಿತ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ.
ಕೇಂದ್ರೀಕರಣ ಅನಿವಾರ್ಯ, ಎಂಬ ವಾದ, ನಿಜವಾಗಿದೆ. ನಾಲ್ಕು ದಶಕ
ಗಳು ದಾಖಲಾದೂ, ಆ ಘನ ದೈಯ ಸಫಲವಾಗಲಿ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತ
ಆಡಳಿತ, ವರ್ಗದ, ಕೈವಾಡ ಹೆಚ್ಚಿಸಿ, ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿದೆ.
ಡೆಲ್ಲಿಯಿಂದ ಲಂಚದ ರೀತಿನೀತಿಗಳು ಸೃಷ್ಟಿಸ್ವಾಭಾವಿಕವೆ ಈಗ ಕೇಂದ್ರ
ದಲ್ಲಿ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತ್ತಿದೆ. ಅದರಿಂದ, ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ
ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಸರ್ಕಾರ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕೇಂದ್ರೀಕೃತ
ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾತಂತ್ರದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನೂ ಮೊಟಕು ಮಾಡು
ತ್ತಿವೆ. ಸರ್ಕಾರ ಒಂದು ಆತ್ಮವಿಷಯ ಹಿಂಸಾಯಂತ್ರ, ಅದರ ಕೇಂದ್ರೀ
ಕೃತದಿಂದ ಬೀವನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಉಲ್ಬಣಗೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ. ಗ್ರಾಮ
ಸ್ವರಾಜ್ಯವೇ ಪ್ರಜಾ ಯೋಗಕ್ಷೇಮದ ಪ್ರಥಮ ಕೋಶವೆನಿಸಿತು. ಹಿಂದೆ
ಇದ್ದುದ್ದಕ್ಕೆ ಕೆಟ್ಟದ್ದು ಅನ್ನದ ಭಾಗ ಸರಿಯಲ್ಲ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ
ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೇ ಮೊದಲೇ ನಿಜವಾದ ಪ್ರಜಾತಂತ್ರವಿತ್ತು. ಗ್ರಾಮ ಆಡಳಿತ
ರೂಪವೂ ಜನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಕೋರ್ಟು ಕಛೇರಿಯ ಮೆಟ್ಟಿಲು ಹತ್ತು
ತ್ತಿದ್ದರು ಬಹು ಕಡಿಮೆ ಇತ್ತು. ಅದು ಅನು ಆತ್ಮಗೌರವಕ್ಕೆ ಕುಂದು
ಎನ್ನುವ ಭಾವ ಇತ್ತು. ಒಂದೇ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ-ಕಬೀರ, ಶಾಸ್ತ್ರಿ
ಭೋಗ, ತೋಟ, ತೆನಾರ, ಅರ್ಚಕ ಇವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಜಮೀನು ಕೊಟ್ಟು,
ಅವರಲ್ಲಿ ಮಡಿಮ ತಮ್ಮ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಜವೇರಿ ಮಡು
ತ್ತಿದ್ದರು ಈಗ ಅವರ ಬಾಂಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಬಳವ ಸೌಕರ್ಯ ಒಂದು ಹಳ್ಳಿಯ
ಜನರ ಬಾಳನ್ನೇ ಹಾಳು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ದಿನಕ್ಕೆ ಕನಿಷ್ಠ ಒಂದು
ಸಾವಿರ ವರಗಾನವಿಲ್ಲದೆ, ಮನೆಗೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ರಾಜ್ಯ ಮಾಡಿ
ರುವ ಹಳ್ಳಿಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಶಾಸಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಜಗಳಗಳನ್ನು
ಹುಟ್ಟುಹಾಕಿ, ಅಪಾಂತಿ ಆಗರಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಇಂದಿನ ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ, ರಾಜ್ಯದ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ, ಇತರ
ಮಂತ್ರಿಗಳ ನೇಮಕ ಮತ್ತು ಕ್ಷಮದರ್ಶನ, ರಚನೆ ಉಳಿವು ಎಲ್ಲವೂ

ಡೆಲ್ಲಿಯಿಂದಲೇ ಆಗಬೇಕು. ಇದು ಬರೀ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರದ ಬಾಳಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಪಕ್ಷಕ್ಕೂ ಅಂಟಿರುವ ಬೀಡು. ಪ್ರಜಾತಂತ್ರಕ್ಕೆ ಇದು ದೊಡ್ಡ ಶಾಪ, ಅವಮಾನ, ಅವಹೇಳನ ಇದರಿಂದ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಡೆಲ್ಲಿಯಾತ್ರೆ ತಪ್ಪಿದ್ದಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿಯ ಡೆಲ್ಲಿಯಾತ್ರೆ ಖರ್ಚು ಕನಿಷ್ಠ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ. ಅವರು ಸರ್ಕಾರದ ಸಂಬಳ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದು ಪ್ರಜೆಗಳ ಸೇವೆಗೆ. ಯಾರೂ ತಮ್ಮ ಆದ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನ ಹಂಸಲಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತ ಪಕ್ಷಗಳ ಭಿದ್ರತೆಗೆ ಮೂಲ ಸ್ವರ್ಭತೆಯಿಂದ ಪ್ರಜಾತಂತ್ರದ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಗಾಳಿಗೆ ತೂರಿ ಪ್ರಧಾನಿ ತಮಗೆ ಬೇಕಾದವರನ್ನು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ಪಟ್ಟಕ್ಕೇರಿಸಿದಾಗ ಬಹುಮತದ ಪಕ್ಷ ಒಡೆದು, ಹೋಳಾಗಿರುವುದನ್ನು ಇತಿಹಾಸ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತಿದೆ. ಡೆಲ್ಲಿಯಿಂದ ನೇಮಿಸಿದ, ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ, ಕೂಡ, ಒಂದೇ ಸಮ ಮೂರು ತಿಂಗಳು, ಜನಗಳ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನ ಹಂಸುವ ಮನ ಶ್ಯಾಂತಿ ಅಸಾಧ್ಯ. ಭಿನ್ನಮತೀಯರ, ಪ್ರತಿನಿತ್ಯದ ಡೆಲ್ಲಿ ಯಾತ್ರೆ ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ರಾಜ್ಯಸರ್ವಾಧಿಕಾರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಕಾರ್ಯಗಳು ಅಸಾಧ್ಯ. ಪ್ರತಿಪಕ್ಷಗಳ ಪ್ರೇರಣೆ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನಸಾಮಾನ್ಯನ ಹಿತಾತೆ ತಪ್ಪಿದ್ದಲ್ಲ.

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ, ಪ್ರಜಾತಂತ್ರದ ಅರ್ಥವೇ ಇಲ್ಲವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಜ್ಞಾ ಪ್ರಧಾನ್ಯವಾದ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆಯಿಂದ ಹಾನಿಯಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಒಗ್ಗಟ್ಟು ದಪ್ಪತೆ, ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ವ ತ್ತು ಸೌಕಾರ್ಯತೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾಂತ್ಯ, ಸರ್ಕಾರ, ಪ್ರಜಾ ಅಧೀನವಾಗಬೇಕು. ಡೆಲ್ಲಿಯ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಅಡಿಯಾಳು ಆಗಬಾರದು. ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳ ಆಡಳಿತ ಜನಗಳ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ತಕ್ಷಣ ಬಿಡಬೇಕು. ಒಂದೆರಡು ವರ್ಷ ಕಷ್ಟವಾಗಬಹುದು, ಗಲಿಬಿಲಿಯಾಗಬಹುದು, ಅದೇ ನಿಜ ಪ್ರಜಾತಂತ್ರ.

ಇಂದು ಪ್ರಾಂತೀಯ ಸರ್ಕಾರ, ಒಂದು ಪೌರಸಂಸ್ಥೆಯ ಅಂತಸ್ತು ಪಡೆದಿದೆ, ಬರುವ ಆದಾಯವೆಲ್ಲ ಕೇಂದ್ರದ ಅಡಳಿತಕ್ಕೆ ಸೇರಿ, ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ನಡೆಸುವಂತೆ ಇಲ್ಲ

ಒಂದೊಂದು ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳು ಭಿನ್ನವಾಗಿವೆ. ಮುಂದುವರಿದ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವಗಳಿಂದ, ಇಂಥ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ನಾವು ಕಲಿಯಲು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ರಕ್ಷಣೆ, ವಿದೇಶ ವ್ಯವಹಾರ, ನಾಣ್ಯ ಚಲಾವಣೆಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಕೇಂದ್ರ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ವಹಿಸಿ, ಬಾಕಿ ಎಲ್ಲಾ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲೂ ರಾಜ್ಯಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿರಬೇಕು. ಎಲ್ಲ ರೈತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ಸಂಪೂರ್ಣ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಹುಮುಖ್ಯ. ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣ ಮತ್ತು ಅವರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಉಳಿವಿಗೆ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ.

ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೇಂದ್ರವಾಗಲಿ, ರಾಜ್ಯವಾಗಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟ ಆಡಳಿತ ಕೊಡುವ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ. ಸಂಕಲ್ಪ ಬಹು ಪ್ರಮುಖ. ಸರ್ಕಾರ ವ್ಯಾಪಾರದ ಹವ್ಯಾಸ ತೊರೆಯಬೇಕು ವ್ಯಾಪಾರಗಳನ್ನು, ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ಕೈಗೊಂಡು ಸರ್ಕಾರದ ಬೊಕ್ಕಸ ತುಂಬಿಸಬೇಕು ಎಂದು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣದಿಂದ ಆಗಿರುವ ಅನಾಹುತಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ದಕ್ಷತೆ ಇರುವ ಜನ ಅವುಗಳನ್ನು ನಡೆಸಲು ಬಿಡಬೇಕು. ಪರ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅಂಜೆ, ಟೆಲಿಫೋನ್, ವಿದ್ಯುತ್, ನೀರು ಸರಬರಾಜು ಮುಂತಾದ ಅನೇಕ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಖಾಸಗಿಯವರಿಗೆ ವಹಿಸಿ ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ನಡೆಸುವ ಏರ್ಪಾಡು ಇದೆ. ಕಂದಾಯ ವಸೂಲಿಯನ್ನೂ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುವುದು ಸುಪ್ರೇಮ ಎಂದು ತಿಳಿಸುವಂತಿ ಮಾಡಬೇಕಾದರೂ ಲಂಚಕೊಡಬೇಕು ಅವರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ, ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣಗಳು, ವ್ಯಾವಸ್ಥಿಕವಾಗಿರುವ ಭ್ರಷ್ಟತೆಯನ್ನು ಹತೋಟಿಪಡಿಸುತ್ತವೆ.

ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಮತ್ತು ಉಚ್ಚ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ತಾಣವಾಗ ಬೇಕಾದರೆ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ, ನಿಷ್ಪಕ್ಷ, ದಕ್ಷತೆಯ ನ್ಯಾಯಾಂಗ, ಪೊಲೀಸು ಮತ್ತು ಇತರೆ ಅಧಿಕಾರವರ್ಗ ಅತ್ಯವಶ್ಯಕ. ಇಂದು, ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಎರೂ ಒಂದು ಉಪಾಯದಿಂದ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳ ಅನುಗ್ರಹ ಗುಗಳಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಕ.ತಂತ್ರಗಳು ನಿರಂತರವಾಗಿವೆ. ಸ್ಥಳಗಳು ಒಕ್ಕೊರಲಿನಿಂದ, ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ.

ಉಪಯುಕ್ತತೆ ಮತ್ತು ಶುದ್ಧತೆಗಳನ್ನು ಪುನರ್ನಿರ್ಮಿಸಬೇಕು, ಅಕ್ಷರಸ್ಥ ಅಧಿಕಾರ ವೃಂದ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಸ್ಥಂಭ. ಅವರೆಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯಾ ಮತರಾಗಬೇಕು. ಸುಸಂಸ್ಕೃತರಾಗಬೇಕು. ನಿಜ ಭಾರತೀಯರಾಗಬೇಕು. ರಾಷ್ಟ್ರೋನ್ನತಿಯ ಹೊರೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹೊರಬೇಕು. ಹಿರಿಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾದರೂ, ರಾಜಕೀಯಸ್ಥರ ಕುಣಿತಕ್ಕೆ ತಾಳೆ ಹಾಕುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರೆ, ಪುಸ್ತಕ ಬದಲಾಗಿ ರಾಜಕೀಯಸ್ಥರು ಹತ್ತೋಟಿಗೆ ಬರುವುದು ಸಾಧ್ಯ. ಎಂಥ ಹಿರಿಯ ರಾಜಕಾರಣಿಯಿಂದ ಬಂದ, ಕಾನೂನು ಬಾಹಿರವಾದ ಆಜ್ಞೆ, ಸೂಲನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಹಂಗಿಲ್ಲ. ಕಾನೂನಿಗೆ ಕಂಕಣಬದ್ಧರಾಗಿ ಕಮಾಯೋಗಿಗಳಾಗಬೇಕು. ಮಾಮೂಲು ಮತ್ತು ಮುಲಾಜುಗಳಿಗೆ ಮಣಿಯುವಿರಬೇಕು. ಆಡಳಿತ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವರ್ಗಗಳು ತಮ್ಮ ಪುರೋಭವವೃದ್ಧಿಗೆ ಮತ್ತು ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಧಿಗಳ ಸೇವೆಯನ್ನು ಭ್ರಷ್ಟ ಅತಿಶ್ಶಿನ, ಅಡಳಿತೆಯ, ಅಡಳಿತ ಅಜ್ಞಾನವ, ರಾಜಕಾರಣಿಗಳ ಹತ್ತೋಟಿಗೆ, ಉಪಯೋಗಿಸಿದರೆ, ರಾಷ್ಟ್ರನೇ ಆಘಾತವಾಗಿರುತ್ತದೆ

ಇಂದು ಸರ್ಕಾರ ಅಥವಾ ಆಡಳಿತ ವರ್ಗ ಎಂದರೆ, ಒಂದು ಜಿಗುಪ್ಸೆ ತರುವ ಶವವಾಗಿದೆ. ವಿಧಿ ಇಲ್ಲದೆ, ಅಪಾರ್ಥ ಕಾನೂನಿನ ಅನ್ವಯದ ಭಯದಿಂದ ಜನ ತಲೆ ಬಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆಡಳಿತವು ಅನೈತಿಕತೆ, ಅಭಿಲಾಷೆ, ಶೋಷಣೆ ಸ್ವಾರ್ಥತೆಯ, ಅಸ್ತಿ ಗತಿಸುವ ಮೈಪೋಟಿಯಲ್ಲಿ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳ ಹೃದಯ ಕಲ್ಲಾಗಿದೆ. ಆಡಳಿತ ಅನುಭವಹಿತ, ಕಲ್ಪನಾಹೀನ, ಅಹಂಕಾರ, ಭಾವನಾರಹಿತರೂ, ಮಾನವ ಘಟನೆಗಳಿಗೆ, ಮಾನವೀಯ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ತೋರಲು ಅನರ್ಹರಾದ, ರಾಜಕಾರಣಿಗಳಿಂದ ಸ್ಥಿತಿ ಬದಲಾಗದು. ಅಧಿಕಾರಗಳ ಉಚ್ಚ ಶಿಕ್ಷಣ, ಉನ್ನತ ತರಬೇತಿ, ಆಡಳಿತ ಶಿಸ್ತು ಅವರನ್ನು ನಿಜವಾರರನ್ನಾಗಿ, ಸಹವಾರರ, ದಕ್ಷ-ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಸೇವಕರನ್ನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಬೇಕು. ಅವರ ಚುರುಕು ಬುದ್ಧಿ, ಸಹಾನುಭೂತಿ, ಮತ್ತು ಕಲ್ಪನೆಗಳ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ಇಂದಿನ ರಾಜಕೀಯ ದುರವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕು, ಕಲ್ಯಾಣರಾಜ್ಯದ ಕಲ್ಪನೆ ಗ್ರಹಿಸಿ

ಸುಖೀ ರಾಜ್ಯದ ಆಡಳಿತದ ಹೊಣೆ ಹೊರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹೊಸದೊಂದು ಸಂಕಲ್ಪಶಕ್ತಿ, ಹೊಸ ನಿರ್ಧಾರ, ಹೊಸ ನಿಷ್ಠೆ, ಕೈಗೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಪ್ರಮೇಯ ಉದ್ಭವಿಸಿದೆ. ಈ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಪ್ರತಿ ಮಗುವು ತನ್ನ ವರ್ಚಸ್ಸನ್ನು ವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪೂರ್ಣ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸುವ ಸುವರ್ಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಅವರ ಕೈಯಲ್ಲಿದೆ.

ತಾವು ಸೌಭಾಗ್ಯದಿಂದ ಪಡೆಯುವ ಸಂಬಳಕ್ಕಿಂತ, ನೂರುಪಟ್ಟು ಪ್ರತಿಫಲ ಹಿಂವಿರುಗಿಸಬೇಕು. ಪರವೇಶಗಳ ಸಾಲ ಸದುಪಯೋಗವಾಗಬೇಕಾದರೆ, ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯ ಮಟ್ಟ ಮೇಲೇರಬೇಕಾಗಿದೆ, ಸಮರ್ಥ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಂತೆ, ಒಂದು ಕೋಟಿ ಬಂಡವಾಳದಿಂದ ಹತ್ತುಕೋಟಿ ಮೌಲ್ಯದ ಪ್ರತಿಫಲ ದೊರಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ, ಅವರಲ್ಲಿ ಸುಸ್ತಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುವ ವಿನೇಚನೆ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ, ದೇಶ ಭಕ್ತಿ, ಚತುರತೆ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ದಕ್ಷತೆ ಮತ್ತು ಶಿಲಪಟತ್ವ ಹೊರಹೊಮ್ಮಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮಾನವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ, ಹಾಗೂ ಘನತೆ, ಸಮಾನತೆಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಶಾಶ್ವತ ನಾಗರೀಕತೆ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ಮಹತ್ವರ ಜವಾಬ್ದಾರಿ, ಅವರ ಹೆಗಲ ಮೇಲಿದೆ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳಿಗೆ, ಆಡಳಿತ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಇದೆ. ಆದರೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ, ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವಿಲ್ಲದೆ ಪುಸ್ತಕ ಬದಲಾಗದು. ನಿಜ ದೇಶಪ್ರೇಮಿಯಾದ ರಾಜಕಾರಣಿ, ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಸಂತೋಷದಿಂದ, ಅಹಂಕಾರ ದೂರಮಾಡಿ, ಒಳಗಾಗಬೇಕು. ಕೈಲಾಗದವರ ಗೋಳಿನ ಶಾಪ, ಕಠಿಣ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ. ಉಪಕಾರ ಹೊಂದಿದ ಸ್ವಬಂಧುಗಳ ಕೃತಘ್ನತೆ ಸರ್ವಸಾಮಾನ್ಯ ದುರಿತ ನಿವಾರಣೆ ಹೊಂದಿದ, ಆರ್ತರ, ಅನಂದ, ಉಪಕಾರಸ್ಥರಣೆ, ಪ್ರಾರ್ಥನೆ, ಸೇವಾ ಮನೋಭಾವದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ, ಸ್ಥಿರತೆವಣಿ ಮತ್ತು ಜೀವವಿಮೆ. ದೇಶ ಸೇವೆಯೇ ಈತ ಸ್ತೋತ್ರ, ಜನಾಸಕ್ತಿಯೇ ಜನಾರ್ಥನ ಆರಾಧನೆ. ಅನೇಕ ವಿರಾಳ ನಿವೃತ್ತ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವ ಶಾಶ್ವತ ಸತ್ಯ, ಇದು. ಆಸುಮಿತ ಆಡಳಿತ ಅನುಭವ ಹೊಂದಿರುವ, ವಿಶ್ರಾಂತಿ

ವೇತನದಾರರ ಸೇವೆಯನ್ನು, ರಾಷ್ಟ್ರ, ಕೈಬೀಸಿ ಕರೆಯುತ್ತಿದೆ. ಪ್ರತಿ ಭಟಿಷದ, ನಿಷ್ಕ್ರಿಯರಾಗಿರುವುದು ರಾಷ್ಟ್ರದ್ರೋಹ. ಉಚ್ಚಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿರುವ ಭ್ರಷ್ಟತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಸಂಭಂಧಪಟ್ಟವರಿಗೆ ಮತ್ತು ವೃತ್ತ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಬರೆದು ನಿಮ್ಮ ಅಸಮಾಧಾನವನ್ನೂ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ, ಇದು ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ, ನಿಜವಾದ ಪ್ರಜಾಶಂತ್ರದ ಮೌಲ್ಯದ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ರಾಜಕೀಯ ಕಲುಷಿತ ವಕ್ರ ಕಕ್ಷೆಯೊಳಗೊಳಗುವ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗೆ ಬಲಿಯಾಗಿ ನಿರ್ವೀರ್ಯರಾಗಬೇಡಿ. ನಿಶ್ಚಿತವಾದ ನಿತ್ಯ ನಿವೃತ್ತಿಯ ಕಾಲ ಅನಿಶ್ಚಿತ. ಇಂದೋ ನಾಳೆಯೋ ! ಅದರೊಳಗಾಗಿ ಮಾತೃಭೂಮಿಯ ಪುಣ ಕೆಂಚತ್ತಾದರೂ ಹರಿಸೋಣ.

ಗ್ರಾಮನಿವಾಸಿಗಳು ಮತ್ತು ಕಾರ್ಮಿಕರು

ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ಮಹಾತ್ಮಗಾಂಧಿಯವರು, ಶೇಕಡ 85 ರಷ್ಟಿರುವ ಲಕ್ಷಗರ, ಕಾರ್ಮಿಕರ, ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ, ಸರ್ವಪ್ರಯತ್ನನಡೆಸಿದರು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ ನಂತರ ಅನೇಕ ಒಳ್ಳೆ ಕಾರ್ಯಗಳು ಸಾಗಿದ್ದರೂ, ಅವುಗಳೆಲ್ಲ ಭ್ರಷ್ಟತೆಯಿಂದ ಕಲುಷಿತವಾಗಿ, ಖರ್ಚಾದ ಹಣದಲ್ಲಿ ಕಾಲು ಭಾಗ ಮಾತ್ರ ಉಪಯೋಗವಾಗಿದೆ. ಮುಕ್ಕಾಲುಪಾಲು ಹಣ, ಪ್ರಜಾ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳ, ಅಧಿಕೃತಿಯಿಂದ, ಅಪ್ರಮಾಣಿಕತೆಯಿಂದ, ವೋಲಾಗಿದೆ. ನಲವತ್ತೇಳು ಸಂವತ್ಸರ ಕಳೆದರೂ ಅರ್ಧಜನ ದಟ್ಟಿದಂದ್ರದಲ್ಲೇ ತೊಳಲು ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರಮುಖ ಕಾರಣ, ನಾವೆಲ್ಲ ಮೂಗರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲೆಗೆಗೆ ನಾನೇ ಜನಾಬ್ದಾರರು. ಅದನ್ನು ಗಳಿಸಲು ಅಹಿಂಸಾ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋರಾಟ ನಡಿಸಬೇಕು. ಮೇಟಿವಿದ್ಯೆಯ ಪ್ರತಿಫಲ ಅನಿಶ್ಚಿತವಾದರೂ, ಅನೇಕ ಕಾಟ, ಕಷ್ಟಕಾರ್ಪಣ್ಯಗಳ ಬಲೆಯಾದರೂ, ಅದು ಅಶಕ್ತನಾದುದು, ಅದ್ಭುತವಾದುದು ಮತ್ತು ವಿಶಿಷ್ಟವಾದುದು ರೈತರ ಅಹಿಂಸೆ, ಭರವಸೆ, ತಾಳ್ಮೆ, ದೃಢತೆ ಮತ್ತು ನಿರಂತರವಾದ ಪ್ರಯತ್ನ ಅವೋಘವಾದುದು ಪ್ರಕೃತಿ, ಈ ಶ್ರೇಷ್ಠಸುಗುಣಗಳನ್ನೂ ಅವರಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುಹಾಕದಿದ್ದರೆ, ಜೀವಕೋಟಿಯ ಅವಸ್ಥೆ ಬಹು ಸಂಕಟ ಕರವಾಗಿರುತ್ತಿತು. ಅವರನ್ನು ಅಜ್ಞಾನ, ವಿದ್ಯಾವಿಹೀನತ್ವ ಮತ್ತು

ದಾರಿದ್ರ್ಯದಲ್ಲಿ, ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಿರುವುದು ರಾಷ್ಟ್ರದೊಳಗೆ. ಅದೇ
 ಪಟ್ಟಣಿಗೆ, ಏನೇ ಕಸಬು ಮಾಡಲಿ, ಅವನ ಭೋಗಗಳಿಗೆ ಕೊನೆಯಿಲ್ಲ.
 ಅವನ ಅರ್ಚನೆ ಅಭಯವಾದುದು. ಅಂದ ಚಂದ ಆಕರ್ಷಿತ, ಹೊಳಸಿನ
 ಹೊದಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ, ನಿರ್ಜೀವ, ಜೀವಧಾರವಲ್ಲದ ಮತ್ತು ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕ
 ಭೋಗವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ, ಒಂದಕ್ಕೆ, ನೂರರಷ್ಟು ಖಚಿತ ಲಾಭ
 ಸಂಪಾದನೆ ಹೊಂದುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅಂಥ ಭೋಗಾಧಿಪತಿಗಳಾದ ಪಟ್ಟಣಿ
 ಗರು ತಮ್ಮ ಅನ್ಯಧಾತನ ಮೇಲೆ ಅಂತಃಕರಣ ಇಡಬೇಕು. ನಗರ
 ಕಾರ್ಮಿಕರು ತಮ್ಮ ಸಹೋದರರಿಗೆ ನ್ಯಾಯದೊರಕಿಸಲು ನೆರವಾಗಬೇಕು
 ಹಳ್ಳಿಗರು ನ್ಯಾಯ ಹಕ್ಕುಗಳಿಗಾಗಿ ಹೋರಾಡಿದರೆ, ಸರ್ವಸಹಾಯ ಒದ
 ಗುತ್ತದೆ ಮಗು ಆಳದೆ ಹಾಲು ದೊರೆಯದು. ಬೆಳೆದ ಬೆಳೆಗೆ ನಿಷ್ಪರ್ಷಿತ
 ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯವಾದಬೆಲೆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು, ಕೊಂಡೋಗುವ
 ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವುದು ಸರ್ವಾರದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ. ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ಡಾಂಬರು
 ರಸ್ತೆ, ದೂರವಾಣಿ, ನಿರಂತರದ ನೀರು ಮತ್ತು ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯ ಸರಬ
 ರಾಜು, ಅಲ್ಲವೆ, ಆರೋಗ್ಯ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ, ವೃತ್ತಿಕ್ಷಣ ಮುಂತಾದ
 ಪ್ರಾರ್ಥನಿಕ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವರ ಆಜ್ಞೆ ಹಕ್ಕು
 ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ನಡೆಸಬೇಕು. ಎಂದರೆ, ಜಗಳವಲ್ಲ ಗುದ್ದಾಟವಲ್ಲ
 ಬೈದಾಟವಲ್ಲ, ವೈರತ್ವವಲ್ಲ. ಪ್ರೀತಿವಿಶ್ವಾಸಗಳಿಂದ, ಅಹಿಂಸಾ ಮಾರ್ಗ
 ದಿಂದ ಹಕ್ಕು ಸಾಧಿಸುವುದು ಸರ್ವಸಮ್ಮತವಾದುದು. ಇನ್ನೂ ಕೂಡ
 ನಾವೆಲ್ಲ, ಆಡಳಿತವರ್ಗದ ಅಡಿಯಾಳಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಲಂಚ ಕೊಡದೆ, ನಮ್ಮ
 ಯಾವ ಕೆಲಸವೂ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಗೌರವ
 ಸಲ್ಲಿಸಿ, ಅಪ್ರಮಾಣಿಕರಿಗೆ, ಮಣಿಯದೆ, ಲಂಚಕೊಡದೆ ನಿಮ್ಮ ಕೆಲಸ
 ಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿಕೊಡುವಂತೆ, ಒಗ್ಗಟ್ಟಾಗಿ ಹೋರಾಟ ನಡಿಸಿ. ಈ ದೆಸೆ
 ಯಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಯ ವಿದ್ಯಾವಂತ ಯುವಕರ ಪಾತ್ರ ಅಪಾರ. ಗಾಂಧಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿ
 ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡು ಅನ್ಯಾಯ, ಅಪ್ರಮಾಣಿಕತೆ ಮಾಡುವವರನ್ನೆಲ್ಲ
 ಎದುರಿಸಿ, ಬುದ್ಧಿಕಲಿಸಿ, ಅಹಿಂಸಾಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಸೂಕ್ತ ಎಚ್ಚರಿಕೆ
 ಕೊಡಿ. ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಯೋಗ್ಯ ಅಭ್ಯರ್ಥಿ, ಯಾವ ಪಕ್ಷದವನಾಗಲಿ
 ಅವನನ್ನೇ ಚುನಾಯಿಸಲು ಸರ್ವತ್ರಯತ್ನಮಾಡಿ. ನಿಮ್ಮ ಮತ, ಧರ್ಮ

ದಿಂದ ವಿತರಿಸಬೇಕಾದ, ಮನೆ ದೇವರ ಮುಡುಪು. ಅದರ ವಿಕ್ರಯ ವಿನಾಶಕಾರಿ, ವಂತ ನಾಶಿನಿ. ಪಕ್ಷಭೇದ ಬಿಟ್ಟು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕರನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ. ದುಡಿದುಂಟು ಧೀರೋಧಾತ್ತರು, ಧೀಮಂತರಾದರೆ ದೇಶವೃದ್ಧಿ, ಧರ್ಮಾರಕ್ಷೆ, ಕಟ್ಟಿಟ್ಟಬುತ್ತಿ. ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ನಮ್ಮ ನಡವಳಿಕೆಗಳನ್ನು ನಿರಂತರ ಉತ್ತಮ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರ ಆದರ್ಶಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸಬೇಕು. ಹೆಚ್ಚಿನ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ, ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಫಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ಕೈಗೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಒಳಜಗಳಗಳನ್ನೂ ಮರೆತು ಹಳ್ಳಿಯ ಒಗ್ಗಟ್ಟನ್ನು ಕಾಪಾಡಬೇಕು ರಾಜಕೀಯಕ್ಕೂ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಒಂದಾಗಿರಲು ಬಿಡದು, ಎಚ್ಚರ ವಾಗಿರಿ. ಇಂದು ಜ್ಞಾನಾರ್ಜನೆಗೆ ಅನೇಕ ಅವಕಾಶಗಳಿವೆ. ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗಿ, ಕಷ್ಟಸಹಿಷ್ಣುಗಳಾಗಿ, ವಿವೇಕಿಗಳಾಗಿ, ದೇಶಹಿತ ಕಾಪಾಡಿ. ನೀವೆಲ್ಲ ಭಾರತೀಯರು ಎಂಬ ಅಂಶ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೈಹಿಡಿದು ನಡಿಸಲಿ.

ಸ್ತ್ರೀಯರು

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ ಮಾತು ಎಂಬ ಆದರ್ಶ ಬಹು ವಿಶಿಷ್ಟವಾದದ್ದು. ತಾಯಿ ಸಂಸಾರದ ರಾಣಿ. ಪ್ರೇರಣಾಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳಾಂಡಿ. ಮಾತೃ ನಿಸ್ವಾರ್ಥ ಪ್ರೇಮದ, ಕಷ್ಟಸಹಿಷ್ಣುತೆಯ, ತಾಳ್ಮೆಯ ಮತ್ತು ಕ್ಷಮಾಗುಣಗಳ ಮೂರ್ತಿ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಮರದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಪಾತ್ರ, ಪುರುಷರಷ್ಟೆ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿತ್ತು. ಅವರ ಸಹಕಾರ, ಪ್ರೇರಣೆ, ಸಹಾಯ ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ, ನಾವು ಇನ್ನೂ ಗುಲಾಮರಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ನಂತರ, ಭಾರತದ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯರು, ಅನೇಕ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪುರುಷರಿಗಿಂತ ಅವರು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕರು, ದಕ್ಷರು. ಕೈಕೆಸರುಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಅತಿ ವಿಳ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಉಳುವಿಗೆ, ಇಂದಿನ ಭ್ರಷ್ಟತೆಯನ್ನು ಹತ್ತೊಂಟಿಗೆ ತರಲು ಅವರ ಸಹಾಯ ಸಹಕಾರ ವಿಲ್ಲದೆ ಅಸಾಧ್ಯ.

ಜನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಯೋಗ್ಯ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗೆನೆ ಓಟುಕೊಡುವುದು, ಅನೈತಿಕ

ವ್ಯವಹಾರಗಳಿಗೆ ದಾರಿ. ಇಲ್ಲದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸ್ತ್ರೀಯರ ಕರ್ತವ್ಯ. ವಿದ್ಯಾವಂತ ಮಹಿಳೆಯರು, ತಮ್ಮ ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮೂಲಕ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಆಗು ಹೋಗುಗಳ ಬಗ್ಗೆ, ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಉಚ್ಚ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ಭ್ರಷ್ಟತೆಯನ್ನು ತೊಡೆದುಹಾಕಲು ಸರ್ವಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಜರೂರು ಸನ್ನಿವೇಶ ಬಂದಿದೆ. ಅನ್ಯಾಯ, ಅಪರಾಧ, ದೇಶದ್ರೋಹ, ಅಪ್ರಮಾಣಿಕತೆ, ಅಧಕ್ಷತೆ ಯಾರೇ ಮಾಡಲಿ ನಿರ್ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಾಗಿ ಖಂಡಿಸಿ. ರಾಷ್ಟ್ರದ ಉಳಿವಿಗೆ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಸಹಾಯ ತಕ್ಷಣ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಧೋಗತಿಯಾಗಿರುವ ನೈತಿಕ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಪುನಃ-ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಸ್ತ್ರೀಯರಿಂದಲೇ ಸಾಧ್ಯ. ಹೇಡಿ, ಭಯಗ್ರಸ್ತ ಮತ್ತು ವಿಕಲ್ಪ ಅಸ್ವಸ್ಥರ, ಬದಲಿಗೆ ನಿರ್ಭಯ ಮತ್ತು ವಿವೇಚನೆಯ ವೀರರನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ಮಹತ್ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಮಾತೆಯರ ಮೇಲಿದೆ.

ಯುವಕರು

ಯೌವನಸ್ಥರು ರಾಷ್ಟ್ರದ ತಿರುಳು, ಭಂಡಾರ. ನಾಡಿನ ಭವಿಷ್ಯ ಅವರ ತರಬೇತಿ, ಅಡ್ಡಿ-ಆತಂಕಗಳಿಲ್ಲದ ಶಿಷ್ಯವೃತ್ತಿ, ಶಿಷ್ಟಾಚಾರ ಮತ್ತು ಶಿಸ್ತುಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ. ಸ್ವಾರ್ಥ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳ ಕುತಂತ್ರಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾಗದೆ, ತಮ್ಮ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಷ್ಟವಾದರೂ, ಅನಿವಾರ್ಯ. ರಾಜ್ಯಶಾಸ್ತ್ರ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ, ರಾಜ್ಯ ನೀತಜ್ಞರಾಗಬೇಕು. ಬುದ್ಧಿವಂತನೂ, ದೂರದೃಷ್ಟಿಯವರೂ, ಕಾರ್ಯ ಶೀಲರೂ ಆಗಬೇಕು. ತುಚ್ಛ ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳಿಂದ ದೂರವಿದ್ದು, ತಮ್ಮ ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿ, ಅರ್ಥಿಕ ಸಾಮಾಜಿಕ, ನೈತಿಕ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಪಡೆಯಬೇಕು. ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಮನುಷ್ಯರಂತೆ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ, ನೆರೆಹೊರೆಯವರಲ್ಲಿ ಬಂಧುತ್ವದ ಭಾವನೆ ಬಲಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಶೀಲವರ್ಧನೆಯ ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ನಿಪುಣರಾಗಬೇಕು ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದ ಮತ್ತು ಪಂಡಿತ ಜವಹರಲಾಲ್ ಮುಂತಾದ ಶ್ರೇಷ್ಠರಂತೆ, ವಿಶ್ವವಿಖ್ಯಾತಿ, ವಿಶ್ವಪ್ರೇಮಿಗಳಾಗುವುದು ಪ್ರತಿ ತರುಣರ ಆಜ್ಞೆ ಹಕ್ಕು.

ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಗತಿ ನಿಮ್ಮ ಕೈಲಿವೆ ಸುವರ್ಣ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡಿ
ಕೊಂಡರೆ, ರಾಷ್ಟ್ರದ ಅಭ್ಯುದಯ ಅಸಾಧ್ಯ.

ವಕೀಲರು

ರಾಷ್ಟ್ರದ ಸಂಕೋಲೆ ಕಿತ್ತಿಸೆಯಲು ವಕೀಲರ ಪಾತ್ರ, ವಿಶಿಷ್ಟವಾದುದು
ಮತ್ತು ಅದ್ವೈತವಾದುದು. ಸಂವಿಧಾನ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಪ್ರದರ್ಶಿ
ಸಿರುವ ಪಂಜ್ಞಾನ, ಸರ್ವಾಲೋಚನೆ ಮತ್ತು ಪರಿಣತಿ ಪರಿಪೂರ್ಣ
ವಾದವುಗಳು. ರಾಷ್ಟ್ರಪ್ರೇಮ ಮತ್ತು ಪ್ರಜ್ಞಾಶೀಲತ್ವದಲ್ಲಿ ಅವರು
ಯಾರಿಗೂ ಕಡಿಮೆಯಿಲ್ಲ ಕೋಟಿ ಕೋಟಿ ಜನಗಳ ಆಹುತಿಯಿಂದ
ದೊರಕಿರುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ತತ್ತರಿಸುತ್ತಿದೆ, ತೂರಾಡುತ್ತಿದೆ. ಮಸ್ತಕ
ದಿಂದ ಪಾದದವರೆವಿಗೂ ಆವರಿಸಿರುವ ಭ್ರಷ್ಟತೆ, ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಗೊಳಿಸು
ತ್ತಿದೆ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳ ಧನಮದ, ಧೂರ್ತತನಗಳಿಂದ ರಾಷ್ಟ್ರವೇ ಧಗ
ಧಗಿಸುತ್ತಿದೆ. ಧರ್ಮ ಧ್ವಂಸವಾಗಿ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರು ಧೃತಿಗೆಟ್ಟು ನರಳು
ತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನ್ಯಾಯವಾದಿಗಳ ನಾಯಕತ್ವ, ಆಹುತಿ, ಧೈರ್ಯ, ಸಾಹಸ
ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಧಾರಿ ಎರೆಯಬೇಕಾದ ಗಂಭೀರ ಪ್ರಮೇಯ
ಬಂದೊದಗಿದೆ ಒಂದೊಂದು ಘಳಿಗೆಯ ಆಲಸ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಆಘಾತ.
ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಡುವ ದುರಂತವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ, ಉಚ್ಛ್ರಾಂತದಲ್ಲಿರುವವರ
ಅಪ್ರಮಾಣಿಕತೆ ಮತ್ತು ಅಧಕ್ಷತೆಯನ್ನು ಬಿಡದೆ ಖಂಡಿಸಿ. ರಕ್ತಿಯ
ರನ್ನು ತೊಲಗಿಸಲು ನಡೆಸಿದ ಆಹಿಂಸಾ ಸಮರ, ಇಂದು ನಮ್ಮವರನ್ನು
ಹತೋಟಿಗೊಳಿಸಲು ನಡೆಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟಗಾರರು

ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು ರಾಜಾರೋಷವಾಗಿ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯ ರಚ್ಛೆ
ಮತ್ತು ರಂಪಗಳಿಂದ, ನೀವೆಲ್ಲ ದುಃಖಿತರಾಗಿ, ರೋಸೋಗಿ, ರೋಷಿತ
ರಾಗಿದ್ದೀರಿ. ನಿಮ್ಮ ಸಹಪಾಟಿಗಳಲ್ಲನೇಕ ಮಹಾನುಭಾವರು, ಈ ರಾಕ್ಷಸ

ಕೃತ್ಯಗಳ, ನರ್ತನನೋಡಿ ಕೊರಗಿ, ಸ್ವರ್ಗಸ್ಥರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮುಪ್ಪಾಗಿರುವ ನಿಮ್ಮನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರದ ದುಃಸ್ಥಿತಿ ದುಃಖಿತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಶಿಸ್ತು, ಸರಳತೆ, ಒಗ್ಗಟ್ಟು ಅಹಿಂಸಾ ಧರ್ಮ. ಗಾಂಧಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇನ್ನೆಲ್ಲ ಇಂದು ರಾಷ್ಟ್ರಸೇವೆಗೆ ಪುನಃ ಒಪ್ಪಿಸುವ ಸುವರ್ಣ ಅವಕಾಶ ಬಂದಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಜನಾಬ್ದಾರಿ ಅಪಾರವಾಗಿದೆ ದಯಮಾಡಿ ಕರ್ತವ್ಯಶೀಲರಾಗಿ, ಅಪ್ರಮಾಣಿಕತೆಯನ್ನು ಬಿಡದೆ ನಿತ್ಯ ಖಂಡಿಸಿ. ಅಹಿಂಸಾ ಸಮರ ನಡೆಸಿ.

ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪೂರ್ವದ ಗುರುಗಳ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟದ ನಾಯಕರುಗಳು, ಬಲಹೀನರಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಂದು ಅವರ ಬುಡಕಟ್ಟಿನ ಉಪಾಧ್ಯಾಯ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಜನಾಬ್ದಾರಿ ಬಹಳ ಇದೆ. ರಾಷ್ಟ್ರದ ಗಾಡಿ ಹಳೆ ತಪ್ಪಿದೆ. ಮೇಲೆತ್ತಿ, ಸುಲಲಿತವಾಗಿ ಚಲಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಜನಾಬ್ದಾರಿ ತಮ್ಮದಾಗಿದೆ. ಯುವಕರಿಗೆ ಗಾಂಧಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಮನಸಾರ ಬೋಧಿಸಿ. ಇಂದಿನ ನಾಯಕರುಗಳಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾದ ಮತ್ತು ಬಲವಾದ ನಾಯಕತ್ವವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ರಾಷ್ಟ್ರೋದ್ಧಾರಕರಾಗಿ. ನಿಮ್ಮ ಸಂಬಳಸಾರಿಗೆ, ಸೌಲಭ್ಯಗಳು, ನಿಮ್ಮ ಗುರತರ ಮತ್ತು ಅನುವಮ ಅಂತಸ್ತಿಗೆ, ಅಸಮಂಜಸವಾಗಿರುವ, ಅರ್ಥಹೀನ ಅಂಶ ಸರ್ದವೇದ್ಯವಾಗಿದೆ. ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿರುವ ದುಃಸ್ಥಿತಿ, ನಿಮ್ಮ ಒಕ್ಕೊರಲಿನ, ಅವ್ಯವಹಿತ, ಹೋರಾಟಕ್ಕಾಗಿ, ಕಾತುರತೆಯಿಂದ ಕಾಯುತ್ತಿದೆ.

ಕೈಗಾರಿಕೋದ್ಯೋಗಿಗಳು ಮತ್ತು ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು

ನಿಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಕೃತಲತೆ, ಉದ್ಯೋಗಶೀಲತೆ, ಚಿತ್ತೈಕಾಗ್ರತೆಗಳಿಂದ ಸಾವಿರಾರು ಜನಗಳಿಗೆ ಜೀವನ ಕಲ್ಪಿಸಿ, ನೀವು ಸಿರಿವಂತರಾಗಿದ್ದೀರಿ. ರಾಷ್ಟ್ರದ ಬೊಕ್ಕಸವನ್ನು ಭರಿ ಮಾಡುವ ಒಲಗಾರರಾಗಿದ್ದೀರಿ. ನಿಮ್ಮ ವಂತೀಕರಣ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಸಮರಕ್ಕಿದ್ದ ಹಣದ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಹವಣಿಸಿದ ಹಸನ್ಮುಖಿಗಳು. ಇಂದು ಕೂಡ, ನಿಮ್ಮ ವಂತಿಗೆ ಯಿಲ್ಲದೆ ಚುನಾ

ವಣಿಗಳು ಅಸಾಧ್ಯ. ರಾಜಕೀಯ ಭ್ರಷ್ಟತೆಯಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯರ ಜೀವನ ದುರ್ಬಲವಾಗಿದೆ. ಇಂದಿನ ಆಡಳಿತಗಾರರ ಕಿರುಕುಳ, ಭ್ರಷ್ಟತೆ, ಆಟಾಟೋಪ, ದರ್ಶ, ಸ್ವೇಚ್ಛಾ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ದರ್ಭಾರು, ಇವೆಲ್ಲದರಿಂದ ನಾನು ಪಡೆದಿರುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕವಾಗಿದೆ. ಗುಲಾಮರಾಗಿದ್ದಾಗಲೇ ನಮ್ಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಮೇಲಾಗಿತ್ತು ಎನ್ನುವ ಭಾವ ತಲೆದೋರುತ್ತಿದೆ. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅನೇಕರಿಗೆ ಆರ್ಥಿಕಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿದೆ. ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಒಗ್ಗಟ್ಟಿನಿಂದ ದೇಶದ ದುಸ್ಥಿತಿ ಬದಲಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹತ್ತೋಟಿಗೆ ತರಲು, ನಿಮ್ಮ ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮೂಲಕ, ಆಹಿಂಸಾ ಸಮರ ನಡೆಸಬೇಕಾದ ತುರ್ತುಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಒದಗಿದೆ, ದೇಶಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಮುಂದೆಬನ್ನಿ.

ಶಿಕ್ಷಣ ಸಮರ್ಥರು, ಸಾಹಿತಿಗಳು, ಬುದ್ಧಿಜೀವಿಗಳು, ವೈದ್ಯರು, ಕಲೋಪಾಸಕರು, ಕಲಾಕುಶಲರು, ಧಾರ್ಮಿಕರು (ಜಾತಿವಾದಿಗಳಲ್ಲ) ಮುಂತಾದ ದೇಶಭಕ್ತರು, ಇಂದಿನ ರಾಜಕೀಯ ಅಧಃಪತನದ ಬಗ್ಗೆ ಧೀರ್ಭಾವಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸಬೇಕಾದ, ತುರುಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉದ್ಭವಿಸಿದೆ. ಸ್ವಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಪ್ರೇಣಿತೆಗೆ, ರಾಜಕೀಯ ರಚ್ಚೆ, ರಗಳೆ, ರಂಪಾಟ ಮತ್ತು ದೊಂಬರಾಟಗಳೇ ಪ್ರಮುಖ ಕಾರಣ ಎಂಬುದು ನಿರ್ವಿವಾದ. ಕೂಲಿಗಾಗಿ ಪರಿತಪಿಸುತ್ತಿರುವ ಭಾಕತಕೋಟಿಯ ಹುಣ್ಣು, ಅಕ್ರಂದಗಳು, ರಾಜಕೀಯಕ್ಕರ, ಮೂಯಮಂತ್ರ, ವಿಧ್ಯಾಚಾರದ ಬೂಟಾಟಿಕೆಗಳಿಂದ ತಣಿಸಲಸಾಧ್ಯ. ರಾಷ್ಟ್ರದಳಿವಿಗೆ ತಮ್ಮ ನೈಪುಣ್ಯತೆಯನ್ನು ನಿವೇದಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪರ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಅಪಹಾಸಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗಿ, ಅಸ್ವಸ್ಥ, ಸ್ವದೇಶದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಬಲೆಯ, ಸಂಪೂರ್ಣಮಾಹಿತಿಯ ಮಹಿಮರು ತಾವು. ಭಾರತ ಜೇತನದ, ಪುನರುಜ್ಜೀವನದ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ, ವಿಕಾಸಶೀಲತೆಯ, ಪರಂಪರೆಗಳ, ಇತ್ಯಾರ್ಥ ಅಂಶಗಳನ್ನು ವೈಗೂಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ, ಮಹಾನುಭಾವರು, ತಾವು. ಅನುಷ್ಠಾನಯೋಗ್ಯ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಯಿಂದ “ಬಹುಜನಹಿತಾಯ ಬಹುಜನ ಸುಖಾಯಾ” ನಿಮ್ಮ ಸೋದರರು ಅ ಉಚ್ಛ್ರಾದರ್ಶವನ್ನೂ ವಾಲಿಸುವಂತ ಪ್ರೇರಿಪಿಸುವ ಮಹಾಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಭಾರತಾಂಬೇ ನಿಮಗೆ ದಯಪಾಲಿಸಲಿ.

ರಾಷ್ಟ್ರಭವಿಷ್ಯ, ಪುನರ್‌ನಿರ್ಮಾಣದ ಬೃಹತ್‌ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಳಿಲುಸೇವೆಯೆಂಬ
 ಬಾವದಿಂದ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ. ಕೆಲವು ಮುಖ್ಯಾಂಶಗಳನ್ನು, ವಿನಂತಿಸು
 ತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇಂದು ಭಾರತ, ಕೇವಲ ಕೆಲವು ಮಂದಿ ವೈಶ್ಯರ, ಹಣ
 ವಂತರ, ಅಡಿಯಾಳು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಸರ್ವ ಅಂಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಹತೋಟಿ
 ಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ದರ್ಪ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಕೃಪೆಮಾಡಿದ
 ಪಕ್ಷ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಉಳಿವಿಗೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ
 ನ್ಯಾಯ ಮತ್ತು ಸಮಾನತೆಗಳ ಸ್ಥಿರತೆಗೆ, ಅರ್ಥಿಕ ಆರ್ಥಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ,
 ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಆರ್ಥಿಕ ಹಿನ್ನಡೆ ಮೂಢನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನು ವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿ ಅಭಿ
 ವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಹಿಂಬೀಳಿಸುತ್ತದೆ. ಆರ್ಥಿಕ ಸಮಾನತೆಯಿಂದಲೇ ಸಮಾ
 ಜದ ಮಾರ್ಪಾಡು ಸಾಧ್ಯ. ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ವಾವಲಂಬನೆ, ಸರ್ವಸಾಧನೆಗೂ
 ಸಹಾಯಕಾರಿ. ಆರ್ಥಿಕ ಸರಾಧೀನತೆ, ಗುಲಾಮರ ಗುರುತು. ಇದು
 ವ್ಯಕ್ತಿ, ಸಮಾಜ, ಸಂಸ್ಥೆ, ಪ್ರಾಂತ್ಯ ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೂ ಅನ್ವಯಿಸುವ
 ಸತ್ಯ. ಕಳೆದ 47 ವರ್ಷಗಳಿಂದ, ಸಹಾಯಧನ, ಎಂಬ ಕಲ್ಪಿತ
 ನಾಮಾಂಕಿತದಿಂದ, ಪ್ರಪಂಚದ ಅನೇಕ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಂದ, ಸಾಲ ಪಡೆ
 ಯುತ್ತಲೇ ಬರುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಹಂಗು, ಕೊಳ್ಳೆ ಕೊಂಡಿಗಳು, ಇಲ್ಲದೆ
 ನಿಸ್ಸಾರ್ಥತೆಯಿಂದ, ನಿರಾಳವಾಗಿ ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ನಿದರ್ಶನಗಳು
 ಅಸರೂಪ. ಇಂದು, ರಾಷ್ಟ್ರದ ಸಾಲದ ಹೊರೆ ಬೃಹತ್‌ಸಂಖ್ಯೆಗಳ
 ಮೊತ್ತವಾಗಿದೆ. ಅಸಲು ಕಟ್ಟಲು ಅಶಕ್ತರಾಗಿ, ಬಡ್ಡಿ ಪಾವತಿಗಾಗಿ,
 ಹೊಸ ಸಾಲ ಕೊಡುವವರನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆಂತರಿಕ
 ಸಾಧನೋಪಾಯಗಳ ಆಧಾರ ಅದೃಶ್ಯವಾಗಿವೆ. ಹೆಚ್ಚು ಭಾಗದ
 ಸಾಲದ ಹಣ, ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ, ಅತ್ಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅರ್ಪಿತವಾಗಿಲ್ಲ.
 ಅಡಳಿತಗಾರರ ಅಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯೇ ಆರ್ಥಿಕ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಪ್ರಮುಖ
 ಕಾರಣ. ಅನಿರ್ಬಂಧಿತ ಮತ್ತು ಪೋಲು ಕಾರುಬಾರು ವೆಚ್ಚ, ಅಧ
 ಕ್ಷತೆಯ ಅಡಳಿತ, ಭೋಗ ಜೀವನ, ಎದ್ದುಕಾಣುತ್ತಿವೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ
 ಸಮರದ ನಾಯಕರುಗಳು, ರಾಷ್ಟ್ರದ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಅನುಸರಿಸಿ, ಭೋಧಿ
 ಸಿದ, ಸರಳ ಜೀವನ ಮತ್ತು ಅಹಿಂಸಾ ಮುಂತಾದ ನೈತಿಕಮೌಲ್ಯಗಳ
 ತತ್ವಗಳನ್ನು ಗಾಳಿಗೆತೂರಿ, ಅದ್ವಾರಿಯ ಜೀವನ ಸರ್ವೇಸಾಮಾನ್ಯ

ವಾಗಿದೆ. ಆಸ್ತಿ, ಹಣ, ಅಸಾವಶ್ಯಕ ವಸ್ತು ಮತ್ತು ಭೋಗ ಸಲಕರಣೆಗಳ ಸಂಗ್ರಹಣಾಭಿಲಾಷೆಯವನ್ನು, ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯಲನರ್ಹ. ಅಧಿಕಾರ ದರ್ಪ, ಭೋರಣೆ, ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ಹೊಂದದು. ಅದು ಆಸಮಂಜಸ ಸರಳತೆಯಿಲ್ಲದ ಪ್ರತಿನಿಧಿ, ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಸಹಾಯಕನಾಗುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ. ವೈಯಕ್ತಿಕವಾದ ಶೀಲತೆ ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ, ರಾಜಕೀಯ ಉದ್ದೇಶ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಗಳ ಪ್ರಗತಿ ಮುನ್ನಡೆ ಇಲ್ಲ. ದಟ್ಟ ದಂದ್ರ ಜನಗಳ ಮುಂದೆ, ಅವರ ಸೇವೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳ ಆಡಂಬರ, ಪೋಷಾಕಿನ ಪ್ರದರ್ಶನದ ಪರಿವಾಟ, ಮಹಾ ಕ್ರೂರ ಮತ್ತು ಪರಪೀಡಿತ

ಕಾಸಿಗೆ ಕಾಸನ್ನು ; ಹಾಕಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಸಾಲಗಾರನಿಗೆ ಮುಕ್ತಿ.

ತನ್ನ ಸಾಗುವಳಿ ಜಮೀನನ್ನು ಅಡವಿಟ್ಟ ಆರಂಭಗಾರ, ಸಾಲತೀರಲು ಸರ್ವದಾ ತವಕಪಡುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಸಂಸಾರದ ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲ, ತಮ್ಮ ಸುಖ ಸಂತೋಷಗಳನ್ನು ವರ್ಜಿಸಿ, ಹಗಲು ರಾತ್ರಿ, ಬಿಸಿಲು ಭಳ ಎನ್ನದೆ ದುಡಿದು ಹಣ ಉಳಿಸಿ, ಋಣಮುಕ್ತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇಂದು, ರಾಷ್ಟ್ರದ ಆರ್ಥಿಕ ವಿಮುಕ್ತಿಗಾಗಿ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರನಂತೆ ವ್ಯಾಕುಲತೆ ಪಡುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮಾದರಿಯ ಮಣ್ಣಿನ ಮಗನ, ನಿತ್ಯ ನೈವ ಹಾರ ಚಿತ್ರ, ಆಧುನಿಕ ಪಟ್ಟಣಗನಿಗೂ, ರಾಜ್ಯಸೂತ್ರ ಹಿಡಿದಿರುವ ಶ್ರೇಷ್ಠರಿಗೂ ಅದರ್ಶ ಅವನು ಬಹು ಸರಳಜೀವಿ, ಮಿತವಾದಿ, ನಿಗರ್ವಿ, ಗಾಂಭೀರ್ಯತೆಯವ. ಆಧುನಿಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಅರಿತು, ಪೂರ್ವಿಕರಿಂದ ಪರಂಪರೆಯಾಗಿ ಬಂದಿರುವ, ಸಂಪ್ರದಾಯ, ಇವೆಂಥನ್ನು ತುಲನೆ ಮಾಡಿ, ತಾಳೆ ಹಾಕಿ. ತನ್ನ ಸಂಸಾರದ, ಸಮಾಜದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಮಿತ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಬ್ಯಾಂಕು, ಮುಂತಾದ ಸರ್ಕಾರ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯ ಆರ್ಥಿಕಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಂದ, ಸಾಲ ಪಡೆಯಲು ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತಾನೆ. ಕಾರಣ, ಕಾರ್ಯವಿಧಾನ ವಿಳಂಬ ಮತ್ತು ಪೂರಿ ಹಣ ಕೈ ಸೇರದ ನಿಮಿತ್ತ, ಅದು ವಿಫಲಪ್ರಾಯ. ವಿಧಿ ಇಲ್ಲದೆ ಪಡೆದರೆ ಅದನ್ನು ಮಹುವೆ, ಮನೆ ಕಟ್ಟುವ, ಮುಂತಾದ ಅನುಪಯುಕ್ತ ಮತ್ತು ವಿಲಾಸ

ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಹಾಕದೆ, ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ, ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸಿ, ಭಾರ ಇಳಿಸಲು ದುಡಿಯುತ್ತಾನೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ, ಆರೋಗ್ಯ ಮುಂತಾದ ಅನಿವಾರ್ಯ ಬಾಬುಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಮೀಸಲಾಗಿರಿಸಿ, ಸಾಲ ಮರುಪಾವತಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಕೊಡದೆ ಇದ್ದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ, ಎಂಬ ತಪ್ಪು ಸಲಹೆಗಳಿಗೆ ಸೊಪ್ಪಾಗಿ, “ಕೊಟ್ಟು ಸಾಲ ಕೊಡದೆ, ನೆಟ್ಟ ಮರಕ್ಕೆ ನೀರು ಹಾಕದವನ ವಂಶ, ವೃದ್ಧಿಯಿಲ್ಲ ; ಎಂಬ ಹಿರಿಯರ ಸಂದೇಶ ಸಾಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಇಂಥ ಆದರ್ಶಪುತ್ರರ ಸಂಖ್ಯೆ ವಿರಳವಾದರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಸಂಸಾರಗಳೇ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿ ಅವರದೇ ಅದ ಸಂತೋಷ ಹೊಂದಿ, ಗೌರವಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿದ್ದಾರೆ ನಿತ್ಯ ಉಪಯೋಗದ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳ ಸ್ವಯಾರ್ಜಿತದಿಂದ ಸ್ವಾವಲಂಬನೆಯ ತತ್ವವನ್ನು ಅವ ನಿಂದ ಕಲಿಯಬೇಕು. ಆರ್ಥಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಎಂದರೆ, ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ಕೊಳ್ಳುವ ಅಥವಾ ಅನುದಾನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಹುಚ್ಚು ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಅಲ್ಲ. ಎಂಬ ಆದರ್ಶ ತನ್ನ ಹಿರಿಯರಿಂದ ಅರಿತಿದ್ದಾನೆ. ವಿನಿಮಯ, ಮಾರುವ, ಅದಲು ಬದಲು, ಮುಯ್ಯ ಮತ್ತ ಕೂಲಿಗೆ ಧಾನ್ಯ ವಿತರಣೆಯ ವಿಶಿಷ್ಟ ಪದ್ಧತಿ ಇಂದಿಗೂ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಇಂಥ ವಾಸ್ತವಿಕ ವಿಚಾರ ವಂತನಿಂದ ಕಲಿಯುವುದು ಬಿಟ್ಟು, ಡೆಲ್ಲಿಯ ಕೆಲವು, ಕಾರ್ಯರೂಪದ ಅನುಭವರಹಿತರ ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕೆಂಬುದು ದುರಾದೃಷ್ಟಕರ ಮತ್ತು ಆತ್ಮಹತ್ಯಕಾರಿ.

48 ಪರ್ಷಗಳ ಕೆಳಗೆ ನುಚ್ಚು ನೂರಾಗಿದ್ದ ಪುಟಾಣಿ ದ್ವೀಪ ದೇಶ ಜಪಾನು, ಸರ್ವತೋಮುಖ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿ, ಬೃಹತ್ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಗೆ ಸವಾಲ್ ಒಡ್ಡುತ್ತಿದೆ. ಈ ಕೌತುಕಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು ? ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಆರ್ಥಿಕಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ದುಡಿದು, ಸೇವೆ ಮತ್ತು ತ್ಯಾಗಗಳ ತ್ರಿಕೋಣದ ಸಂಯೋಗ ಅವಶ್ಯಕ. ಪ್ರಕೃತಿ ದಯಪಾಲಿಸಿರುವ ಎರಡು ಕೈಗಳ ಮಾನವ ಬೆವರರಿಸಲು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮಾಯವಾಗಿ ರುವ ಒಗ್ಗಟ್ಟಿನ ದುಡಿದು, ಉಜ್ವಲ ರಾಷ್ಟ್ರಪ್ರೇಮ, ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಮೇಲಿರ

ಬೇಕೆಂಬ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ, ಉತ್ಸಾಹ, ಅಭಿಮಾನ, ಆತ್ಮಗೌರವ ಅವರಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತ್ತಿದೆ.

ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮತ್ತು ಅಡಳಿತ ವರ್ಗದವರ, ಸುಖ ಸೌಕರ್ಯಗಳಿಗೆ ಮೀಸಲಾಗಿರುವ ಕೋಟಿ ಕೋಟಿ ಖರ್ಚಿನ ಅತಿಥಿ ಗೃಹ ಮತ್ತು ಪ್ರವಾಸ ಪೂಂಡಿರಗಳು, ಇಂದಿನ ನಾಗರಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯಕವೇ? ಎಂಬ ಅಂಶ, ಬಡ ಸಾಲಗಾರ ದೇಶ, ತಕ್ಷಣ ಶೋಧಿಸಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಅತಿ ಸಂಪದ್ವರಿತವಾದ ಅಮೇರಿಕದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಹೋಟೆಲುಗಳಲ್ಲಿ ಇಳಿದು ಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವರ ಅಂತಸ್ತಿಗೆ, ಸುರಕ್ಷತೆಗೆ ಕೊರತೆ ತರುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಗಾಂಧಿನಾದಿ, ಮುರಾರ್ಜಿ ದೇಸಾಯಿ ಅವರು, ಪ್ರಧಾನಿಯಾಗಿ, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಪರದೇಶದ, ಯಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಎಂಥ ಶ್ರೇಷ್ಠ ರಾಷ್ಟ್ರಪ್ರೇಮ, ಉಜ್ವಲ ದೇಶಭಕ್ತಿ. ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಪ್ರಧಾನಿ ಮುಂತಾದ ಶ್ರೇಷ್ಠರು ಈ ಉಳಿತಾಯದ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಉಳಿದವರಿಗೆ ಮಾದರಿಯಾಗಲಿ ಎಂದು ಹಾರೈಸೋಣ.

ಸರ್ಕಾರ ಕೊಂಡು ಸಂರಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವ, ಸಾವಿರಾರು ನೋಟಾರು ಗಾಡಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಇಳಿಸಿ, ಬೇರೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಯೋಚಿಸಬಹುದು. ಕೋಟಿ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಖರ್ಚಿನ, ಭವ್ಯ ಬಂಗಲೆಗಳ ರಚನೆ ಮತ್ತು ಸಂರಕ್ಷಣೆಗಳು ಪರದೇಶದ ಸಾಲಕ್ಕೆ ಬಡ್ತಿ ಕೊಡಲು ಅಶಕ್ತವಾಗಿರುವ, ಈ ಬಡನಾಡಿಗೆ ಈ ಅಡಂಬರ ಅಪರಾಧವಲ್ಲವೇ? ಸಂಪದ್ವರಿತರಾದ ಪ್ರಜೆಗಳು ಸರ್ಕಾರದ, ಆಸ್ತಿ ಅಲ್ಲವೇ? ಕೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳ ಆನೆಗಾತ್ರದ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲ, ಅಲ್ಲದೆ ಪ್ರತಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿಗೂ ಮಂತ್ರಿಮಟ್ಟದ ಭೋಗಾವಕಾಶದ ಅಂತಸ್ತುಗಳ ನಿರ್ಮಾಣ, ಮುಕ್ಕಾಲುಪಾಲು ಜನ ದಟ್ಟದಂದ್ರರಾಗಿರುವ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬೇಕೆ? ಸಂವಿಧಾನ ಕರ್ತರು ಹತ್ತು ಜನಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬೇಡ; ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು, ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ, ತಮ್ಮ ಕ್ಷೇತ್ರದೊಳಗೆ ವಾಸಿಸಬೇಕೆಂದು, ಲಾಭಕರ ಹುದ್ದೆಗಳ ಸ್ವೀಕಾರ, ನಿಷೇಧಿಸುವುದು ಉತ್ತಮ. ಪ್ರತಿಘಳಿಗೆಯಲ್ಲೂ

ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿಸುವ, ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇರುವ, ಇಂದಿನ ಅಧುನಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ದೂರದ ಊರುಗಳ, ಹೆಚ್ಚುಗಳ, ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ಡೆಲ್ಲಿಯ ಸಮ್ಮೇಳನ ಮತ್ತು ಗೋಷ್ಠಿಗಳ ದುಬಾರಿ ಖರ್ಚಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆಯೇ? ಬಡವನಾದ ಮತದಾರನ ಸೇವೆ, ಮಂತ್ರಿಗಳ, ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಪ್ರಾರ್ಥನಾಕರ್ತವ್ಯ. ಇಂದು ಯಾವ ಘಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದರೂ, “ಮಾಟಿಂಗಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ ಸಾಹೇಬರು” ಎಂಬ ಉತ್ತರವೇ ಸಾಮಾನ್ಯ. ಹಿಂದಿನ ಮೈಸೂರು ಮಹಾರಾಜರು, ಅವರ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ, ಜನರ ಸಮಸ್ಯೆ ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ದೂರದ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೊಕ್ಕಾಂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುದು ಇತಿಹಾಸವಾಗಿದೆ. ಎಷ್ಟು ಜನ ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಹಳ್ಳಿಯವರ ಜಗಲಿ ಮೇಲೆ, ಎಷ್ಟು ದಿನ ಮಲಗಿ ಅವರಲ್ಲಿ ಮಿಲಿತವಾಗಿದ್ದಾರೆ?

ಸರ್ಕಾರ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾರ್ಖಾನೆ, ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳು ಕೋಟಿ ಕೋಟಿ ತೂಪಾಯಿಗಳ ನಷ್ಟ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವ ಅಂಶ. ಸರ್ವವೇದ್ಯವಾಗಿದೆ. ಘನತೆ, ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಗಳು ಸೂಕ್ತ ನಿಷ್ಕರ್ಷೆಗಳಿಗೆ ಅಡ್ಡಿ ಬರಬಾರದು. ಇಂಥ ಮಹಾಪರಾಧಗಳು, ಅನೇಕ, ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನ, ಮತ್ತು ಅಪರಮಿತ.

ಪಾನ ನಿರೋಧ

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಮರದ ನಾಯಕರುಗಳು ಒಕ್ಕೊಲಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ ಪಾನನಿರೋಧ ಒಪ್ಪಂದ ಉಪೇಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ, ಹಳ್ಳಿ ಹಳ್ಳಿಗೂ ಸರ್ಕಾರ ಕುಡಿತ ಸುಲಭವಾಗಿ, ನಿರಂತರವಾಗಿ, ದೊರೆಯುವ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಮೊದಲು, ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಒಪ್ಪಿಬ್ಬರು, ಎಲ್ಲರ ಧಿಕ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಂದು ಕುಡಿಯದೆ ಇರುವ ಸತ್ಪುರುಷರನ್ನು ಹುಡುಕುವುದು ಬಹು ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ನಿಷಕೌಶಲ ಗಾಂಧೀಯ ಯುವ ಜನಾಂಗ ರಾಷ್ಟ್ರ ನಿರ್ಮಾಪಕರಾಗಬಲ್ಲರೆ? ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬದಲಾಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳಿವೆ. ಶ್ರೇಷ್ಠರು, ಸೂತ್ರಧಾರಿಗಳು ನಿಷ್ಕರ್ಷಿಸಬೇಕು

ಏಕರೂಪದ ಲಿಪಿ

ಇಂದಿಗೂ ನಾವು ಅಧಿಕೃತ ಮತ್ತು ಏಕರೂಪದ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಆಯ್ದು ಕೊಳ್ಳಲು ಆಶಕ್ತರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಭಾಷೆಗಳ ಆಧಾರದಮೇಲೆ, ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳ ವರ್ಗೀಕರಣಗಳಿಂದಾಗಿ, ಪ್ರತಿಪ್ರಾಂತ್ಯ ತನ್ನ ಭಾಷೆಗೇನೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಕೊಡುತ್ತಿದೆ. ಪಕ್ಕದ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಜನ ಪರಕೀಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಫಲಕಗಳು, ವಿದ್ಯಾವಂತರಿಗೂ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಏಕರೂಪದ ಲಿಪಿ ತರುವ ಮೂಲಕ, ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ತೆಲಗು ಲಿಪಿಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಬಹು ಕಡಿಮೆ. ಅವೆರಡನ್ನು ಒಂದು ಲಿಪಿಯಾಗಿ, ಈ ವೇಳೆಗೆ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಅಧಿಕೃತ ಹದಿನೈದು ಭಾಷೆಗಳ ಲಿಪಿಗಳನ್ನು ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಪ್ರಮಾಣದ ಮೇಲೆ, ಲಿಪಿಗಳನ್ನು ಆಯ್ದು, ಒಂದೇ ತರಹದ ಲಿಪಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದರೆ, ಬಹು ಉಪಯುಕ್ತ. ಯೂರೋಪ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ತರಹದ ಲಿಪಿ ಇದೆ. ಭಾರತದ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಷೆಗಳ ಮೂಲ ಏಕರೂಪವಾದುದು. ಬಹು ಪದಗಳು ಒಂದೇ ಅರ್ಥದವು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ-ಆಚಲ, ಅಂತಃಪುರ, ಆರ್ಘ, ಋಷಿ, ಔಷಧಿ, ಕರ್ತ, ಕೇಂದ್ರ, ಗಗನ, ಚಂದನ, ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ, ವಕೀಲ, ಶಾಂತಿ, ವನ, ಅಂಕಿತನಾಮಗಳೆಲ್ಲ ಒಂದೇ. ಭಾಷಾಜ್ಞಾನ, ಅನೇಕ ಸಂಶಯ ಮತ್ತು ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನೂ ತೊಡೆದು, ರಾಷ್ಟ್ರವಿರೇಕರಣಕ್ಕೆ ಪ್ರಮುಖವಾದ ಕೊಂಡಿಯಾಗಲು ಸಾಧ್ಯ.

ತೆರುಣರ ತರಬೇತಿ

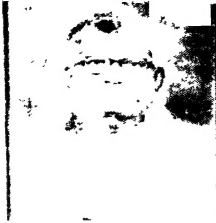
ವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಕೋಮುನಿಸಾರದ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆ ಅಪಾಯಕಾರಿ. ವಿದ್ಯಾಪ್ರವೀಣರು ಈ ನ್ಯೂನತೆಯನ್ನು ಸಂಪಡಿಸಬೇಕಾದುದು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯನಿಯತಿ : ಜಾತಿ, ಮತ, ಪಂಥ ಮತ್ತು ಗುಂಪುಗಳ ಆಧಾರದಮೇಲಿನ, ರಾಜಕೀಯ ವಿನಾಯಿತಿಗಳು

ವಿನಾಶಕಾರಿ. ಇದು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸೌಹಾರ್ದ ತೆಗೆ ಕೊಡಲಿಪೆಟ್ಟು. ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮತ್ತು ಯುವಕರನ್ನೂ ಮತನಂಬಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಂಧಿಸಿ, ಪೋಷಿಸುವುದು ಪರಿಹಾಸಕಾರಿ. ವಿಜ್ಞಾನವು ಒರೆಗಳಲ್ಲಿಗೆ ಒಳಗಾಗದ, ಮತಧರ್ಮದ ಅನುಸರಣೆ ಅನಾಗರೀಕತೆಯ ಅಚ್ಚು ಸಮಾನತೆ ಮತ್ತು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಗಳನ್ನು ವೈದ್ವಿಷಡಿಸಲಾರದ ಸಂಪ್ರದಾಯ, ಸುಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲ. ಸೆಕ್ಷಮತಗಳ ತತ್ವ ಮತ್ತು ಆದರ್ಶಗಳ, ಪರಿಚಯಮಾಡಿಸಿ, ವಿಶ್ವಮಾನವರನ್ನಾಗಿಸುವುದು ಹಿರಿಯರ ಅದ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯ. ಅನಾನುಕೂಲತೆಗಳಿಗಿಳಿಗಾಗಿರುವವರ ಅನುಕೂಲತೆಗಾಗಿ, ನಿಸ್ವಾರ್ಥಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿರುವ ಮತ್ತು ಸೆಕ್ಷಮತ ಸಮನ್ವಯ ಬೋಧನೆಯ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಿಷನ್ ಅಂತಹ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ವೈವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ನೀತಿಭೋಧೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆ ನಿರ್ವಿವಾದ. ಉಚ್ಚಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿರುವ ಮಹನೀಯರು, ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಮತನಂಬಿಕೆಯ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡುವುದು ಪೈಶಾಚಿಕತನ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡುವ ಸರ್ಕಾರಿ, ಸವಲತ್ತು ಮತ್ತು ವೆಚ್ಚ ಅಪ್ರಮ್ಯ. ಎಲ್ಲಾ ಮತಗಳ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಪ್ರಮುಖರನ್ನೂ ಸಂದರ್ಶಿಸಿ ಸಮಭಾವ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವುದು ಸಂವಿಧಾನದ ಐಹಿಕ (Secularism) ತತ್ವದ ಸೋಪಾನ.

ಈ ಪರಿವಾಟಗಳ ಪರಿಣಾಮ ಪರಿಭಾವಕಾರಿ. ಸ್ವತಂತ್ರ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಗಳ ನಾಯಕ, ಮುಸಲ್ಮಾನರ ನಾಯಕ, ಹಿಂದುಳಿದವರ ಮುಂದಾಳು, ಬುದ್ಧರ ಪ್ರಧಾನ. ಕ್ರೈಸ್ತರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿ, ಘೋರಗಳ ದಳವಾಯಿ, ಮರಾಠಿಗರ, ರೆಡ್ಡಿಗಳ, ವೀರಶೈವರ, ಒಕ್ಕಲಿಗರ ಮುಂತಾದ ನೂರಾರು ಪಂಗಡಗಳ, ಸಾಟೀಕೀಯ ಅನಾಮಧೇಯ ನಾಯಕರುಗಳು, ನಾಯಿಕೊಡೆಯಂತೆ ಸಿಡಿದೆದ್ದಿದ್ದಾರೆ. ಅದರೆ ಒಟ್ಟು ಜನತೆಯ ಭಾರತೀಯ ನಾಯಕರ ಅಭಾವ ಅವಮಾನಕರ ಪರಕೀಯರು ನಮ್ಮನ್ನೂ ಗುಲಾಮರನ್ನಾಗಿ, ಹಿಡಿದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ತಮ್ಮ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು, ಅನುಸರಿಸಿದ ಕಾಯುಕ್ತಿ, ಸ್ವತಂತ್ರಭಾರತದಲ್ಲೂ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿರುವುದು ದುರಾಪ್ಯಷ್ಟಕರ.

ಈ ನಗಪಾಟಲು ನಾಯಕರುಗಳು, ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ, ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಪ್ರಭುಗಳಿಗೆ, ಅವರ ಘನತೆ ಏನು, ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಏನು, ಎಂಬ ಅರಿವು ಮೂಡಿಸುವ ಪ್ರಾರ್ಥನಾತ್ಮಕ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು, ಬೇಕೆಂದೇ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ, ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರ ದರ್ಶನವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು, ಸಾಮಾನ್ಯರನ್ನು ವಿಭಾಗಿಸಿ ಅಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಇಡುವ, ಎಲ್ಲಾ ಕುತಂತ್ರಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಲೇ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರನ್ನೂ ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದವರನ್ನೂ, ಕೈಲಾಗದವರನ್ನೂ, ಬೆನ್ನೆಲು ಬಿಲ್ಲದವರನ್ನೂ, ಸ್ವತಂತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇಲ್ಲದವರನ್ನೂ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂದು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಾಯಕನಾಗಿ ಮೆರೆಯಲು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವ ಸುಪ್ರಸಾತಕಗಳನ್ನು ಮಹಾತ್ಮಗಾಂಧಿಯವರ ಮೊಮ್ಮಗ ಅರುಣ್ ಗಾಂಧಿಯವರು ಬಹು ದುಃಖದಿಂದ ಮೊನ್ನೆ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ-ಅಂದರೆ ದುಡಿಯದೆ ಸಂಪತ್ತಿನ ಸಂಗ್ರಹ, ಪ್ರಜ್ಞೆ ರಹಿತ ಮೋಜು, ಚಾರಿತ್ರ್ಯ ರಹಿತ ಜ್ಞಾನ, ನೈತಿಕ ರಹಿತ ವ್ಯಾಪಾರ, ಮಾನವೀಯತೆ ಇಲ್ಲದ ವಿಜ್ಞಾನ, ಅರ್ಪಣೆ ರಹಿತ ಪೂಜೆ, ನೀತಿ ಇಲ್ಲದ ರಾಜಕೀಯ. ಇಂಥ ನಾಯಕರುಗಳಿಗೆ ಮಾನ್ಯತೆ ಅಸಾಧ್ಯ. ಈ ವಿಷಮಸ್ಥಿತಿ ಬದಲಾಗಲು, ಬುದ್ಧಿಜೀವಿಗಳ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾದ ಸ್ವತಂತ್ರ ಮತ್ತು ಮೂಲಭೂತವಾದ ಆಲೋಚನೆ, ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾದ ಅಹಿಂಸಾಪ್ರತಿಭಟನೆ ನಿರ್ವಾಹ ಸೇವೆಗಾಗಿ ರಾಷ್ಟ್ರ ಕಾಯುತ್ತಿದೆ. ಕಾಲ ಮಿಂಚುತ್ತಿದೆ. ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕರ್ತವ್ಯಗಳಿಗೆ ಕೊನೆಯಿಲ್ಲ. ನಿರ್ಣಯ ಹಕ್ಕುಳ್ಳ ಶ್ರೇಷ್ಠರಿಗೂ, ದೃಢಸಂಕಲ್ಪ ಕೈಕೊಳ್ಳುವ, ಜೈತನ್ಯಶಕ್ತಿ, ಆತುರತೆ ಮತ್ತು ಕಾತುರತೆಗಳನ್ನೂ ಕೈವಲ್ಯಶತಿ ಬೇಗ ಕರುಣಿಸಲಿ ಎಂದು ಕೈ ಮುಗಿಯೋಣ.

ನಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ತಲೆಮಾರಿನವರಿಗೂ, ನಮಗೂ ಆಶ್ರಯಧಾತೆಯಾಗಿರುವ ಭಾರತಮಾತೆಯ, ಮಡಿಲನ್ನು ಪರಿಶುದ್ಧವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಯ ಸುಖ, ಸೌಕರ್ಯ ಮತ್ತು ಸಂಕೋಷಗಳಿಗಾಗಿ ಮುಡುಪಾಗಿಡುವ ದೃಢಸಂಕಲ್ಪ ಮತ್ತು ಜೈತನ್ಯ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಒದಗಲಿ.

ದೇವ ತಪೋವನ ಸೇವಾನ್ಯಾಸ

ಹೊಂಬತ್ತೆರಡು ಸಂವತ್ಸರ, ಸಾರ್ಥಕ ಗ್ರಾಮಜೀವನವನ್ನು ಜರುಗಿಸಿದ, ನನ್ನ ಜನ್ಮಧಾತು, ಪಟೇಲ್ ದೇವೇಗೌಡರ ಜ್ಞಾಪಕಾರ್ಥವಾಗಿ, ಈ ನ್ಯಾಸವನ್ನು 1988ರಲ್ಲಿ ನೋಂದಣಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಇವರು, ನನ್ನೂರು ಬನ್ನಿಮುಕ್ಕೋಡ್ಲು ಮತ್ತು ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಹತ್ತಾರು ಗ್ರಾಮಗಳ, ನಿವಾಸಿಗಳ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿ "ಅಪ್ಪ" ಎಂತಲೇ ಸಂಭೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗಿನ ಕಾಲದ, ಗ್ರಾಮದ ಹಿರಿಯರ ಆದರ್ಶ ಅದ್ಭುತವಾದುದು. ನಾನು ನನ್ನದು ಎನ್ನುವುದು ಬಹು ಕಡಿಮೆ. ಪರಸ್ಪರ ಸಹಾಯ, ಒಗ್ಗಟ್ಟಿನ ಸಮಾಜಭಾವ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಜಾತಿ, ಕುಲ, ಮೇಲು ಕೀಳು ಅನ್ನುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು ಅಷ್ಟು ಕಾಣುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯವರ ಮುಂದಾಳತ್ವದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಾಗಿ, ಚಾವಡಿ, ಗುಡಿ, ಶಾಲೆ, ನಿರ್ಗತಿಕರ ಮನೆಗಳನ್ನು ಸಂಪದಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ನಿರಾಳೆ ದಾರಿ, ದನಕರುಗಳ ಓಣಿ, ಊರಿಂದ ಊರಿಗೆ ರಸ್ತೆ, ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಸಂಮಾಡುವುದು, ಹೋವು, ಸಾಲುಮರ ನೆಡುವುದು, ವಾರ್ಷಿಕ ವಾಡಿಕೆ. ಈ ಮುಗ್ಧ ಜನ, ನಮ್ಮ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ಶತಮಾನ ಕಾಲ ವೃಷ್ಟಿಸಿರುವ ಪ್ರೀತಿ ವಿಶ್ವಾಸ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟಲ್ಲ. ಇಂಥ ಪ್ರೀತಿ, ಅನ್ಯೋನ್ಯತೆ ಇಂದು ಒಂದು ಕನಸು.

ಅವರಲ್ಲಿ ಹೊರಿಸಿರುವ, ಅಪೂರ್ವ ವಾತ್ಸಲ್ಯದ ಪುಣ, ಈ ನ್ಯಾಸದ ಮೂಲಕ ಹರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡಲಾಗಿದೆ. ಇದರ ಪ್ರಮುಖ ಆದರ್ಶ: ಉಳುಮೆಯ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಿಂದ ಮಾನವತೆಯ ಪೂಜೆ ಮತ್ತು ಸೇವೆ. ದೇವ ತಪೋವನ ಸೇವಾನ್ಯಾಸ "ದೇವರು" ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಸುಲಭ ಬೆಲೆಗೆ
